

Restaurant Supply (Wholesaler)

ਉੱਚ ਕੁਆਲਿਟੀ ਦੇ ਭਾਂਡਿਆਂ, ਪਤੀਲੇ, ਕੁੱਕਵੇਅਰ, ਸਰਵਵੇਅਰ, ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਜੂਸਰ, ਐਸਪਰੈਸੋ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਅਤੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਮਾਨ ਲਈ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ:

1125 Howard Street, Elk Grove Village, IL 60007

Ph: 847-979-5970, 847-979-5990.

847-228-0150, pragint@aol.com

Prag International
Ravi Kapoor (CEO)

Regal Jewels
773-262-4377 www.RegalJewels.com

BUY SILVER, GET A VOUCHER!
DIWALI CLOTHING VOUCHER OFFER! GET A \$100 CLOTHING VOUCHER FOR DIWALI WITH EVERY \$100 SILVER PURCHASED.

22KT 24KT

2625 W. Devon Ave. Chicago, IL 60659 773-517-0574

(An Illinois Residential Mortgage Licensee)

Smart Mortgages, Bigger Savings

Services: Mortgage and Refinancing

- *Free Pre-Approval for First-Time Buyers
- *Fast And Easy Approvals
- *Competitive Rates
- *Personalized Service

Quick Mortgage Solution
(NMLS #2672593)

Address:- JESSE SINGH (Quick Mortgage)
7159 RFD, Long Grove, IL 60060-4256
(NMLS: 378091), CALL: 847-602-9000

Email: quickmortgage25@gmail.com / Website: quickmortgage25go.com

Twenty-Fifth Year of Publication

ਮਿਡਵੇਸਟ ਐਡੀਸ਼ਨ

Price 50¢

Email: punjabtimes1@gmail.com

ਸ਼ਿਕਾਗੋ, ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ ਅਤੇ ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਤੋਂ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹਫ਼ਤਾਵਾਰ

www.punjabtimesusa.com

ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼

Punjab Times, Vol 26, Issue 50; December 20, 2025

20451 N. Plum Grove Rd., Palatine, IL 60074

Ph: 847-359-0746, Fax: 847-705-9388

ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਰੈਲੀ ਵਿਚ ਮੋਦੀ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾਅਰੇ; ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਵਿਚ ਹੰਗਾਮਾ

ਕਬੱਡੀ ਪ੍ਰਮੋਟਰ ਰਾਣਾ ਬਲਾਚੋਰੀਆ ਦੀ ਹੱਤਿਆ

ਸੈਲਫੀ ਲੈਣ ਬਹਾਨੇ ਨੇੜਿਓਂ ਮਾਰੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਰਾਮਲੀਲਾ ਮੈਦਾਨ 'ਚ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਰੈਲੀ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਾਅਰਿਆਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੋਮਵਾਰ ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਦੇ ਦੋਹਾਂ ਸਦਨਾਂ 'ਚ ਉੱਠਿਆ। ਭਾਜਪਾ ਨੇਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਹੰਗਾਮਾ ਕਰਦਿਆਂ ਰਾਹੁਲ ਗਾਂਧੀ ਅਤੇ ਸੋਨੀਆ ਗਾਂਧੀ ਤੋਂ ਮੁਆਫ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਦੋਹਾਂ ਸਦਨਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੁਝ ਦੇਰ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨੀ ਪਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਭਾਜਪਾ ਵਲੋਂ ਲਾਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਨਾਲ ਹੀ ਚੋਣ ਸੁਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਬੋਲਦਿਆਂ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਅਮਿਤ ਸ਼ਾਹ ਵਲੋਂ ਵਰਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਉਂਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮੁਆਫ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਹੇਠਲੇ ਸਦਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮੁੜ ਉਠਾਉਣੀ ਪਈ। ਸੰਸਦੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਮੰਤਰੀ ਕਿਰਨ ਰਿਜਿਜੂ ਨੇ ਲੋਕ ਸਭਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੀ ਉਕਤ

ਕਬਰ ਖੋਦਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਾੜਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ਕਿ ਕਾਂਗਰਸ ਪਾਰਟੀ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵੱਡੇ ਨੇਤਾ ਉਸ ਰੈਲੀ 'ਚ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਦੀ ਕਬਰ ਖੋਦਣ ਦਾ ਨਾਅਰਾ ਲਾਇਆ ਗਿਆ।

ਕੇਂਦਰੀ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਉਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਰੈਲੀ 'ਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਮੋਦੀ ਦੀ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿਣ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੁਆਫ਼ੀ ਦੇ ਨਾਅਰੇ ਲਗਾਉਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਹੰਗਾਮਿਆਂ ਕਾਰਨ ਸਪੀਕਰ ਨੇ ਸਭਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਉਠਾ ਦਿੱਤੀ। ਸਭਾ ਮੁੜ ਜੁੜਨ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਹੰਗਾਮਾ ਕਰਦਿਆਂ ਸਦਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਅਮਿਤ ਸ਼ਾਹ ਵਲੋਂ ਵਰਤੇ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਸ਼ਬਦਾਂ ਲਈ ਮੁਆਫ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਭਾਜਪਾ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਮੁੜ ਤੋਂ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗੇ ਦੇ ਨਾਅਰੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਪੀਕਰ ਨੇ ਸਦਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮੁੜ ਉਠਾ ਦਿੱਤੀ।

ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਾਡੀ ਪਰੰਪਰਾ ਨਹੀਂ: ਕਾਂਗਰਸ

ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਭਾਜਪਾ ਵਲੋਂ ਲਗਾਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿਆਸੀ ਵਿਰੋਧੀਆਂ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਰਨਾ ਉਸਦੀ (ਕਾਂਗਰਸ) ਪਰੰਪਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਕੇ. ਸੀ. ਵੇਣੂਗੋਪਾਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਡੀ ਰੈਲੀ ਦੀ ਵੱਡੀ ਸਫਲਤਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਜਪਾ ਨੇ ਇਹ 'ਤਮਾਸ਼ਾ' ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹੈ।

(ਬਾਕੀ ਸਫ਼ਾ 4 'ਤੇ)

ਐੱਸ. ਏ. ਐੱਸ. ਨਗਰ: ਪੰਜਾਬ 'ਚ ਦਿਨੋ ਦਿਨ ਵਧ ਰਹੇ ਗੈਂਗਸਟਰਵਾਦ ਨੇ ਆਪਣਾ ਖੋਫ਼ਨਾਕ ਰੂਪ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੁੜ ਤੋਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਦੋਂ ਮੁਹਾਲੀ ਦੇ ਸੈਕਟਰ-79 ਸਥਿਤ ਐਮਿਟੀ ਸਕੂਲ ਸਾਹਮਣੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਕਬੱਡੀ ਕੱਪ ਦੌਰਾਨ ਅਣਪਛਾਤੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਵਲੋਂ ਗੋਲੀਆਂ ਮਾਰ ਕੇ ਕਬੱਡੀ ਕੱਪ ਦੇ ਪ੍ਰਮੋਟਰ ਰਾਣਾ ਬਲਾਚੋਰੀਆ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੁਤਾਬਿਕ ਸੋਮਵਾਰ ਸ਼ਾਮ ਕਰੀਬ 5.50 ਵਜੇ ਜਦੋਂ ਕਬੱਡੀ ਦਾ ਮੈਚ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿਚ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਇਸ ਦੌਰਾਨ 3-4 ਨੌਜਵਾਨ ਰਾਣਾ ਬਲਾਚੋਰੀਆ ਨੇੜੇ ਆ ਕੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਗਏ। ਉਹ ਖੁਦ ਨੂੰ ਰਾਣਾ ਦਾ ਫ਼ੈਨ ਦੱਸ ਕੇ ਸੈਲਫੀ ਲੈਣ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਉਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚੇ ਤੇ ਉਸ ਉਪਰ 4-5 ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਚੋਂ ਇਕ ਗੋਲੀ ਸਿੱਧੀ ਰਾਣਾ ਦੇ ਸਿਰ 'ਚ ਜਾ ਲੱਗੀ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕਬੱਡੀ ਕੱਪ ਚ ਗਾਇਕ ਮਨਕੀਰਤ ਔਲਖ ਨੇ ਉਚੇਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁੱਜਣਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰ ਗਈ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਦੌਰਾਨ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਨੇ ਹਵਾਈ ਫਾਇਰ ਵੀ ਕੀਤੇ ਤੇ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਫ਼ਰਾਰ ਹੋ ਗਏ। ਗੰਭੀਰ ਹਾਲਤ 'ਚ ਰਾਣਾ ਬਲਾਚੋਰੀਆ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ

ਫੋਰਟਿਸ ਹਸਪਤਾਲ ਮੁਹਾਲੀ ਵਿਖੇ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਥੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਐਲਾਨ ਦਿੱਤਾ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਰਾਣਾ ਬਲਾਚੋਰੀਆ ਦਾ ਅਸਲ ਨਾਂ ਕੰਵਰ ਦਿਗਵਿਜੈ ਸਿੰਘ ਸੀ। ਉਹ ਮੂਲ ਰੂਪ 'ਚ ਬਲਾਚੋਰ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਸੀ ਤੇ ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮੁਹਾਲੀ ਵਿਖੇ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਖੁਦ ਵੀ ਕਬੱਡੀ ਖਿਡਾਰੀ ਰਹਿ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਤੇ ਪਿਛਲੇ ਇਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਕਬੱਡੀ ਟੀਮਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਮੋਟਰ ਬਣ ਕੇ ਟੂਰਨਾਮੈਂਟ ਕਰਵਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸੋਹਣਾ ਕਬੱਡੀ ਕੱਪ 'ਚ ਉਹ ਦੋ ਟੀਮਾਂ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਦਾ ਵਿਆਹ ਸਿਰਫ 11 ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਬੱਡੀ ਕੱਪ ਬੈਦਵਾਣ ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ ਸੋਹਣਾ

ਵਲੋਂ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੁਹਾਲੀ ਦੇ ਐੱਸ. ਐੱਸ. ਪੀ. ਹਰਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ ਹਾਂਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਮੋਟਰ ਨੂੰ ਹੀ ਗੋਲੀ ਲੱਗੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਟੂਰਨਾਮੈਂਟ ਮੌਕੇ ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ. ਹਰਸਿਮਰਨ ਸਿੰਘ ਬੱਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵੀ 3 ਤੋਂ 4 ਦੱਸੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਘਟਨਾ ਉਪਰੰਤ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਸਾਇੰਸ (ਬਾਕੀ ਸਫ਼ਾ 4 'ਤੇ)

India Palace Restaurant And Banquet Hall

Best Price Wholesale
Ph: 630-400-0996
Lakhvir S. Johal
Ph: 317-709-7800

Restaurant-Fine Indian Cuisine
(Ph: 317-298-0773)

Banquet Hall Available Up to 550 People
Amber Carmel Ph: 317-580-0828

Amber Indianapolis Ph: 317-578-4400

Royal, Indianapolis, 317-893-2633

Desi Bazar Grocery Store Restaurant, Ph: 317-888-2040

Desi Bazar Indianapolis, Ph: 317-709-7800

Singh Auto Group

3983 ST RD 38E
Lafayette, IN 47905
Ph: 765-607-1300
www.singhautosgroup.com

University Motors

3312 Klondike Rd, West Lafayette, IN 47906
Ph: 765-497-1100
www.universitymotors1.com

Serving Indian American community over 30 years in Midwest for their auto needs.
ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਡੀ ਖਰੀਦਣ ਜਾਂ ਵੇਚਣ ਲਈ ਕਾਲ ਕਰੋ:
Jaspal S. Ghotra: 765-337-5151

Bhaura Transport LLC
Noblesville, IN

ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

- *ਵੈਲਿਡ ਸੀ ਡੀ ਐਲ ਏ ਲਾਈਸੈਂਸ
- *ਘੱਟੋ ਘੱਟ 2 ਸਾਲ ਦਾ ਤਜਰਬਾ
- *ਖਾਲੀ ਅਤੇ ਲੋਡ ਸਮੇਤ ਮੀਲ .55 ਸੈਂਟ
- *ਸਾਈਨ ਐਨ ਬੋਨਸ
- *ਹਰ ਵੀਕਐਂਡ 'ਤੇ ਪੱਕਾ ਘਰ
- *ਡਾਇਰੈਕਟ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
- *ਹਫ਼ਤਾਵਾਰ ਮੀਲ 3000 ਤੋਂ 4000
- *ਪੀ-ਪਾਸ, ਈ ਜੀ ਪਾਸ ਅਤੇ ਫਿਊਲ ਕਾਰਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ
- *ਇੰਡੀਆਨਾ, ਨਿਊ ਜਰਸੀ, ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਅਤੇ ਪੈਨਸਿਲਵੇਨੀਆ ਦੇ ਪੱਕੇ ਲੋਡ

ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ
ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ
ਫੋਨ: 317-403-0493

Regal Jewels
773-262-4377 www.RegalJewels.com

LITTLE INDIA CHICAGO
2625 W. Devon Ave. Chicago, IL 60659
www.RegalJewels.com
PH: 773-262-4377 WA: 773-517-0574

ਸਫ਼ਰ-ਏ-ਸ਼ਹਾਦਤ

ਸਾਹਿਬ ਏ ਕਮਾਲ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਲਖਤ-ਏ-ਜਿਗਰ ਚਾਰੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ ਜੀ ਦੀ ਅਦੁੱਤੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਨੂੰ ਕੋਟਨਿ-ਕੋਟ ਪ੍ਰਣਾਮ

ਸ਼ਹੀਦੀ ਪੁਰਬ ਸਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮਾਗਮ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸਿੱਖ ਟੈਂਪਲ ਓਕ ਕਰੀਕ ਵਿਖੇ ਚਾਰ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਬਾਬਾ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਬਾਬਾ ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਬਾਬਾ ਜ਼ੋਰਾਵਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਫਤਹਿ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ ਜੀ ਦੀ ਅਦੁੱਤੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੁਰਬਾਣੀ ਕਥਾ ਅਤੇ ਕੀਰਤਨ ਸਮਾਗਮ

21 ਦਸੰਬਰ ਤੋਂ 28 ਦਸੰਬਰ ਤੱਕ

21 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਸਵੇਰ ਦੇ ਦੀਵਾਨ 11:00 ਤੋਂ 1:00 ਵਜੇ ਤੱਕ

22 ਤੋਂ 27 ਦਸੰਬਰ ਤੱਕ: ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਦੀਵਾਨ 5:00 ਤੋਂ 8:00 ਵਜੇ ਤੱਕ ਹੋਣਗੇ।

28 ਦਸੰਬਰ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਸਵੇਰ ਦੇ ਦੀਵਾਨ 11:00 ਤੋਂ 1:30 ਵਜੇ ਤੱਕ ਸਜਣਗੇ।

ਕਥਾਵਾਚਕ ਗਿਆਨੀ ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ ਜੀ।

ਹਜ਼ੂਰੀ ਜਥਾ ਭਾਈ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬੰਬੇ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਭਾਈ ਗੁਰਮੇਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਹੈਂਡ ਗ੍ਰੰਥੀ, ਕੀਰਤਨ ਰਾਹੀਂ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਨਿਹਾਲ ਕਰਨਗੇ।

ਗੁਰੂ ਰੂਪ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਗੁਰਬਾਣੀ, ਸ਼ਬਦ ਕੀਰਤਨ, ਸਿਮਰਨ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਾਹਾ ਲੈ ਕੇ ਗੁਰੂ ਕੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ ਜੀ।

ਸ. ਪਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗੋਲਡੀ ਵਲੋਂ ਚਾਰ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ ਜੀ ਦੀ ਲਾਸਾਨੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਨੂੰ ਕੋਟਨਿ-ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਣਾਮ।

ਵਧੇਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ:

ਫੋਨ: 414-736-6580

Singh Enterprises, LLC

ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਦੇ ਸਾਮਾਨ ਦੇ ਹੋਲਸੇਲਰ ਸਪਲਾਇਰ

Restaurant/Retail (Manufacturer/Importer/Wholesaler)

ਅਸੀਂ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਦੇ ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਹੋਲਸੇਲ ਸਪਲਾਈ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਦੇ ਰਸੋਈ ਦੇ ਸਾਮਾਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਤੰਦੂਰ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਮਸਾਲੇ/ਦਾਲ/ਬਾਸਮਤੀ ਚਾਵਲ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਪੈਕਿੰਗਜ਼ ਇੰਪੋਰਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿਚ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ।

Amardeep Singh (CEO) Ph: 303-645-3739, Cell-303-396-2536

Fax: 866-460-0303. www.singhenterprisesco.net

6769 East 50th Avenue, Commerce City, CO 80022.

Infinity Truck Repair

ਮੋਬਾਈਲ ਟਰੱਕ ਰਿਪੇਅਰ ਸੇਵਾ- ਜਿੱਥੇ ਟਰੱਕ ਓਥੇ ਸੇਵਾ!
Serving Chicagoland and surrounding areas!

ਸੇਵਾਵਾਂ/Services

- * Yard PM's/DOT inspections
- * Brakes and wheel seal jobs.
- * Check Engine Light issues
- * Battery and No start Issue
- * Tire swap and replacement
- * Air Leaks and brake chambers
- * Other General Repairs

* ਇਮਾਨਦਾਰ ਕੰਮ,
ਤੇਜ਼ ਸੇਵਾ, ਸਹੀ ਰੇਟ
* ਪੰਜਾਬੀ ਟਰੱਕਰ
ਵੀਰਾਂ ਲਈ ਭਰੋਸੇਯੋਗ
ਸੇਵਾ

Contact: Cheema: 224-966-8657

Stay on Track, we have got your back!

SUPER TRAVEL

847-676-9090, 773-465-5566

E-mail: supertravel2003@live.com

Lowest Fares With Excellent Service

United Airlines
British Airways

For Emergency
Call anytime at
847-436-9010

EARLY BIRD SALE!!!!

Etihad, Air India,
KLM, Lufthansa,
Delta, Qatar Airlines.

Domestic fares
available

UMA TRAVELS

**2541 W. Devon Ave.,
Chicago, IL 60659**

For Delhi Amritsar-Bombay Ahmedabad, Hyderabad-Madras

Call For Special Sale Fares

Call: 773-338-5603

ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਵਿਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ।
847-359-0746

Matrimonials

ਲੜਕੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

Looking for a suitable match (Green Card/Citizen only) for Lubana Sikh girl 28, 5'5", Pharmacist, USA-based. Preference for boys in business, software Engineer or medical field. Please contact Gopi at: 219-209-8724
or E-Mail: gopidilpal@gmail.com with picture and complete bio-data.

ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਪੱਕੀ 42 ਸਾਲ 5'3" ਪੋਸਟ ਗਰੈਜੂਏਟ ਐਂਜ਼ਿਟਯਾਰੀ ਲੜਕੀ ਲਈ ਅਮਰੀਕਾ/ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਚ ਪੱਕੇ ਲੜਕੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜੋ ਐਂਜ਼ਿਟਯਾਰੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਐਂਜ਼ਿਟ ਫੁਕ ਕੇ ਗੁਰੂ ਵਾਲਾ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੋਵੇ। ਉਮਰ 40-45 ਸਾਲ ਹੋਵੇ। ਜਾਤੀ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ। ਤਲਾਕਸ਼ੁਦਾ ਵੀ ਵਿਚਾਰਨ ਯੋਗ। ਚਾਹਵਾਨ ਨਿਊਯਾਰਕ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਾਮ 7 ਤੋਂ 9 ਵਜੇ ਤੱਕ ਫੋਨ ਨੰਬਰ +1 (734) 306-0580 'ਤੇ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ। ਫੋਟੋ ਨਾਲ ਬਾਇਓਡਾਟਾ E-Mail: kaurgurvinder1965@yahoo.com 'ਤੇ ਭੇਜ ਸਕਦੇ ਹੋ।

45-48

ਲੜਕੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

Jat Sikh parents looking for a suitable match for their 28, 6'-0" , US-born son, clean-shaven, vegetarian, non-drinker. He is currently working in the IT field for a multinational with Bachelor's of Science completed and resides in Chicago. Must be a U.S. Citizen or on H1B Visa with bachelors degree completed. Please contact Paul Singh at 1-224-545-1048

ਜੱਟ ਸਿੱਖ ਗਿੱਲ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ 25 ਸਾਲਾ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਜੰਮਪਲ ਪੁੱਤਰ ਲਈ ਪੜ੍ਹੀ-ਲਿਖੀ ਸੋਹਣੀ, ਸਿਆਣੀ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਲੜਕੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਲੜਕਾ ਸਿਵਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਕਰਕੇ ਇਕ ਵਧੀਆ ਨਾਮੀ ਫਰਮ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੱਦ 5'-10" ਲੜਕਾ ਕੇਸ਼ਯਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੱਗ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਲੜਕੇ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪਰਿਵਾਰ ਯੂ ਐਸ ਗ੍ਰੀਨ ਕਾਰਡ ਹੋਲਡਰ ਹੈ। ਪਰਿਵਾਰਕ ਅਤੇ ਯੂ.ਐਸ.ਏ. ਦੀ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਦਿਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਚਾਹਵਾਨ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ: 604-763-7068 ਜਾਂ ਈਮੇਲ gillco1977@gmail.com

ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਯੂ ਐਸ ਸਿਟੀਜ਼ਨ, ਉਮਰ 24 ਸਾਲ, ਕੱਦ 6 ਫੁਟ, 4 ਦਾ ਸਾਲ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸ ਕਰਨ ਉਪਰੰਤ ਉਚੇਰੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਲਈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਲੜਕੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹੀ-ਲਿਖੀ ਸਿਟੀਜ਼ਨ ਲੜਕੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜਾਤ-ਪਾਤ ਦਾ ਕੋਈ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ। ਲੜਕੀ ਮੈਡੀਕਲ ਲਾਈਨ ਵਿਚ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ: ਫੋਨ 201-936-005 ਜਾਂ ਈਮੇਲ sanjeevkum@aol.com

47-50

Jatt, Gursikh family settled in the USA seeks an eligible Gursikh, educated, family-oriented bride from USA/Canada/India for their American-citizen son (born 1980), Gursikh, well-settled, divorced, working as an engineer in a top financial company. Please send the girl's biodata and family details via: E-mail: Amrit.Naam.2022@gmail.com WhatsApp (USA): +1-480-906-5614

Ramgarhia Family seeks a suitable match for their USA Born and Raised 30 year 5'6.5" Gursikh Boy, PhD. Girl should be Gursikh and educated. Caste no bar. If you are interested please call us at 224-422-4773.

‘ਹਿਸਟੋਰੀਕਲ ਸਿੱਖ ਸ਼ਰਾਈਨਜ਼’ ਕਿਤਾਬ ਖਰੀਦੋ HISTORICALSIKH SHRINES

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੀਕ ਦੇ ਸਾਰੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ, ਪਿੰਡ/ਨਗਰ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਅਤੇ ਰੰਗੀਨ ਤਸਵੀਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕੋ-ਇਕ ਕਿਤਾਬ। ਦਰਅਸਲ ਇਹ ਸਾਰੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦਾ ਐਨਸਾਈਕਲੋਪੀਡੀਆ ਹੈ। ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਕਿਤਾਬ ਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਛਪੀ ਹੈ ਤੇ ਇਹ ਐਡੀਸ਼ਨ ਖ਼ਤਮ ਹੋਣ ਮਗਰੋਂ ਦੋਬਾਰਾ ਛਪਣ ਦਾ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ।

ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਅੱਜ ਹੀ ਇਸ ਦਾ ਆਰਡਰ ਦਿਓ ਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਬੈਠੇ ਹਾਸਿਲ ਕਰੋ।

ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਆਰਟ ਪੇਪਰ ‘ਤੇ ਚਾਰ ਰੰਗੀ ਛਪਾਈ ਵਿਚ ਛਪੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਜਿਲਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਕ ਖ਼ੂਬਸੂਰਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਡੱਬੇ ਵਿਚ ਭੇਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਏਡੀ ਵੱਡੀ ਕਿਤਾਬ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਇਕ ਕਾਪੀ ਦਾ ਭਾਰ 4 ਕਿਲੋ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕੋਰੀਅਰ ਰਾਹੀਂ ਭੇਜਣ ਦਾ ਖ਼ਰਚ 3500 ਰੁਪਏ ਹੈ। ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ 125 ਡਾਲਰ ਵਿਚ ਮਿਲੇਗੀ

ਨਵਾਂ ਤੇ ਵੱਡਾ ਮਹਾਨ ਕੋਸ਼

ਚਾਰ ਜਿਲਦਾਂ ਵਿਚ, 2748 ਸਫ਼ੇ ਦੀ ਇਹ ਮਹਾਨ ਰਚਨਾ ਇਸ ਸਦੀ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਿਤਾਬ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਇਕ-ਇਕ ਲਫਜ਼ ਤੇ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਉਸ ਲਫਜ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤ, ਅਪਭ੍ਰੰਸ਼, ਪਾਲੀ, ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ, ਫ਼ਾਰਸੀ ਤੇ ਅਰਬੀ ਬੋਲੀਆਂ ਦਾ ਪਿਛੋਕੜ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਵਿਚ 2500 ਦੇ ਕਰੀਬ ਜੀਵਨੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਚ 1000 ਤੋਂ ਵਧ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ, ਮੰਦਰਾਂ, ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਹਰ ਇਕ ਸਿੱਖ ਸਿਧਾਂਤ (ਫ਼ਿਲਾਸਫ਼ੀ) ਬਾਰੇ ਤਫ਼ਸੀਲ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੈਟ ਦਾ ਭਾਰ ਸਾਢੇ 8 ਕਿਲੋ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕੋਰੀਅਰ ਰਾਹੀਂ ਭੇਜਣ ਦਾ ਖ਼ਰਚ 7000 ਰੁਪਏ ਹੈ। ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ 135 ਡਾਲਰ ਵਿਚ ਮਿਲੇਗੀ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਤਾਬ/ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਖ਼ਰੀਦਣਾ ਚਾਹੁਣ ਵਾਲੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪਤੇ ‘ਤੇ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਕੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਹਾਸਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ:
ਜਸਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ, ਫੋਨ: 224-422-4773

Punjab Times
Established in 2000
25th Year in Publication

Published every Saturday
by **A B Publication Inc.**
20451 N Plum Grove Rd.
Palatine, IL 60074-2018
Ph:847-359-0746
Fax:847-705-9388

Email: punjabtimes1@gmail.com
www.punjabtimesusa.com

Founder Editor:
Amolak Singh Jammu
Managing Editor
Jaspreet Kaur
Editor

Lakhvinder S. Johal
Astt. Editor
Amrit Pal Kaur

Corrpondents
Chicago

Sukhpal Gill
Photographer
Kamaljit Singh Viridi
Ph. 847-502-2703

Our Columnists
Gurbakhsh Singh Bhandal
Buta Singh
Tarlochan Singh Dupalpur
New York
Iqbal S. Jabowalia
917-375-6395

Postmaster: Please send
address changes to Punjab Times,
20451 N. Plum Grove Rd., Palatine,
IL 60074

Distributed in:

California, Illinois, Indiana, Ohio,
Michigan, Wisconsin, Mississippi,
Iowa, Arkansas, Massachusetts,
Texas, Virginia, Nevada, Washington,
Oregon, Arizona, Georgia, Florida,
New York, New Jersey, Connecticut,
Oklahoma, Pennsylvania, Missouri,
Kentucky, Kansas.

ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਪਰਚਾ ਮੰਗਵਾਉਣ ਲਈ
ਸਾਲਾਨਾ ਚੰਦਾ: 130 ਡਾਲਰ

ਨੋਟ: ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਵਿਚ
ਛਪੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿਚਲੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ
ਅਦਾਰਾ ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਦਾ ਸਹਿਮਤ
ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪਾਠਕਾਂ
ਦੀ ਮਹਿਜ਼ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹਿੱਤ ਛਪੇ ਜਾਂਦੇ
ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਹੋਣ
ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਵਿਚ ਛਪੇ
ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ
ਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਦਾਰਾ ਪੰਜਾਬ
ਟਾਈਮਜ਼ ਤਾਈਦ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ। ਪਾਠਕ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ
ਪੁਸ਼ਟੀ ਆਪ ਕਰ ਲੈਣ।

Disclaimer

The views expressed in the
articles published in the columns
of Punjab Times are that of
their writers, and it is not
implied that Punjab Times
endorses them.

Sameway Punjab Times
does not necessarily endorses
the claim made in the
advertisement published in
Punjab Times.

All disputes subject to
Chicago jurisdiction.

ਕੈਪਟਨ ਦੀ ਕਾਂਗਰਸ 'ਚ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਚਰਚੇ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਰੀਬੀ ਰਹੇ ਸਾਬਕਾ ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਤੇ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਤੋਂ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਸੁਖਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰੰਧਾਵਾ ਨੇ ਇਕ ਵਾਰੀ ਮੁੜ ਕੈਪਟਨ ਦੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਕਰ ਕੇ ਸਿਆਸੀ ਹਲਕਿਆਂ 'ਚ ਚਰਚਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਰੰਧਾਵਾ ਨੇ ਇਕ ਇੰਟਰਵਿਊ 'ਚ ਕੈਪਟਨ ਨੂੰ ਜ਼ਬਾਨ ਦਾ ਪੱਕਾ ਦੱਸਿਆ। ਨਾਲ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੈਪਟਨ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਰੰਧਾਵਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਦੇ ਰੂਪ 'ਚ ਸੰਬੋਧਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਇਸ ਲਈ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੈਪਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਪਿਛਲੇ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ 'ਚ ਭਾਜਪਾ 'ਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕਾਂਗਰਸ 'ਚ ਲੰਬੀ ਚਰਚਾ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਕਾਂਗਰਸ ਛੱਡਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕਾਂਗਰਸ ਤੇ ਉਸਦੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਉਮਤੇ ਪਿਆਰ ਵਿਚਾਲੇ

ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਸੁਖਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰੰਧਾਵਾ ਵਲੋਂ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਪੁਲ ਬੰਨ੍ਹਣਾ ਸਿਆਸੀ ਹਲਕਿਆਂ 'ਚ ਚਰਚਾ ਜ਼ਰੂਰ ਛੇੜ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਵੀ ਖਾਸ ਹੈ ਕਿ 2021 'ਚ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜਿਹੜੀ ਮਾਝਾ ਬ੍ਰਿਗੇਡ

ਅੱਗੇ ਸੀ, ਉਸ ਵਿਚ ਸੁਖਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰੰਧਾਵਾ ਵੀ ਅੱਗੇ ਰਹੇ ਹਨ।

ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਕੈਪਟਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਪਾਤਰ ਤੇ ਸੰਕਟ ਮੋਚਕ 'ਮੇਨੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰੰਧਾਵਾ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂ ਬਿਕਰਮ ਸਿੰਘ ਮਜੀਠੀਆ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਸਖ਼ਤ ਕਾਰਵਾਈ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਪਰ

ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਵਜੋਂ ਰਿਸ਼ਪਾਸ ਨਾ ਮਿਲਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਮਤਭੇਦ ਹੋ ਗਏ। ਹੁਣ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵੀ ਭਾਜਪਾ 'ਚ ਰਹਿ ਕੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੁਸ਼ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆ ਰਹੇ। ਅਜਿਹੇ 'ਚ ਰੰਧਾਵਾ ਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਦੇ ਪੁਲ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਕੈਪਟਨ ਲਈ ਕਾਂਗਰਸ 'ਚ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਰਾਹ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੈਪਟਨ ਦੀ ਪਤਨੀ ਤੇ ਸਾਬਕਾ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਪਰਨੀਤ ਕੌਰ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਿਆਸਅਰਾਈਆਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਦੱਸਿਆ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਿਆਸਤ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੈਪਟਨ ਦਾ ਭਾਜਪਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਾਂਗਰਸ 'ਚ ਪਰਤਣਾ ਇੰਨਾ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਦਮ ਚੁੱਕਿਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੇਟੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਇਸ ਸਮੇਂ ਠੰਢੀ ਪਈ ਈਡੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਤੇਜ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਕਾਂਗਰਸ ਲਈ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਆਗੂ ਦੇ ਰੂਪ 'ਚ ਉਭਾਰਣਾ ਵੀ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕਬੱਡੀ ਪ੍ਰਮੋਟਰ ਰਾਣਾ...

(ਪਹਿਲੇ ਸਫ਼ੇ ਦਾ ਬਾਕੀ)

ਲੈਬੋਰਟਰੀ ਦੇ ਮਾਹਿਰਾਂ ਨੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਆ ਕੇ ਨਮੂਨੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ। ਸੂਤਰਾਂ ਮੁਤਾਬਿਕ ਰਾਣਾ ਬਲਾਚੋਰੀਆ ਨਾਲ ਦਵਿੰਦਰ ਬੰਬੀਹਾ ਗੈਂਗ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਰੰਜਿਸ਼ ਸੀ ਤੇ ਲੱਕੀ ਪਟਿਆਲ ਨਾਲ ਵੀ ਉਸ ਦਾ ਪੁਰਾਣਾ ਵਿਵਾਦ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਹਮਲੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਗੋਪੀ ਘਣਸ਼ਿਆਮਪੁਰੀਆ, ਡੋਨੀ ਬੋਲ ਤੇ ਸ਼ਗਨਪ੍ਰੀਤ ਗੈਂਗ ਨੇ ਲਈ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਵਲੋਂ ਇਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਥਿਆਰ ਇਸ ਵਾਰਦਾਤ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਗਾਇਕ ਪ੍ਰੀਤ ਵੀ ਕਬੱਡੀ ਕੱਪ ਵੇਖਣ ਲਈ ਮੁਹਾਲੀ ਆਇਆ ਸੀ ਤੇ ਜਦੋਂ ਰਾਣਾ ਬਲਾਚੋਰੀਆ 'ਤੇ ਕਾਤਲਾਨਾ ਹਮਲਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਇਕ ਗੋਲੀ ਪ੍ਰੀਤ ਦੇ ਪੱਟ 'ਚ ਜਾ ਲੱਗੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਖੇ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਰਾਣਾ ਬਲਾਚੋਰੀਆ ਦੇ ਸਾਥੀ ਪ੍ਰੀਤ, ਜੋ ਕਿ ਰੋਪੜ ਦੇ ਪਿੰਡ ਗੋਸਲਾਂ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।

ਰਾਣਾ ਬਲਾਚੋਰੀਆ ਦੇ ਪਿੰਡ
ਚਣਕੋਈ 'ਚ ਸੋਗ ਦਾ ਮਾਹੌਲ

ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ: ਰਾਣਾ ਬਲਾਚੋਰੀਆ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ਹੀਦ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਨਗਰ ਦੇ ਪਿੰਡ ਚਣਕੋਈ ਵਿਖੇ ਸੋਗ ਦਾ ਮਾਹੌਲ

ਹੈ। ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਣਾ ਬਲਾਚੋਰੀਆ ਦਾ ਅਜੇ ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਜੇ ਪਰਿਵਾਰ 'ਚ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਚਾਅ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੂਰੇ ਹੋਏ, ਜਦੋਂ ਘਰ 'ਚ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਪਹਾੜ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਖਬਰਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੜਕੇ ਦੀ ਇਕ ਕਬੱਡੀ ਕੱਪ ਦੌਰਾਨ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਵਲੋਂ ਗੋਲੀਆਂ ਮਾਰ ਕੇ ਹੱਤਿਆ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਾਬਕਾ ਸਰਪੰਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਮਾੜੇ ਹੁੰਦੇ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੁਲਿਸ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਤੋਂ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਰਾਣਾ ਬਲਾਚੋਰੀਆ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਜਲਦ ਤੋਂ ਜਲਦ ਕਾਬੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਰੋਂਦੀ ਕੁਰਲਾਉਂਦੀ ਹੋਈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੌਜਵਾਨ ਦੀ ਮਾਤਾ ਤੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਨਸਾਫ਼ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤੇ ਕਾਤਲਾਂ ਨੂੰ ਜਲਦ ਕਾਬੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਹੁਣ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਖਿਡਾਰੀ ਵੀ
ਗੈਂਗਸਟਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨੇ 'ਤੇ:
ਅਸ਼ਵਨੀ ਸ਼ਰਮਾ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਸ਼ਵਨੀ ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਰਿਠ ਦਿਹਾੜੇ ਹੋਈ ਇਸ ਘਟਨਾ 'ਤੇ 'ਭਾਯ' ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਘੇਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਇਕੱਲੀ ਘਟਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ

ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਕਬੱਡੀ ਖਿਡਾਰੀ ਸੰਦੀਪ ਨੰਗਲ ਅੰਬੀਆਂ ਤੇ ਜਗਰਾਉ ਦੇ ਤੇਜਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਗੋਲੀਆਂ ਮਾਰ ਕੇ ਹੱਤਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਲਗਾਤਾਰ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਹੈ ਕਿ ਭਗਵੰਤ ਮਾਨ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਦੌਰ 'ਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਖਿਡਾਰੀ ਵੀ ਗੈਂਗਸਟਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨੇ 'ਤੇ ਹਨ।

ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਭਾਸ਼ਾ...

(ਪਹਿਲੇ ਸਫ਼ੇ ਦਾ ਬਾਕੀ)

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਂਗਰਸੀ ਨੇਤਾ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਕਾਂਗਰਸੀ ਨੇਤਾ ਪ੍ਰਿਅੰਕਾ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਦੱਸਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੰਚ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਜਨਤਾ 'ਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਰਤਾ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਾਅਰਾ ਲਾਇਆ, ਪਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਸਦਨ 'ਚ ਕਿਉਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੱਤਾ ਧਿਰ ਸਦਨ ਚੱਲਣ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ।

ਅਜਿਹੇ ਨਾਅਰੇ ਕਾਂਗਰਸ ਪਾਰਟੀ
ਦੀ ਸੋਚ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਨੂੰ
ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ: ਨੱਢਾ

ਰਾਜ ਸਭਾ 'ਚ ਕੇਂਦਰੀ ਮੰਤਰੀ ਜੇ.ਪੀ. ਨੱਢਾ ਨੇ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਉਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਨਾਅਰੇ ਕਾਂਗਰਸ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਸੋਚ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਨੂੰ

ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਕਰਨਾ ਆਪਣੇ-

ਆਪ 'ਚ ਨਿਖੇਧੀ ਯੋਗ ਹੈ। ਨੱਢਾ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਭਾਜਪਾ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਲੋਂ ਕੀਤੇ ਹੰਗਾਮੇ ਕਾਰਨ ਸਦਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਫਿਰ ਉਠਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਹਿਮਾਚਲ ਦੇ ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ 'ਤੇ ਠੋਕਿਆ ਦਾਅਵਾ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਮੁਕੇਸ਼ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ ਨੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ 'ਤੇ

ਮਿਲੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਨਪਾਤ ਮੁਤਾਬਕ

ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਹੱਕ ਜਤਾਇਆ ਹੈ। ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ ਸੋਮਵਾਰ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਆਏ ਸਨ। ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਚ ਵੀ ਸਾਡਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਪਰ ਸਾਡੀ 75 ਲੱਖ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਸਾਨੂੰ ਹਿੱਸਾ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਉਹਨਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਬਣਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੀ ਤੈਅ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 7.19 ਡੀਸਿਦ ਹਿੱਸਾ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ

ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਤਾਇਨਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਸਰੋਤਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ 2011 ਵਿਚ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਗੁਆਂਢੀ ਸੂਬੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਾਸ਼ੀ ਦੇਣਗੇ ਪਰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅੱਜ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਕੇਸ ਲੜ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਦਾ ਆਨਰੇਰੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ

(ਡਾ.) ਨਵਦੀਪ ਕੌਰ
ਬਲਵਿੰਦਰ (ਨਿੱਕੀ) ਕੌਰ ਸੇਖੋਂ
ਜਸਬੀਰ ਕੌਰ ਢਿੱਲੋਂ
ਡਾ. ਇਨਕਲਾਬੀ ਬਾਂਦੀ
ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਗਰੇਵਾਲ
ਹਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਦਿਓਲ
ਡਾ. ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਬਸਰਾਨ
ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਾਹੀ

ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਟਿਵਾਣਾ
ਜੈਦੇਵ ਸਿੰਘ ਭੱਠਲ
ਪਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਾਲੀਆ
ਡਾ. ਹਰਗੁਰਮੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ
ਡਾ. ਤੇਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮੰਡੇਰ
ਜਗਦੀਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਕਲੇਰ
ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਘੁੰਨ
ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਦਰਤ

ਡਾ. ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਗਰੇਵਾਲ
ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਜੌੜਾ
ਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ ਭੂਰਾ
ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਮੁਲਤਾਨੀ
ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਸਪਰਿੰਗਫੀਲਡ
ਗੁਰਵੀਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ
ਜਸਕਰਨ ਸਿੰਘ ਧਾਲੀਵਾਲ
ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ (ਅਮਰ ਕਾਰਪੇਟ)

ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਸੰਘਾ
ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਧਾਲੀਵਾਲ
ਹਰਵਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਲੈਲ
ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਢੀਂਡਸਾ
ਸੁਖਮੇਲ ਸਿੰਘ ਅਟਵਾਲ
ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ (ਹੈਪੀ ਹੀਰ)
ਆਗਿਆਪਾਲ ਸਿੰਘ ਬਾਠ
ਪਰਮਵੀਰ ਸਿੰਘ ਬੈਂਸ
ਮਨਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਹੀਰ
ਅਮੋਲਕ ਸਿੰਘ ਗਾਖਲ
ਜਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਜੱਸੀ) ਗਿੱਲ

ਕੌਮਾਂ ਜਿਉਂਦੀਆਂ ਨਾਲ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦੇ, ਅਣਖ ਮਰੇ ਤੋਂ ਕੌਮ ਹੈ ਮਰ ਜਾਂਦੀ।
ਉਸ ਕੌਮ ਨੂੰ ਸਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਪੂਜੇ, ਬਿਪਤਾ ਹੱਸ ਕੇ ਕੌਮ ਜੋ ਜਰ ਜਾਂਦੀ।

ਦਸਮ ਪਿਤਾ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਚਾਰ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਹਾਦਤਾਂ ਲਾਸਾਨੀ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਵੱਡੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਬਾਬਾ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਤੇ ਬਾਬਾ ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਜੰਗ-ਏ-ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਬੇਮਿਸਾਲ ਦਲੇਰੀ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਹਾਦਤ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਦੂਜੀ ਮਿਸਾਲ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਫੇਰ ਜਿਸ ਜੁਰੱਅਤ ਦਾ ਮੁਜ਼ਾਹਰਾ 9 ਸਾਲ ਦੇ ਬਾਬਾ ਜ਼ੋਰਾਵਰ ਸਿੰਘ ਤੇ 7 ਸਾਲ ਦੇ ਬਾਬਾ ਫਤਹਿ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੂਬੇ ਦੀ ਹਰ ਤਜਵੀਜ਼ ਰੱਦ ਕਰ ਕੇ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋ ਜਾਣ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ, ਉਸ ਦੀ ਵੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦੂਜਾ ਉਦਾਹਰਨ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

ਦੋ ਨੇ ਧੁਰਤੀ ਚਮਕੌਰ ਦੀ ਰੰਗ ਦਿੱਤੀ,
ਦੋ ਸ਼ਰਹੰਦ ਦੀ ਧੁਰਤੀ ਭੀਗਾਰ ਗਏ ਨੇ।

ਲੈਲ ਪਰਿਵਾਰ ਵਲੋਂ ਚਾਰ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੀ
ਸ਼ਹਾਦਤ ਨੂੰ
ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਣਾਮ!
ਵਲੋਂ: ਸ. ਹਰਵਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਲੈਲ
ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ

ਜਿਸ ਕੁਲ ਜਾਤੀ ਦੇਸ ਕੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਸਕਤੇ ਹੈਂ ਜੌਂ ਬਲੀਦਾਨ।
ਉਸ ਕਾ ਵਰਤਮਾਨ ਕੁਛ ਭੀ ਹੋ ਭਵਿਸ਼ਯ ਹੈ ਮਹਾਂ ਮਹਾਨ।

ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਹਾਦਤਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਦੁੱਤੀ ਮੁਕਾਮ ਹੈ। ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਪੰਨਿਆਂ 'ਤੇ ਸੁਨਹਿਰੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਾਸਾਨੀ ਸ਼ਹਾਦਤਾਂ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਬਸਾਤੀ ਪਰਿਵਾਰ ਵਲੋਂ
ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਨੂੰ
ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਣਾਮ!

ਵਲੋਂ: ਸ. ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ ਬਸਾਤੀ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ

ਸਾਬਕਾ ਕਾਂਗਰਸੀ ਵਿਧਾਇਕ ਰਮਿੰਦਰ ਆਵਲਾ ਦੇ ਘਰ ਛਾਪਾ

ਗੁਰੂਹਰਸਹਾਏ/ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ : ਉੱਘੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਤੇ ਹਲਕਾ ਜਲਾਲਾਬਾਦ ਤੋਂ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਵਿਧਾਇਕ ਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਆਵਲਾ ਦੇ ਗੁਰੂਹਰਸਹਾਏ ਵਾਲੇ ਘਰ ਤੇ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਸਥਿਤ 'ਸੁਖਬੀਰ ਐਗਰੋ ਪਾਵਰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ' ਸਮੇਤ 12 ਟਿਕਾਣਿਆਂ 'ਤੇ ਸੋਮਵਾਰ ਸਵੇਰੇ ਕਰੀਬ ਛੇ ਵਜੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਛਾਪਾ ਮਾਰਿਆ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਟੀਮ ਦਿੱਲੀ ਨੰਬਰ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਨੰਬਰ ਦੀ ਇਕ ਗੱਡੀ 'ਚ ਪੁੱਜੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਆਵਲਾ ਘਰ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਛਾਪੇ ਤੋਂ ਕਰੀਬ 9 ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਦੁਪਹਿਰ ਤਿੰਨ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਆਵਲਾ ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖੇ ਗਏ। ਪਰਿਵਾਰਕ ਕਰੀਬੀਆਂ ਮੁਤਾਬਕ ਉਹ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਗਏ ਹੋਏ ਸਨ। ਜਾਂਚ ਦੀ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇਰ ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੀ। ਆਵਲਾ ਰਸੂਖ਼ਦਾਰ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਵੀ ਹਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇਸ਼ ਭਰ 'ਚ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਆਵਲਾ ਸਮਾਜਿਕ ਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸਫ਼ਾ 'ਚ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਚਰਚਿਤ ਚਿਹਰਾ ਹਨ।

GoldenKey
LENDING

Grow your business with our Strategic

COMERCIAL LOAN SOLUTIONS

Partner with us for expert guidance and support

Contact Us at
317-620-4100
www.goldenkeylending.com

We speak your Language
English • ਪੰਜਾਬੀ • ਹਿੰਦੀ • اردو

325 S. College Avenue, Indianapolis, Indiana 46202

NMLS 147421

Sistar Mortgage
A Nationwide Lender

Over 2 Decades of experience providing high level servicing for new and experienced borrowers!

Residential and Commercial Loans
Available in Most States!

Special loan programs for:

- Jumbo Loans
- Self Employed and with a work permit
- Business loans with or without property

(734) 330-8859
balbir.grewal@sistarmortgage.com
balbirgrewal.sistarmortgage.com
https://www.nmlsconsumeraccess.org

Balbir (Bill) Grewal
MORTGAGE LOAN OFFICER
NMLS# 353442

Corporate NMLS# 68434
AZ License# BK-0945946

ਕਿਰਪਾਲ ਪੰਨੂ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੂਚਨਾ

ਸੰਤ ਬਾਬਾ ਬਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਸਮਾਂ ਬੇਮੁਹਤਾਜ ਹੈ।

ਸੰਤ ਬਾਬਾ ਬਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ 24 ਅਗਸਤ 2025 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੰਸਾਰਕ ਯਾਤਰਾ ਪੂਰੀ ਕਰ ਗਏ। ਉਹ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਰਾੜਾ ਸਾਹਿਬ (ਕਰਮਸਰ) ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਹੀ ਜੁੜੇ ਰਹੇ। 1984 ਵਿੱਚ ਬਲਿਉ-ਸਟਾਰ ਦਾ ਦੁਖਾਂਤ ਵਰਤਣ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਐਮ.ਏ ਪਾਰਟ-ਦੇ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚੋਂ ਛੱਡ ਕੇ ਪੱਕੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਰਾੜਾ ਸਾਹਿਬ ਆ ਗਏ। ਕੀਰਤਨ-ਮੁਖੀ, ਧਰਮ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾ ਮੁਖੀ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਅਧੂਰੇ ਛੱਡ ਕੇ ਕੇਵਲ 63 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਪਰਲੋਕ ਪਧਾਰ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਯਾਦਗਾਰੀ ਪਾਇ ਗਏ ਯੋਗਦਾਨ ਤੋਂ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਦੇ ਸਰਧਾਲੂ ਭਲੀ-ਭਾਂਤ ਜਾਣੂੰ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੋਹਣੀ ਦਿੱਖ ਵਾਲੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਲਣ ਦਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਫ਼ਰਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਹੀ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਟੀਚਾ ਸੰਤ ਜੀ ਦੀ ਕੀਤੀ ਸਮੁੱਚੀ ਘਾਲਣਾ ਨੂੰ, ਜੋ ਇੱਕ ਕਰਿਸ਼ਮੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਨੂੰ ਅੱਖਰੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਲਣਾ ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਛਾਵਾਨ ਪਰੇਮੀ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਸੰਗਤ ਪੂਰਨ ਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਟੀਚਾ ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸੰਤ ਜੀ ਬਾਰੇ ਜੋ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਵਰਨਣਯੋਗ ਖਾਸ ਸੂਚਨਾ ਹੈ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਪਤੇ ਉੱਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇਹ ਚਾਰ ਪੱਖ ਉਜਾਗਰ ਹੋਣ: 1. ਸੰਤ ਜੀ ਸਬੰਧੀ ਯਾਦਗਾਰੀ ਸੂਚਨਾ, 2. ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਦਗਾਰੀ ਤਸਵੀਰ, 3. ਲੇਖਕ ਸਬੰਧੀ ਦਸ ਕੁ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਸੰਖੇਪ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ 4. ਲੇਖਕ ਦੀ ਅਜੋਕੀ ਤਸਵੀਰ।

ਪਰਸਤਾਵਤ ਸੂਚਨਾ ਗੁਰਮੁਖੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਿੱਪੀ ਵਿੱਚ ਟਾਈਪ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਈਮੇਲ ਰਾਹੀਂ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਸਕੈਨ ਕਰ/ਕਰਵਾ ਕੇ ਜਾਂ ਮੋਬਾਈਲ ਰਾਹੀਂ ਤਸਵੀਰ ਖਿੱਚ ਕੇ ਈਮੇਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਕਾਰਜ 31 ਜਨਵਰੀ, 2026 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਪ ਜੀ ਵੱਲੋਂ ਪਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਮੁੱਖ ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਵਿਉਂਤਬੰਦੀ ਆਸਾਨ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦਾ ਆਪਸੀ ਤਾਲਮੇਲ ਵੀ ਬਣਿਆ ਰਹੇਗਾ।

ਮੁੱਖ ਸੇਵਾਦਾਰ:

1. ਕਿਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਪੰਨੂ, ਫੋਨ ਇੰਡੀਆ 76578-09404. (7 ਅਪ੍ਰੈਲ 2026 ਤੱਕ)। ਬਰੈਂਪਟਨ, ਟੋਰਾਂਟੋ: ਮੋਬਾਇਲ, 365-994-8850. ਲੈਂਡ ਲਾਈਨ, (905) 796-0531. email, kirpal.pannu36@gmail.com, web: globalpunjabi.com

2. ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਰਾੜਾ ਸਾਹਿਬ, ਮੋਬਾਈਲ 95018-34022.

3. ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਨਿੱਝਰ ਬਰੈਂਪਟਨ ਟੋਰਾਂਟੋ (416)278-3334.

Singh Tax & Accounting Services LLC.

SINGH AUTO & HOME INSURANCE

Individual & Business Tax related Services

ਸੇਵਾਵਾਂ: *ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਰੇਕ ਸੇਵਾ ਜਿਵੇਂ, ਟੈਕਸ ਫਾਈਲਿੰਗ, ਟੈਕਸ ਪਲਾਨਿੰਗ ਅਤੇ ਆਈਆਰਐਸ ਐਂਡਿਟ (ਨਿੱਜੀ ਅਤੇ ਬਿਜ਼ਨਸ) ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।

* ਅਸੀਂ ਅਮਰੀਕਾ ਭਰ ਵਿੱਚ ਘਰਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਾਂ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਅਤੇ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਇੰਸੂਰੈਂਸ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

Ph: 248-982-2036

Office Locations

Michigan:
36167 Ford Rd. Westland, MI 48185
Minnesota:
6043 Hudson Rd, Suite#399A
Woodbury, Minnesota 55125

Email: STS2021@SinghTaxServices.com;
www.SinghTaxServices.com

Mohan Singh MST
IRS Enrolled agent,
Insurance Agent-
Casualty & Property
Notary Public

FedEx Linehaul Contractor ਨੂੰ CDL Class A ਟਰੱਕ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

Immediate Openings - 0.72 cents to 0.75 cents per mile for Solo runs, 0.85 cents for Team runs!

We are hiring experienced CDL Class A drivers immediately for a FedEx Linehaul contractor.

This is a great opportunity for professional drivers looking for steady work and consistent routes.

Requirements:

- * Valid CDL Class A License
- * Minimum 1 year of verifiable driving experience (FedEx requirement)
- * Clean background check *Clean driving record
- * Strong work ethic and reliability
- * References required

What We Offer:

- Competitive pay based on experience
- Consistent routes,
- Well-maintained equipment
- Benefits

FedEx Linehaul Contractor needing driver at following locations:

Hagerstown, MD (Night Solo runs), Lehigh PA (team runs), Carlisle, PA (Night Solo runs)
* Mutechen NJ (team runs), * Scranton PA (Solo runs), * Baltimore MD (Solo runs)

Apply Today – Positions Available Immediately!

Call or text: A Patel 678-576-9037 or AK at 936-777-5967

Email: lotushotelsgroup@gmail.com

ਅਮਰੀਕਾ ਨੇ ਨਵੇਂ ਬਣਾਏ ਗਰੁੱਪ 'ਚੋਂ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਬਾਹਰ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਅਮਰੀਕਾ ਵੱਲੋਂ ਉੱਚ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਚੇਨ ਸੰਬੰਧੀ ਬਣਾਏ ਨਵੇਂ ਗਰੁੱਪ 'ਪੈਕਸ ਸਿਲਿਕਾ' 'ਚੋਂ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣਾ ਨਾਲ ਦੋਵੇਂ ਮੁਲਕਾਂ ਦੀ ਰਣਨੀਤਕ ਅਤੇ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਭਾਈਵਾਲੀ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਬਣੇ ਗੁੱਟ 'ਚ ਜਪਾਨ, ਦੱਖਣੀ ਕੋਰੀਆ, ਸਿੰਗਾਪੁਰ, ਨੈਦਰਲੈਂਡਜ਼, ਬਰਤਾਨੀਆ, ਇਜ਼ਰਾਈਲ, ਸੰਯੁਕਤ ਅਰਬ ਅਮੀਰਾਤ ਅਤੇ ਆਸਟਰੇਲੀਆ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਗਰੁੱਪ 'ਚ ਕੁਆਡ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ ਮੁਲਕ ਅਮਰੀਕਾ, ਜਪਾਨ ਅਤੇ ਆਸਟਰੇਲੀਆ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਪਰ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਉਸ 'ਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

'ਪੈਕਸ ਸਿਲਿਕਾ' ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਪਲਾਈ ਚੇਨਾਂ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਅਹਿਮ ਖਣਿਜਾਂ, ਸੈਮੀਕੰਡਕਟਰ, ਉਰਜਾ ਖਪਤ, ਲੌਜਿਸਟਿਕਸ ਅਤੇ ਏ ਆਈ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਖੇਤਰ 'ਚ ਨਿਰਭਰਤਾ ਘੱਟ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਇਸ

ਪਹਿਲ ਨੂੰ ਚੀਨ ਦੀ ਉੱਚ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਚੇਨਾਂ 'ਚ ਅਜ਼ਾਦਗੀ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕੰਜਾ ਕੱਸਣ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ 'ਪੈਕਸ ਸਿਲਿਕਾ' ਹਾਂ-ਪੱਖੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਰ ਮੁਲਕਾਂ ਨੂੰ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਭਾਰਤ ਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਾਰ ਵਾਰ ਆਲਮੀ ਸੈਮੀਕੰਡਕਟਰ ਅਤੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕਸ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਿੰਗ ਕੇਂਦਰ ਬਣਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਨਵੇਂ ਬਣੇ ਗੁੱਟ 'ਚ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਘੇਰੇ 'ਚ ਲੈਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਅਮਰੀਕਾ ਨਾਲ ਦੁਵੱਲੇ ਸਬੰਧਾਂ 'ਚ ਨਿਘਾਰ ਹੈ। ਕਾਂਗਰਸ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਜੈਰਾਮ ਰਮੇਸ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਹੋਰਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਟਰੰਪ- ਮੋਦੀ ਦੇ ਸਬੰਧ 10 ਮਈ ਤੋਂ ਹੀ ਖਰਾਬ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਨ।

ਬੀਬੀ ਸਿੱਧੂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮੰਗੀ

'ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣਗੇ'

ਪਟਿਆਲਾ: ਪੰਜਾਬ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨਵਜੋਤ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਡਾ. ਨਵਜੋਤ ਕੌਰ ਸਿੱਧੂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਖਤਰਾ ਦੱਸਦਿਆਂ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਭਗਵੰਤ ਮਾਨ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਹੋਣਗੇ। ਐਕਸ 'ਤੇ ਪੋਸਟ ਰਾਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਜਪਾਲ ਗੁਲਾਬ ਚੰਦ ਕਟਾਰੀਆ ਕੋਲ ਉਨਾਏ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਚੁੱਪ ਅਤੇ ਮਾਈਨਿੰਗ ਮਾਫੀਆ ਨੂੰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੇਣ 'ਤੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਕੀਤੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਛਪੀ ਪਾਵਰਕੌਮ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ

ਵੇਚਣ ਸੰਬੰਧੀ ਰਿਪੋਰਟ ਸਾਂਝੀ ਕਰਦਿਆਂ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਕਿਉਂ ਵੇਚੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਿਖਿਆ, 'ਮੈਂ ਐੱਮ ਭਗਵੰਤ ਮਾਨ ਜੀ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨ ਕਿਉਂ ਵੇਚ ਰਹੇ ਹੋ? ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਅਤੇ ਮਾਈਨਿੰਗ ਤੋਂ ਕਾਫੀ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ? ਸਾਡੀ 1.25 ਲੱਖ ਏਕੜ ਗਰੁੱਪ ਚਰਾਦ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਾਪਸ ਕਰੋ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਗਰੁੱਪਾਂ- ਅਤੇ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਕੁੱਤਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਕੀਏ ਅਤੇ ਗਰੁੱਪ ਸੈਂਸ ਦੇ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਆ ਸਕੀਏ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੀ ਸ਼ਿਵਾਲਿਕ ਰੇਂਜ ਨੂੰ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਕਬਜ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚਾਓਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।'

ਨਵਜੋਤ ਕੌਰ ਸਿੱਧੂ ਬੇਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੋਚਦੇ: ਭਗਵੰਤ ਮਾਨ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਨਵਜੋਤ ਕੌਰ ਸਿੱਧੂ ਵੱਲੋਂ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮੰਗਣ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ

ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰਕੇ ਹੀ ਕੁਰਸੀ ਲੈਂਦੇ ਰਹੇ ਹਨ।

ਭਗਵੰਤ ਮਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ (ਨਵਜੋਤ ਕੌਰ) ਨੂੰ ਬੇਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਪੁੱਛੋ-ਸਿੱਧੇ ਬਿਆਨ ਦੇਵੋ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮੰਗਣ ਲੱਗ ਜਾਵੇ, ਇਹ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਵਜੋਤ ਕੌਰ ਸਿੱਧੂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਂਗਰਸ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਤੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਦੀ ਕੁਰਸੀਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਅਤੇ

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਘੇਰਦਿਆਂ ਡਾ. ਸਿੱਧੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਤੁਹਾਡੀ ਮਿੱਤਰ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਕਾਫੀ ਰੁਪਿਆ ਲੁੱਟ ਕੇ ਦੁਬਈ ਜਾ ਕੇ ਬੈਠ ਗਈ। ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਹੁੰਦਿਆਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਚਲਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਦੁਬਈ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਮਿੱਤਰ ਕੋਲ ਰਹੋ।' ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਸਿਟੀ ਸੈਂਟਰ ਕੇਸ ਅਤੇ ਸ਼ਿਵਾਲਿਕ ਰੇਂਜ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਭੂ-ਮਾਫੀਆ ਦੀਆਂ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਅਰੁਸਾ ਆਲਮ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮਾਈਨਿੰਗ ਨੀਤੀ, ਸ਼ਰਾਬ ਨੀਤੀ, ਮੈਡੀਕਲ ਟ੍ਰਿਜ਼ਮ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਗੇਂਡੋਲਾ ਪ੍ਰਾਜੈਕਟ, ਕੂੜਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ, ਟੈਂਡਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ, ਫਿਲਮ ਸਿਟੀ ਅਤੇ ਰਣਜੀਤ ਐਵੇਨਿਊ ਸਪੋਰਟਸ ਪਾਰਕ ਵਰਗੇ ਵਿਕਾਸ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀਆਂ ਫਾਈਲਾਂ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕੈਪਟਨ ਕਿਉਂ ਡਰਦੇ ਸਨ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੰਨੇ ਸਵਾਲ ਹਨ, ਜੋ 100 ਪੋਸਟਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।

ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੀ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਰਾਹ ਪੱਧਰਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ: ਅਮਿਤ ਸ਼ਾਹ

31 ਮਾਰਚ ਤੱਕ ਨਕਸਲੀਆਂ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਦੁਹਰਾਇਆ

ਰਾਏਪੁਰ: ਕੇਂਦਰੀ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਅਮਿਤ ਸ਼ਾਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਕਸਲਵਾਦ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ। ਰਾਜ ਦੇ ਬਸਤਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਜਗਦਲਪੁਰ ਦੇ ਇੰਦਰਾ ਯਦਰਸ਼ਨੀ ਸਟੇਡੀਅਮ 'ਚ ਬਸਤਰ ਏਲਧਿਵ-2025 ਸਮਾਗਮ ਦੇ ਸਮਾਪਤੀ ਸਮਾਰੋਹ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦਿਆਂ ਸ਼ਾਹ ਨੇ ਮਾਓਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰ ਸੁੱਟਣ ਤੇ ਸਮਾਜ ਦੀ ਮੁੱਖ ਧਾਰਾ 'ਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਕਸਲਵਾਦ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਹਥਿਆਰ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣ ਜਾਂ ਫਿਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਰਮੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੀ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਰਾਹ ਪੱਧਰਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਐਨ.ਡੀ.ਏ. ਸਰਕਾਰ ਨੇ

ਅਗਲੇ 5 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਦੇ 7 ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਾਲੇ ਬਸਤਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਕਸਤ ਕਬਾਇਲੀ ਖੇਤਰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਹਰਾਇਆ ਕਿ 31 ਮਾਰਚ, 2026 ਤੱਕ ਦੇਸ਼ 'ਚੋਂ ਨਕਸਲਵਾਦ ਨੂੰ

ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤੇ ਇਹ ਟੀਚਾ ਹੁਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਬਸਤਰ ਓਲੰਪਿਕ ਬਾਰੇ, ਕੇਂਦਰੀ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਖੇਡ ਸਮਾਗਮ 'ਚ 700 ਤੋਂ ਵੱਧ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੇ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਪੋਰਟਸ ਅਥਾਰਟੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੀ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਤੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਮਾਗਮਾਂ ਲਈ ਬਸਤਰ ਦੇ ਐਥਲੀਟਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਸਮਾਗਮ 'ਚ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਅਮਿਤ ਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਿਓ ਸਾਈਂ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਪੀਕਰ ਰਮਨ ਸਿੰਘ, ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅਰੁਣ ਸਾਓਂ ਤੇ ਵਿਜੇ ਸ਼ਰਮਾ ਤੇ ਹੋਰ ਮੌਜੂਦ ਸਨ।

19 ਅਮਰੀਕੀ ਰਾਜਾਂ ਵਲੋਂ ਨਵੇਂ ਐਚ-1ਬੀ ਵੀਜ਼ਾ 'ਤੇ ਫੀਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਟਰੰਪ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ

ਨਿਊ ਯਾਰਕ/ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ: 19 ਅਮਰੀਕੀ ਰਾਜਾਂ ਨੇ ਨਵੇਂ ਐਚ-1ਬੀ ਵੀਜ਼ਾ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਅਮਰੀਕੀ ਡਾਲਰ ਫੀਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਟਰੰਪ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਦਮ ਸਿਹਤ ਸੰਭਾਲ, ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ USA VER ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਵਰਗੇ ਮੁੱਖ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਨਿਊਯਾਰਕ ਦੇ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਲੈਟੀਆ ਜੇਮਸ ਨੇ 18 ਹੋਰ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੈਸੇਚਿਉਸੇਟਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਲਈ ਅਮਰੀਕੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਉਚਿਤ

ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਐਚ-1ਬੀ ਫੀਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸਖਤ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਐਚ-1ਬੀ ਵੀਜ਼ਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਉੱਚ ਹੁਨਰਮੰਦ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰਾਂ ਨੂੰ

ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਭਾਰਤੀ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਐਚ-1ਬੀ ਵੀਜ਼ਾ ਪ੍ਰਤਿਭਾਸ਼ਾਲੀ ਡਾਕਟਰਾਂ, ਨਰਸਾਂ, ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿੱਚ ਲੋੜਵੰਦ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਿਊਯਾਰਕ ਵਾਸੀਆਂ ਲਈ ਸਿਹਤ ਸੰਭਾਲ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗੀ, ਸਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਵੇਗਾ ਤੇ ਸਾਡੀ ਆਰਥਿਕਤਾ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਏਗੀ। ਜੇਮਸ ਨੇ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਪ੍ਰਵਾਸੀ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨੀਬੱਧਤਾ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਲੜਦਾ ਰਹਾਂਗਾ। ਜੇਮਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਐਰੀਜ਼ੋਨਾ, ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ, ਕੋਲੋਰਾਡੋ, ਕਨੈਕਟੀਕਟ, ਡੇਲਾਵੇਅਰ, ਹਵਾਈ, ਇਲੀਨੋਇਸ, ਮੈਰੀਲੈਂਡ, ਮੈਸੇਚਿਉਸੇਟਸ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ, ਮਿਨੀਸੋਟਾ, ਉੱਤਰੀ ਕੈਰੋਲੀਨਾ, ਨਿਊ ਜਰਸੀ, ਓਰੇਗਨ, ਰੋਡ ਆਈਲੈਂਡ, ਵਰਮੋਂਟ, ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਅਤੇ ਵਿਸਕਾਨਸਿਨ ਦੇ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ।

ਕਰਾਚੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ 'ਚ ਰਣਵੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਅਕਸ਼ੈ ਖੰਨਾ ਵਿਰੁੱਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ: ਭਾਰਤੀ ਫਿਲਮ 'ਧਰੰਧਰ' ਵਿਰੁੱਧ ਕਰਾਚੀ ਦੀ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ 'ਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ 'ਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਫਿਲਮ ਵਿੱਚ ਸਾਬਕਾ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਬੇਨਜ਼ੀਰ ਭੁੱਟੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਪੀਪਲਜ਼ ਪਾਰਟੀ (ਪੀ. ਪੀ. ਪੀ.) ਦੇ ਝੰਡਿਆਂ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀ ਰੈਲੀਆਂ ਦੀ ਫੁਟੇਜ ਬਿਨਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਵਰਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਫਿਲਮ 'ਚ ਪੀ. ਪੀ. ਪੀ. 'ਤੇ ਅੱਤਵਾਦ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦਾ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੀ.ਪੀ. ਪੀ. ਦੇ

ਕਾਰਕੁੰਨ ਮੁਹੰਮਦ ਆਮਿਰ ਨੇ ਕਰਾਚੀ ਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਅਦਾਲਤ (ਦੱਖਣੀ) 'ਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ

ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਚ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਫਿਲਮ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ, ਨਿਰਮਾਤਾ, ਅਦਾਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਫਿਲਮ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਚ ਫਿਲਮ ਦੇ ਮੁੱਖ ਅਦਾਕਾਰ ਰਣਵੀਰ ਸਿੰਘ ਹੋਰ ਅਦਾਕਾਰਾਂ ਸੰਜੇ ਦੱਤ, ਅਕਸ਼ੈ ਖੰਨਾ, ਅਰਜੁਨ ਰਾਮਪਾਲ, ਆਰ ਮਾਧਵਨ, ਸਾਰਾ ਅਰਜੁਨ ਅਤੇ ਰਾਕੇਸ਼ ਬੈਨੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਆਦਿਤਿਆ ਧਰ, ਨਿਰਮਾਤਾ ਲੋਕੇਸ਼

ਧਰ ਅਤੇ ਜੋਤੀ ਕਿਸ਼ੋਰ ਦੇਸ਼ਪਾਂਡੇ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਫਿਲਮ ਨੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫਿਲਮ 'ਚ ਹੋਰ ਕਰਾਚੀ ਦੇ ਲਿਆਰੀ ਖੇਤਰ ਨੂੰ 'ਅੱਤਵਾਦੀ ਯੁੱਧ ਖੇਤਰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਵਲੋਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਕੇਸ ਦਰਜ ਨਾ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਇਆ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਧਰੰਧਰ ਨੂੰ ਬਹਿਰੀਨ, ਕੁਵੈਤ, ਓਮਾਨ, ਕਤਰ, ਸਾਊਦੀ ਅਰਬ ਅਤੇ ਯੂ. ਏ. ਈ. 'ਚ ਰਿਲੀਜ਼ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਚ ਫਿਲਮ ਨੂੰ ਪਾਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਕਾਂਗਰਸ, ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਤੇ ਭਾਜਪਾ ਅਗਾਮੀ ਚੋਣਾਂ 'ਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹਾਰ ਤੋਂ ਘਬਰਾਏ: ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਭਗਵੰਤ ਮਾਨ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਤੇ ਬਲਾਕ ਸੰਮਤੀ ਚੋਣਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਜ 'ਚ ਕੁੱਲ ਹੋਈਆਂ 9029 ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ 'ਚੋਂ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ 2731 ਉਮੀਦਵਾਰ ਹਨ, ਜਦੋਂਕਿ ਬਾਕੀ 6298 ਹੋਰ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਪ੍ਰਵਾਨ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥੀ ਲੈਂਦਿਆਂ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਾਂਗਰਸ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਗੈਰ 'ਆਪ' ਉਮੀਦਵਾਰ, ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਮੁਕਾਬਲੇ ਚੋਣ ਜਿੱਤ ਗਏ, ਉਹ ਚੋਣ ਕਿਵੇਂ ਜਿੱਤ ਗਏ, ਜਦੋਂਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਰਟੀ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਵੋਟਾਂ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਰੱਦ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਚੰਨੀ ਵਲੋਂ ਹੁਣ ਜੋ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਹੁਕਮਰਾਨ ਪਿਰ 'ਆਪ' ਵਲੋਂ ਮੋਹਰਾਂ ਲਗਾ ਕੇ ਹਰ ਬੁਝ 'ਤੇ ਸੋ-ਸੋ ਵੋਟਾਂ ਵਾਧੂ ਛਪਵਾ ਕੇ ਰੱਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਾਂਗਰਸ ਵਲੋਂ ਹਾਰ ਮੰਨ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਰ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਵੀ ਘੜਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ

ਚੰਨੀ ਵਲੋਂ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਬਿਆਨਾਂ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਨ ਦੀ ਕੀਤੀ ਸਖ਼ਤ ਨਿੰਦਾ

ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਲੋਕ ਭਾਂਵੇਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਤੇ ਭਾਜਪਾ 'ਚ ਚੋਣ ਗੱਠਜੋੜ ਸੰਬੰਧੀ ਅਟਕਲਾਂ ਲਗਾ ਰਹੇ ਹਨ ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਚੋਣਾਂ 'ਚ ਹੋਠਲੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਅਕਾਲੀ, ਭਾਜਪਾ ਤੇ ਕਾਂਗਰਸ ਵੀ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਵਿਰੁੱਧ ਗੱਠਜੋੜ ਕਰਕੇ ਚੋਣ ਲੜ ਰਹੇ ਹਨ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਤਾਂ ਜਪਾਨ ਦੌਰੇ 'ਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਚੋਣ ਪ੍ਰਚਾਰ 'ਚ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਿਆ ਪਰ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੋਣਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲੈ ਆਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਲੋਕਾਂ 'ਚ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੂੰ ਵੀ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ

'ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਾਂਗਰਸੀ ਆਗੂ ਨਵਜੋਤ ਕੌਰ ਸਿੰਘ ਵਲੋਂ ਕਾਂਗਰਸ 'ਚ ਸਾਰੇ ਅਹੁਦਿਆਂ ਦੀ 'ਰੇਟ

ਲਿਸਟ' ਦੱਸੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਕ ਕਾਂਗਰਸੀ ਆਗੂ ਨੇ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਟੀ.ਵੀ. 'ਤੇ ਹੀ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਡੀ ਸਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸਿੱਜਾਈ ਲਈ ਟੋਲਾਂ ਦੇ ਆਖੀਰ ਤੱਕ ਪਾਣੀ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਿਆਰੀ ਸੜਕਾਂ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਕੂਲ, ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਮਹੱਲਾ ਕਲੀਨਿਕ ਰਾਜ ਨੂੰ ਝੁੱਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 17 ਟੋਲ ਪਲਾਜ਼ੇ ਵੀ ਬੰਦ ਕਰਵਾਏ ਹਨ। ਇਕ ਪੱਤਰਕਾਰ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ 'ਚ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ

ਨਵਜੋਤ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਵਿਰੁੱਧ ਕ੍ਰਿਸਟਾਚਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਕਰਨ 'ਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਵਜੋਤ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਿਕਵਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵਰਗਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਭਾਗ ਸੀ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਤਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿ ਉਹ ਫਾਈਲਾਂ 'ਤੇ ਦਸਤਖ਼ਤ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਵਜੋਤ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਦਿਖਾਉਣਗੇ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਅਨਮੋਲ ਬਿਸ਼ਨੋਈ ਨੂੰ ਵੀ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਨਾ ਦੇਣ ਸੰਬੰਧੀ ਹੁਕਮਾਂ ਬਾਰੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲਾਰੈਂਸ ਬਿਸ਼ਨੋਈ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ 'ਚ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਵੀ ਅਨਮੋਲ ਬਿਸ਼ਨੋਈ ਨੂੰ ਵੀ ਕੇਵਲ ਤਿਹਾੜ ਜੇਲ੍ਹ 'ਚ ਜਾ ਕੇ ਹੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰ ਸਕੇਗੀ।

ਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਵਿਖਾਓ: ਸੁਭਾਸ਼ ਘਈ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਚਰਚਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਦੱਖਣੀ ਭਾਰਤੀ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਭਾਰਤੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਅਤੇ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਿਖਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਉਥੇ ਹਿੰਦੀ ਫਿਲਮਾਂ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਤਕ ਸੀਮਤ ਹਨ। 'ਖਲਨਾਇਕ', 'ਰਾਮ ਲਖਨ' ਅਤੇ 'ਤਾਲ' ਵਰਗੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਸੁਭਾਸ਼ ਘਈ ਵੀ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ।

ਸੈਂਟ ਉਤੇ ਮੌਜੂਦ ਯੂਨਿਟ ਦਾ ਹਰ ਆਦਮੀ ਆਪਣੀ ਹੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ, ਬੋਲਦੇ ਅਤੇ ਲਿਖਦੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚ ਹਾਂ, ਫਿਲਮਾਂ ਹਿੰਦੀ ਵਿਚ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਡਾ ਚਿਹਰਾ ਅਮਰੀਕਾ ਵੱਲ ਅਤੇ ਪਿੱਠ ਭਾਰਤ ਵੱਲ ਹੈ। ਲੋਕ ਫਿਲਮ ਨਿਰਮਾਣ, ਕਿਥੋਂ ਸਿੱਖਦੇ ਹਨ। ਕੈਮਰਾ ਮੈਨ, ਲਾਈਟਸ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਉਥੋਂ ਹੀ ਮੰਗਵਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

ਸੁਭਾਸ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਸਿਰਫ਼ ਨਵੇਂ ਟਰੈਂਡ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਸੋਚ

ਦੇ ਪਿਛੇ ਨਹੀਂ ਭੱਜਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਨਵਾਂ ਸਟਾਇਲ ਰੱਖੋ। ਲੇਕਿਨ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਕੀ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੱਸਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਭਾਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਨਾ ਸੁਣਾਓ।

ਪੁਣੇ ਵਿਚ 'ਪੋਸਟਰਾਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ' ਦਾ ਵਿਸ਼ਵ ਰਿਕਾਰਡ ਸਥਾਪਿਤ

ਪੁਣੇ: ਪੁਣੇ ਵਿਚ 'ਪੋਸਟਰਾਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ' ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵ ਰਿਕਾਰਡ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਗਿਨੀਜ਼ ਵਰਲਡ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਵਪਨਿਲ ਡਾਂਗਰੀਕਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਦਿ ਭਾਰਤ ਨੇ ਹੁਣ ਪੋਸਟਰਾਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਪਛਾੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਫਰਗੁਸਨ ਕਾਲਜ ਵਿਖੇ ਕਰਵਾਏ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਮੇਲੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਬਾਇਲੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਾਲੇ 1,678 ਪੋਸਟਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਫਰਵਰੀ 2025 ਵਿਚ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ 1,365 ਪੋਸਟਰਾਂ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੋਸਟਰਾਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵ ਰਿਕਾਰਡ 12 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਪੁਣੇ ਵਿਖੇ ਪੁਣੇ ਬੁੱਕ ਫੈਸਟੀਵਲ, ਯਸ਼ਵੰਤ ਰਾਓ ਚਵਾਨ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਓਪਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਰਾਈਸ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਕਬਾਇਲੀ ਨੇਤਾ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਘੁਲਾਟੀਏ ਭਗਵਾਨ ਬਿਰਸਾ ਮੁੰਡਾ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਨੂੰ

ਤਿਉਹਾਰ ਵਿਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਡਪ ਰਾਹੀਂ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੁੱਕ ਟਰੱਸਟ (ਐਨ.ਬੀ.ਟੀ.) ਦੁਆਰਾ ਪੁਣੇ ਬੁੱਕ ਫੈਸਟੀਵਲ 13 ਤੋਂ 21 ਦਸੰਬਰ ਤੱਕ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਬਾਇਲੀ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਲਹਿਰ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਰਪਿਤ ਬਿਰਸਾ ਮੁੰਡਾ

ਗੈਲਰੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਫੈਸਟੀਵਲ ਦੇ ਕਨਵੀਨਰ ਰਾਜੇਸ਼ ਪਾਂਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਪਹਿਲਕਦਮੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਕਬਾਇਲੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਵਾਲੇ ਪੋਸਟਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਕੇ ਗਿਨੀਜ਼ ਵਰਲਡ ਰਿਕਾਰਡ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੇਵਨਾਗਰੀ ਲਿਪੀ ਵਿਚ ਕਬਾਇਲੀ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀਕਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕੋਲਕਾਤਾ 'ਚ ਮੈਸੀ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੌਰਾਨ ਹਫ਼ੜਾ-ਦਫ਼ੜੀ

ਕੋਲਕਾਤਾ: ਅਰਜਨਟੀਨਾ ਦੇ ਫੀਫਾ ਵਿਸ਼ਵ ਕੱਪ ਜੇਤੂ ਕਪਤਾਨ ਲਿਓਨਲ ਮੈਸੀ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਭਾਰਤ ਦੌਰੇ (ਗੇਟ ਇੰਡੀਆ ਟੂਰ 2025) ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੋਲਕਾਤਾ ਦੇ ਸਾਲਟ ਲੇਕ ਸਟੇਡੀਅਮ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। 16 ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਕੋਲਕਾਤਾ ਪੁੱਜੇ ਇਸ ਮਹਾਨ ਖਿਡਾਰੀ ਵਲੋਂ ਸਟੇਡੀਅਮ ਤੋਂ ਵਰਚੁਅਲੀ ਕੋਲਕਾਤਾ ਦੇ ਲੋਕ ਟਾਊਨ ਸਥਿਤ ਸ੍ਰੀ ਭੂਮੀ ਸਪੋਰਟਿੰਗ ਕਲੱਬ ਵਿਖੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ 70 ਫੁੱਟ ਉੱਚੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਬੁੱਤ ਦੀ ਘੰਢ ਚੁਕਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਚ ਮੈਸੀ ਫੀਫਾ ਵਿਸ਼ਵ ਕੱਪ ਟਰਾਫ਼ੀ ਫੜੀ ਹੋਈ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ।

ਸਾਲਟ ਲੇਕ ਸਟੇਡੀਅਮ 'ਚ ਇਸ ਮਹਾਨ ਖਿਡਾਰੀ ਦੀ ਇਕ ਝਲਕ ਪਾਉਣ ਲਈ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ 'ਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕ ਪਹੁੰਚੇ ਹੋਏ ਸਨ ਪਰ ਮੈਸੀ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਨੇਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਦਾਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਭੀੜ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਝਲਕ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕੇ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕਾਂ ਵਲੋਂ ਸਟੇਡੀਅਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤੇ ਬਾਹਰ ਹੰਗਾਮਾ ਕਰਦਿਆਂ ਭੰਨਤੋੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕਾਂ ਵਲੋਂ ਕੀਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਹੰਗਾਮੇ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਵਲੋਂ ਮੈਸੀ ਨੂੰ ਤੈਅ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਟੇਡੀਅਮ 'ਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਆਲਮ ਇਹ ਰਿਹਾ ਕਿ ਮੈਸੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆ ਰਹੀ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਮਮਤਾ ਬੈਨਰਜੀ ਨੂੰ ਵੀ

ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ-ਬੰਗਾਲ ਸਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਜਾਂਚ ਦੇ ਹੁਕਮ

ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਹੀ ਵਾਪਸ ਪਰਤਣਾ ਪਿਆ, ਜਦੋਂਕਿ ਬਾਲੀਵੁੱਡ ਅਦਾਕਾਰ ਸ਼ਾਹਰੁਖ ਖਾਨ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਕ੍ਰਿਕਟ ਕਪਤਾਨ ਸੋਹਣ ਗਾਂਗੁਲੀ ਵੀ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ 'ਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੇ। ਫੁੱਟਬਾਲ ਪ੍ਰੇਮੀ ਅਜੈ ਸ਼ਾਹ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨਾਲ ਆਇਆ ਸੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਟਿਕਟ ਲਈ 5000 ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੇ। ਅਸੀਂ ਮੈਸੀ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਆਏ ਸੀ, ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਲਈ ਟਿਕਟਾਂ ਦੀਆਂ ਵੇਭਡ 4500 3 10,000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਨ।

ਮੈਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕਾਂ ਤੋਂ ਦਿਲੋਂ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਦੀ ਹਾਂ: ਮਮਤਾ

ਲਿਓਨਲ ਮੈਸੀ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ 'ਚ ਕੁਪ੍ਰਬੰਧਨ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਮਮਤਾ ਬੈਨਰਜੀ ਨੇ ਇਸ ਘਟਨਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਇਕ ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬੈਨਰਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਮੰਦਭਾਗੀ ਘਟਨਾ ਲਈ ਲਿਓਨਲ ਮੈਸੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਖੇਡ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕਾਂ ਤੋਂ ਦਿਲੋਂ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਦੀ ਹਾਂ। ਮਮਤਾ ਨੇ 'ਐਕਸ' 'ਤੇ ਪਾਈ ਪੋਸਟ 'ਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ 'ਜਸਟਿਸ' (ਸੇਵਾਮੁਕਤ) ਅਸ਼ੀਮ ਕੁਮਾਰ ਰੇਅ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਹੇਠ ਇਕ ਜਾਂਚ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰ ਰਹੀ ਹਾਂ, ਜਿਸ 'ਚ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਅਤੇ ਗ੍ਰਹਿ ਤੇ ਪਹਾੜੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਵਧੀਕ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਣਗੇ।

ਕੌਣ ਹੈ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਸਤਦਰੂ ਦੱਤਾ...?

ਸਤਦਰੂ ਦੱਤਾ ਉਹ ਸ਼ਖਸ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਬਦਲਤ ਲਿਓਨਲ ਮੈਸੀ ਦੀ ਭਾਰਤ ਯਾਤਰਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੀ। ਮੈਸੀ ਆਪਣੇ 'ਗੇਟ ਇੰਡੀਆ ਟੂਰ 2025' ਦੇ ਤਹਿਤ ਭਾਰਤ ਆਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਮੋਟਰ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਸਤਦਰੂ ਦੱਤਾ ਹਨ। ਦੱਤਾ ਆਪਣੀ ਕੰਪਨੀ 'ਏ ਸਤਦਰੂ ਦੱਤਾ ਇਨੀਸ਼ੀਏਟਿਵ' ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਤਾ ਪੋਲੋ, ਡਿਏਗੋ ਮਾਰਡੋਨਾ ਅਤੇ ਕਾਫੂ ਵਰਗੇ ਫੁੱਟਬਾਲਰਾਂ ਲਈ ਭਾਰਤ 'ਚ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਕਰਵਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਹੱਤਿਆ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ: ਰਾਜਪਾਲ

ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਸੀ.ਵੀ. ਆਨੰਦ ਬੋਸ ਨੇ ਸਾਲਟ ਲੇਕ ਸਟੇਡੀਅਮ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਕੋਲਕਾਤਾ ਦੇ ਖੇਡ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਲਈ ਕਾਲਾ ਦਿਨ ਕਰਾਰ ਦਿੰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਹੱਤਿਆ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਸਰਕਾਰ, ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਮਮਤਾ ਬੈਨਰਜੀ, ਜੋ ਕਿ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਵੀ ਹਨ, ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਜਤਾਈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਮਮਤਾ ਬੈਨਰਜੀ, ਜੋ ਸਾਲਟ ਲੇਕ ਸਟੇਡੀਅਮ 'ਚ ਮੈਸੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਨੂੰ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਵਾਪਸ ਪਰਤਣਾ ਪਿਆ।

ਉੱਚ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਖਾਰੇਗੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰੀ ਰੈਂਕਿੰਗ ਵਿਚ ਦੁਨੀਆ ਦੀਆਂ ਚੋਟੀ ਦੀਆਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਦੀ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਵਧਦੀ ਦਸਤਕ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੀਆਂ 'ਵਰਸਿਟੀਆਂ' ਅਤੇ ਉੱਚ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਖਾਰਨ ਦੀ ਪਹਿਲ ਤੇਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੇ ਪੰਜ ਅਤੇ 10 ਸਾਲਾ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਟੀਚਾ ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਾਲ 2035 ਤੱਕ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਕੁੱਲ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਅਨੁਪਾਤ 50 ਫੀਸਦੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਟੀਚਾ ਵੀ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਜੀਐਚਪੀ

ਲਗਪਗ 29 ਫੀਸਦੀ ਹੈ।

ਸਿੱਖਿਆ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੇ ਇਹ ਪਹਿਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੇਜ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਰੀਬ ਦਰਜਨ ਭਰ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀਆਂ ਵਿਚ ਵੰਡੀ ਹੋਈ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਇਕ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਪਹਿਲ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਰਹੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਗਠਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਵੀ 2020 ਵਿਚ ਆਈ

ਨਵੀਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੀਤੀ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੰਤਰਾਲੇ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਨ.ਈ.ਪੀ. ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਪਹਿਲਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਕੇਂਦਰ ਨੂੰ ਵਿਚਾਲੇ ਛੱਡਣ ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ, ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਮੁਤਾਬਕ ਨਵੇਂ ਕੇਂਦਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ, ਖੋਜ ਅਤੇ ਇਨੋਵੇਸ਼ਨ ਨੂੰ 'ਹੁਲਾਰਾ' ਦੇਣਾ, ਭਾਰਤੀ ਗਿਆਨ ਪਰੰਪਰਾ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਦੇ ਕੇਂਦਰਾਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਵਰਗੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਮੰਤਰਾਲੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਕੇਂਦਰੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 50 ਹੈ ਜਦਕਿ ਦੇਸ਼ 'ਚ 1200 ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਤੇ 50,000 ਕਾਲਜ ਹਨ। ਕੇਂਦਰ ਸੂਬਿਆਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਹਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਲਈ ਪੰਜ ਅਤੇ 10 ਸਾਲਾ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਾਉਣ ਵਿਚ ਜੁਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਮਮਤਾ ਨੇ ਭਰਿਆ ਐੱਸ. ਆਈ. ਆਰ .ਫਾਰਮ; ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਕੀਤੀ ਪੁਸ਼ਟੀ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਵੋਟਰ ਸੂਚੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੀਵਿਊ (ਐੱਸਆਈਆਰ) ਦੌਰਾਨ ਬੰਗਾਲ ਦੀ

ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਤੇ ਤ੍ਰਿਣਮੂਲ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮਮਤਾ ਬੈਨਰਜੀ ਵੱਲੋਂ ਅੰਤਮ ਸਮਾਂ-ਹੱਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਗਣਨਾ ਫਾਰਮ ਨਾ ਭਰਨ ਦੇ

ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗਣਨਾ ਫਾਰਮ ਭਰਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਗਣਨਾ ਫਾਰਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਤਾਰੀਖ਼ ਯਾਨੀ 11 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਹਾਰਡ ਕਾਪੀ ਵਿਚ ਭਰ ਕੇ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਮਤਾ ਬੈਨਰਜੀ ਦੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿਆਸਤ ਤੇਜ਼ ਹੋਈ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ ਆਮ ਵੋਟਰਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਭਰਮ-ਭੁਲੇਖੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਬੰਗਾਲ ਵਿਚ ਐੱਸਆਈਆਰ ਤਹਿਤ ਗਣਨਾ ਫਾਰਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਖਰੀ 'ਤਰੀਕ਼ 11 ਦਸੰਬਰ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀ।

ਕੇਰਲ 'ਚ ਖਿੜਿਆ ਕਮਲ

ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਚੋਣਾਂ 'ਚ ਭਾਜਪਾ ਨੂੰ 50 ਸੀਟਾਂ ਮਿਲੀਆਂ

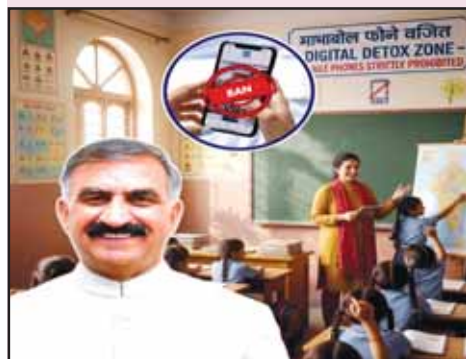
ਤਿਰੂਵਨੰਤਪੁਰਮ: ਭਾਜਪਾ ਨੇ ਤਿਰੂਵਨੰਤਪੁਰਮ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਵਿਚ ਇਤਿਹਾਸ ਸਿਰਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਵਿਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕਮਲ ਖਿੜਿਆ ਹੈ। ਭਾਜਪਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲਾ ਐਨਡੀਏ 101 ਮੈਂਬਰੀ ਨਿਗਮ ਵਿਚ 50 ਸੀਟਾਂ ਜਿੱਤ ਕੇ ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਕਾਫੀ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸਿਆਸੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਜੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਐਨਡੀਏ ਦੀ ਇਸ ਜਿੱਤ ਨਾਲ 45 ਸਾਲਾਂ ਪੁਰਾਣਾ ਐਲਡੀਐੱਫ ਦਾ ਕਿਲ੍ਹਾ ਵੀ ਢਹਿ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਕਾਮਯਾਬੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਐਕਸ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ- 'ਤਿਰੂਵਨੰਤਪੁਰਮ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਵਿਚ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨਤੀਜੇ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਮਿਹਨਤੀ ਭਾਜਪਾ ਵਰਕਰਾਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ। ਅੱਜ ਦਾ ਦਿਨ ਕੇਰਲ ਵਿਚ ਜ਼ਮੀਨੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਰਕਰਾਂ ਦੀ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਦਿਨ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੱਜ ਦੇ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਸੰਭਵ

ਬਣਾਇਆ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਭਾਜਪਾ- ਐਨਡੀਏ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵੋਟਰਾਂ ਦਾ ਵੀ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅੰਤਮ ਮਤਗਣਨਾ ਮੁਤਾਬਕ, ਸੀਪੀਐੱਮ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਐਲਡੀਐੱਫ ਨੇ 29 ਸੀਟਾਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀਆਂ ਜਦਕਿ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਯੂਡੀਐੱਫ ਨੇ 19 ਸੀਟਾਂ ਜਿੱਤੀਆਂ। ਦੋ ਸੀਟਾਂ ਆਜ਼ਾਦ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੇ ਜਿੱਤੀਆਂ।

ਹਿਮਾਚਲ ਦੇ ਸਕੂਲਾਂ 'ਚ ਮੋਬਾਈਲਾਂ 'ਤੇ ਰੋਕ

ਸ਼ਿਮਲਾ: ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਗਲੇ ਵਿਦਿਅਕ ਸੈਸ਼ਨ ਤੋਂ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਲਿਆਉਣ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸ਼ੁੱਖ ਨੇ ਅੱਜ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਨਰਸਰੀ ਤੋਂ ਬਾਰ੍ਹਵੀਂ ਤੱਕ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਫੋਨ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਣਗੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਛੇਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੀਤੇ 3 ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਿੱਖਿਆ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਅਹਿਮੀਅਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਈ ਅਹਿਮ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤੇ ਹਨ।

ਨਿਊਯਾਰਕ: ਅਮਰੀਕੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਮੰਤਰੀ ਸੀਨ ਡਕੀ ਨੇ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਨਿਊਯਾਰਕ 'ਚ ਪਰਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਠੀਕ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਹਾਈਵੇਅ ਫੰਡ 'ਚੋਂ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ 7.30 ਕਰੋੜ ਡਾਲਰ ਰੋਕ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਡਕੀ ਨੇ ਟਰੱਕ ਅਤੇ ਬੱਸ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਤਹਿਤ ਹੁਣ ਨਿਊਯਾਰਕ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ

ਅਮੋਲਕ ਸਿੰਘ ਗਾਖਲ ਨੂੰ ਸਦਮਾ, ਤਾਈ ਜੀ ਬੀਬੀ ਚਰਨ ਕੌਰ ਗਾਖਲ ਅਕਾਲ ਚਲਾਣਾ ਕਰ ਗਏ

ਜਲੰਧਰ: ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਉੱਘੇ ਬਿਜ਼ਨਸਮੈਨ, ਸਮਾਜ ਸੇਵੀ ਅਤੇ ਗਾਖਲ ਗਰੁੱਪ ਯੂ.ਐੱਸ.ਏ. ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸ. ਅਮੋਲਕ ਸਿੰਘ ਗਾਖਲ ਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸਦਮਾ ਲੱਗਾ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਾਈ ਜੀ ਬੀਬੀ ਚਰਨ ਕੌਰ ਗਾਖਲ ਅਕਾਲ ਚਲਾਣਾ ਕਰ ਗਏ। ਇਸ ਵਰਤਾਰੇ 'ਤੇ ਸ. ਅਮੋਲਕ ਸਿੰਘ ਗਾਖਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਮਾਤਾ ਚਰਨ ਕੌਰ ਗਾਖਲ ਜੀ (ਧਰਮ ਸੁਪਤਨੀ ਸ. ਜਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗਾਖਲ) ਮੇਰੇ ਲਈ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸਨ, ਮੇਰਾ ਬਚਪਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੋਦੀ ਵਿਚ ਬੀਤਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੇਰੀ ਮਾਤਾ ਸਵ. ਗੁਰਦੇਵ ਕੌਰ ਗਾਖਲ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਾਂਝ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਕੌਰ ਗਾਖਲ ਦੇ ਅਕਾਲ ਚਲਾਣੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਨੂੰ ਮਾਤਾ ਚਰਨ ਕੌਰ ਗਾਖਲ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਸੀ। ਮਾਤਾ ਚਰਨ ਕੌਰ ਗਾਖਲ ਅੱਜ ਆਪਣੀ ਸੰਸਾਰਕ ਯਾਤਰਾ ਪੂਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਚਰਨਾਂ 'ਚ ਜਾ ਬਿਰਾਜੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਗਾਖਲ ਪਰਿਵਾਰ (ਅਮੋਲਕ ਸਿੰਘ ਗਾਖਲ, ਪਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗਾਖਲ, ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਗਾਖਲ, ਨੱਥਾ ਸਿੰਘ ਗਾਖਲ, ਤੀਰਥ ਗਾਖਲ, ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗਾਖਲ) ਵਲੋਂ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਗਾਖਲ, ਉੱਕਾਰ ਸਿੰਘ ਗਾਖਲ, ਜਸਪਾਲ ਸਿੰਘ ਗਾਖਲ, ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗਾਖਲ ਯੂ.ਐੱਸ.ਏ., ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਗਾਖਲ ਅਤੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨਵਜੋਤ ਸਿੰਘ ਗਾਖਲ ਨਾਲ ਡੂੰਘੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਇਜ਼ਹਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।' ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਮਾਤਾ ਚਰਨ ਕੌਰ ਗਾਖਲ ਦੀ ਵਿਛੜੀ ਰੂਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚਰਨਾਂ 'ਚ ਨਿਵਾਸ ਅਤੇ ਗਾਖਲ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਭਾਣਾ ਮੰਨਣ ਦਾ ਬਲ ਬਖਸ਼ਣ।

ਭਾਰਤ ਉਤੇ ਟਰੰਪ ਦੇ ਟੈਰਿਫ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਅਮਰੀਕੀ ਸੰਸਦ 'ਚ ਮਤਾ ਪੇਸ਼

ਨਿਊਯਾਰਕ: ਅਮਰੀਕੀ ਸੰਸਦ 'ਚ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤ 'ਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਡੋਨਾਲਡ ਟਰੰਪ ਦੇ ਲਾਏ 50 ਫੀਸਦੀ ਟੈਰਿਫ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਮਤਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮਤੇ 'ਚ ਟਰੰਪ ਵੱਲੋਂ ਭਾਰਤ 'ਤੇ ਟੈਰਿਫ ਲਗਾਉਣ ਨੂੰ ਗ਼ੈਰ-ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰਾਨਾ ਟੈਰਿਫ ਨੀਤੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭਾਈਵਾਲੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਪਈ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸਭਾ 'ਚ ਉੱਤਰ ਕੈਰੋਲੀਨਾ ਤੋਂ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਡੇਬੋਰਾ ਰਾਸ, ਟੈਕਸਾਸ ਤੋਂ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਮਾਰਕ ਵੇਸੀ ਤੇ ਇਲੀਨਾਇਸ ਤੋਂ ਜਿੱਤੇ ਰਾਜਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮੂਰਤੀ ਨੇ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਮਤੇ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ 'ਚ ਟਰੰਪ ਦੀ ਨੈਸ਼ਨਲ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਅਥਾਰਟੀ ਬਰਖ਼ਾਸਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਉਤਪਾਦਾਂ 'ਤੇ 50 ਫੀਸਦੀ ਤੱਕ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਫੀਸ ਲਾਈ ਹੈ। ਟਰੰਪ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵ 'ਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ 50 ਫੀਸਦੀ ਟੈਰਿਫ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਦਰਾਮਦ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਉਤਪਾਦਾਂ 'ਤੇ ਲਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ 'ਚ ਸ਼ਾਮਲ 25 ਫੀਸਦੀ ਟੈਰਿਫ ਰੂਸ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਤੇਲ ਖ਼ਰੀਦਣ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਵਜੋਂ ਹੈ। ਟਰੰਪ ਨੇ ਇਹ ਟੈਰਿਫ 27 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸੰਸਦ ਡੇਬੋਰਾ ਰਾਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਟਰੰਪ ਦੇ ਇਸ ਕਦਮ ਨਾਲ ਭਾਰਤ 'ਚ ਬਣੀਆਂ ਕਈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਮਰੀਕਾ 'ਚ ਮਹਿੰਗੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ

ਹਿਤ ਤੇ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਵਧੀਆਂ ਹਨ। ਮਤੇ 'ਚ ਸਦਨ ਤੋਂ ਇਸ ਦਰਾਮਦ ਫੀਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਆਰਥਿਕ ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸਹਿਯੋਗ ਨਵੇਂ ਮੁਕਾਮ 'ਤੇ ਪੁੱਜ ਸਕੇ। ਭਾਰਤ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਟੈਰਿਫ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਪਹਿਲ ਬਾਜ਼ੀਲ ਤੋਂ ਟੈਰਿਫ ਹਟਵਾਉਣ ਦੇ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਈ ਹੈ।

ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਦਰਾਮਦ 'ਤੇ ਵੀ ਅਸਰ ਪਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਾਰਥ ਕੈਰੋਲੀਨਾ ਦਾ ਅਰਥਚਾਰਾ ਭਾਰਤ ਨਾਲ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਥੇ ਦੇ ਵਪਾਰ, ਨਿਵੇਸ਼ ਤੇ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਭਾਰਤੀ- ਅਮਰੀਕੀ ਭਾਈਚਾਰੇ 'ਤੇ ਟਰੰਪ ਦੇ ਬੇਤੁਕੇ ਟੈਰਿਫ ਨਾਲ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਅਸਰ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਦਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮੂਰਤੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਟਰੰਪ ਦੇ ਇਸ ਗ਼ੈਰ-ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰਾਨਾ ਕਦਮ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਭਾਈਵਾਲੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋਈ ਹੈ। ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਡੈਮੋਕ੍ਰੇਟਿਕ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਟੈਰਿਫ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਹਿਤਾਂ ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਸਪਲਾਈ ਵਿਵਸਥਾ, ਅਮਰੀਕੀ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੇ

ਬਾਜ਼ੀਲ 'ਤੇ ਟਰੰਪ ਦੇ ਲਗਾਏ ਟੈਰਿਫ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਵੀ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਟਰੰਪ ਦੇ ਲਗਾਏ ਟੈਰਿਫ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਬਹੁਮਤ ਵਾਲੇ ਸੈਨੇਟ ਨੇ ਵੀ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਬਹੁਮਤ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸਭਾ ਤੇ ਸੈਨੇਟ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਇਸ ਮਤੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਸ ਕਰਨਗੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਕਤੂਬਰ 'ਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਰੋਅ ਖਨਾ ਤੇ 19 ਹੋਰ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਭਾਰਤ 'ਤੇ ਲਾਏ ਗਏ ਟੈਰਿਫ ਨੂੰ ਹਟਵਾਉਣ ਲਈ ਟਰੰਪ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ 'ਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ 'ਚ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਵਾਸਤਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪਰਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਚਿਤਾਵਨੀ

ਨਿਊਯਾਰਕ: ਅਮਰੀਕੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਮੰਤਰੀ ਸੀਨ ਡਕੀ ਨੇ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਨਿਊਯਾਰਕ 'ਚ ਪਰਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਠੀਕ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਹਾਈਵੇਅ ਫੰਡ 'ਚੋਂ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ 7.30 ਕਰੋੜ ਡਾਲਰ ਰੋਕ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਡਕੀ ਨੇ ਟਰੱਕ ਅਤੇ ਬੱਸ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਤਹਿਤ ਹੁਣ ਨਿਊਯਾਰਕ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ

ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੁਹਿੰਮ ਫਲੋਰੀਡਾ 'ਚ ਟਰੱਕ ਡਰਾਈਵਰ ਵੱਲੋਂ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਯੂ-ਟਰਨ ਲੈਣ ਅਤੇ ਹਾਦਸੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਮਗਰੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਚ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਪਰਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਪਰ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਸਿਰਫ ਡੈਮੋਕ੍ਰੇਟਿਕ ਗਵਰਨਰਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠਲੇ ਸੂਬਿਆਂ 'ਚ ਹੀ ਇਹ ਚਿਤਾਵਨੀਆਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼

20 ਦਸੰਬਰ, ਸ਼ਨਿਚਰਵਾਰ

ਵੋਟ ਚੋਰੀ...ਸੱਚ...ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ...

ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਜਨਤਾ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਰਾਮਲੀਲਾ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਦਭੁਤ ਨਜ਼ਾਰਾ ਦੇਖਿਆ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕਾਂਗਰਸ ਇਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਰਾਮਲੀਲਾ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਰੈਲੀ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਚ 'ਵੋਟ ਚੋਰੀ' ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਵੀ ਉੱਠੇਗਾ। ਪਰ ਉਥੇ ਨਜ਼ਾਰਾ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੰਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਭਰ ਕੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਬੋਰਿਆਂ ਬਾਰੇ, ਲੋਕ ਸੱਚ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਬੋਰਿਆਂ ਵਿਚ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਜਦੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੋਰਿਆਂ ਵਿਚ 5 ਕਰੋੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਵੋਟਰਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਹਨ। ਤਾਂ ਰਾਮਲੀਲਾ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਭੀੜ ਵਿਚ ਨਵਾਂ ਜੋਸ਼ ਭਰ ਗਿਆ। ਰਾਹੁਲ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਦਸਤਖਤ ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ 'ਚੋਂ ਵੋਟ ਚੋਰੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੋਰਿਆਂ ਦੇ ਜਨਤਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਰਾਹੁਲ ਗਾਂਧੀ ਦੇ ਐਲਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਕਾਂਗਰਸ ਰਾਹੁਲ ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਵੱਡਾ ਕਦਮ ਉਠਾਉਣ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਦੇਖਦਿਆਂ ਦੇਖਦਿਆਂ ਇਹ ਰੈਲੀ ਵੋਟ ਚੋਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮੁਹਿੰਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਬਣ ਗਈ। ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਿਅੰਕਾ ਗਾਂਧੀ ਤੇ ਫਿਰ ਰਾਹੁਲ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਾਸ਼ਨਾਂ 'ਚ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ- ਗਿਆਨੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਤੇ ਵਿਵੇਕ ਜੋਸ਼ੀ ਦੇ ਨਾਂਅ ਮੰਚ ਤੋਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਲਏ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੋਟ ਚੋਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮੁਹਿੰਮ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਅ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਹੈ।

ਰਾਹੁਲ ਗਾਂਧੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿਅੰਕਾ ਦੇਵੇਂ ਹੀ ਇਸ ਰੈਲੀ ਦੌਰਾਨ ਪੂਰੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਿਚ ਸਨ। ਪ੍ਰਿਅੰਕਾ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਵੋਟ ਦੀ ਕੀਮਤ ਸਮਝਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਅੱਜ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਦਬਾਅ ਹੈ, ਸਾਰਾ ਮੀਡੀਆ ਅੰਬਾਨੀ-ਅਡਾਨੀ ਦਾ ਹੈ। ਕਾਂਗਰਸੀ ਨੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਰ੍ਹਾਂ-ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾ ਕੇ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਰਟੀ (ਭਾਜਪਾ) ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋ ਗਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਾਸ਼ਿਗ ਮਸ਼ੀਨ ਨਾਲ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਰਾਹੁਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੋ ਬਿੰਦੂਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਚ ਤੇ ਸੱਤਾ ਵਿਚਾਲੇ ਫਰਕ ਦੱਸਦਿਆਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੋ ਮਾਅਨੇ ਦੱਸੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਚ ਖਰੇ ਉਤਰਨ ਤੋਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੇਤਾ ਲੋਕ ਬਚਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਸੰਕਟ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਦਾਅਵਤ ਸੀ। ਰਾਹੁਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਗੱਡੀ 'ਚ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅੰਡੇਮਾਨ ਨਿਕੋਬਾਰ 'ਚ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸੋਇੰਮ-ਸੇਵਕ ਸੰਘ ਦੇ ਮੁਖੀ ਮੋਹਨ ਭਾਗਵਤ ਨੇ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਭਾਸ਼ਨ ਦੇਣਾ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ (ਭਾਗਵਤ) ਦਾ ਬਿਆਨ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਪੂਰਾ ਪਲਾਨ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਰਾਹੁਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਧਰਮ ਸੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ 'ਸੱਤਿਅਮ ਸ਼ਿਵਮ ਸੁੰਦਰਮ' ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੈਲੀ 'ਚ ਮੌਜੂਦ ਵਰਕਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੁਣ ਮੋਹਨ ਭਾਗਵਤ ਦਾ ਬਿਆਨ ਸੁਣੋ। ਕੀ ਬੋਲ ਰਹੇ ਹਨ? ਉਹ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵ ਸੱਚ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਕੋਲ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇ ਉਸੇ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਮੋਹਨ ਭਾਗਵਤ। ਇਹ ਹੈ ਆਰ.ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ। ਸਾਡੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਹੈ, ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਹੈ, ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਹਰ ਧਰਮ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਦਕਿ ਭਾਗਵਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੱਚ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸੱਤਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿਚ ਇਸੇ ਗੱਲ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਲੜਾਈ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੈਂ (ਰਾਹੁਲ ਗਾਂਧੀ) ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਸਟੇਜ ਤੋਂ ਗਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੱਚ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ, ਅਮਿਤ ਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਆਰ.ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਹਟਾਵਾਂਗੇ।

ਰਾਹੁਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਾਸ਼ਨ ਵਿਚ ਕੇਂਦਰ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿਚ ਆਰ.ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਰਾਹੁਲ ਗਾਂਧੀ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਇਕਮਾਤਰ ਨੇਤਾ ਹਨ, ਜੋ ਲਗਾਤਾਰ ਬਿਨਾਂ ਰੁਕਿਆਂ ਸੰਘ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੋਲਦੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਰਾਮਲੀਲਾ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹੀ ਕੀਤਾ। ਰਾਹੁਲ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਭਾਜਪਾ, ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ, ਅਮਿਤ ਸ਼ਾਹ, ਸੰਘ ਅਤੇ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਖੜ੍ਹੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਾਅਰੇ ਲਗਵਾਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸੱਤਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਹ ਵੋਟ ਚੋਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਚੋਣਾਂ ਦੌਰਾਨ ਚੋਣ ਜ਼ਾਬਤਾ ਲੱਗਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ 10-10 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਵੰਡਦੇ ਹਨ। ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਤੇ ਝੂਠ ਵਿਚਾਲੇ ਲੜਾਈ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜੋ ਭਾਜਪਾ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਸਕਦਾ। ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਵਲੋਂ ਨਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੇ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਦੇ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਹੀਂ ਹੋ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਹੁਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਰਿਆਣਾ ਤੋਂ ਵੀ ਇੱਥੇ ਲੋਕ ਆਏ ਹਨ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਵੋਟ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਜ਼ੀਲ ਦੀ ਮਹਿਲਾ 22 ਬਾਵਾਂ 'ਚ ਹਰਿਆਣਾ ਦੀ ਵੋਟਰ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਕ ਪੋਲਿੰਗ ਬੂਥ ਵਿਚ ਇਕ ਔਰਤ 200 ਵਾਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਲੋਕ ਯੂ.ਪੀ. ਤੋਂ ਆ ਕੇ ਹਰਿਆਣਾ ਵਿਚ ਵੋਟ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਧਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵੋਟਾਂ ਬਣੀਆਂ ਹਨ, ਲੱਖਾਂ ਡੁਪਲੀਕੇਟ ਵੋਟਰ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ 3 ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਕੋਲ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੰਸਦ 'ਚ ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਅਮਿਤ ਸ਼ਾਹ ਦੇ ਹੱਥ ਕੰਬ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੰਬਦੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਸਫਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੈੱਸ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਆਓ ਡਿਬੇਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਕੌਣ ਸੱਚ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸੱਤਾ ਵਿਚ ਹੋ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਦੀ ਜਨਤਾ ਸੱਚ ਨੂੰ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਸੱਚ ਲਈ ਲੜਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਸ਼ ਸੱਚ ਲਈ ਜਾਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਰਾਹੁਲ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀ.ਐਮ. ਮੋਦੀ ਦਾ ਆਤਮ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਮਿਤ ਸ਼ਾਹ ਦੇ ਹੱਥ ਕੰਬਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੋਰੀ ਫਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਵੋਟ ਚੋਰੀ ਖਿਲਾਫ ਮਹਾਰੈਲੀ ਤੋਂ ਘਬਰਾਈ ਭਾਜਪਾ ਨੇ ਧਿਆਨ ਭਟਕਾਉਣ ਲਈ ਮਹਾਰੈਲੀ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪੋਸਟਰਾਂ ਨਾਲ ਭੇਜ ਕੇ 'ਮੋਦੀ ਤੇਰੀ ਕਬਰ ਖੁਦੇਗੀ' ਦੇ ਨਾਅਰੇ ਲਗਵਾਉਣ ਨੂੰ ਮੁੱਦਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਵੋਟ ਚੋਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਹਿੰਮ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗੀ, ਉਵੇਂ-ਉਵੇਂ ਸਿਆਸੀ ਮਾਹੌਲ ਹੋਰ ਦਿਲਚਸਪ ਹੁੰਦਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਠਾਹ-ਸੋਟਾ

-ਚਾਚਾ ਬੇਲਿਹਾਜ਼

ਸਤਾਈ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ

ਕਬਰਾਂ 'ਤੇ ਮੇਲੇ ਚਾਹੇ ਚੱਲਣ ਕਬੱਡੀ ਮੈਚ ਦਿੰਦੇ ਨੇ ਸਪੀਚਾਂ ਉਥੇ ਜਾ ਕੇ ਨਿਆਰੀਆਂ। ਕੱਟਾ-ਵੱਛੀ ਮਰੇ ਤਾਂ ਕਰਨ 'ਅਫਸੋਸ' ਜਾਂਦੇ ਵੋਟਾਂ ਲਈ ਦਾਅ ਬਹੁਤੇ ਖੇਡਣੇ ਜੁਹਾਰੀਆਂ। ਵਿਆਹ ਭੋਗਾਂ ਉੱਤੇ ਜਾ ਕੇ ਬੀਅ ਜਾਣੇ ਬੀਜਦੇ ਵੋਟ-ਫੁੱਲਾਂ ਵਾਸਤੇ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕਿਆਰੀਆਂ। ਆ ਗਿਆ ਉਬਾਲਾ ਬੇਹੀ ਕੜੀ ਵਿਚ ਫੇਰ ਯਾਰੇ ਪਿੰਡ ਸ਼ਹਿਰ ਪਹੁੰਚ ਹੋਣ ਲੱਗੀਆਂ ਮੱਕਾਰੀਆਂ। ਹੱਸ ਹੱਸ ਸਭ ਨੂੰ ਹੀ 'ਹਾਂਸੀ ਹਾਂਸੀ' ਕਹੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਗਦੇ ਨੇ ਲੋਕ ਹੁਣ ਆਈਆਂ ਹੁਸ਼ਿਆਰੀਆਂ। 'ਸੇਵਾਦਾਰ' ਬਣ ਬਣ ਫਿਰਦੇ ਐ ਲੋਕਾਂ ਮੂਹਰੇ ਕੱਸੀਆਂ ਅਸਲ 'ਚ ਸਤਾਈ ਲਈ ਤਿਆਰੀਆਂ।

ਬੰਦੇ ਮਾਤਰਮ ਬਨਾਮ ਜਨ ਗਣ ਮਨ

ਇਸ ਸਮੇਂ ਚੱਲ ਰਹੀ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੰਸਦ ਵਿਚ ਗ਼ਰੀਬੀ, ਸਿੱਖਿਆ, ਸਿਹਤ ਸੇਵਾਵਾਂ, ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚਾ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇਸ਼ 'ਚ ਕਿੰਨੀਆਂ ਉਪਲਬਧ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿੰਨੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਹਾਲਤ ਕਿਹੋ-ਜਿਹੀ ਹੈ, ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਵਪਾਰਕ ਘਾਟਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ,

ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਪਲਾਹਰੀ

ਚਰਚਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੀ ਕਿ ਅਮਰੀਕੀ ਡਾਲਰ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਰੁਪਈਆ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਿਉਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਲਗਾਤਾਰ ਕਿਉਂ ਘੱਟ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਕਿ 2014 ਵਿਚ ਡਾਲਰ ਦੀ ਕੀਮਤ 58.5 ਰੁਪਏ ਸੀ ਤੇ ਹੁਣ 90 ਰੁਪਏ ਪਾਰ ਕਰ ਗਈ ਹੈ। ਮਨਮੋਹਣ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਵਿਚ ਇਹ 29 ਫ਼ੀਸਦੀ ਸੀ। ਸਤੰਬਰ 2023 ਵਿਚ ਡਾਲਰ 83.51 ਰੁਪਏ ਸੀ, ਜਦਕਿ ਸਤੰਬਰ 2024 'ਚ 88.74 ਰੁਪਏ ਹੋ ਗਿਆ।

ਨਹਿਰੂ ਕਾਲ ਵਿਚ, ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਡਾਲਰ ਦੀ ਕੀਮਤ 3.5 ਰੁਪਏ ਸੀ ਅਤੇ 1949 ਵਿਚ 4.76 ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਡਿੱਗੀ ਸੀ। ਇਹ ਕੀਮਤ ਕਈ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਬਿਹਤਰ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਨਹਿਰੂ ਕਾਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਦਰਕਿਨਾਰ ਕਰਕੇ ਮੋਦੀ ਸਰਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਉਣਤਾਈਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪੈ ਕੇ ਘੁਣਤਰਾਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਤੋੜ-ਮਰੋੜ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ?

ਸੰਸਦ ਵਿਚ ਵਧਦੀ ਨਾ-ਬਰਾਬਰੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ? ਜਨਸੰਖਿਆ ਦੇ ਵਾਧੇ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਦੇਸ਼ ਦੇ ਮਹਾਂਸਾਗਰਾਂ ਦੀਆਂ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਚਰਚਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹਨ? ਬਣਾਵਟੀ ਬੁੱਧੀਮਤਾ, ਮਸ਼ੀਨੀ ਲਰਨਿੰਗ ਬਾਰੇ ਚੁੱਪੀ ਕਿਉਂ ਹੈ ਮਹਾਨ ਸੰਸਦ ਵਿਚ? ਧਰਮ-ਨਿਰਪੱਖ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ 'ਚ ਵਾਧੇ ਦੀ ਥਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਪਾਭ ਪਾਉਣ ਦਾ ਬੀੜਾ ਆਖਰ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੰਸਦ 'ਚ ਮੌਜੂਦ ਸਰਕਾਰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਿਸ ਪਾਸੇ ਲਿਜਾ ਰਹੀ ਹੈ? ਕਿਉਂ ਉਹ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜ-ਮਰੋੜ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਮੁਖੀ-ਚੋਧਰੀ ਮਾਣ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਭਾਜਪਾ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਾਂਗਰਸ ਉੱਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਗੀਤ 'ਬੰਦੇ ਮਾਤਰਮ' ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਸੁੱਟਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਅਤੇ ਸੰਸਦ ਦੇ ਦੋਹਾਂ ਘਰਾਂ-ਲੋਕ ਸਭਾ ਤੇ ਰਾਜ ਸਭਾ-ਵਿਚ ਬਹਿਸ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਦੋਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਵੇਖੋ- 'ਬੰਦੇ ਮਾਤਰਮ' ਦੀ ਰਚਨਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੋਈ ਜਦੋਂ 1857 ਦੇ ਅਜ਼ਾਦੀ ਸੰਗਰਾਮ ਦੇ ਬਾਅਦ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਾਮਰਾਜ ਡਾਢਾਫ਼ੋਲ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਭਾਰਤ ਉੱਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਬਾਅ ਪਾਏ, ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਤਦ 'ਬੰਦੇ ਮਾਤਰਮ' ਨੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਇਸੇ ਲਲਕਾਰ ਨੇ 'ਬੰਦੇ ਮਾਤਰਮ' ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ।

ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਿਆਨ ਧਿਆਨਯੋਗ ਹੈ...ਮੁਹੰਮਦ ਅਲੀ ਜਿਨਾਹ ਨੇ 15 ਅਕਤੂਬਰ 1937 ਨੂੰ ਲਖਨਊ ਤੋਂ 'ਬੰਦੇ ਮਾਤਰਮ' ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾਅਰਾ ਲਾਇਆ। ਮੁਸਲਿਮ ਲੀਗ ਦੇ ਨਿਰ-ਅਧਾਰ ਬਿਆਨਾਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਨਹਿਰੂ ਨੇ 'ਬੰਦੇ ਮਾਤਰਮ' ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਕਾਂਗਰਸ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਬੱਧਤਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਪ 'ਬੰਦੇ ਮਾਤਰਮ' 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਜਿਨਾਹ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਠੀਕ ਪੰਜ ਦਿਨ ਬਾਅਦ, 20 ਅਕਤੂਬਰ 1937 ਨੂੰ, ਨਹਿਰੂ ਨੇ ਨੇਤਾ ਜੀ ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਬੋਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖ਼ਤ ਲਿਖ ਕੇ ਜਿਨਾਹ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਨਹਿਰੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਮੈਂ 'ਬੰਦੇ ਮਾਤਰਮ' ਦੀ ਪਿੰਠਭੂਮੀ ਪੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਿੰਠਭੂਮੀ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਭੜਕਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।'

'ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, 26 ਅਕਤੂਬਰ

1937 ਨੂੰ ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ 'ਬੰਦੇ ਮਾਤਰਮ' ਉੱਤੇ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਟੁਕੜਿਆਂ 'ਚ ਵੰਡ ਦਿੱਤਾ। ਇਤਿਹਾਸ ਗਵਾਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਮੁਸਲਿਮ ਲੀਗ ਦੇ ਅੱਗੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਤੁਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਅਪਣਾ ਲਈ। ਕਾਂਗਰਸ ਹੁਣ ਮੁਸਲਿਮ ਲੀਗ ਮਾਓਵਾਦੀ

ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਗੇ।

26 ਅਕਤੂਬਰ 1937 ਨੂੰ ਟੈਗੋਰ ਨੇ ਨਹਿਰੂ ਨੂੰ ਖ਼ਤ ਲਿਖ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗੀਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਪੂਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਪ੍ਰੇਰਣਾਦਾਇਕ ਸੁਨੇਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਮਿਕ ਸਮੁਦਾਇ ਲਈ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। 28 ਅਕਤੂਬਰ 1937 ਨੂੰ ਕਾਂਗਰਸ

ਕਾਂਗਰਸ ਬਣ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।'

ਨਰੇਂਦਰ ਮੋਦੀ ਦੇ ਜੋੜੀਦਾਰ ਅਮਿਤ ਸ਼ਾਹ ਦਾ ਬਿਆਨ ਧਿਆਨ ਮੰਗਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਗੀਤ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਨਾਲ ਤੁਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਬੜਾਵਾ ਮਿਲਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ ਹੋਈ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਮੋਦੀ-ਸ਼ਾਹ ਜੋੜੀ ਭਾਜਪਾ ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜ-ਮਰੋੜ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਤੱਥ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵੀ ਅਸਹਿਜ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਗੀਆਂ।

ਕੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਮੋਦੀ ਇਹ ਤੱਥ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਆਰ.ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਅਤੇ ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸੰਗਠਨ-ਜਨ ਸੰਘ ਆਦਿ ਦੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸੰਗਰਾਮ ਵਿਚ ਜਾਂ 'ਬੰਦੇ ਮਾਤਰਮ' ਗੀਤ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲੋਕ ਮਨ ਵਿਚ ਵਸਾਉਣ ਵਿਚ ਕੋਈ ਭੂਮਿਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਚਿੱਟੇ ਦਿਨ ਵਰਗਾ ਸੱਚ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਆਰ.ਐੱਸ.ਐੱਸ.ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ ਵਿਚ 52 ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਝੰਡਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲਹਿਰਾਇਆ।

1937 ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇ ਛੰਦਾਂ ਵਾਲੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਗੀਤ ਉੱਤੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ, ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ। ਹੁਣ ਇਹ ਵਾਧੂ ਦਾ ਝਗੜਾ-ਝੋੜਾ ਕਿਉਂ? ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਗੀਤ ਲਈ ਕੁਝ ਛੰਦਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕੋਈ ਅਸਧਾਰਣ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। 'ਜਨ ਗਣ ਮਨ', ਜੋ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮਾਣ ਹੈ, ਰਵਿੰਦਰ ਨਾਥ ਟੈਗੋਰ ਦੀ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਕਵਿਤਾ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਹੈ, ਕਈ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਗੀਤ ਵੀ ਲੰਬੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਹਨ।

ਆਓ! ਵੇਖੀਏ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਗੀਤ ਦਾ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ-ਇਹ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਕਿਵੇਂ ਆਇਆ। 1870 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿਚ ਬੰਕਿਮ ਚੰਦਰ ਚੈਟਰਜੀ ਨੇ ਇਸ ਗੀਤ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ, ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ। 1881 ਵਿਚ ਇਸ ਕਵਿਤਾ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰਿਤ ਰੂਪ ਨਾਵਲ 'ਆਨੰਦ ਮਠ' ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 1905 ਵਿਚ ਰਵਿੰਦਰ ਨਾਥ ਟੈਗੋਰ ਨੇ ਰਾਸ਼ਟਰਵਾਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਿਆਂ 'ਬੰਦੇ ਮਾਤਰਮ' ਗਾਇਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਿਆਸੀ ਨਾਅਰਾ ਬਣਿਆ। 1908 ਵਿਚ ਤਾਮਿਲ ਕਵੀ ਸੁਬ੍ਰਮਣਿਆ ਭਾਰਤੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਵਿਤਾ 'ਇਥੋਯੁਗ ਤਾਯੁਗ ਮਰੰਦੁ' ਵਿਚ ਬੰਦੇ ਮਾਤਰਮ ਨੂੰ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ। 1930 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿਚ ਸੰਪਰਦਾਇਕ ਸਿਆਸਤ ਚਰਮ ਸੀਮਾ 'ਤੇ ਸੀ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਗੀਤ ਵਿਵਾਦਿਤ ਹੋਇਆ। 28 ਸਤੰਬਰ 1937 ਨੂੰ ਰਾਜਿੰਦਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਨੇ ਸਰਦਾਰ ਪਟੇਲ ਨੂੰ ਖ਼ਤ ਲਿਖ ਕੇ ਗੀਤ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਵਿਰੋਧ 'ਤੇ ਚਿੰਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਂਗਰਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨੀਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਕਾਂਗਰਸ ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ ਦੀ ਬੈਠਕ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ਾਮ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਬੋਸ ਨੇ ਰਵਿੰਦਰ ਨਾਥ ਟੈਗੋਰ ਤੋਂ ਸਲਾਹ ਲਈ। ਮਿਤੀ 17 ਅਕਤੂਬਰ 1937 ਨੂੰ ਨੇਤਾ ਜੀ ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਬੋਸ ਨੇ ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਨਹਿਰੂ ਨੂੰ ਖ਼ਤ ਲਿਖ ਕੇ ਕਾਂਗਰਸ ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ ਵਿਚ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। 20 ਅਕਤੂਬਰ 1937 ਨੂੰ ਨਹਿਰੂ ਨੇ ਬੋਸ ਨੂੰ ਖ਼ਤ ਲਿਖ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਸੰਪਰਦਾਇਕ ਤੱਤਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਟੈਗੋਰ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ ਨੇ ਕਵਿਤਾ ਦੇ ਦੋ ਛੰਦਾਂ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਗੀਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਅਪਣਾਇਆ। ਜਨਵਰੀ 1939 ਵਿਚ ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਮਹਾਤਮਾ ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿਚ ਵਾਰਧਾ ਵਿਖੇ ਹੋਈ ਇੱਕ ਬੈਠਕ ਵਿਚ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ।

ਹੁਣ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਪੇਸ਼ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਤੋਂ ਪਾਸਾ ਵੱਟਣ ਲਈ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਸਲ ਮੁੱਦਿਆਂ-ਮਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਖੋਂ-ਪਰੇਖੇ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹੇ ਮਸਲਿਆਂ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਲਝਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦਾ ਦੌਰ ਵਿਚ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕੀ 'ਬੰਦੇ ਮਾਤਰਮ' ਦੀ ਥਾਂ ਇਹ ਚਰਚਾ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 15 ਭਗੋੜੇ ਆਰਥਿਕ ਅਪਰਾਧੀ ਸਰਕਾਰੀ ਬੈਂਕਾਂ ਦੇ 58 ਹਜ਼ਾਰ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਡਕਾਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ? ਕੀ ਇਹ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਸਕੂਲਾਂ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਦੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਕਿਉਂ ਹੈ?

ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਤਾਕਤਵਰ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਬਿਨਾਂ, ਨਾ ਸੰਸਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੰਸਦ ਦੇ ਬਾਹਰ, ਉਹ ਸੁਧਾਰ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਗੰਦਗੀ ਦਾ ਵੇਰ ਬਣ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਗੰਦਗੀ ਕਾਰਨ 1000 ਵਿਚੋਂ 28 ਭਾਰਤੀ ਬੱਚੇ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਗ੍ਰਸਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਲਾਇਲਾਜ ਹਨ।

ਪਰ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਪੁੱਛਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੜਕਾਂ, ਰੇਲਵੇ ਲਾਈਨਾਂ ਅਤੇ ਸਰਵਜਨਕ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕੂੜਾ ਦਿਸਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਪਰ ਨਾ ਮੋਦੀ ਜੀ ਨੂੰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੋਦੀ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਾਲਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚੋਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਚੁਣਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੀ ਸਵਾਰਥ ਸਿੱਧੀ ਲਈ ਵਰਤਦੇ ਹਨ, ਵੋਟਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਚੈਨ ਨਾਲ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੀ ਅਗਲੀ ਪਾਰੀ ਖੇਡਣ ਲਈ।

ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 'ਬੰਦੇ ਮਾਤਰਮ', ਜੋ ਬੰਗਾਲੀ ਬਾਬੂ ਵੱਲੋਂ ਲਿਖਿਆ ਤੇ ਗਾਇਆ ਗਿਆ, ਚੋਣਾਵੀ ਸਿਆਸਤ ਦੀ ਲਪੇਟ ਵਿਚ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਗੀਤ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਉਥੋਂ ਦੇ ਵੋਟਰਾਂ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤੋਂ ਜਾਣ ਦਾ ਖਦਸ਼ਾ ਹੈ। ਇਸ ਗੀਤ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ-ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡਣ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ।

'ਬੰਦੇ ਮਾਤਰਮ' ਕਦੇ ਅਜ਼ਾਦੀ ਸੰਗਰਾਮ ਸਮੇਂ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕਜੁੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਇਸ ਗੀਤ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਜ਼ਾਦੀ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਉਰਜਾ ਦਿੱਤੀ, ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦਿੱਤੀ। ਅੱਜ, ਜਦੋਂ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਹਾਕਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਹਨਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੰਪਰਦਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੰਡਣ ਦੇ ਜਤਨ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ, ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਗ਼ਰੀਬੀ ਅਤੇ ਭੁੱਖਮਰੀ ਵਧ ਰਹੀ ਹੈ, ਤਦ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਅਜ਼ਾਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ 'ਬੰਦੇ ਮਾਤਰਮ' ਦੀ ਮੁੜ-ਸੁਰਜੀਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ।

ਫੋਨ: 98158-02070

ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਪੋਲ ਖੋਲ੍ਹਦੀ ਹੈ 'ਵਿਸ਼ਵ ਨਾਬਰਾਬਰੀ ਰਿਪੋਰਟ'

ਆਰ.ਐੱਸ.ਐੱਸ.-ਭਾਜਪਾ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਦਾਅਵੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ 'ਆਤਮ-ਨਿਰਭਰ ਭਾਰਤ' ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕਾਰਨ ਮੁਲਕ ਛੱਤੋਪੇ ਮਾਰ ਕੇ ਤਰੱਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੀ 2025 'ਚ ਭਾਰਤ ਜਪਾਨ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਧੱਕ ਕੇ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਚੌਥੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਆਰਥਿਕਤਾ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ 2030 ਤੱਕ 7.3 ਖਰਬ ਜੀਡੀਪੀ (ਕੁਲ ਘਰੇਲੂ ਪੈਦਾਵਾਰ) ਦਾ ਟੀਚਾ ਹਾਸਲ ਕਰਕੇ ਤੀਜੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਆਰਥਿਕਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਰਾਹ 'ਤੇ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਦਿਨ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਜਦੋਂ ਭਾਰਤ 'ਵਿਸ਼ਵ-ਗੁਰੂ' ਬਣ ਕੇ ਤਰੱਕੀ ਵਿਚ 'ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ' ਦਾ ਮਾਰਗ-ਦਰਸ਼ਨ ਕਰੇਗਾ!

ਜੁਲਾਈ 2025 ਵਿਚ, ਜਦੋਂ ਵਿਸ਼ਵ ਬੈਂਕ ਦੀ ਪਾਵਰਟੀ ਐਂਡ ਇਕੁਇਟੀ ਬ੍ਰੀਡ ਨੇ ਖਪਤ

ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਮਹਿਮੂਦਪੁਰ

ਖਰਚ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਚੌਥਾ ਸਭ ਤੋਂ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲਾ ਮੁਲਕ ਦੱਸਿਆ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰੈਸ ਇਨਫਰਮੇਸ਼ਨ ਬਿਊਰੋ ਨੇ ਇਸਨੂੰ 'ਵਰਨਣਯੋਗ ਪ੍ਰਾਪਤੀ' ਕਰਾਰ ਦਿੰਦਿਆਂ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸਦਾ ਸਿਹਰਾ ਗ਼ਰੀਬੀ ਘਟਾਉਣ, ਵਿੱਤੀ ਸਮਾਵੇਸ਼ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਉਪਰ ਲਗਾਤਾਰ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਸਰਕਾਰੀ ਬਿਰਤਾਂਤ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੀਤੀਆਂ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਨਾਬਰਾਬਰੀ 'ਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਪਰ ਸਿਰਫ ਪੰਜ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਹੀ, 10 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਹੋਈ ਵਰਲਡ ਇਨਇਕੁਐਲਿਟੀ ਰਿਪੋਰਟ 2026 ਨੇ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਤਸਵੀਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜੋ 200 ਆਰਥਕ ਖੋਜਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨੈੱਟਵਰਕ ਵੱਲੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਸੰਪਾਦਨ ਪੈਰਿਸ ਸਥਿਤ ਵਿਸ਼ਵ ਨਾਬਰਾਬਰੀ ਲੈਬ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਅਰਥਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ ਲੂਕਾਸ ਸ਼ਾਂਸਲ, ਰਿਕਾਰਡੋ ਗੋਮੇਜ਼-ਕਾਰੇਰਾ, ਰੋਵੈਦਾ ਮੋਸਿਰਫ ਅਤੇ ਬੋਮਸ ਪਿਕਟੀ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਨਾਬਰਾਬਰੀ 'ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ' ਹੈ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਰਿਪੋਰਟ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਕ ਦੀ ਸਿਖਰਲੀ 10% ਆਬਾਦੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ 'ਚ 58% ਕੌਮੀ ਆਮਦਨ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਹੇਠਲੇ 50% ਕੋਲ ਸਿਰਫ 15% ਹੈ। ਦੌਲਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਨਾਬਰਾਬਰੀ ਹੋਰ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਹੈ—ਸਿਖਰਲੇ 10% ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਲਗਭਗ ਦੋ-ਤਿਹਾਈ ਦੌਲਤ ਕੇਂਦਰਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਖਰਲੇ 1% ਇਕੱਲੇ ਹੀ 40% ਦੌਲਤ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਪਾਸੇ ਮੁਲਕ ਦੇ 14 ਕਰੋੜ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਮੁਲਕ ਦੀ ਕੁਲ ਦੌਲਤ ਦੇ 65% ਉਪਰ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮੁਲਕ ਦੇ 1 ਅਰਬ 36 ਕਰੋੜ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ (ਮੌਜੂਦਾ ਆਬਾਦੀ 1 ਅਰਬ 40 ਕਰੋੜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ) ਮੁਲਕ ਦੀ ਕੁਲ ਦੌਲਤ ਦਾ ਸਿਰਫ 35% ਹੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ 14 ਕਰੋੜ ਵਿਚ ਆਦਿਵਾਸੀ, ਆਮ ਦਲਿਤ, ਮਜ਼ਦੂਰ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਛੋਟੇ ਕਿਸਾਨ, ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਗ਼ਰੀਬੀ ਅਤੇ ਆਰਥਕ ਮੰਦਹਾਲੀ ਝੱਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਨੰਗੇ ਅਨਿਆਂ ਅਤੇ ਲੁੱਟ 'ਤੇ ਆਧਾਰਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਖਾਸ ਵਰਗ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਰਥਕ ਨੀਤੀਆਂ ਦਾ ਲਾਭ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਰਮਿਆਨ ਟਕਰਾਅ ਸਿਰਫ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਵਿਧੀ ਦਾ ਵੀ ਹੈ। ਖਪਤ-ਆਧਾਰਤ ਅੰਕੜੇ ਅਕਸਰ ਇਸ ਕਰਕੇ ਚੰਗੀ ਤਸਵੀਰ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਬਸਿਡੀਆਂ ਅਤੇ ਲੋਕ-ਭਲਾਈ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਗ਼ਰੀਬ ਵਰਗਾਂ ਦੀ ਖਪਤ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮੈਨੇਜ ਕਰ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਜਾਂ ਦੌਲਤ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਿਚ ਕੋਈ ਢਾਂਚਾਗਤ ਬਦਲਾਅ ਨਾ ਆਵੇ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਦੌਲਤ ਦੇ ਅੰਕੜੇ ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਫਲ ਦਰਅਸਲ ਕਿਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸਥਾਈ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਮਾਪਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਡੂੰਘੀ ਨਾਬਰਾਬਰੀ ਨੂੰ।

ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਔਰਤ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਮਹਿਜ਼ 15.7% ਹੈ, ਜੋ

ਪਿਛਲੇ ਇਕ ਦਹਾਕੇ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਉਥੇ ਹੀ ਅਟਕੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਦਕਿ 2024 ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵ ਔਸਤ 49% ਸੀ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਸਰਕਾਰ 41.7% ਦਾ ਅੰਕੜਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਗ਼ੈਰਜਥੇਬੰਦ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਫਰਕ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵੱਡੀ ਬਹਿਸ ਖੜੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਰਗਰਮੀ ਨੂੰ 'ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ' ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ, ਸਨਮਾਨਜਨਕ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਹੀ ਅਸਲੀ ਮਾਪਦੰਡ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰ ਦੇ ਰੁਝਾਨਾਂ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਿਪੋਰਟ ਮੁਤਾਬਕ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਿਖਰਲੇ 0.001%, ਯਾਨੀ 60,000 ਤੋਂ ਘੱਟ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਅੱਧੀ ਆਬਾਦੀ ਨਾਲੋਂ ਤਿੰਨ ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਦੌਲਤ ਹੈ। ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਆਮਦਨੀ ਦਾ ਕਿੱਥਾ ਡੂੰਘਾ ਪਾਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰੀ ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਓਸ਼ੀਨੀਆ ਵਿਚ ਔਸਤ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਆਮਦਨੀ ਲਗਭਗ 125 ਯੂਰੋ ਹੈ ਜਦਕਿ ਸਹਾਰਾ ਦੇ ਦੱਖਣ ਵਿਚ ਅਫਰੀਕਾ ਵਿਚ ਇਹ ਸਿਰਫ 10 ਯੂਰੋ ਹੈ।

ਰਿਪੋਰਟ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਦੀ 50% ਆਬਾਦੀ ਨਿੱਜੀ ਸੰਪਤੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕੁਲ ਕਾਰਬਨ ਨਿਕਾਸੀ ਦਾ ਸਿਰਫ 3% ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦਕਿ 10% ਧਨਾਢ ਲੋਕ 77% ਕਾਰਬਨ ਨਿਕਾਸੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੱਖ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਗਿਣਤੀ ਧਨਾਢ ਜਮਾਤ ਦੀ ਅੱਧਾਸੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸਾਫ-ਸੁਥਰੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਹੋ ਰਹੇ, ਸਾਧਨਹੀਣ ਗ਼ਰੀਬ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਣਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਨਾਢ ਲੋਕ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਵਸੀਲਿਆਂ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਪੌਣ-ਪਾਣੀ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਨਾਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਹੱਦ ਤਕ ਆਪਣਾ ਬਚਾ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

ਭਾਰਤ ਲਈ ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਸਿਰਫ ਰੈਂਕਿੰਗ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਚ ਨਾਬਰਾਬਰੀ ਵਿਆਪਕ ਆਰਥਕ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਹੈ, ਸਮਾਜਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਪਰ ਉੱਠਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਘਟਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਗ਼ਰੀਬਾਂ ਲਈ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਹਾਲਤ ਨੂੰ ਹੋਰ ਭੈੜੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਰ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਾਂਝੇਪਣ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਦੌਲਤ ਦਾ ਬੇਹੱਦ ਕੇਂਦਰਤ ਹੁੰਦੇ ਜਾਣਾ ਜਮਹੂਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ—ਨੀਤੀਆਂ, ਮੀਡੀਆ, ਨਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਫੈਸਲਿਆਂ ਉੱਪਰ ਆਰਥਕ ਤਾਕਤ ਹਾਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ ਕੁਝ ਅਜਾਰੇਦਾਰ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਸਨਅਤਾਂ ਦੇ ਕੇਂਦਰਤ ਹੁੰਦੇ ਜਾਣ ਵੱਲ ਵੀ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਉੱਪ-ਗਵਰਨਰ ਵਿਰਾਲ ਆਚਾਰੀਆ ਮੁਤਾਬਕ, ਰਿਲਾਇੰਸ, ਟਾਟਾ, ਅਡਾਨੀ, ਆਦਿਤਿਆ ਬਿਰਲਾ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਵਰਗੇ ਵੱਡੇ ਸਮੂਹਾਂ ਦੀ ਗ਼ੈਰ-ਵਿੱਤੀ

ਖੇਤਰਾਂ ਵਿਚ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ 1991 ਦੇ 10% ਤੋਂ ਵਧ ਕੇ 2021 ਵਿਚ 18% ਹੋ ਗਈ। ਸਨਅਤ ਦੇ ਅੱਠ ਵੱਡੇ ਖੇਤਰਾਂ ਲਈ ਹਰਫਿੰਡਲ-ਹਿਰਸ਼ਮੈਨ ਇੰਡੈਕਸ (ਐੱਚ.ਐੱਚ.ਆਈ.) ਸਕੋਰ 2024-25 ਵਿਚ 2,532 ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ, ਜੋ ਬਹੁਤ ਉੱਚੇ ਕੇਂਦਰਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਡੀ ਵਿਚ ਇਕਾਗਰਤਾ ਨੂੰ ਮਾਪਣ ਦਾ ਇਕ ਸੰਦ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟਰੱਸਟ ਵਿਰੋਧੀ ਰੈਗੂਲੇਟਰ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾਉਣ ਲਈ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ

ਮੰਡੀ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤਕ ਅਜਾਰੇਦਾਰ ਬਣਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਮਸ਼ਹੂਰ ਅਰਥਸ਼ਾਸਤਰੀ ਜੈਅਤੀ ਘੋਸ਼ ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਵਿਚ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅੱਜ ਦੀ ਅਤਿ ਨਾਬਰਾਬਰੀ ਹੋਣੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਅਗਾਂਹਵਧੂ ਟੈਕਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ, ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਰਕਾਰੀ ਨਿਵੇਸ਼, ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਕਿਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਨਾਬਰਾਬਰੀ ਘਟਾ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਿਕਟੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀਆਂ ਨੇ ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਵਿਰਾਸਤ ਕਰ ਵਰਗੀਆਂ ਨੀਤੀਆਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿਹਤ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਕਥਿਤ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਮੁਨਾਫੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਧੇ ਹਨ ਪਰ ਤਨਖਾਹਾਂ ਅਤੇ ਨੌਕਰੀਆਂ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਵਧੀਆਂ। 2019 ਦੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਟੈਕਸ ਕਟੌਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 2023-24 ਵਿਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਨਿੱਜੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਨੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡਿਆ। ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ-ਟੂ-ਜੀਡੀਪੀ ਅਨੁਪਾਤ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਚਾਈ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ, ਪਰ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਬਹੁਤ ਮੱਠੀ ਰਫਤਾਰ ਨਾਲ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਲਾਭ ਮਜ਼ਦੂਰ ਵਰਗ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਰਿਹਾ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਨਾਬਰਾਬਰੀ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਜ਼ਮੀਨੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਅਸਫਲ ਹਨ। ਜਨਧਨ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਕਈ ਖਾਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਅਤੇ ਆਯੁਸ਼ਮਾਨ ਭਾਰਤ ਵਰਗੀ ਸਿਹਤ ਯੋਜਨਾ ਵਿਚ ਔਸਤ ਦਾਅਵਾ ਰਕਮ ਕਾਫੀ ਘੱਟ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਦੇਰੀ, ਵਿਵਾਦ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਫੰਡ ਦੀ ਕਮੀ ਵਰਗੀਆਂ

ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਜੁਲਾਈ 2025 ਦਾ ਸਰਕਾਰੀ ਬਿਰਤਾਂਤ ਖਪਤ-ਆਧਾਰਤ ਬਰਾਬਰੀ 'ਤੇ ਖੜਾ ਸੀ, ਜਦਕਿ ਵਿਸ਼ਵ ਨਾਬਰਾਬਰੀ ਰਿਪੋਰਟ 2026 ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਦੌਲਤ-ਆਧਾਰਤ ਨਾਬਰਾਬਰੀ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਇਕ ਦਹਾਕੇ ਵਿਚ ਨਾਬਰਾਬਰੀ ਬਦਲਦੀ ਨਹੀਂ, ਮੁਨਾਫੇ ਵਧਦੇ ਹਨ, ਮੰਡੀਆਂ ਹੋਰ ਸੁੰਗੜਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਨਹੀਂ ਵਧਦਾ, ਤਾਂ 'ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਚੌਥਾ ਸਭ ਤੋਂ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲਾ ਮੁਲਕ' ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਖੋਖਲਾ ਹੈ। ਜੀਡੀਪੀ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਘਟਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਤੇ ਵੀ ਭਾਰਤੀਆਂ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਖੇਤਰ ਹੈ; ਮੁਲਕ ਦੀ ਕੁਲ ਕਿਰਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਲਗਭਗ 80% ਹਿੱਸਾ ਗ਼ੈਰ-ਜਥੇਬੰਦ ਅਤੇ ਅਸਥਿਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਨਾ ਤਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨੌਕਰੀ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਜੋ ਘੱਟ ਮਜ਼ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਰਵਰਡ ਬਿਜ਼ਨਸ ਰਿਵਿਊ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, 'ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੌਜਵਾਨ ਕਿਰਤ-ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲੇ

ਇਸ ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਚੰਗੀਆਂ ਨੌਕਰੀਆਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਉਪਲਬਧ ਹਨ।' 2024 ਦੇ ਯੂਐਨਡੀਪੀ ਗਲੋਬਲ ਬਹੁ-ਪਾਸਾਰੀ ਗ਼ਰੀਬੀ ਸੂਚਕ-ਅੰਕ ਮੁਤਾਬਕ, ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਬਹੁ-ਪਾਸਾਰੀ ਗ਼ਰੀਬੀ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ—23.4 ਕਰੋੜ, ਜੋ ਦੁਨੀਆ ਦੇ 1.1 ਅਰਬ ਗ਼ਰੀਬਾਂ ਦਾ ਲਗਭਗ ਚੌਥਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਆਲਮੀ ਭੁੱਖਮਰੀ ਸੂਚਕ-ਅੰਕ (ਗਲੋਬਲ ਹੰਗਰ ਇੰਡੈਕਸ) 2025 ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਥਿਤ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਬੇਪਰਦ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਹਾਲਤ 'ਗੰਭੀਰ' ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਸੂਚਕ-ਅੰਕ ਅਨੁਸਾਰ 123 ਮੁਲਕਾਂ ਵਿਚ ਭਾਰਤ ਦਾ ਦਰਜਾ 102ਵਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਪਾਕਿਸਤਾਨ (94), ਬੰਗਲਾਦੇਸ਼ (88) ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਲੰਕਾ (66) ਤੋਂ ਵੀ ਹੇਠਾਂ ਹੈ। ਲਗਭਗ 80.6 ਕਰੋੜ ਲੋਕ, ਜੋ ਭਾਰਤ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਦਾ ਲਗਭਗ 55% ਬਣਦੇ ਹਨ, ਸਰਕਾਰੀ ਆਟਾ-ਦਾਲ ਸਕੀਮਾਂ ਉੱਪਰ ਨਿਰਭਰ ਹਨ।

ਅਸਲੀ ਬਹਿਸ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਵਿਕਾਸ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਾਸ ਕਿਸ ਲਈ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਮੁੱਲ ਕੌਣ ਤਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਧ ਰਹੀ ਨਾਬਰਾਬਰੀ ਨੂੰ ਠੱਲ ਪਾਉਣਾ ਕਥਿਤ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਮਨਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿਪੋਰਟ ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ ਵਧ ਰਹੀ ਨਾਬਰਾਬਰੀ ਬਾਰੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਖੁਲਾਸੇ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦੇ ਕਮਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰਲੇ 10% ਲੋਕ ਬਾਕੀ ਦੇ 90% ਦੀ ਮਿਲੀ-ਜੁਲੀ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਕਮਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਦਕਿ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਗ਼ਰੀਬ 50% ਆਬਾਦੀ ਨੂੰ ਕੁਲ ਆਮਦਨ ਦਾ 10% ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਹਿੱਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਰਿਪੋਰਟ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੌਲਤ ਦਾ ਕੇਂਦਰਤ ਹੋਣਾ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੰਭੀਰ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਅਮੀਰ 10% ਕੋਲ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਕੁਲ ਦੌਲਤ ਦਾ 75% ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਹੇਠਲੇ 50% ਕੋਲ ਸਿਰਫ 2% ਦੌਲਤ ਹੈ। ਰਿਪੋਰਟ ਮੁਤਾਬਕ, ਲਗਭਗ ਹਰ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰਲੇ 1% ਕੋਲ ਹੇਠਲੇ 90% ਦੀ ਮਿਲੀ-ਜੁਲੀ ਦੌਲਤ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਦੌਲਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿਚ ਦੌਲਤ ਦੀ ਨਾਬਰਾਬਰੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਧ ਰਹੀ ਹੈ।

ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਲੇਖਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਪੈਰਿਸ ਸਕੂਲ ਆਫ਼ ਇਕਾਨਾਮਿਕਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡੋ ਗੋਮੇਜ਼-ਕਾਰੇਰਾ ਨੇ ਕੀਤੀ, ਲਿਖਦੇ ਹਨ: 'ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਇਕ ਅਜਿਹੇ ਦੌਰ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗਿਣਤੀ ਅਦੁੱਤੀ ਵਿੱਤੀ ਤਾਕਤ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਅਰਬਾਂ ਲੋਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਆਰਥਕ ਸਥਿਰਤਾ ਤੋਂ ਵੀ ਵਾਂਝੇ ਹਨ।'

ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਕੁਲ ਆਬਾਦੀ ਲਗਭਗ 8.2 ਅਰਬ ਹੈ। ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ ਸਿਰਫ 60000 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਕੋਲ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਅੱਧੀ ਆਬਾਦੀ ਯਾਨੀ ਲਗਭਗ 4.1 ਅਰਬ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਧਨ-ਦੌਲਤ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਗੁਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧਨ-ਦੌਲਤ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵ ਦੌਲਤ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰਲੇ 0.001% ਦਾ ਹਿੱਸਾ 1995 ਵਿਚ ਲਗਭਗ 4% ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਅੱਜ 6% ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਬਹੁ-ਕਰੋੜਪਤੀਆਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 1990 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਤੋਂ ਹਰ ਸਾਲ ਲਗਭਗ 8% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਧੀ ਹੈ, ਜੋ ਆਬਾਦੀ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਵੱਲੋਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਾਧੇ ਦੀ ਦਰ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਦੁੱਗਣੀ ਹੈ।

ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਅਸਾਵੇਪਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ: 'ਮੌਜੂਦਾ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿੱਤੀ ਢਾਂਚਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਅਮੀਰ ਮੁਲਕਾਂ ਨੂੰ ਫ਼ਾਇਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਕਾਂ ਦੀ ਮੁਦਰਾ ਨੂੰ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕਰੰਸੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਘੱਟ ਵਿਆਜ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉੱਚੀਆਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਉਧਾਰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰੀ ਬਚਤ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਵਿਕਾਸਸ਼ੀਲ ਮੁਲਕਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿੰਗੇ ਕਰਜ਼ੇ, ਘੱਟ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਅਤੇ ਸਰਮਾਏ ਦੇ ਪਲਾਇਨ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।'

ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਉੱਘੇ ਅਰਥਸ਼ਾਸਤਰੀ ਬੋਮਸ ਪਿਕਟੀ ਸਮੇਤ ਲੇਖਕ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਨਾਬਰਾਬਰੀ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਆਲਮੀ ਆਰਥਿਕਤਾ ਨੂੰ ਆਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ, ਪਰ 2025 ਤੱਕ ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਹੱਦ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਰੰਤ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰੀ ਧਿਆਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਸਮੁੱਚੀ ਚਰਚਾ ਦਾ ਨਿਚੋੜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਕਥਿਤ ਉਦਾਰ (ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਮੰਡੀ) ਆਰਥਕ ਮਾਡਲ ਦੇ ਧਾੜਵੀ ਮਨੋਰਥ ਉੱਪਰ ਪਰਦਾ ਪਾ ਕੇ ਸਾਮਰਾਜੀ ਸਰਮਾਏਦਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਇਸਨੂੰ ਆਰਥਕ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਢੁੱਕਵਾਂ ਆਰਥਕ ਬਦਲ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਦਰਅਸਲ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਵਸੀਲਿਆਂ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਕਿਰਤ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵੱਧ ਕਰੂਰਤਾ ਨਾਲ ਨਿਚੋੜ ਕੇ ਆਲਮੀ ਅਜਾਰੇਦਾਰੀ ਸਰਮਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਸੁਪਰ-ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲਾ ਘੋਰ ਲੋਕ-ਵਿਰੋਧੀ ਮਾਡਲ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਬਰਾਬਰੀ, ਬੇਰੋਜ਼ਗਾਰੀ ਅਤੇ ਵਾਂਝੇਪਣ ਨੂੰ ਜ਼ਰਬਾਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਨੁੱਖੀ ਲੋੜਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਵਾਂਝੇ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਰੂਰ ਲੁੱਟ-ਖਸੁੱਟ ਦੇ ਰਾਹ ਦੇ ਅੜਿੱਕੇ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹ ਸਾਰੇ ਕਿਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਦਲੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦੇ ਕਿਰਤੀਆਂ ਦੇ ਲਹੂ-ਡੋਲੂਵੇਂ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸਨ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੱਕ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਮਰੀਕਾ ਤੇ ਹੋਰ ਪੱਛਮੀ ਮੁਲਕਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਆਰਥਕ ਮਾਡਲ ਦੇ ਸਤਾਏ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਬੇਚੈਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਾਨਵਤਾ ਦਾ ਭਲਾ ਇਸ ਵਿਚ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਕੁਲ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਲੋਕ ਜਾਗਰੂਕ ਹੋਕੇ ਇਸ ਮਾਨਵਤਾ ਵਿਰੋਧੀ ਆਰਥਕ ਮਾਡਲ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਲੜਨ ਅਤੇ ਜਿੰਨੀ ਛੇਤੀ ਹੋ ਸਕੇ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਮੁਲਕਾਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਥਿਤ ਉਦਾਰ ਆਰਥਕ ਨੀਤੀਆਂ ਰੱਦ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਉਣ।

ਸ਼ਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਸਮਾਗਮ 22 ਦਸੰਬਰ ਤੋਂ 26 ਦਸੰਬਰ ਤੱਕ

ਮਿਸ਼ੀਗਨ : ਸਿੱਖ

ਸੁਸਾਇਟੀ ਆਫ਼ ਮਿਸ਼ੀਗਨ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਸਟਰਲਿੰਗ ਹਾਇਟਸ ਵਿਖੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਸ਼ਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ 22 ਦਸੰਬਰ ਤੋਂ 26 ਦਸੰਬਰ ਤੱਕ ਸ਼ਾਮ 3 ਵਜੇ ਤੋਂ 7 ਵਜੇ ਤੱਕ ਬੱਚਿਆਂ, ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਅਤੇ ਵੱਡਿਆਂ ਲਈ ਸਮਾਗਮ ਹੋਣਗੇ, ਅਰੰਭ ਵਿਚ ਪਾਠ, ਦਸਤਾਰ ਬੰਨ੍ਹਣ ਅਤੇ ਗੱਤਕੇ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਮਿਕ ਮੂਵੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖ

ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚੋਂ ਸਵਾਲ ਜਵਾਬ ਹੋਣਗੇ। ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਗੁਰੂਪ ਬਣਾ ਕੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕਰਵਾਏ ਜਾਣਗੇ। ਸਾਰੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੌਜਵਾਨ ਤੇ ਬੱਚੇ ਨਿਭਾਉਣਗੇ। ਗੁਰੂ ਕੇ ਲੰਗਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਮੂਹ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਆਓ ਆਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸਾਂਝੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮਾਗਮਾਂ ਵਿਚ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਾਜ਼ਰੀ ਭਰ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲਾਹਾ ਲਈਏ।

‘ਗੰਗਾ ਰਾਮ’ 1851 ਵਿਚ ਮਾਂਗਟਾਂ ਵਾਲਾ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ। ਇਹ ਪਿੰਡ ਲਾਹੌਰ ਤੋਂ 40 ਮੀਲ ਅਤੇ ਨਨਕਾਣਾ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ 14 ਮੀਲ ਦੇ ਫ਼ਾਸਲੇ ‘ਤੇ ਵੱਸਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੌਲਤ ਰਾਮ ਉਥੇ ਏ.ਐਸ.ਆਈ. ਸਨ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਚਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਉਥੇ ਅਦਾਲਤੀ ਨਕਲ-ਨਵੀਸ ਬਣ ਗਏ। ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤਾਲੀਮ ਉਥੇ ਦੇ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬੀ ਅਤੇ ਫ਼ਾਰਸੀ ਵਿਚ

ਮਹਾਰਤ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਚਰਚਾ ਸੀ। 1868 ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਕਾਲਜ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਦਾਖ਼ਲਾ ਲਿਆ। 1871 ਵਿਚ

ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਅਮਾਨਤ ਗਿੱਲ (ਲਾਹੌਰ)

ਫੋਨ: +923004969513

ਵਜ਼ੀਫ਼ਾ ਹਾਸਲ ਕਰਕੇ ਥਾਮਸਨ ਕਾਲਜ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਵਿਚ ਦਾਖ਼ਲ ਹੋਏ (ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਇੰਡੀਅਨ ਇੰਸਟੀਚਿਟ ਆਫ਼ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਬਣ ਗਿਆ)। ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਨੇ 1873 ਵਿਚ 22 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਸੋਨੇ ਦੇ ਤਮਗੇ ਨਾਲ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਾਲ, ਅਰਬਾਤ 1873 ਵਿਚ, ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਅਪਣੀ ਵਿਹਾਰਕ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ।

1873 ਵਿਚ, ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.ਡੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਹਾਰਕ ਖੇਤੀ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਮਿੰਟਗੁਮਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ 50,000 ਏਕੜ (200 ਕਮ) ਬੰਜਰ, ਸਿੰਚਾਈ ਰਹਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਲੀਜ਼ ‘ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ

ਪਿਛਾਂਹ ਮੁੜ ਵੇ ਢੋਲਾ ਤੇਰੀ ਲੋੜ ਪੈ ਗਈ

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੱਡਾ ਨਾਮ:

ਸਰ ਗੰਗਾਰਾਮ-ਸਰ ਗੰਗਾਰਾਮ!

ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸ ਵਿਸ਼ਾਲ ਮਾਰੂਥਲ ਨੂੰ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ, ਇੱਕ ਹਾਈਡ੍ਰੋਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਪਲਾਂਟ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਪਾਣੀ ਦੁਆਰਾ ਸਿੰਜਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਮੀਲ ਸਿੰਚਾਈ ਚੈਨਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘਿਆ। ਸਭ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ‘ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਨਿੱਜੀ ਉਦਯੋਗ ਸੀ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਅਣਜਾਣ ਅਤੇ ਅਣਜਾਣ ਸੀ। ਸਰ ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਨੇ ਲੱਖਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚੈਰਿਟੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ।

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਸਰ ਮੈਲਕਮ ਹੇਲੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ‘ਉਹ ਇੱਕ ਨਾਇਕ ਵਾਂਗ ਜ਼ਿੰਤਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੰਤ ਵਾਂਗ ਦਿੱਤਾ।’ ਉਹ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਸਨ।

ਗੰਗਾਰਾਮ; ਆਧੁਨਿਕ ਲਾਹੌਰ ਦਾ ਪਿਤਾ ਲਈ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;

* ਏਚੀਸਨ ਕਾਲਜ, ਲਾਹੌਰ

* ਮੇਓ ਹਸਪਤਾਲ, ਲਾਹੌਰ

* ਸਰ ਗੰਗਾਰਾਮ ਹਸਪਤਾਲ, ਲਾਹੌਰ

* ਜਨਰਲ ਪੋਸਟ ਆਫਿਸ, ਲਾਹੌਰ

* ਹੈਲੇ ਕਾਲਜ ਆਫ਼ ਬੈਂਕਿੰਗ ਐਂਡ ਫਾਈਨਾਂਸ, ਲਾਹੌਰ (ਪਹਿਲਾਂ ਹੈਲੇ ਕਾਲਜ ਆਫ਼ ਕਾਮਰਸ)

* ਮਾਲ, ਲਾਹੌਰ

* ਨੈਸ਼ਨਲ ਕਾਲਜ ਆਫ਼ ਆਰਟਸ, ਲਾਹੌਰ (ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਓ ਕਾਲਜ ਆਫ਼ ਆਰਟਸ)

* ਲਾਹੌਰ ਅਜਾਇਬ ਘਰ

* ਲਾਹੌਰ ਕਾਲਜ ਫਾਰ ਵਿਮੈਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ (ਪਹਿਲਾਂ ਸਰ ਗੰਗਾਰਾਮ ਹਾਈ ਸਕੂਲ)

* ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸਨੇ ਜਨਰਲ ਪੋਸਟ ਆਫਿਸ, ਲਾਹੌਰ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ, ਐਚੀਸਨ ਕਾਲਜ, ਮੇਓ ਸਕੂਲ ਆਫ਼ ਆਰਟਸ (ਹੁਣ ਐਨਸੀਏ), ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਹਸਪਤਾਲ, ਲੇਡੀ ਮੈਕਲਾਗਨ ਗਰਲਜ਼ ਹਾਈ ਸਕੂਲ, ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਲਜ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਕੈਮਿਸਟਰੀ ਵਿਭਾਗ, ਮੇਓ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਅਲਬਰਟ ਵਿਕਟਰ ਵਿੰਗ ਨੂੰ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਣਾਇਆ। ਹੇਲੀ ਕਾਲਜ ਆਫ਼ ਕਾਮਰਸ, ਰਾਵੀ ਰੋਡ ਹਾਊਸ ਫਾਰ ਦਿ ਡਿਸਟੇਬਲਡ, ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਟਰੱਸਟ ਬਿਲਡਿੰਗ ਆਨ ਦ ਮਾਲ ਅਤੇ ਲੇਡੀ ਮੋਨਾਰਡ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਸਕੂਲ। ਉਸਨੇ ਮਾਡਲ ਟਾਊਨ, ਕਦੇ ਲਾਹੌਰ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਇਲਾਕਾ, ਰੇਨਾਲਾ ਖੁਰਦ ਵਿਖੇ ਪਾਵਰਹਾਊਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਠਾਨਕੋਟ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚਕਾਰ ਰੇਲਵੇ ਟ੍ਰੈਕ ਦਾ ਵੀ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਸਰ ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਹਸਪਤਾਲ, ਲੇਡੀ ਮੈਕਲਾਗਨ ਸਕੂਲ ਅਤੇ ਰੇਨਾਲਾ ਖੁਰਦ ਪਾਵਰ ਹਾਊਸ ਬਣਵਾਇਆ।

ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 1925 ਵਿਚ ਰੇਨਾਲਾ ਖੁਰਦ ਵਿਚ ਰੇਨਾਲਾ

ਹਾਈਡ੍ਰਲ ਪਾਵਰ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਉਹ ਇੱਕ ਹੋਨਹਾਰ ਕਿਸਾਨ ਵੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਲਾਇਲਪੁਰ (ਹੁਣ ਫੈਸਲਾਬਾਦ) ਵਿਚ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਏਕੜ ਬੰਜਰ ਜ਼ਮੀਨ ਲੀਜ਼ ‘ਤੇ ਖਰੀਦੀ ਅਤੇ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਦੇ ਹੁਨਰ ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਸਿੰਚਾਈ ਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਸੁੱਕੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਉਪਜਾਊ ਖੇਤਾਂ ਵਿਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ 1903 ਵਿਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਇਆ। 10 ਜੁਲਾਈ, 1927 ਨੂੰ ਲੰਡਨ ਵਿਚ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਉਸਦੀ ਦੇਹ ਦਾ ਸਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਅਸਥੀਆਂ ਭਾਰਤ ਵਾਪਸ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਅਸਥੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਗੰਗਾ ਨਦੀ ਵਿਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਰਾਵੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਗਿਆ। ਸਰ ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਦੀ ਸਮਾਧੀ ਟੈਕਸਾਲੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦਾ ਹੈ।

ਸਰ ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਦਾ ਬੁੱਤ ਇੱਕ ਵਾਰ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਮਾਲ ਰੋਡ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਉਰਦੂ ਲੇਖਕ ਸਆਦਤ ਹਸਨ ਮੰਟੋ ਨੇ 1947 ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਦੰਗਿਆਂ ਦੇ ਜਨੂੰਨ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਇੱਕ ਭਤਕੀ ਹੋਈ ਭੀੜ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਖੇਤਰ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਿੰਦੂ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਸਰ ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਦੇ ਬੁੱਤ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਵੱਲ ਮੁੜੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ ਸੁੱਟਿਆ; ਫਿਰ ਕੋਲੇ ਦੀ ਟਾਰ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਮਲਿਆ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਪੁਰਾਣੀ ਜੁੱਤੀ ਦੀ ਮਾਲਾ ਬਣਾ ਕੇ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਗਲ ਵਿਚ ਪਾਉਣ ਲਈ ਚੜ੍ਹਿਆ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਆ ਕੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾ ਦਿੱਤੀ। ਜ਼ਖ਼ਮੀਆਂ ਵਿਚ ਪੁਰਾਣੀ ਜੁੱਤੀ ਦੀ ਮਾਲਾ ਵਾਲਾ ਸਾਥੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਭੀੜ ਨੇ ਰੌਲਾ ਪਾਇਆ: ‘ਆ- ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਸਰ ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚਾਈਏ।’

ਮੈਂ ਸਰ ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਦੀ ਰੂਹ ਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਸਲਾਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤੇ ਕਰਦਾ ਰਹਾਂਗਾ। ਅੱਜ ਫੇਰ ਸਾਡੇ ਲਾਹੌਰ ਨੂੰ ਸਰ ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਵਰਗੇ ਮਹਾਤਮਾ, ਆਗੂ ਅਤੇ ਮਹਾਂਪੁਰਸ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਬ੍ਰਿਗੇਡੀਅਰ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਚਾਂਦਪੁਰੀ ਕੌਣ ਹੈ?

ਕਈ ਵਿਅਕਤੀ ਐਨੇ ਨਿਮਰ ਅਤੇ ਮਿੱਠੇ ਬੋਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਚਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਕੀ ਕਾਰਨਾਮੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਫੜ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਮਾਰਦੇ। 1996-97 ਵਿਚ ਮੈਂ ਬਾਣਾ ਮੋਹਾਲੀ ਫੇਜ਼ 1 ਵਿਚ ਬਤੌਰ ਐਸ.ਐਚ.ਓ. ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੋਹਾਲੀ ਵਿਚ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਹੀ ਬਾਣੇ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਸਨ, 1 ਤੇ 8 ਫੇਜ਼। ਫੇਜ਼ 8 ਉਪਰੇਸ਼ਨਲ ਬਾਣਾ ਸੀ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਫੇਜ਼ 1 ਵਿਖੇ ਦਰਜ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਜਿੰਨੇ ਵੀ ਬਾਣਿਆਂ ਵਿਚ ਤਾਇਨਾਤ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਬਾਣਾ ਫੇਜ਼ 1 ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸਿਰਦਰਦ ਸੀ। ਨਾ ਦਿਨੇ ਚੈਨ ਮਿਲਦਾ ਸੀ

**ਬਲਰਾਜ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ
ਏ.ਆਈ.ਜੀ (ਰਿਟਾ)
ਫੋਨ: 95011-00062**

ਤੇ ਨਾ ਰਾਤ ਨੂੰ, ਇੱਕ ਰਾਤ ਵਿਚ 3-3, 4-4 ਚੋਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ ਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਬੈਠੇ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਵਗਾਰਾਂ ਵੱਖ ਪੈਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕੁੱਤਾ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਜਾਣਾ ਤੇ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਕਿਆਰੀ ਵਾਸਤੇ ਰੂੜੀ ਜਾਂ ਵਾਤ ਵਾਸਤੇ ਕਾਨੇ ਭੇਜਣੇ ਆਦਿ। ਮੇਰਾ ਖਿਆਲ ਹੈ ਕਿ ਡੇਢ ਸਾਲ ਦੀ ਪੋਸਟਿੰਗ ਵਿਚ ਮੈਂ 6-7 ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਤਾਂ ਭੋਗ ਹੀ ਪਵਾਏ ਹੋਣੇ ਆ। ਮੋਹਾਲੀ ਦਾ ਤਕਰੀਬਨ ਸਾਰਾ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਏਰੀਆ ਫੇਜ਼ 1 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਪਵਾਤਾ ਪਿਆ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਯੂਨੀਅਨ ਨੇ ਹੜਤਾਲ ਕਰ ਦੇਣੀ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਭੰਨ ਤੋੜ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬਾਣੇ ਦਾ ਚਾਰਜ ਲਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੋਹਾਲੀ ਵਿਖੇ ਗੋਦਰੇਜ਼ ਦੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਫੈਕਟਰੀ ਅਜੇ ਨਵੀਂ-ਨਵੀਂ ਹੀ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇੱਕ ਅਹਿਮ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਥੇ ਸੈਂਕੜੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਗੋਦਰੇਜ਼ ਭਾਰਤ ਦੀ ਚੋਟੀ ਦੀ ਕੰਪਨੀ

ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਮਜ਼ਦੂਰ ਯੂਨੀਅਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਝਗੜਿਆਂ ਸਮੇਂ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਰਦੇ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੋਹਾਲੀ ਅਜੇ ਜਿਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਣਿਆ ਤੇ ਰੋਪੜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਸੀ। ਰੋਪੜ ਦੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਐਸ.ਐਸ.ਪੀ. ਵੱਲੋਂ ਮੋਹਾਲੀ ਦੇ ਐਸ.ਪੀ. ਨੂੰ ਸਖਤ ਹੁਕਮ ਸਨ ਕਿ ਗੋਦਰੇਜ਼ ਫੈਕਟਰੀ ਦਾ ਖਾਸ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਗੋਦਰੇਜ਼ ਦਾ ਚੀਫ਼ ਸਕਿਊਰਟੀ ਅਫਸਰ ਬਰਗੇਡੀਅਰ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਚਾਂਦਪੁਰੀ ਨਾਮਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ। 5 ਫੁੱਟ 8 ਕੁ ਇੰਚ ਲੰਮੇ ਤੇ ਪਤਲੇ ਜਿਹੇ ਚਾਂਦਪੁਰੀ ਵਰਗਾ ਨਿਮਰ ਤੇ ਮਿੱਠੇ ਬੋਲਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਮੈਂ ਅੱਜ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਫੌਜ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਰੈਂਕ ਸਾਹਮਣੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਚਾਹ-ਪਾਣੀ ਪੀਣੇ ਬਗੈਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਉਣ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਦੇ ਮਿੱਠੇ ਸੁਭਾਅ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਸ ਪਾਸੇ ਗਸ਼ਤ ਕਰਨ ਜਾਣਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜਰੂਰ ਮਿਲ ਕੇ ਆਉਣਾ। ਮੈਂ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਐਵੇਂ ਫੜ੍ਹਾਂ ਮਾਰ ਦੇਣੀਆਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਹ ਚੋਰ ਫੜ੍ਹਿਆ ਸੀ, ਆਹ ਕਤਲ ਕੇਸ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੋਂ ਮਿੰਨ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਹੱਸ ਕੇ ਦਾਦ ਦੇ ਦੇਣੀ। ਉਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਭੇਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ 1971 ਦੀ

ਵਿਜੇਤਾ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ 40 ਟੈਂਕਾਂ ਅਤੇ ਬਖਤਰਬੰਦ ਗੱਡੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਜੈਸਲਮੇਰ ‘ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਧ ਰਹੇ 3000 ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਸੈਨਿਕਾਂ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਪੰਜਾਬ

‘ਬਾਰਡਰ’ ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਜਿਹੜੇ ਸੈਕੰਡ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਧਰਮਵੀਰ, ਹਵਾਲਦਾਰ ਮਥਰਾ ਦਾਸ ਅਤੇ ਨਾਇਬ ਸੂਬੇਦਾਰ ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ ਵਿਖਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਗਲਤ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਵਰਨਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਚਾਂਦਪੁਰੀ ਵੱਲੋਂ ਮਦਦ ਮੰਗਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਵਾਇਰਲੈਸ ਮੈਸੇਜ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿਚ ਇਹ ਹੁਕਮ ਆਏ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਲੌਗੋਵਾਲਾ ਪੋਸਟ ਛੱਡ ਕੇ ਹੈਂਡਕਵਾਟਰ ‘ਤੇ ਆ ਜਾਵੇ। ਪਰ ਇਸ ਯੋਧੇ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਇੰਚ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ਛੱਡਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜੰਗ ਵਿਚ ਜੂਝਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਰੈਜੀਮੈਂਟ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ 120 ਜਵਾਨਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਢਹਿ-ਢੇਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਵੇਰ ਹੋਣ ਤੱਕ ਹਵਾਈ ਮਦਦ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਕਰੀਬ 200 ਜਵਾਨ

ਮਾਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਅਤੇ 12 ਟੈਂਕ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਉਸ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਜੰਗ ਦੇ ਰੰਗ ਵਿਚ ਰੰਗਿਆ ਮੋਰਚੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤੇ ਸਾਹਾਂ ਦੀ ਡੋਰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੱਕ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਲਾਈਟ ਮਸ਼ੀਨਗਨ ਨਾਲ ਭੁੰਨਦਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਇਥੇ ਇਹ ਵਰਨਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸੂਰਜ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕਿਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਚਾਂਦਪੁਰੀ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਹਵਾਈ ਫੌਜ ਦੇ ਐਚ.ਐਫ.-24 ਮਾਰੂਤ ਅਤੇ ਹਾਕਰ ਹੰਟਰ ਜਹਾਜ਼ ਚੜ੍ਹ ਆਏ ਸਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਟੀ-10 ਰਾਕਟ ਅਤੇ 30 ਮਿਲੀ ਮੀਟਰ ਤੋਪਾਂ ਨਾਲ ਅੱਗ ਵਰਸਾਉਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਜਾੜ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਟੈਂਕ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਨ ਲੱਗੇ ਤੇ ਏਅਰ ਫੋਰਸ ਨੇ ਕੁੱਲ 22 ਟੈਂਕ ਹੋਰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਬੈਰਪੁਰ ਸਟੇਸ਼ਨ ‘ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਟੈਂਕਾਂ, ਤੋਪਾਂ ਅਤੇ ਗੋਲਾ ਬਾਰੂਦ ਨਾਲ ਲੱਦੀ ਇੱਕ ਟਰੇਨ ਵੀ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਭੱਜ ਰਹੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਫੌਜੀ ਲੌਗੋਵਾਲਾ ਪੋਸਟ ਵਿਚ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਇਸ

ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਲੱਕ ਤੋਤਵੀਂ ਹਾਰ ਕਾਰਨ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਫੌਜ ਦੁਬਾਰਾ ਅਜਿਹਾ ਸੰਗਠਿਤ ਹਮਲਾ ਨਾ ਕਰ ਸਕੀ। ਇਸ ਹਮਲੇ ਦੇ ਸੂਤਰਧਾਰ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਮੇਜਰ ਜਨਰਲ ਬੀ ਐਮ ਮੁਸਤਫਾ ਨੂੰ ਕੋਰਟ ਮਾਰਸ਼ਲ ਕਰ ਕੇ ਡਿਸਮਿਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮੇਜਰ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਚਾਂਦਪੁਰੀ ਨੂੰ ਮਹਾਂਵੀਰ ਚੱਕਰ, ਸੂਬੇਦਾਰ ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸਿਪਾਹੀ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵੀਰ ਚੱਕਰ, ਕੈਪਟਨ

ਭੈਰੋਂ ਸਿੰਘ, ਨਾਇਬ ਸੂਬੇਦਾਰ ਮਥਰਾ ਦਾਸ ਅਤੇ ਸਿਪਾਹੀ ਬਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਨੂੰ ਸੈਨਾ ਮੈਡਲ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਏਅਰਫੋਰਸ ਦੇ 17 ਪਾਇਲਟਾਂ ਨੇ ਇਸ ਯੁੱਧ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ 6 ਨੂੰ ਵੀਰ ਚੱਕਰ ਅਤੇ ਜੈਸਲਮੇਰ ਬੇਸ ਦੇ ਕਮਾਂਡਰ ਐਮ.ਐਸ. ਬਾਵਾ ਨੂੰ ਅਤਿ ਵਸ਼ਿਸ਼ਟ ਸੇਵਾ ਮੈਡਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਮਾਰੋਹ ਵਿਚ 23 ਪੰਜਾਬ ਰੈਜੀਮੈਂਟ ਨੂੰ ਲੌਗੋਵਾਲਾ ਅਤੇ ਸਿੰਧ ਨਾਮਕ ਜੰਗੀ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਝੰਡੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ।

‘ਬਾਰਡਰ’ ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਜਿਹੜੇ ਸੈਕੰਡ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਧਰਮਵੀਰ, ਹਵਾਲਦਾਰ ਮਥਰਾ ਦਾਸ ਅਤੇ ਨਾਇਬ ਸੂਬੇਦਾਰ ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ ਵਿਖਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਗਲਤ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਵਰਨਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਚਾਂਦਪੁਰੀ ਵੱਲੋਂ ਮਦਦ ਮੰਗਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਵਾਇਰਲੈਸ ਮੈਸੇਜ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿਚ ਇਹ ਹੁਕਮ ਆਏ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਲੌਗੋਵਾਲਾ ਪੋਸਟ ਛੱਡ ਕੇ ਹੈਂਡਕਵਾਟਰ ‘ਤੇ ਆ ਜਾਵੇ। ਪਰ ਇਸ ਯੋਧੇ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਇੰਚ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ਛੱਡਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜੰਗ ਵਿਚ ਜੂਝਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। 31 ਮਾਰਚ 1997 ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਬਦਲੀ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਤੇ 13 ਜੂਨ 1997 ਨੂੰ ਸੰਨੀ ਦਿਉਲ ਦੀ ਸੁਪਰ ਹਿੱਟ ਫਿਲਮ ‘ਬਾਰਡਰ’ ਰਿਲੀਜ਼ ਹੋਈ ਜਿਸ ਨੇ ਬਾਕਸ ਆਫਿਸ ‘ਤੇ ਤਰਬੱਲੀ ਮਚਾ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਫਿਲਮ ਕਾਰਨ ਬਰਗੇਡੀਅਰ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਚਾਂਦਪੁਰੀ ਦਾ ਨਾਮ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੋਨੇ ਕੋਨੇ ਵਿਚ ਫੈਲ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਫਿਲਮ ਦੇਖੀ ਤਾਂ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਉਹ ਹੀ ਬੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਚਾਹ ਪੀਂਦਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਅਗਲੇ ਹੀ ਦਿਨ ਤਤਕਾਲੀ ਐਸ.ਐਚ.ਓ. ਫੇਜ਼ 1 ਨੂੰ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਬਰਗੇਡੀਅਰ ਚਾਂਦਪੁਰੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਹੈ, ਜਰਾ ਗੋਦਰੇਜ਼ ਫੈਕਟਰੀ ‘ਤੇ ਪਤਾ ਕਰ ਦਿਉ। ਦੋ ਕੁ ਘੰਟਿਆਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦਾ ਫੋਨ ਆਇਆ ਕਿ ਉਹ ਤਾਂ ਇਥੋਂ ਬਦਲ ਕੇ ਮੁੰਬਈ ਹੈਂਡਕਵਾਟਰ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ। 17 ਨਵੰਬਰ 2018 ਨੂੰ ਇਹ ਸੂਰਮਾ ਸਵਰਗਵਾਸ ਹੋ ਗਿਆ।

ਸਾਮਰਾਜੀ-ਨਸਲਵਾਦੀ ਬਿਰਤਾਂਤ: ਯੂਰਪੀ ਅਸਫ਼ਲਤਾ 'ਤਜਰਬਾ', ਚੀਨੀ ਅਸਫ਼ਲਤਾ 'ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਹਾਰ'

ਯੂਰਪ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀਆਂ ਲਗਭਗ ਸਾਰੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਮੁੱਖਧਾਰਾ ਮੀਡੀਆ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੇ ਚੀਨ ਦੇ ਦੱਖਣ-ਪੱਛਮੀ ਸੀਚੁਆਨ ਸੂਬੇ ਦੇ ਮਰਕਾਂਗ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿਚ ਤਿਆਰ ਹੋਏ 758 ਮੀਟਰ ਲੰਮੇ ਹੌਂਗਡੀ ਪੁਲ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਢਹਿ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਛਾਪੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਪੁਲ ਮੁਲਕ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਭਾਗ ਨੂੰ ਤਿੱਬਤ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਵਾਲੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਮਾਰਗ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਅਤੇ 11 ਨਵੰਬਰ 2025 ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਡਿੱਗ ਗਿਆ।

ਚੀਨ ਦੀ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ, ਚੀਨ ਦੇ ਲੋਕ ਗਣਰਾਜ ਨੇ ਦਸ ਲੱਖ ਤੋਂ ਵੱਧ ਆਧੁਨਿਕ ਪੁਲ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਧਿਆਨਯੋਗ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 21ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਬਣੇ ਦੁਨੀਆ ਦੇ 100 ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਪੁਲਾਂ ਵਿਚੋਂ

ਪੇਸ਼ਕਸ਼: ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਮਹਿਮੂਦਪੁਰ

90 ਚੀਨ ਵਿਚ ਸਥਿਤ ਹਨ। ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਪੁਲਾਂ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਲੰਮੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਪੁਲਾਂ ਦਾ ਘਰ ਵੀ ਚੀਨ ਹੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪਿਛਲੇ ਸੱਤ ਦਹਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਬਣੇ ਹਨ। ਚੀਨ ਦਾ ਲਗਭਗ 67 ਫੀਸਦੀ ਜ਼ਮੀਨੀ ਭਾਗ ਪਹਾੜੀ ਹੈ—ਜਿੱਥੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਪਰਬਤ, ਪਹਾੜੀਆਂ ਅਤੇ ਪਹਾੜੀ-ਮੈਦਾਨੀ ਧਰਾਤਲ ਹਨ—ਇਸਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਚੀਨੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਨੇ ਏਕਕ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਆਵਾਜਾਈ ਤੇ ਸੰਚਾਰ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਤਾਣਾਬਾਣਾ ਕਾਮਯਾਬੀ ਨਾਲ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੁਨਿਆਦੀ-ਢਾਂਚਾ ਚੀਨ ਦੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਆਰਥਕ ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਆਧਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਚੀਨ ਦੀਆਂ ਅੱਧੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤੇਜ਼-ਰਫ਼ਤਾਰ

ਬੇਸ਼ੱਕ ਚੀਨ 1980ਵਿਆਂ ਤੋਂ ਮੂਲ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਰਾਹ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰਕੇ ਸਰਮਾਏਦਾਰੀ ਤਰਜ਼ ਦੇ ਆਰਥਕ ਵਿਕਾਸ ਮਾਡਲ ਉੱਪਰ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਆਰਥਕ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਆਲਮੀ ਆਰਥਿਕਤਾ ਵਿਚ ਚੀਨ ਵੱਲੋਂ ਬਣਾਏ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਆਲਮੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਮੀਡੀਆ ਕਿਵੇਂ ਪੱਛਮੀ ਸਾਮਰਾਜੀ ਸਰਮਾਏ ਦੇ ਹਿੱਤ 'ਚ ਪੱਖਪਾਤੀ ਰਿਪੋਰਟਿੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਾਜਵਾਦ ਦੇ ਮਾਨਵਤਾਵਾਦੀ ਆਦਰਸ਼ ਨੂੰ ਭੰਡਣ ਵਾਲੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਪ੍ਰਚਾਰਨ ਵਿਚ ਖ਼ਾਸ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਤਾਜ਼ਾ ਮਿਸਾਲ ਚੀਨ ਵਿਚ ਹੌਂਗਡੀ ਪੁਲ ਦੇ ਢਹਿਣ ਬਾਰੇ ਰਿਪੋਰਟਿੰਗ ਹੈ। ਰਿਪੋਰਟਿੰਗ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੀਡੀਆ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਚੀਨ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਸਮਾਜਵਾਦ ਨੂੰ ਅਸਫ਼ਲ ਮਾਡਲ ਬਣਾ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮੌਕਾ ਹੱਥੋਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਦਿੰਦੀਆਂ। —ਸੰਪਾਦਕ

ਰੇਲ ਲਾਈਨਾਂ ਪੁਲਾਂ ਉੱਪਰ ਚੱਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਕੁਦਰਤੀ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਰ ਕਰਨ ਦੀ ਉਸ ਮੁਲਕ ਦੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਬਲੀਅਤ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਫਿਰ ਵੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦਾ ਯੂਰਪ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀਆਂ ਸਰਮਾਏਦਾਰ ਮੀਡੀਆ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿਚ ਕਦੇ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਉਹ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੱਛਮੀ ਮੀਡੀਆ ਦੀਆਂ ਬਸਤੀਵਾਦੀ ਵਿਰਾਸਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਲਗਭਗ ਹਰ ਮਾਪਦੰਡ ਉੱਪਰ ਚੀਨ ਯੂਰਪ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਿਕਲ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਆਧੁਨਿਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਚੀਨ ਨੇ ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ ਵੱਖਰੀ ਪਛਾਣ ਬਣਾਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਬਸਤੀਵਾਦੀ ਜਾਂ ਸਾਮਰਾਜਵਾਦੀ ਲੁੱਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੂਰਪ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ।

ਪੁਰਾਤਨ ਅੰਜੀ ਪੁਲ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਢਹਿ ਗਏ ਹੌਂਗਡੀ ਪੁਲ ਤੱਕ, ਚੀਨ ਦੇ ਪੁਲ ਪਿਛਲੇ ਸੱਤ ਦਹਾਕਿਆਂ 'ਚ ਹੋਏ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਪ੍ਰਤੀ ਮੁਲਕ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਅਤੇ

ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਦੁਨੀਆ ਦੇ 100 ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਪੁਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਲਗਭਗ ਅੱਧੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜਦਕਿ ਚੋਂਗਕਿੰਗ—ਜਿਸਨੂੰ ਅਕਸਰ 'ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਪੁਲਾਂ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ—ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਅਤੇ ਝੀਲਾਂ ਉੱਪਰ 20,000 ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੁਲ ਹੋਣ ਦਾ ਮਾਣ ਹੈ। ਇਕ ਅਸਫ਼ਲਤਾ ਚੀਨ ਦੀ ਹਾਰ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।

ਉਸਾਰੀ-ਕਲਾ ਦੇ ਚਮਤਕਾਰ, ਰਚਨਾਤਮਕਤਾ ਅਤੇ ਨਵੀਨਤਾ ਚੀਨੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਦੀ ਪਛਾਣ ਹਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਚੀਨੀ ਸਟੇਟ ਨੇ ਘੜਿਆ—ਤਰਾਸ਼ਿਆ, ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਗਵਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਸਰਮਾਏਦਾਰ ਜਨ-ਮੀਡੀਆ ਦੇ 'ਪ੍ਰਸਾਰੀਆਂ' ਨੂੰ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀਆਂ, ਜੋ ਚੀਨੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾਤਮਕਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਘਟੀਆ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਵਿਚਾਰਧਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਹਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਬਸਤੀਵਾਦੀ ਗਿਆਨ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਅਤੇ

ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੇ ਸਬੂਤ ਹਨ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮੁਲਕ ਦੇ ਹਰ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਵਸੀਲਿਆਂ ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਚੀਨ ਕੋਲ ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੁਲ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਗੁਈਚਾਓ ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਹੀ 32,000 ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੁਲ

—ਭਬਾਨੀ ਸ਼ੰਕਰ ਨਾਇਕ

ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹਕੀਕੀ ਅਧਾਰ ਦੇ ਸਾਮਰਾਜਵਾਦੀ ਸਰਬਉੱਚਤਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਯੂਰਪੀ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕੀ ਮੀਡੀਆ ਨੂੰ ਚੀਨ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਬਾਰੇ ਸੱਚਾਈ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਚੀਨ, ਉਸਦੇ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਦਿਖਾਉਣਾ ਯੂਰਪ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਉੱਥੋਂ ਦੇ ਸਰਮਾਏਦਾਰ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਤੈਅ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਾਗਰਿਕ ਹੱਕਾਂ ਅਤੇ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਸਲ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਯੂਰਪੀ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕੀ ਮੀਡੀਆ ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ, ਦਿਲਾਂ ਅਤੇ ਅਮਲਾਂ ਨੂੰ ਬਸਤੀਵਾਦੀ ਸੋਚ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਧਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤ, ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਪ੍ਰਚਾਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋਣ।

ਇਹ ਬਿਰਤਾਂਤ ਕਿ 'ਯੂਰਪੀ ਅਸਫ਼ਲਤਾ ਤਾਂ ਤਜਰਬਾ ਹੈ, ਪਰ ਚੀਨੀ ਅਸਫ਼ਲਤਾ ਸਮਾਜਵਾਦ ਦੀ ਜਾਂ ਚੀਨ ਦੀ ਹਾਰ ਹੈ,' ਇਹ ਬਸਤੀਵਾਦੀ, ਸਾਮਰਾਜਵਾਦੀ ਅਤੇ ਨਸਲਵਾਦੀ ਯੁੱਧਨੀਤੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਮਕਸਦ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਸਰਮਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਯੂਰਪੀ ਮੀਡੀਆ ਵੱਲੋਂ ਚੀਨ ਦੀ ਤੋੜ-ਮਰੋੜ ਕੇ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਕੋਈ ਅਚਾਨਕ ਘਟਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਸੋਚੀ-ਸਮਝੀ ਯੁੱਧਨੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਯੂਰਪੀ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਚੀਨ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿਚ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਸ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਪਤੀ ਦੀ ਕਾਤਲ ਪਤਨੀ ਬਨਾਮ ਅਠਾਈ ਸਾਲ ਵਿਦੇਸ਼ ਰਹਿੰਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਪਤੀ-ਬ੍ਰਤਾ ਪਤਨੀ !

ਸ਼੍ਰੀ ਨਨਕਾਣਾ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਗੁਰਧਾਮ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਨਾਂ ਹੇਠ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਗਈ ਸਰਬਜੀਤ ਕੌਰ ਵਲੋਂ ਉੱਥੇ ਮੁਸਲਿਮ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਨਿਕਾਹ ਕਰਾ ਕੇ 'ਨੂਰ ਹੁਸੈਨ' ਬਣਨ ਵਾਲੀ 'ਸਿੱਖ ਬੀਬੀ' ਦੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਦੀ ਹਾਲੇ ਸਿਆਹੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸੁੱਕੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਫਰੀਦਕੋਟ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਸੁੱਖਣ ਪੁਰਾ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਪਤੀ ਦੀ ਜਾਨ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਭੈਣ ਪਤਨੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ 'ਤੇ ਕਾਲੀ ਹਨੇਰੀ ਵਾਂਗ ਝੁੱਲ ਗਿਆ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ-ਸੁਣ ਕੇ ਦੇਸ਼-ਵਿਦੇਸ਼ ਰਹਿੰਦੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਡੋਬੂ ਪੈ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਵਿਚ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਜਾਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਆਹਾਂ ਉੱਤੇ 'ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੌਂਕ' ਹੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਹੈ! ਮਹਿਜ਼ ਦੋ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਆਹੀ ਗਈ ਪਤਨੀ-ਲਿਖੀ ਤੇ ਸੋਹਣੀ ਸੁਨੱਖੀ ਮੁਟਿਆਰ ਜਿਹਦੇ ਹੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਮਹਿੰਦੀ ਦਾ ਰੰਗ ਵੀ ਸ਼ਾਇਦ ਹਾਲੇ ਉਤਰਿਆ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਹਾਲੇ ਉਸਨੇ ਸ਼ਗਨਾਂ ਨਾਲ ਪਾਇਆ ਚੂੜਾ ਵੀ ਨਾ ਉਤਾਰਿਆ ਹੋਵੇ! ਮਾਂ-ਪਿਉ, ਭੈਣਾਂ-ਭਾਈਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਇਸ਼ਟ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸਨੇ ਜਿਹਦਾ ਲੜ ਫੜਿਆ...ਦੋ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਹੀ ਇਸ ਕਲਜੋਗਣ ਪਤਨੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁਹਾਗ ਦਾ ਖੁਦ ਖੂਨ ਪੀ ਲਿਆ!...ਤੋਬਾ!ਤੋਬਾ!ਤੋਬਾ!!!

ਬਾਮਸ ਫੁਲਰ ਦਾ ਇਹ ਕਥਨ ਇਸ ਅਭਾਗੇ ਪਤੀ 'ਤੇ ਇਨ-ਬਿਨ ਢੁਕ ਗਿਆ—
'ਵਿਆਹ ਇਕ ਐਸਾ ਨਾਟਕ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਨਾਇਕ ਪਹਿਲੀ ਝਾਕੀ ਵਿਚ ਹੀ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ!'

ਇਸ ਕਲਜੋਗਣ ਪਤਨੀ ਪ੍ਰਤੀ ਭਰਬਰੀ ਹਰੀ ਦੇ ਵੀ ਇਹ ਬੋਲ ਸੱਚੇ ਹੋ ਗਏ—
'ਦਾਮ ਕਾਢ ਬਾਘਨ ਲੈ ਆਇਆ
ਮਾਉਂ ਕਹੇ ਮੈਂ ਪੂਤ ਬਿਆਹਿਆ'
ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਜਿਸ ਮਾਲਵਾ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਮੁੱਕਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸੰਨ ਪੱਚੀ ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਮਹੀਨੇ ਇਕ ਖੁਨੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿਰ ਮਚਾਇਆ ਹੈ, ਉਸੇ ਮਾਲਵੇ ਵਿਚ ਲਗ ਭਗ ਇਕ ਸਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕ ਐਸੀ ਸਤਿਯੁਗੀ ਪਤਨੀ ਵੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਪਤੀ ਵਿਆਹ ਕਰਾਉਣ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਹੀ ਅਮਰੀਕਾ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅਠਾਈ ਸਾਲ ਪਤੀ-ਬ੍ਰਤ ਧਰਮ ਨਿਭਾਉਂਦੀਆਂ ਉਸਨੂੰ

ਉਡੀਕਦੀ ਰਹੀ!

ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਤਿਹਾਸ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਪੰਜਾਬੀ ਅੰਨ੍ਹੇ-ਵਾਹ ਧੜਾ-ਧੜ ਪ੍ਰਵਾਸ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਦਾ ਸਰਾਪ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰੁੱਸਿਆ ਸਗੋਂ ਸਾਡਾ ਇਤਿਹਾਸ ਵੀ ਰੁੱਸ ਬੈਠਾ ਹੈ! ਇਤਿਹਾਸ ਤੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੀ ਸਰਜ਼ਮੀਂ ਦੇਵੇਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਰੁੱਸਣ ਵੀ ਕਿਉਂ ਨਾ? ਜਦ ਇੱਥੇ ਤੀਹ-ਤੀਹ ਕਿੱਲਿਆਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਵੀ ਰੀਸੇ-ਰੀਸੀ ਵਿਦੇਸ਼ ਜਾ ਵੱਸੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਇਤਿਹਾਸ ਖੁਦ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਥੇ ਅਭਾਗੀਆਂ ਅਣਹੋਣੀਆਂ ਵਰਤਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

'ਹਮਾਰੀ ਬੇਹਿਸੀ (ਸੰਵੇਦਨਹੀਣਤਾ) ਜਬ ਹਮਕੋ ਇੱਜ਼ਤ ਦੇ ਨਹੀਂ ਪਾਤੀ

ਹਮ ਅਪਨੇ ਹੀ ਬਜ਼ੁਰਗੋਂ ਕੀ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਕਰਤੇ ਰਹਤੇ ਹੈਂ!'

—ਅਨਵਰ ਜਲਾਲ ਪੁਰੀ

ਹੁਣ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਬੀਤੀ ਸਦੀ ਵਾਲੀ ਪਤੀ-ਬ੍ਰਤਾ ਇਕ ਮਲਵੇਣ ਪੰਜਾਬਣ ਪਤਨੀ ਦੀ—

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਲੁਧਿਆਣਾ ਤਹਿਸੀਲ ਜਗਰਾਉਂ ਦੇ ਪਿੰਡ ਛੱਜਾ ਵਾਲ ਵਿਚ ਸੰਨ 1902 ਦੇ ਜੂਨ 21 ਨੂੰ ਜਨਮੇਂ ਬੱਗਾ ਸਿੰਘ ਸੰਘਾ ਦਾ ਬਿੱਜਲ ਪਿੰਡ ਦੀ ਕੁੜੀ ਬੀਬੀ ਇੰਦ ਕੌਰ (ਮੇਰੇ ਸਵਰਗੀ ਦੋਸਤ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਿੰਦ ਕਰਮਨ ਸਿਟੀ ਦੀ ਭੈਣ) ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ 24 ਜੂਨ 1920 ਵਾਲੇ ਦਿਨ। ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਹੀ ਬੱਗਾ ਸਿੰਘ ਸੰਘਾ ਅਮਰੀਕਾ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਉੱਥੇ ਹੱਡ ਭੰਨਵੀਂ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਗੋਰਿਆਂ ਦੀ ਨਫਰਤ ਨਾਲ ਦਸਤਪੰਜਾ ਲੈਂਦਿਆਂ ਉਸਨੇ ਅਮਰੀਕਨ ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ। ਪਿੱਛੇ ਪਿੰਡ ਰਹਿੰਦੀ ਬੀਬੀ ਇੰਦ ਕੌਰ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਬੈਠ ਚਿੱਠੀ ਵਿਚ ਲਿਖ ਕੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੇ ਵਲਵਲੇ ਭੇਜਦੀ ਰਹਿੰਦੀ—

'ਤੁਸਾਂ ਬਿਨਾਂ ਜੋ ਮਰਦ ਜਹਾਨ ਉੱਤੇ,
ਪਿਤਾ ਭਾਈਆਂ ਸਮਾਨ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਜੀ।
ਲੱਗੇ ਹੱਥ ਨਾ ਦੂਸਰੇ ਆਦਮੀ ਦਾ,
ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਬਰਤ ਨੂੰ ਧਾਰਦੀ ਜੀ।
ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਹੀ ਚਤਰ ਚਲਾਕ ਭਾਰੇ,
ਚੰਗੇ ਮਾਤੇ ਦੀ ਚਾਲ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਜੀ।
ਪੇਕੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ਼ਕ ਨੂੰ ਦਾਗ ਲਾਇਆ,
ਪੇਕੇ ਸੋਹਰੇ ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਆਣਦੇ ਜੀ।

ਆਸ।

ਗਲਤੀ ਜੋ ਹੈ ਖਤ ਮੇਂ ਦਿਲ ਮੇ ਰੱਖੋ ਜਾਨ,
ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ ਦਾਸੀ ਹੈ
ਅਨਜਾਣ।'

ਆਪਕੀ ਆਗਿਆ ਕਾਰ ਸੁਪੱਤਣੀ
॥ਇੰਦ ਕੌਰ॥

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪਰ ਮੋਹ-ਪਿਆਰ,
ਸਤਿਕਾਰ ਭਰੀਆਂ ਚਿੱਠੀਆਂ ਤੋਂ ਇਕ ਪਤੀਵਰਤਾ,

ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਗਿੱਝੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਉਦੋਂ ਕਈ ਪੰਜਾਬਣ ਪਤਨੀਆਂ ਅਮਰੀਕੀ ਜਨ-ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਨਾਖੁਸ਼ ਵਾਪਸ ਪੰਜਾਬ ਚਲੇ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ।

ਆਖਰ ਸਤਾਈ ਅਠਾਈ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਸੰਨ 1949 ਦੇ ਅੱਧ ਵਿਚ ਬੱਗਾ ਸਿੰਘ ਸੰਘਾ ਸਮੁੰਦਰੀ ਰਸਤੇ ਦੇਸ਼ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਜਦ ਉਹ ਦਿੱਲੀ ਸਥਿਤ ਅਮਰੀਕਨ ਸਫਾਰਤਖਾਨੇ ਵਿਚ ਵਾਈਸ ਕੌਂਸਲਰ

ਮਿਸਜ਼ ਵਰਜਿਨੀਆ ਐਲਸ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਹਿ ਰਹੀ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਇੰਦ ਕੌਰ ਲਈ ਵੀਜੇ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛ-ਗਿਛ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਕੌਂਸਲਰ ਮੈਡਮ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਸ਼ੰਕਾ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਸੰਘਾ ਤੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਕਿ ਅਠਾਈ ਸਾਲ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਤੁਹਾਡੀ ਉਡੀਕ ਵਿਚ ਪਿੰਡ ਬੈਠੀ ਹੈ? ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੌਂਸਲਰ ਦੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿਚ ਸੰਘਾ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਉੱਚੇ ਇਖਲਾਕ ਵਾਲੇ ਸਮਾਜਿਕ ਤਾਣੇ-ਬਾਣੇ ਦੀਆਂ ਮਿਸਾਲਾਂ

ਦਿੱਤੀਆਂ ਹੋਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਕੌਂਸਲਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਤਾਂ ਸਬੰਧਤ ਕਾਗਜ਼-ਪੱਤਰ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਆ ਜਾਉ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸੇ ਵਕਤ ਵੀਜਾ ਦੇ ਦੇਵੇਗੀ!

'ਕਿਰਦਾਰ, ਆਨ, ਜ਼ਰਫ (ਯੋਗਤਾ) ਸ਼ਰਾਫਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ

ਪੁਰਖੋਂ ਸੇ ਅਪਨੀ ਏਕ ਭੀ ਆਦਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ।'

ਚੋਣਕਾਰ-ਤਰਲੋਚਨ ਸਿੰਘ ਦੁਪਾਲ ਪੁਰ
001-408-905-5517
tsdupalpur@yahoo.com
(ਸ਼੍ਰੋਤ-ਕਿਤਾਬ 'ਗਦਰ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪੱਖ'
ਲੇਖਕ-ਡਾਕਟਰ ਗੁਰੂਮੇਲ ਸਿੰਘੂ

ਕੋਠੇ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਕੇ ਮੈਂ ਨਿੱਤ ਕਰਾਂ ਅਰਦਾਸ,
ਖੈਰ ਤੇਰੀ ਮੈਂ ਦਿਨ ਰਾਤ ਮੰਗਾਂ ਸਵਾਸ
ਸਵਾਸ।

ਉਡ ਕਬੂਤਰ ਚਿੱਟਿਆ ਚਿੱਠੀ ਬੰਨ੍ਹਾਂ ਗਲ,
ਛੇਤੀ ਮਾਰ ਉਡਾਰੀਆਂ ਜਾਵੀਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਵੱਲ।

.....
ਚਿੱਤ ਰਹੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਲੱਗਾ,
ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਕਰ ਛੱਡੀਏ ਕਾਰ ਤਾਂ ਜੀ।
ਜੇਹੜੇ ਵਿਚ ਗਰਿਸਤ ਦੇ ਕਰਨ ਭਗਤੀ,
ਪਤੀ ਨੇਕ ਸੁਲੱਖਣੀ ਨਾਰ ਹੈ ਜੀ।

ਆ ਤੂੰ ਦਿਲਬਰ ਮੇਰਿਆ ਕਰਾਂ ਮੈਂ ਨਿੱਤ
ਅਰਦਾਸ।

ਘੜੀ ਘੜੀ ਤੇ ਪਲ ਪਲ ਬੱਝ ਰਹੀ ਤੇਰੀ

ਆਗਿਆਕਾਰ ਅਤੇ ਉੱਚੇ ਆਚਰਣ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਗਏ ਮਰਦਾਂ ਦੀਆਂ ਨਾਰਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਉਜ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਬਚਾ ਕੇ ਰੱਖਦੀਆਂ ਸਨ, ਇਹ ਬੀਬੀ ਇੰਦ ਕੌਰ ਦੀਆਂ ਚਿੱਠੀਆਂ ਤੋਂ ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਜਾਹਿਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਈਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਜੋ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਗਏ ਪਤੀ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਇਕੱਲਿਆਂ ਗੁਜ਼ਾਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਸਨ।

(ਗਦਰ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪੱਖ, ਸਫਾ-249)

ਯਾਦ ਰਹੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਪਤਨੀਆਂ ਆਪਣੇ ਪਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਮਰੀਕਾ ਆ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿਉਂ ਕਿ ਉਹ ਪੰਜਾਬੀ

ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੇ ਖੂਨ ਵਿਚ ਸੱਚ ਦਾ ਬੀਜ ਸਮੇਟਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਦੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸੱਚ ਦੇ ਬੀਜ ਬਖੇਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿਚੋਂ ਅਨੰਤ-ਵਿਗਾਸ ਦੀ ਫਸਲ ਫੁੱਟਦੀ ਹੈ। ਲਹੂ ਦੇ ਫੁੱਲ ਉਗਦੇ ਹਨ। ਤਵਾਰੀਖ਼ ਦੇ ਨਵੇਂ ਪੰਨੇ ਸਿਰਜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਤਿਹਾਸ ਨਵੀਂ ਅੰਗੜਾਈ ਭਰਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਨਵੇਂ ਜੁਗ ਦਾ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਹੀਦ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਸਗੋਂ ਇਹ ਨਿਵੇਕਲੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਰਾਹਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਤੁਰਦੇ, ਬਲਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੁਰਨ ਨਾਲ ਨਵੇਂ ਰਾਹ ਬਣਦੇ ਹਨ।

ਮਰਨ ਅਤੇ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਣ ਵਿਚ ਬਹੁਤ

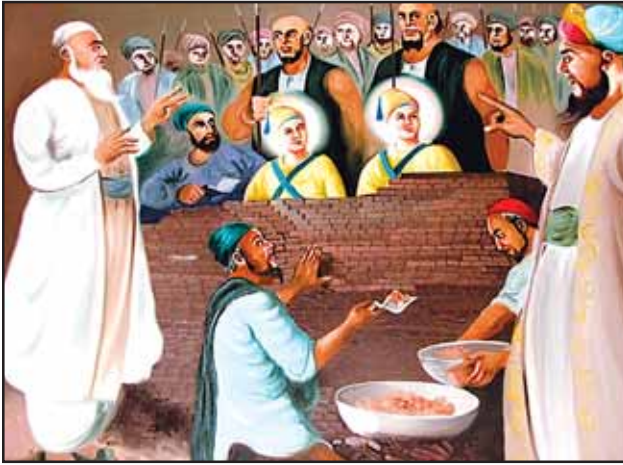
ਡਾ. ਓਅੰਕਾਰ ਸਿੰਘ
ਫੋਨ: 602-303-4765
ਫੀਨਿਕਸ, ਅਮਰੀਕਾ

ਫਾਸਲਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਰਗ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਨਿਜ ਦੇ ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਧਰਮ ਦੇ ਨਾਂ ਹੇਠਾਂ ਮਰਨ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਤਾਂ ਸੀ ਪਰ ਸੱਚ, ਇਨਸਾਫ਼ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਹੱਕਾਂ ਲਈ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕਲਪ ਕਿਤੇ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਬਾਣੀ ਵਿਚ ਅੰਕਿਤ ਹੈ, 'ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਤੀਰਥ ਜਾਏ ਬਸੇਓ ਸਿਰ ਕਰਵਤ ਧਰਾਏ॥' ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਕਾਂਸ਼ੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਯਾਗ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਅਸਥਾਨਾਂ ਤੇ ਇਕ ਆਰਾ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਹੇਠ ਮੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਨੇਕਾਂ ਲੋਕ ਆਪਣਾ ਤਨ ਚਿਰਵਾ ਲੈਂਦੇ ਸਨ। ਕਾਂਸ਼ੀ ਦੇ ਆਰੇ ਅਤੇ ਚਾਂਦਨੀ ਚੌਕ ਦੇ ਆਰੇ ਵਿਚ ਫ਼ਰਕ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹਿਬ ਵੀ ਆਪ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਣ ਲਈ ਕਾਤਲ ਕੋਲ ਗਏ। ਨਾਲ ਪੰਜ ਸਿੱਖ ਵੀ ਸਨ। ਇਸ ਮਰਨੇ ਨੂੰ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦਾ ਨਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਈ ਮਤੀ ਦਾਸ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਚਲਿਆ ਆਰਾ ਨਿਜ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਲੜਾਈ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਕਿਸੇ ਵੈਰ ਵਿਰੋਧ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਨਿਰੋਲ ਤੇ ਨਿਰੋਲ ਸੱਚ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਲਈ ਸੀ। ਉਹ ਆਵਾਜ਼ ਜਿਸ ਦੀ ਕੂਕ

ਮੌਤ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਹੀਦੀ ਵਰੀ ਦੀ ਨਹੀਂ!!!

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੇ ਰੱਬ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਸੀ: ਏਤੀ ਮਾਰ ਪਈ ਕੁਰਲਾਣੇ ਤੈਂ ਕੀ ਦਰਦ ਨਾ ਆਇਆ। ਭਾਈ ਮਤੀ ਦਾਸ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਚਲਿਆ ਆਰਾ ਓਸੇ ਕਤੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਜਿਸ ਕਤੀ ਦਾ ਆਰੰਭ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੇ ਕਰਤੇ ਪੁਰਖ ਅਗੇ ਪੁਕਾਰ ਕਰਕੇ ਆਰੰਭਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੁਸਰਿਆਂ ਦੀ ਪੀੜ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਉੱਤੇ ਕਿਵੇਂ ਹੰਢਾਈਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖੀ ਹੱਕਾਂ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਵੀ ਮਧੋਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੱਚ ਦਾ ਕੋਈ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਉਥੇ ਹਾਜ਼ਰ ਦਾ ਨਾਅਰਾ ਮਾਰਨ ਲਈ ਆ ਖੜ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਲੋਕਾਈ ਦੀ ਅਜ਼ਮਤ ਪੈਰਾਂ ਥਲੇ ਰੁਲਦੀ ਹੈ। ਪਾਪ ਦੀ ਜੰਝ ਚੜ੍ਹ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਜ਼ੋਰੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਤਹਿਸ-ਨਹਿਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੱਚ ਦਾ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਬਣਨ ਦੀ ਗੁਰੂਤੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਨੇ ਤੱਤੀ ਤਵੀ ਦੇ ਸੱਚ ਨਾਲ ਧਰਮ ਦੇ ਇਸ ਧੁਜ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ ਲਹਿਰਾ ਦਿੱਤਾ। ਪੋਤਰੇ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਤਿਲਕ ਜੰਝ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਉੱਚੇਰਾ ਲੈ ਗਏ ਸਨ। ਫਿਰ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਦੇ ਪੋਤਰਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਸ਼ਹੀਦੀ-ਧੁਵਜ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਉਚਾਈ ਤਕ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੱਤਾ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦੇ ਇਸ ਝੰਡੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਉੱਚਾ ਸ਼ਾਇਦ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾ ਸਕੇਗਾ। ਸ਼ਹੀਦੀ ਦੀ ਜਿਹੜੀ ਮਹਾਂ-ਦਾਸਤਾਂ ਸਾਹਿਬੇ ਕਮਾਲ ਦੇ ਲਖੜੇ ਜਿਗਰਾਂ ਨੇ ਲਿਖੀ ਹੈ ਉਥੇ ਸਮਾਂ ਠਹਿਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਜਾ ਸਕੇਗੀ ਕਦੀ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਮਹਾਂ-ਸ਼ਹੀਦੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ। ਕੌਣ ਮਾਂ ਜੰਮੇਗੀ ਬਾਬਾ ਜ਼ੋਰਵਾਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਬਾਬਾ ਫਤਹਿ ਸਿੰਘ ਵਰਗੇ ਸਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਗੇੜਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਸੱਤ ਅਤੇ ਨੌਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ

ਵਿਚ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਸਲਤਨਤ ਨੂੰ ਵੰਗਾਰ ਕੇ ਸ਼ਹੀਦੀ ਨੂੰ ਗਲ ਨਾਲ ਲਾਉਣਾ ਕਿਵੇਂ ਸੋਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ ਉਮਰਾਂ ਨਾਲ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਹਾਂ-ਚਾਨਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਹ-ਵਾਸਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਚਾਲ ਨੂੰ ਰੋਕ ਕੇ ਹੀ ਇਹ ਬਾਤ ਪਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

40 ਸਿੰਘਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜਿਗਰ ਦੇ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਬਾਬਾ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਜਿਹੜਾ ਯੁੱਧ ਜਰਨੈਲਾਂ ਦੇ ਜਰਨੈਲ ਸਾਹਿਬ ਕਲਗੀਧਰ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੇ ਚਮਕੌਰ ਦੀ ਕੱਚੀ ਗੜ੍ਹੀ ਵਿਚ ਟਿੱਡੀ ਦਲ ਵਾਂਗ ਫੈਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਮੁਗਲ ਫੌਜਾਂ ਨਾਲ ਲੜਿਆ ਉਦੋਂ ਵੀ ਸਮਾਂ ਜਿਵੇਂ ਰੁਕ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੀ ਸਮੇਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਕਦੀ ਇਹ ਦਸ ਸਕੇਗਾ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇਕ ਪਿਤਾ ਆਪਣੇ 18 ਅਤੇ 14 ਸਾਲ ਦੇ ਨੌ-ਨਿਹਾਲਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥੀਂ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦਾ ਜਾਮ ਪੀਣ ਲਈ ਤੋਰ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਈਆਂ ਜਿਗਰ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਲੋਥਾਂ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਕਿਹੜਾ ਬਾਪ ਲੰਘ ਕੇ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਨਹੀਂ ਕਦੀ ਨਹੀਂ।

ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਸੰਸਾਰੀ ਪਿਤਾ ਨਹੀਂ, ਸਿਰਫ਼ ਅਕਾਲ ਦਾ ਸੁੱਤ ਹੀ ਇਹ ਕੱਤਕ ਵਰਤਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਮਾਂ ਤਾਂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਮਹਾਂ-ਵਿਗਾਸ ਵਾਲੀ ਵਿਸਮਾਦੀ ਤੋਰ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਰਦ ਅਗੰਮੇਰੇ ਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਕੁਝ ਵੀ ਵਕਤ ਦੀ ਸਮਝ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕੇਗਾ। ਕਦਾ-ਚਿਤ ਕੋਈ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਉਸ ਮਾਹੀ ਦੀਆਂ ਰਮਜ਼ਾਂ ਦੀ।

ਸਮਾਂ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੱਤ ਅਤੇ ਨੌਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਦੁਨਿਆਵੀ ਖੇਡਾਂ ਖੇਡੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਉਮਰੇ ਮੌਤ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਬਦਸ਼ਗਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਬਾਬਾ ਜ਼ੋਰਵਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਫਤਹਿ ਸਿੰਘ ਕਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਓਇ ਵਜ਼ੀਦ ਖਾਂ! ਸਾਡੇ ਖਾਨਦਾਨ ਵਿਚ ਮੌਤ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਅਪਸ਼ਗਨ ਨਹੀਂ ਸੁਭ ਸ਼ਗਨ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸੱਤ ਅਤੇ ਨੌਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਹੀ ਬਾਬੇ ਹੋ ਗਏ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਆਦਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਉੱਚੀ ਸੂਰ ਵਿਚ ਆਵਾਜ਼ ਬੁਲੰਦ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਸਿੱਖੀ ਦੀ ਗਲੀ ਵਿਚ ਸਿਰ ਹਥੇਲੀ ਤੇ ਰਖ ਕੇ ਪਰਵੇਸ਼ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਹੀ ਇਹ ਪ੍ਰੇਮ ਵਾਲੀ ਖੇਡ ਦਾ ਚਾਓ ਪੁਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਖਾਨਦਾਨੀ ਰੀਤ ਨਿਭਾਉਣੀਆਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਖੇਡ ਖੇਡਣੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਮਰਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਆਏ ਹਾਂ। ਸੰਸਾਰਿਕ ਉਮਰਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਤਕਸੀਮ ਅਸਾਂ ਬਾਬਿਆਂ ਦਾ ਰਾਹ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਦੀ। ਤੂੰ ਕਰ ਤਿਆਰੀ ਮੌਤ ਦੇ ਤਾਂਡਵ ਨਾਚ ਦੀ। ਅਸੀਂ ਮੌਤ ਦੀ ਹੋਸ਼ ਭੁਲਾ ਦਿਆਂਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਸਾਡੇ ਦਾਦੇ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਵਰਗੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰ ਸਕਿਆ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡੇ

ਵਲੋਂ ਲਿਖੀ ਇਹ ਮੌਤ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੁਬਾਰਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਲਿਖ ਸਕੇਗਾ। (ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸੀ ਕ੍ਰਿਆ ਕਰੀ ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਆਨ॥) ਅਸੀਂ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਤੇ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦਾ ਐਸਾ ਗੂੜ੍ਹਾ ਰੰਗ ਚਾੜ੍ਹਾਂਗੇ ਜੋ ਸਦੀਆਂ ਤਕ ਫਿੱਕਾ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕੇਗਾ। ਤੇਰੀਆਂ ਉਸਾਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਇਹ ਨੀਹਾਂ ਸਾਡੇ ਜਿਸਮਾਂ ਦੀ ਛੋਹ ਨਾਲ ਜੁਗਾਂ-ਜੁਗਾਂਤਰਾਂ ਤਕ ਸਿੱਖੀ-ਮਹਿਲ ਨੂੰ ਪਰਪੱਕ ਕਰਦੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਮੌਤ ਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੱਚ ਦੀ ਸ਼ਮੂਹਾ ਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪਰਵਾਨਿਆਂ ਲਈ ਇਹ ਅੰਤਰ ਹੁੰਦਾ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਬਾਗ ਨੂੰ ਖੂਨਿ-ਜਿਗਰ ਨਾਲ ਸਿਜ ਕੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਾਕਿ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕੋਈ ਅੰਧਕਾਰਮਈ ਪੌਣ ਕਦੀ ਫਿਰ ਇਸ ਦੇ ਖੇਡੇ ਨੂੰ ਮੁਰਬਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਸਾਡੀ ਚਿਥਾ ਦੀ ਅਗਨੀ 'ਚੋਂ ਐਸੇ ਪ੍ਰਚੰਡ ਅੰਗਿਆਏ ਨਿਕਲਣਗੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਇਸ ਕੂੜ ਦੀ ਸਲਤਨਤ ਨੂੰ ਰਾਖ ਦੀ ਢੇਰੀ ਬਣਾ ਦੇਣਗੇ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਕ ਸਾਨੂੰ ਦੁੱਧ ਦੀ ਘੁੱਟ ਪਿਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮੋਤੀ ਮਹਿਰੇ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਵੇਲਣੇ ਵਿਚ ਪੀੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਖੂਨੀ ਸਰਹੰਦ ਦੀ ਇੱਟ ਨਾਲ ਇੱਟ ਖੜਕਾ ਕੇ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਵਲੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਖੰਡਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗੇ। ਸਾਡੇ ਜਿਸਮਾਂ ਦੇ ਸਸਕਾਰ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਵਾਸਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਮੁਹਰਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋ! ਹਾਂ ਤਾਰ ਦੇਵੇਗਾ ਇਹ ਮੁੱਲ ਗੁਰੂ ਦਾ ਲਾਡਲਾ ਟੋਡਰ ਮੱਲ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਗਲੀਆਂ ਵਿਚ ਤੁਹਾਡੇ ਜਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋਥਾਂ ਨੂੰ ਰੁਲਣੋਂ ਕੋਈ ਬਚਾ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗਾ। ਸਾਡਾ ਇਹ ਸੁਨੇਹਾ ਯਾਦ ਰਖਿਓ! ਪਾਪ ਦੀ ਜੰਝ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਮੁੱਲ ਬਹੁਤ ਤਾਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਮੁਗਲ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਇਸ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਸਦਾ ਲਈ ਉਖੜ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵਲੋਂ ਬਾਲੀ ਨਿਰਮਲ ਪੰਥ ਦੀ ਸ਼ਮੂਹਾ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਮੱਧਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇਗੀ। ਬਹੁਤ ਲੰਬੀ ਕਤਾਰ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਪਰਵਾਨਿਆਂ ਦੀ। ਕੌਮ ਦੇ ਮਰਜੀਵਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਸਦਾ ਇਹ ਗੂੰਜ ਉਠਦੀ ਰਹੇਗੀ:

ਰਹੇ ਝੰਡਾ ਝੁਲਦਾ
ਸਿੱਖੀ ਦਾ ਉੱਚੇ ਅਸਮਾਨੀ,
ਰਹੇ ਡੰਕਾ ਵੱਜਦਾ ਸਿੱਖੀ ਦਾ ਦੋਹੀਂ ਜਹਾਨੀ।

ਸ਼ਹੀਦੀ ਦਿਹਾੜੇ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼

ਧੰਨ ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ..!

ਧੰਨ ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ ਤੇ ਧੰਨ ਤੇਰੇ ਲਾਲ ਨੀ।
ਤੇਰੇ ਜਿਹੀ ਜੱਗ ਉਤੇ ਮਿਲੇ ਨਾ ਮਿਸਾਲ ਨੀ।

ਆਪਣਾ ਸੁਹਾਗ ਹੱਥੀਂ ਆਪਣੀ ਲੁਟਾਇਆ ਤੂੰ,
ਘਰ ਬਾਰ ਛੱਡ ਕੇ ਵੀ, ਦਿਲ ਨਾ ਡੁਲਾਇਆ ਤੂੰ।
ਬੁਝਣ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਸਿੱਖੀ ਵਾਲਤੀ ਮਸ਼ਾਲ ਨੀ
ਧੰਨ.....

ਸਰਸਾ ਦੇ ਕੰਢੇ ਜਦ ਪੈ ਗਿਆ ਵਿਛੋੜਾ ਸੀ,
ਪਿਤਾ ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਨਾਲ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦਾ ਜੋੜਾ ਸੀ।
ਨਿੱਕੜੇ ਮਾਸੂਮ ਤੁਰ ਪਏ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਨੀ
ਧੰਨ...

ਅਜੀਤ ਤੇ ਜੁਝਾਰ ਲਾੜੀ ਮੌਤ ਵਿਆਹੀ ਏ।
ਗੜ੍ਹੀ ਚਮਕੌਰ ਵਿਚ ਪਿੱਠ ਨਾ ਵਿਖਾਈ ਏ।
ਸੂਰਬੀਰ ਯੋਧੇ ਤੇਰੇ ਪੋਤਰੇ ਕਮਾਲ ਨੀ
ਧੰਨ...

ਛੋਟਿਆਂ ਨੇ ਸਿਦਕ ਨਿਭਾਇਆ ਸਰਹੰਦ ਏ,
ਸਿਦਕੋਂ ਨਾ ਡੋਲੇ ਭਾਵੇਂ ਡੋਲ ਗਈ ਕੰਧ ਏ।
ਕੰਬਿਆ ਜਲਾਦ ਤੱਕ ਚਿਹਰੇ ਦਾ ਜਲਾਲ ਨੀ
ਧੰਨ...

ਪੋਤਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੱਚਖੰਡ ਚਾਲੇ ਪਾ ਲਏ।
ਵਾਰ ਸਰਬੰਸ ਤੁਸਾਂ ਸ਼ੁਕਰ ਮਨਾ ਲਏ।
'ਦੀਸ਼' ਕੋਲੋਂ ਹੋਏ ਨਾ ਬਿਆਨ ਸਾਰਾ ਹਾਲ ਨੀ
ਧੰਨ ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ ਤੇ ਧੰਨ ਤੇਰੇ ਲਾਲ ਨੀ।

-ਗੁਰਦੀਸ਼ ਕੌਰ ਗਰੇਵਾਲ
ਕੈਲਗਰੀ-ਕੈਨੇਡਾ
ਸੰਪਰਕ +1 403-404-1450

ਸਰਬੰਸਦਾਨੀ

ਬਾਜਾਂ ਵਾਲੇ ਨੇ ਸਿੱਖੀ ਦਾ ਲਾ ਬੂਟਾ
ਬਾਗ ਅਪਣੇ ਜੜੋਂ, ਉਖਾੜ ਦਿੱਤੇ

ਨਿੱਘ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਨੂੰ ਦੇਣ ਬਦਲੇ
ਟੁਕੜੇ ਆਪਣੇ ਜਿਗਰ ਦੇ ਸਾੜ ਦਿੱਤੇ

ਵਾਰੇ ਜ਼ੋਰਵਾਰ ਫਤਹਿ, ਸਰਹੰਦ ਉਤੋਂ
ਗੜ੍ਹੀ ਚਮਕੌਰ ਨੂੰ, ਜੀਤ ਜੁਝਾਰ ਦਿੱਤੇ
ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਨਾ ਕਿਤੇ ਯਤੀਮ ਹੋ ਜੇ
ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਵੀ ਕੌਮ ਤੋਂ ਵਾਰ ਦਿੱਤੇ

ਅਣਖ ਬਦਲੇ ਤਖਤੋਂ ਤਾਜ ਛੱਡੇ
ਦਿਨ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿਚ ਗੁਜਾਰ ਦਿੱਤੇ

ਭੁੱਲ ਬਕਸ਼ਤੀ ਚਾਲੀ, ਮੁਕਤਿਆਂ ਦੀ
ਹੱਥੀ ਲਿਖੇ ਬੇਦਾਵੇ ਸੀ, ਪਾੜ ਦਿੱਤੇ

ਤੀਰ ਮਾਰ ਕੇ, ਜਫਰਨਾਮਿਆਂ ਦਾ
ਔਰੰਗੇ ਵਰਗੇ ਸੀ ਗੱਡੀ, ਚਾੜ੍ਹ ਦਿੱਤੇ

ਦੇ ਕੇ ਬਾਪੜਾ, ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰਾਂ ਨੂੰ
ਮੁੜ ਵਜੀਦੇ ਦੀ ਹਿੱਕ 'ਤੇ ਚਾੜ ਦਿੱਤੇ

ਭਾਵੇਂ ਆਪਣੇ ਤਖਤ, ਬਿਰਾਨ ਜੋਗੇ
ਪਰ ਕੌਮ ਦੇ ਤਖਤ, ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਦਿੱਤੇ

ਭਾਣਸੀਵਾਲੀਆ ਪੁੱਤਾਂ ਦੇ, ਬੰਮ ਦੇ ਕੇ
ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਦੇ ਮਹਿਲ, ਉਸਾਰ ਦਿੱਤੇ
-ਕੁਲਵੀਰ ਸਿੰਘ ਡਾਨਸੀਵਾਲ
778 863 2472

ਪੋਹ ਦਾ ਮਹੀਨਾ

ਲਿਖ ਨਾ ਸਕਦੀ ਕਾਨੀ ਮੇਰੀ, ਬਲ ਉਠਦਾ ਹੈ ਸੀਨਾ।
ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਚੋਤੇ ਆਵੇ, ਪੋਹ ਦਾ 'ਉਹੀ' ਮਹੀਨਾ।

ਕੀ ਆਖਾਂ ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਨੇ, ਕਿੰਨੇ ਸਿਤਮ ਸਹਾਰੇ।
ਜਿਗਰ ਦੇ ਟੋਟੇ ਜਿਸਨੇ, ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼-ਕੌਮ ਤੋਂ ਵਾਰੇ।

ਛੇ ਪੋਹ ਦੀ ਉਸ ਰਾਤ ਗੁਰੂ ਜੀ, ਅਨੰਦਪੁਰ ਤੋਂ ਚੱਲੇ।
ਤੋੜ ਕੇ ਕਸਮਾਂ, ਪਾ ਕੇ ਘੋਰਾ, ਮੁਗਲਾਂ ਕੀਤੇ ਹੱਲੇ।

ਠਿਲੂ ਪਏ ਸਰਸਾ ਨਦੀ 'ਚ ਤੇ, ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਛੜਿਆ ਸਾਰਾ।
ਗੜ੍ਹੀ ਕੱਚੀ ਚਮਕੌਰ ਪਹੁੰਚ ਕੇ, ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਤਾ ਉਤਾਰਾ।

ਵੱਡੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਤੇ ਚਾਲੀ ਸਿੰਘਾਂ, ਚਮਕੌਰ ਸ਼ਹੀਦੀ ਪਾਈ।
ਦੋ ਛੋਟਿਆਂ ਸਰਹਿੰਦ ਦੀ ਨੀਂਹ ਵਿਚ, ਅੰਤਿਮ ਫਤਹਿ ਬੁਲਾਈ।

ਮਾਛੀਵਾਤੇ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਸੀ, ਇੱਟ ਦਾ ਲਾਇਆ ਸਿਰੁਣਾ।
ਵਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸਰਬੰਸ ਸਾਰਾ, ਤੇ ਰੱਬ ਦਾ ਮੰਨਿਆ ਭਾਣਾ।

ਪੋਹ ਦੇ 'ਓਸ' ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਹੈ, ਗਾਥਾ ਦਰਦ-ਰੰਵਾਣੀ।
ਵਾਰ ਕੇ ਪੰਜ ਜੀਅ, ਗੁਰੂ ਪਿਤਾ ਦੇ, ਅੱਖੋਂ ਨਾ ਡਿੱਗਿਆ ਪਾਣੀ।

ਕਲਗੀ ਵਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੱਸਿਆ, ਚੱਲਣਾ 'ਹੁਕਮ ਰਜਾਈ'
ਨਾਲ ਅਣਖ ਦੇ ਜੀਣ-ਮਰਨ ਦੀ, ਸਾਨੂੰ ਜਾਚ ਸਿਖਾਈ।
-ਪ੍ਰੋ. ਨਵ ਸੰਗੀਤ ਸਿੰਘ

ਕਿਨਾਰਾ

ਉਛਲੇ ਹੋਏ ਦਰਿਆ ਦਾ
ਕੋਈ ਕਿਨਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।
ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਤੁਰ ਗਿਆ ਦਾ
ਮੇਲ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਜੋ ਕੁੱਝ ਲਿਖਿਆ 'ਸ਼ਿਵ' ਨੇ
ਸਾਰਾ ਕੁੱਝ ਸਚਾਈ ਨਹੀਂ,
ਮਰਕੇ ਆਸ਼ਕ ਬਣਦਾ
ਫੁੱਲ ਜਾਂ ਤਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਜੀਵਨ
ਜੀਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ,
ਜਿਸਦਾ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚ
ਕੋਈ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਜਿੰਨੇ ਮਰਜੀ ਮਹਿੰਗੇ
ਹੋਟਲ ਦੇ ਵਿਚ ਖਾ ਲਈਏ,
ਮਿਲਦਾ ਘਰ ਦੀ ਰੋਟੀ
ਜਿਹਾ ਨਜਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਉਸ ਬੰਦੇ ਦਾ ਜੀਵਨ
ਬੜਾ ਸੁਖਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਏ,
ਜਿਸਨੇ ਪਾਇਆ ਆਵਾਗੋਣ
ਖਿਲਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਜਿਹੜਾ ਬੰਦਾ ਮਿਹਨਤ
ਕਰਕੇ ਰੋਟੀ ਖਾਂਦਾ ਏ,
ਖੁਦ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਸਮਝਿਆ
ਕਦੇ ਵਿਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਸਾਰਾ ਕੁੱਝ ਹੀ ਛੱਡ ਕੇ
ਜਿਹੜਾ ਰੱਬ 'ਤੇ ਬਹਿ ਜਾਵੇ,
ਉਹਦਾ 'ਨਾਗਰਾ' ਚਮਕਦਾ
ਕਦੇ ਸਿਤਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

-ਜਸਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨਾਗਰਾ
'ਮਹਿੰਦਪੁਰੀਆ'
ਯੂਥਾ ਸਿਟੀ,ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ
(ਅਮਰੀਕਾ)
ਫੋਨ:+13604481989

ਕੱਚੀ ਗੜ੍ਹੀ

ਛੱਡ ਕੇ ਅਨੰਦਪੁਰੀ ਤੁਰੇ ਸੀ, ਪਏ ਜਦੋਂ ਅਣਗਾਹੇ ਰਾਹ।
ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਛੋੜੇ ਪਾਏ ਸੀ, ਸਰਸੇ ਸਿਰ ਪਈ ਸੁਆਹ।

ਛੋਟੇ ਲਾਲ ਤੇ ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ, ਗੰਗੂ ਮੋਹਿੰਡੇ ਪਹੁੰਚੇ ਜਾਹ।
ਦਸਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਸੰਗ ਵੱਡੇ, ਚਮਕੌਰ ਗੜ੍ਹੀ ਸੰਗ ਵਾਹ।

ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੀ ਮੁਗਲ ਫੌਜ, ਪਹਾੜੀ ਰਾਜੇ ਕਰ ਵਾਹੋਦਾਹ।
ਵਿਸਾਹਘਾਤੀ ਹੋਏ ਇਕੱਠੇ, ਸਭ ਝੂਠੀਆਂ ਕਸਮਾਂ ਖਾਹ।

ਦੀਨ ਗੁਆਇਆ ਜ਼ਾਲਮਾਂ, ਇਤਿਹਾਸ ਵੀ ਅੱਜ ਗਵਾਹ।
ਤ੍ਰਿਤਾਲੀ ਜਣੇ ਸਣੇ ਗੁਰੂ ਦੇ, ਲਏ ਦੱਸ ਲੱਖ ਨੇ ਘੇਰੇ ਪਾ।

ਕੱਚੀ ਗੜ੍ਹੀ ਸੀ ਬਣੀ ਕਿਲਾ, ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠੇ ਮੱਲ ਕਮਾਨ।
ਵੰਡ ਦਿੱਤੇ ਸਿੰਘ ਸੂਰਮੇ ਫਿਰ, ਜਥਿਆਂ ਨੇ ਤੋੜੇ ਗੁਮਾਨ।

ਗੁਰਾਂ ਛੱਡੇ ਤੀਰ ਅਣਿਆਲੇ, ਹੋਏ ਜਰਨੈਲ ਲਹੂ ਲੁਹਾਨ।
ਤੋਰਿਆ ਅਜੀਤ ਜੁਝਾਰ ਨੂੰ, ਦਿੱਤਾ ਥਾਪੜਾ ਤੇ ਫੁਰਮਾਨ।

ਪੈਂਤੀ ਸਿੰਘ ਸਣੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ, ਜਦੋਂ ਗਏ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਪਾ।
ਗੁਰਮਤਾ ਪਕਾ ਕੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ, ਗੁਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੁਕਮ ਸੁਣਾ।

'ਤੁਸੀਂ ਚਾਲੇ ਪਾ ਲਊ ਰਾਤ ਨੂੰ, ਦਿਉ ਸਾਡਾ ਫਿਕਰ ਮੁਕਾ।
ਪੰਥ ਦੀ ਰਹੇਗੀ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ, ਜੇਕਰ ਗੁਰੂ ਲਈਏ ਬਚਾ।'

ਗੜ੍ਹੀਉਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਅੱਧੀ ਰਾਤ, ਗੁਰਾਂ ਕਿਹਾ ਤਾਲੀ ਮਾਰ।
'ਔਹ ਜਾਂਦਾ ਈ ਸ਼ੇਰ, ਗਿੱਦੜੇ!', ਦੇਖੇ ਨੀਲੇ ਦਾ ਅਸਵਾਰ।

ਜੇ ਰੋਕ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਰੋਕ ਲਉ, ਜਾ ਰਿਹਾ ਔਹ ਸ਼ਾਹ ਸਵਾਰ।
ਭਾਜੜ ਪਈ ਵਿਚ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਹੀ ਦਿੱਤੇ ਮਾਰ।

ਹੱਥ ਮਲਦੇ ਵੈਰੀ ਰਹਿ ਗਏ, ਜੋ ਗਿੱਦੜ ਭੱਬਕੀ ਮਾਰਦਾ।
ਵਜ਼ੀਰਾ ਨੱਕ ਡੁਬੋ ਕੇ ਮਰਦਾ, ਝੂਠੇ ਬਹਾਨੇ ਲਾ ਕੇ ਸਾਰਦਾ।

ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਗਿਆ ਠਠਬਰ, ਖਾਲੀ ਹੱਥ ਨ ਸੀ ਸਹਾਰਦਾ।
ਸਰਹਿੰਦ ਦਾ ਸੂਬਾ ਡਰਿਆ, ਔਰੰਗਾ ਉਤੋਂ ਝਾੜਾਂ ਮਾਰਦਾ।

ਉਤਾਰਿਆ ਕਰਜ਼ਾ ਖਾਲਸੇ ਦਾ, ਜਾ ਸੁੱਤੇ ਗੁਰੂ ਮਾਛੀਵਾਤੇ।
ਕੰਡਿਆਂ ਦੀ ਸੇਜ ਢੀਮ ਸਰੁਣਾ, ਧਰਮ ਦੇ ਜਿੱਤ ਅਖਾਤੇ।

ਮਿੱਤਰ ਪਿਆਰੇ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰਾਨਾ, ਸੱਬਰ ਨੂੰ ਆਖਣ ਨਾ ਮਾਤੇ।
'ਨ ਡਰੋ' ਅਰ ਸੇ ਜਬ ਜਾਇ ਲਰੋ', ਪੀੜਾਂ ਦੁੱਖ ਭੁੰਨਾਏ ਭਾਤੇ।
ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ 'ਨੂਰਪੁਰੀ'

ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦੀ ਅਲੌਕਿਕ ਦਾਸਤਾਂ

ਰੂਸੀ ਕਹਾਵਤ ਹੈ- ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਜੰਗਲ ਵਧਿਆ, ਕੁਹਾੜੇ ਦਾ ਦਸਤਾ ਵੀ ਵਧਦਾ ਗਿਆ। ਧਰਮ ਦੇ ਸਹੀ ਅਸੂਲਾਂ ਉੱਤੇ ਸੁਖਮ ਬੁੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਜਦੋਂ ਆਪਣਾ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ, ਤਦ ਮੌਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਰੇ ਦੇ ਦੰਦੇ ਤਿੱਖੇ ਕੀਤੇ। ਰੱਬ ਨੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੇ ਕਦਮਾਂ ਨਾਲ ਬਣੀਆਂ ਪਗਡੰਡੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਹਰਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਾਬਰਾਂ ਜਰਵਾਣਿਆਂ ਦੇ ਬਣਾਏ ਰਸਤੇ ਨਕਸ਼ਿਆਂ ਵਿਚ ਦਿਸਦੇ ਨਹੀਂ। ਬੱਕੀਆਂ ਹਾਰੀਆਂ ਲਾਚਾਰ ਕੌਮਾਂ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀ ਉਂਗਲ ਫੜ ਕੇ ਰਸਤੇ ਲੱਭਦੀਆਂ ਹਨ। ਰਸਤਾ ਲੱਭਣਾ ਹੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ- ਸਹੀ ਰਸਤਾ ਮਿਲ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸਮਝੋ ਮੰਜ਼ਿਲ ਮਿਲ ਗਈ। ਡਾ. ਇਕਬਾਲ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ- ਹਰੇਕ ਤਿੱਖੀ ਰੌਅ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਮੈਂ ਉਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਦਰਅਸਲ ਹਾਲੇ ਮੈਨੂੰ ਰਹਿਬਰ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਹੋਈ।

ਪ੍ਰੋ. ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਪੰਨੂ
ਫੋਨ: +91-94642-51454

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਇਕ ਦੇ ਨਾਉਂ 'ਤੇ ਸਿਦਕ ਬੱਧਾ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਫਿਕਰ ਅੰਦੇਸ਼ਾ ਕਾਸਦਾ ਈ।

ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸ਼ਹੀਦ ਜੀਵਨ ਨਾਲੋਂ ਮੌਤ ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ਹਾਦਤ ਵਿਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਹੀ ਨਾ ਹੁੰਦਾ। ਸੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਹੀਦ, ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਸਗੋਂ ਵਧੀਕ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਂ ਇਹ ਜੀਵਨ, ਜੋ ਮਿੱਤਰਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦੇ ਕਾਫਲੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮੰਗਲਮਈ ਬਣਾਉਣ ਹਿਤ ਲੇਖੇ ਲੱਗ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਖਿੱਤੇ ਮੱਥੇ ਹੋਣੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਾਈ ਨੰਦ ਲਾਲ ਜੀ ਡੂੰਘੇ ਰਹੱਸ ਇਉਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ:

ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਦੀਦਾਰ ਦੀ ਇਕ ਝਲਕ ਵਾਸਤੇ ਇਹ ਜਾਨ ਹਾਜ਼ਰ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ- ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਸੋਦੇਬਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਰਦੀ।

ਸ਼ਹੀਦ ਨੇ ਕੇਵਲ ਇਕ ਰਾਹ ਚੁਣਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ- ਆਪਣੇ ਮਹਿਬੂਬ ਦੇ ਦਰ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ; ਤੇ ਫੈਜ਼ ਅਹਿਮਦ ਫੈਜ਼ ਆਖਦਾ ਹੈ ਅੱਗੋਂ ਦੂਜਾ ਰਸਤਾ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਫੰਦੇ ਤੱਕ ਲਿਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਮੰਜ਼ਿਲ ਨਹੀਂ। ਫਾਂਸੀ ਦਾ ਫੰਦਾ ਜਾਂ ਕਿਰਪਾਨ, ਮੌਤ ਜਿਵੇਂ ਮਰਜ਼ੀ ਆਵੇ, ਜੀਅ ਸਦਕੇ ਆਵੇ, ਦੁਖਦਾਈ ਨਹੀਂ। ਦੁਖਦਾਈ ਉਸ ਦੇ ਦੀਦਾਰ ਦਾ ਵਿਛੋੜਾ ਹੈ। ਮਿਲਾਪ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਕਤਲਗਾਹ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਪਰੀ ਕਹਾਣੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨੂੰ ਸ਼ਹੀਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ, ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਮਾਸੂਮ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਨੂੰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦੱਸਣ ਵਾਲਾ ਹਮਦਰਦ ਤਾਂ ਨੇੜੇ-ਤੇੜੇ ਕੋਈ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਾਤਲਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੰਦ-ਬੰਦ ਕਟਵਾਉਣ ਵਕਤ ਜਾਂ ਜਿਉਂਦਿਆਂ ਨੀਂਹਾਂ ਵਿਚ ਚਿਣੇ ਜਾਣ ਵਕਤ ਪੰਥ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਅਡੋਲ ਰਹੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਵਿਚ ਅਲੌਕਿਕ ਮੁਸਕਾਨ ਲਿਖੀ ਸੀ, ਜਿਹੜੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਵੀ ਸਰਾਪ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਗਰਮ ਤਵੀ ਉਪਰ ਬੈਠੇ ਉਹ 'ਬਿਸਰ ਗਈ ਸਭ ਤਾਤ ਪਰਾਈ, ਨਾ ਕੋ ਬੈਰੀ ਨਾਹਿ ਬਿਗਾਨਾ ਸਗਲ ਸੰਗ ਹਮ ਕਉ ਬਨਿ ਆਈ' ਦਾ ਪਾਠ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਛੋਟੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਕੁਝ ਅਜਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਕਰਾਮਤ ਹੈ। ਬੰਦੀ ਦੌਰਾਨ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਸ਼ਟ ਦੇ-ਦੇ ਕੇ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ- ਇਸਲਾਮ ਕਬੂਲ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਮੌਤ? ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਉਤਰ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕੋਮਲ ਬੁੱਲੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਬੋਲ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦਾ- ਮੌਤ। ਇਹ ਅਨਮੋਲ ਰਤਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਬਿਆਂ ਦੀ ਅੰਸ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਜੀ ਦੀ ਪਵਿਤਰ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਵਿਚ ਕਲਮਬੰਦ ਕੀਤੀ ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਨੀਂਹ ਹਜ਼ਰਤ ਮੀਆਂ ਮੀਰ ਤੋਂ ਰਖਵਾਈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਸਲਾਮ ਪ੍ਰਤੀ ਬੇਅਦਬੀ ਇਸ ਖਾਨਦਾਨ ਦੇ ਖਾਬਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਪ੍ਰਵਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਉਹ ਸੀ ਵਜ਼ੀਰ ਖਾਨ, ਕਾਜ਼ੀ ਅਤੇ ਦੀਵਾਨ ਸੁੱਚਾ ਨੰਦ ਦੀਆਂ ਖੁੰਘਾਰ ਕਿਰਪਾਨਾਂ... ਲਹੂ ਚੋਂਦੀਆਂ ਕਿਰਪਾਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਸਲਾਮ ਸੰਘ ਵਿਚੋਂ ਹੋਣਾ ਉਤਾਰਨਾ। ਇਸਲਾਮ ਇਹ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਰਕੇ ਉਪਰ ਆਪਣੀ ਮੁਹਰ ਲਾ ਕੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਿਦਕ ਅਤੇ ਈਮਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਸ ਸੀ, ਨਾ ਕਾਜ਼ੀ ਪਾਸ, ਨਾ ਹਕੂਮਤ ਪਾਸ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿੱਕੀਆਂ ਜਿੰਦਾਂ ਨੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਡੇਰੀ ਉਮਰ ਕੋਈ ਖਾਸ ਫਖਰ ਕਰਨ ਯੋਗ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਏਨੇ ਮਹਾਨ ਕਾਰਜ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸੌ-ਸੌ ਸਾਲ ਵਿਅਰਥ ਜੀਣ ਦਾ ਕੀ ਲਾਭ? ਸੰਸਾਰ ਇਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਰਤਾ ਕੁ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਨਾਲ, ਖੂਨ ਦੀ ਇਕ ਬੂੰਦ ਦੇਖਣ ਸਾਰ ਨਿੱਕੇ ਬੱਚੇ ਰੋਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਤਸੀਹੇ ਦੇ ਦੋ ਕੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਮੌਤ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਚੁਣਨ ਲਈ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਦ ਉਹ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਮੌਤ ਚੁਣਦੇ।

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਰਵੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਜ਼ਕ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਨੇ

ਜਨਮ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮੋਰਿੰਡੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੱਕ ਕਦੀ ਕੋਈ ਔਖ, ਕੋਈ ਸੰਕਟ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਇਲਾਹੀ ਰਾਜਕੁਮਾਰਾਂ ਨੇ ਸੁਖ, ਮੌਜ ਅਤੇ ਮਖਮਲਾਂ ਰੇਸ਼ਮ ਦੇਖੇ ਪਹਿਨੇ ਸਨ। ਪਰ ਇਹ ਏਨੇ ਸਖ਼ਤ ਜਾਨ ਨਿਕਲੇ ਜਿਵੇਂ ਯੁੱਗ ਤੋਂ ਤਪ ਸਾਧਨਾ ਰਾਹੀਂ ਸ਼ਹਾਦਤ ਲਈ ਰਿਆਜ਼ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹੋਣ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਬਾਰੇ, ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਬਾਬਾ ਦੀਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜਾਂ ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਬਾਰੇ ਇਹ ਆਖ ਕੇ, ਸੋਚ ਕੇ ਦਿਲ ਟਿਕਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਹਾਦਤ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਸਨ। ਪਰ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਨੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੌਤ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਲੰਮੀ ਤਿਆਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਨਾ ਕੋਈ ਹਥ ਅਭਿਆਸ ਨਾ ਕਿਸੇ ਯੋਗ ਦੀ ਸਾਧਨਾ। ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਦਾਦੀ ਮਾਂ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿਚੋਂ ਉਠ ਬਰਫ ਉੱਤੇ ਜਾ ਬੈਠਣਾ, ਬਰਫ ਉੱਤੇ ਉਠ ਕੇ ਬਲਦੇ ਅੰਗਿਆਰਾਂ ਉਪਰ ਥਿਰ ਹੋ ਜਾਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਏਨੀ ਆਸਾਨ ਗੱਲ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਗਾਉਂਦੀ ਗਾਉਂਦੀ ਕੋਇਲ ਇਕ ਰੁੱਖ ਤੋਂ ਉਡੇ ਤੇ ਦੂਜੇ ਉੱਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਮੁੜ ਗਾਉਣ ਲੱਗੇ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਰੁੱਖ ਤੋਂ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਅ ਉਹ ਮੌਤ ਦੇ ਦਰਖਤ ਉੱਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹੇ। ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਵਿਦਿਆ ਉਹ ਕਦੋਂ ਸਿੱਖੇ ਸਨ, ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ। ਅਰਜਨ ਡੋਲ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਨੇ ਗੀਤਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਹਥਿਆਰ ਚੁਕਵਾਏ ਸਨ। ਇਸ ਮਹਾਂਭਾਰਤ ਵਿਚ ਮਾਂ ਗੁਜਰੀ ਨੇ ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਰੋਲ ਨਿਭਾਇਆ। ਅਰਜਨ ਜੁਆਨ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਸਮਝਿਆ। ਮਾਂ ਗੁਜਰੀ ਦੀ ਗੱਲ ਮਾਸੂਮ ਬੱਚੇ ਤੁਰੰਤ ਸਮਝ ਗਏ।

ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ ਦੁਨੀਆਦਾਰ ਵਾਸਤੇ ਔਖਾ ਹੈ ਇਹ ਸਮਝ ਸਕਣਾ ਕਿ ਬਰਫ ਦੀ ਡਲੀ ਅੱਗ ਵਿਚ ਨਾ ਪੰਘਰੇ, ਕਿ ਕੋਇਲਾ ਬਰਫ ਵਿਚ ਦਬ ਕੇ ਵੀ ਨਾ ਬੁਝੇ। ਪੇਹ ਦੀਆਂ ਸਰਦਯੱਖ ਰਾਤਾਂ, ਠੰਢੇ ਬੁਰਜ ਦੀ ਕੈਦ, ਦਿਨ ਭਰ ਦਿਲ ਕੰਬਾਉ ਤਸੀਹੇ, ਭੁੱਖ ਪਿਆਸ, ਉਨੀਂਦਰਾ, ਕਦੀ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਰੱਖ ਕੇ, ਕਦੀ ਵੱਖ ਵੱਖ ਤੰਗ ਕਰ ਕੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਸਲਾਮ ਕਬੂਲ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਜੀਵਨ ਦਾ ਹਰ ਸੁੱਖ ਹਰ ਸੁਵਿਧਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

ਇਕ ਦਿਨ ਇਕ ਵਿਦਵਾਨ ਮਿੱਤਰ ਨੇ ਕਿਹਾ- ਇਹ ਗੱਲ ਮੰਨਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਲਗਦੀ ਕਿ ਮਾਂ ਗੁਜਰੀ ਆਪਣੇ ਮਿੱਠੇ ਲਾਲਾਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦਿੰਦੀ ਹੋਵੇ। ਕੋਈ ਮਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ ਕੋਈ ਮਾਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਪਰ ਮਾਂ ਗੁਜਰੀ ਨੇ ਉਹੋ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਰਦਾ। ਤਦੋਂ ਤਾਂ ਜ਼ਮਾਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਉਸ ਧਰਤੀ ਉਪਰ ਆਪਣਾ ਮੱਥਾ ਛੁਹਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੁੱਲ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਸੁੱਖ ਮੰਗਦੇ ਮੰਗਦੇ ਦਾਦੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਪੂਰੇ ਜਲੋਂ ਨਾਲ, ਪੂਰਨ ਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਇੱਥੋਂ ਵਿਦਾ ਹੋਏ।

ਮਾਵਾਂ ਜੀਵਨ ਦਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਨੰਤ ਮਿੱਠੇ ਚਸਮੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਸਮਿਆਂ ਦੇ ਸਰੋਤ ਦਾ ਪਤਾ ਹੈ ਉਹ ਸਿਦਕਵਾਨ ਮਾਵਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧਰਤੀ ਵੱਲ ਆਈਆਂ ਬੂੰਦਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਦੁਬਾਰਾ ਉਸੇ ਉੱਚੇ ਮੂਲ ਸਰੋਤ ਤੱਕ ਵਾਪਸ ਲੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਗਏ। ਫਰਸ਼ ਤੋਂ ਉਠਾ ਕੇ ਅਰਸ਼ ਤੱਕ, ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਆਏ ਸਨ। ਸਮਾਂ ਤੇਜ਼ ਗਤੀ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਚੱਕਰ ਹੈ, ਏਨਾ ਵੱਡਾ ਚੱਕਰ ਜਿਸਦਾ ਵਿਆਸ ਅਨੰਤ ਦੂਰੀ ਤੱਕ ਲੰਮਾ ਹੈ। ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਚੱਕਰ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿਚ ਗਤੀ ਧੀਮੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਚੱਕਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਵੱਲ, ਬਾਹਰ ਵੱਲ ਵਧਦੇ ਜਾਈਏ ਤਦ ਇਹ ਰਫ਼ਤਾਰ ਤੇਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਹੀਦ ਉਹ ਮਹਾਂਨਾਇਕ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਕਾਲਚੱਕਰ ਦੇ ਐਨ ਬਾਹਰਲੇ ਸਿਰੇ ਦੀ ਤਿੱਖੀ ਧਾਰ ਉਪਰ ਖੇਡਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਸਿਆਣੇ ਬੰਦੇ ਆਪਣੀ ਮੀਟਿੰਗ ਕਰਕੇ ਸਾਧਾਰਨ ਮੌਤ ਨੂੰ ਸ਼ਹਾਦਤ ਦਾ ਰੁਤਬਾ ਦੇ ਦੇਣ ਦਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰ ਦੇਣ, ਤਦ ਇਹ ਸਿੱਕਾ ਚੱਲੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਸ਼ਹੀਦ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮਤੇ ਪਾਸ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ। ਕਿਧਰੇ ਵਜ਼ੀਰ ਖਾਨ ਟੱਕਰੇ, ਉਹ ਅੱਜ ਵੀ ਇਹੋ ਆਖੇਗਾ ਕਿ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਕਾਫ਼ਰ ਸਨ, ਉਹ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਈਮਾਨ ਵਾਲੇ, ਦੀਨ ਵਾਲੇ, ਅੱਲ੍ਹਾ ਵਾਲੇ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਸ਼ਹਾਦਤ ਦਾ ਦਰਜਾ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਹਰੇਕ ਗਿਣਤੀ ਹਰੇਕ ਹਿਸਾਬ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਤੇ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਿਆਣੇ ਲੋਕ ਤਾਂ ਅੱਜ ਵੀ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ ਕਿ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਨੇ ਜਾਨ ਗੁਆ ਕੇ ਕੀ ਖੱਟਿਆ?

ਫਰੈਡਰਿਕ ਨੀਤਸ਼ੇ ਦਾ ਕਥਨ ਹੈ- ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਅਕਲ ਦਾ ਰੁੱਖ ਉਗਿਆ, ਉੱਥੇ ਸੁਰਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਆਧੁਨਿਕ ਅਤੇ ਪੁਰਾਤਨ ਸਾਰੇ ਅਜਗਰ ਇਹੋ ਆਖਦੇ ਆਏ ਹਨ।

ਸ਼ਹੀਦ ਅਕਲ ਅਤੇ ਇਲਮ ਦੀ ਜਹਾਲਤ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਸੁਤੰਤਰ ਧਰੁ ਤਾਰਾ ਹੈ।

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਪਿਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਫਿਰ ਬਾਬਾ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਲੱਖਮੀਦਾਸ ਬਾਰੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਖਿਆਲ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨੂੰ ਉਹ ਉਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਜਿਵੇਂ ਭਾਈ ਲਹਿਣਾ ਜੀ ਸਮਝ ਗਏ। ਪਿਤਾ ਮਹਿਤਾ ਕਲਿਆਣ ਰਾਇ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ, ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ; ਅੱਜ ਦੀ ਬੋਲੀ ਵਿਚ ਲੋਕ ਇਸ ਨੂੰ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਾ ਫਾਸਲਾ ਕਹਿਣਗੇ- ਜਨਰੇਸ਼ਨ ਗੈਪ। ਦਸਵੇਂ ਜਾਮੇ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ

ਦਾ ਫਾਸਲਾ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਹੋ ਜਿਹੇ ਗੁਰੂ ਕਲਗੀਧਰ ਉਹੋ ਜਿਹੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹਿਬ, ਉਹੋ ਜਿਹੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਾਚੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਉਹੋ ਜਿਹੀ ਮਾਂ ਗੁਜਰੀ। ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ।

ਮਲੇਰਕੋਟਲੇ ਦਾ ਨਵਾਬ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ ਤਾਂ ਵੀ ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਉਸਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਬਣਿਆ। ਉਹ ਸਾਧਾਰਨ ਛੋਟਾ ਹਾਕਿਮ ਸੀ, ਜਿਹੋ ਜਿਹੇ ਉਸ ਵਕਤ ਉਸ

ਵਰਗੇ ਹਕੂਮਤ ਵਿਚ ਹੋਰ ਵੀ ਬਥੇਰੇ ਸਨ। ਉਸ ਵਿਚ ਜੇ ਕੁਝ ਫਰਕ ਸੀ, ਉਹ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ ਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਕੋਈ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬੜਾ ਭਲਾਮਾਣਸ ਬੰਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਿੱਖਾਂ ਉਪਰ ਉਸ ਨੇ ਹਮਲੇ ਕੀਤੇ, ਹਮਲਿਆਂ ਦਾ ਟਾਕਰਾ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਉਹ ਏਨਾ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਇਸਲਾਮ ਮਾਸੂਮ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕਤਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਉਹ ਜਦੋਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਬੋਲਿਆ ਤਾਂ ਵਜ਼ੀਰ ਖਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ- 'ਕਾਫ਼ਿਰਾਂ ਨਾਲ ਹੋਜ ਕਿਉਂ ਜਤਾ ਰਹੇ ਹੋ?' ਸ਼ੇਰ ਮੁਹੰਮਦ ਖਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ- 'ਕਾਫ਼ਿਰਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ, ਇਸਲਾਮ ਨਾਲ ਤੇ ਸ਼ਰਾਅ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੈ। ਦੁੱਧ ਚੁੰਘਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸਲਾਮ ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ।' ਪਰ ਵਜ਼ੀਰ ਖਾਨ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਵਿਚ ਨੇਕੀ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਸੀ। ਜੇ ਉਹ ਸ਼ੇਰ ਮੁਹੰਮਦ ਖਾਨ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨ ਲੈਂਦਾ ਤਦ ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਲੱਖਾਂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਕਤਲ ਹੋਣੋਂ ਬਚ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸ਼ੇਰ ਮੁਹੰਮਦ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਨਹੀਂ ਬਚਾ ਸਕਿਆ।

ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਫ਼ੌਜ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਮਝੈਲ, ਕੀਰਤਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਵਾਲੇ ਪਾਸਿਓਂ ਜਦੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਲ ਵਧਦੇ ਆ ਰਹੇ ਸਨ ਤਦ ਸ਼ੇਰ ਮੁਹੰਮਦ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਸਤਾ ਘੇਰਿਆ। ਰੋਪੜ ਦੇ ਦਿਨ ਗਹਿਗੱਚ ਲੜਾਈ ਹੋਈ। ਅਖੀਰਲੇ ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਦੁਪਹਿਰ ਤੱਕ ਤਾਂ ਸ਼ੇਰ ਮੁਹੰਮਦ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਕੇਵਲ ਇਸ ਲਈ ਸੈਨਿਕ ਝਪਟਾਂ ਮਾਰਦਾ ਰਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਖਿਜਰ ਖਾਨ ਤੇ ਭਤੀਜੇ ਨਸ਼ਤਰ ਖਾਨ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਤਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦਫਨ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਲਿਜਾ ਸਕੇ। ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਬਸ ਏਹੀ ਰਹੀ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਲਾਸ਼ਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਕਰ ਕੇ ਮਲੇਰਕੋਟਲੇ ਵੱਲ ਪਰਤ ਗਿਆ ਤੇ ਸਿੱਖ ਸੈਨਾ ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸੈਨਾ ਵਿਚ ਆ ਮਿਲੀ। ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਹਾਰੇ ਨਵਾਬ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

ਜਦੋਂ ਪੂਰੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਕੇ ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਸਰਹੰਦ ਵੱਲ ਵਧਣ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਹੀ ਚੱਪੜ-ਚਿੜੀ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ, ਸਰਹੰਦ ਦੇ ਦੂਰ ਇਸ ਦੇ ਟਾਕਰੇ ਲਈ ਵਜ਼ੀਰ ਖਾਨ ਪੂਰੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਲਾਸ਼ਕਰ ਸਮੇਤ ਅੱਗੇ ਆ ਟੱਕਰਿਆ। ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਦੀਵਾਨ ਸੁੱਚਾ ਨੰਦ ਸੀ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਨਵਾਬ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਸ਼ੇਰ ਮੁਹੰਮਦ ਖਾਨ।

ਘਮਸਾਣ ਦੇ ਇਸ ਯੁੱਧ ਵਿਚ ਸ਼ੇਰ ਮੁਹੰਮਦ ਅਤੇ ਵਜ਼ੀਰ ਖਾਨ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਗਈਆਂ ਪਰ ਸੁੱਚਾ ਨੰਦ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਜੁਆਨ ਪੁੱਤਰ ਕਿਧਰ ਗਏ, ਕਿਵੇਂ ਰਹੇ ਕਿਵੇਂ ਮਰੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਅੱਜ ਤੱਕ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ। ਇਸ ਜੰਗ ਪਿੱਛੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਧਰੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਖੁਰਾ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ।

ਸ਼ੇਰ ਮੁਹੰਮਦ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜੰਗਾਂ ਦਾ ਪੰਥ ਨੇ ਕਦੀ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਮਨਾਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਯੁੱਧ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਟੱਕਰਨਾ ਜੰਗਬਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵਜ਼ੀਰ ਖਾਨ ਨੂੰ ਇਹੀ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਜੋਗੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਟੱਕਰਾਂਗੇ ਤੇ ਪਛਾੜਾਂਗੇ। ਉਸ ਦੀ ਮਨਸ਼ਾ ਸਹੀ ਸੀ। ਨੀਅਤ ਦੇਖਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ ਕਈ ਵਾਰ ਭਾਵੇਂ ਅਜੀਬ ਨਿਕਲਣ। ਸਰਹੰਦ ਸ਼ਹਿਰ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸ਼ਹਿਰ, ਰੋਣਕਾਂ ਭਰਿਆ ਸ਼ਹਿਰ ਥੋਹ ਹੋ ਗਿਆ। ਜਮਨਾ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਿੰਧ ਤੱਕ ਦੇ ਮਹਾਂਨਗਰ ਸਨ- ਲਾਹੌਰ ਤੇ ਸਰਹੰਦ। ਸਰਹੰਦ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਮੱਥੇ ਉਪਰ ਦੇ ਦਾਗ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਦਾਗ ਉਦੋਂ ਲੱਗਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸ਼ੇਖ ਅਹਿਮਦ ਸਰਹੰਦੀ ਮੁਜੱਦਦਿ ਅਲਫ਼ਥਾਨੀ ਨੇ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕਰ ਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਹਾਂਗੀਰ ਹੱਥੋਂ ਸ਼ਹੀਦ ਕਰਵਾਇਆ। ਦੂਜਾ ਦਾਗ ਮਾਸੂਮ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦਾ ਵਜ਼ੀਰ ਖਾਨ ਹੱਥੋਂ ਕਤਲ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਅਠਾਹਰਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਸਿੱਖ ਕਿਹਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਵੱਡਾ ਪਾਪ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸਰਹੰਦ ਸ਼ਹਿਰ ਉਪਰ ਲੋਹੇ ਦਾ ਸੁਹਾਗਾ ਫਿਰੇਗਾ। ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਉਦੋਂ ਸੱਚ ਸਾਬਤ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੇ ਲਾਈਨ ਵਿਛਾਉਣ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਪਾਸੋਂ ਠੇਕਾ ਲੈ ਕੇ ਸਰਹੰਦ ਦਾ ਸਾਰਾ ਮਲਬਾ ਚੁਕਵਾ ਕੇ ਰੇਲ ਲਾਈਨ ਹੇਠਾਂ ਵਿਛਾ ਦਿੱਤਾ। ਦਰਜਣਾਂ ਲੋਹੇ ਦੇ ਸੁਹਾਗੇ ਸਰਹੰਦ ਨੂੰ ਲਤਾੜਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਉਪਰਦੀ ਲੰਘਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਿੱਖ ਯਾਤਰੂ ਸਰਹੰਦ ਦੀ ਇਕ ਅੱਧ ਇੱਟ ਚੁੱਕ

ਕੇ ਸਤਲੁਜ ਜਮਨਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਰਿਆ ਵਿਚ ਸੁੱਟਣ ਨੂੰ ਪੁੰਨ ਕਰਮ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ ਕਿ ਸ਼ੇਖ ਅਹਿਮਦ ਸਰਹੰਦੀ ਦਾ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਵਿਚ ਏਨਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਿਉਂ ਹੈ। ਮੁਸਲਮਾਨ ਵਿਦਵਾਨ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਲੈਣ ਲੱਗੇ ਕਈ ਕਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਜੋੜਦੇ ਹਨ, ਰੋਜ਼ਾ ਸ਼ਰੀਫ ਦੀ ਜ਼ਿਆਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸ਼ੇਖ ਵਿਦਵਾਨ ਤਾਂ ਹੋਵੇ, ਫਕੀਰ ਅਤੇ ਅੱਲ੍ਹਾ ਦਾ ਬੰਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਕਦਾਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜਿਹੇ ਪੈਗੰਬਰ ਦਾ ਕਾਤਲ ਫਕੀਰ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਮਲੇਰਕੋਟਲੇ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਮ ਕੇਵਲ ਮਲੇਰ ਸੀ ਤੇ ਪੰਦਰਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਇਹ ਸ਼ਹਿਰ ਚੰਗਾ ਵਸਦਾ ਰਸਦਾ ਸੀ। ਸ਼ੇਰ ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਵਡੇਰਿਆਂ ਨੇ ਜਦੋਂ ਉੱਥੇ ਕਿਲ੍ਹਾ (ਕੋਟ) ਉਸਾਰ ਲਿਆ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਕਿਹਾ ਜਾਣ ਲੱਗਾ। ਭਾਈ ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਭੰਗੂ ਸਮੇਤ ਪੁਰਾਣੇ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨੂੰ 'ਮਲੇਰੀਏ' ਕਿਹਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਾ ਕੇਵਲ ਨਵਾਬ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਨੇ ਹਾਅ ਦਾ ਨਾਅਰਾ ਮਾਰਿਆ ਸਗੋਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੀ ਜਾਨ ਬਖਸ਼ੀ ਲਈ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਨੂੰ ਖ਼ਤ ਵੀ ਲਿਖਿਆ। ਇਹ ਖ਼ਤ ਪ੍ਰੋ. ਮੁਹੰਮਦ ਰਫੀ, ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਲਜ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਵਾਲਿਆਂ ਪਾਸ ਪਿਆ ਹੈ। ਨਕਲਾਂ ਡਾ. ਅਮਰਵੰਤ ਸਿੰਘ ਪਾਸ ਵੀ ਹਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਪੰਜਾਬੀ ਤਰਜਮਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਖ਼ਤ ਦਾ ਪੰਜਾਬੀ ਤਰਜਮਾ ਛਾਪ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਨਵਾਬ ਸ਼ੇਰ ਮੁਹੰਮਦ ਖਾਨ ਦਾ ਖ਼ਤ ਬਨਾਮ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਅਰਜ਼ਦਾਸਤ

ਹਜ਼ੂਰ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਰਹਿਮ-ਕਰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਆਏ ਸਨ ਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਨ। ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ (ਜੀ) ਦੇ ਖਾਨਦਾਨ ਵੱਲ ਤਵੱਜੋ ਦੇਣੀ ਬਣਦੀ ਸੀ ਪਰ ਹਾਕਿਮੇ ਸਰਹੰਦ ਨੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਲਈ ਮੌਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਨਾ ਕੀਤੇ ਗੁਨਾਹਾਂ ਸਦਕਾ ਦੀਵਾਰ ਵਿਚ ਚਿਣਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਹਾਕਿਮ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਟੱਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਉਲਟ ਬੋਲੇ, ਪਰ ਅਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿੱਲੇ ਸੁਬਹਾਨੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਾਨ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਥੋੜ੍ਹੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਕੇ ਤਾੜਨਾ ਕਰ ਦੇਣ, ਤਦ ਠੀਕ ਹੈ, ਪਰ ਜਾਨ ਲੈਣੀ ਹੱਦ ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮਰਾਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੋਝਦਾ ਕਿ ਅਪਰਾਧੀ ਦਾ ਬਦਲਾ ਉਸਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਜੋ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਖਲੋ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹਕੂਮਤ ਲਈ ਅਦਬ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਅੱਛਾ ਹੈ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਜਾਨ ਬਖਸ਼ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਕੈਦ ਵਿਚ ਰੱਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੁਧਰ ਸਕਣ। ਏਡੀ ਵੱਡੀ ਹੋਣ ਜਾ ਰਹੀ ਦੁਰਘਟਨਾ ਉਪਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ ਜਿਸ ਸਦਕਾ ਮੈਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਦਸਤਖ਼ਤ ਅਤੇ ਮੁਹਰ

ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਸ਼ੇਰ ਮੁਹੰਮਦ ਖਾਨ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਗੁਰਦੁਆਰਾ 'ਹਾਅ ਦਾ ਨਾਅਰਾ' ਉਸਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬੇਅੰਤ ਸੰਕਟ ਵਿਚ ਵੀ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਖ਼ਤਰੇ ਸਹੇਤ ਕੇ ਮਲੇਰਕੋਟਲੇ ਦੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ। ਕਿਸੇ ਸਿੱਖ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੀ ਯਾਦਗਾਰ ਵਜੋਂ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੇ ਕਿਧਰੇ ਮਸਜਿਦ ਉਸਾਰੀ ਹੋਵੇ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ। ਇਕ ਲਕੀਰ ਲਛਮਣ ਨੇ ਵਾਹੀ ਸੀ। ਉਸ ਲਕੀਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਸਦਕਾ ਸੀਤਾ ਨੂੰ, ਰਾਮ ਅਤੇ ਲਛਮਣ ਨੂੰ ਬੜੇ ਸੰਕਟ ਦੇਖਣੇ ਪਏ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਤੋਂ ਵਾਕਿਫ਼ ਹੋ। ਇਕ ਲਕੀਰ ਖੰਡੇ ਦੀ ਨੋਕ ਨਾਲ ਵਾਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਬਾਬਾ ਦੀਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ। ਬਾਬਾ ਦੀਪ ਸਿੰਘ ਫਾਰਸੀ ਅਤੇ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲਿਖਤ ਏਨੀ ਸੁੰਦਰ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵਕਤ ਮਿਲਦਾ, ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬੀੜ ਨਵੀਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੰਡੇ ਨਾਲ ਲਕੀਰ ਵਾਹੀ ਤਦ ਉਹ ਬਿਰਧ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਉਸ ਲਕੀਰ ਨੂੰ ਸੈਂਕੜੇ ਨਹੀਂ, ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਿੱਖ ਸੂਰਬੀਰਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਣਾਮ ਕਰਕੇ ਸੀਸ ਕੁਰਬਾਨ ਕੀਤੇ। ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਲਕੀਰਾਂ ਦੇ ਫਕੀਰ ਵੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਥਾਂ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦੇ। ਕਦੇ ਕਦਾਈਂ ਜਦ ਧਰਤੀ ਦੇ ਭਾਗ ਜਾਗਦੇ ਹਨ ਤਦ ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਲਕੀਰਾਂ ਉਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਸਿਰ ਹਥੇਲੀ ਉਪਰ ਰੱਖ ਕੇ ਸੂਰਮੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਦੀਦਾਰ ਕਰਨ ਤੁਰ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਕੁਝ ਸਾਨੂੰ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦਾ, ਉਹ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰ ਤੋਂ ਬਗ਼ੈਰ ਸਾਫ਼ ਦਿਸੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਵਿਚ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੀ ਸਾਖੀ ਸੁਣਾ ਕੇ ਪੁੱਛਿਆ- ਕੋਈ ਸਵਾਲ? ਇਕ ਬੱਚਾ ਬੋਲਿਆ, 'ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ। ਸੁਣਦਿਆਂ ਸੁਣਦਿਆਂ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਖਿਆਲ ਆਉਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਜਿਹੜੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਨੀਂਹਾਂ ਵਿਚ ਚਿਣੇ ਗਏ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਮੈਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।'

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰ ਭਾਵੇਂ ਕਦੀ ਅਕਾਲੀਆਂ ਦੀ ਆਵੇ ਭਾਵੇਂ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ, ਸ਼ੇਖ ਅਹਿਮਦ ਸਰਹੰਦੀ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾ ਸ਼ਰੀਫ ਨੂੰ ਹਰਗਿਜ਼ ਗਰਾਂਟਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ। ਉਸਨੇ ਨਾਕਾਬਿਲ-ਇ-ਮੁਆਫ਼ੀ ਗੁਨਾਹ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਉਪਰ ਜਨਤਕ ਧਨ ਹਰਗਿਜ਼ ਨਹੀਂ ਰੋੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਅਸਥਾਨ ਉਪਰ ਕੋਈ ਜੋ ਮਰਜ਼ੀ, ਜਿੰਨੀ ਮਰਜ਼ੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ-ਕਰਾਵੇ, ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਜਨਕ ਹੋਵੇਗੀ, ਸਰਹੰਦ ਵਿਖੇ ਇਸ ਸ਼ੇਖ ਦੇ ਮਜ਼ਾਰ ਉਪਰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ।

ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸਕ ਅਤੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਪ੍ਰਸੰਗ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਦੇਹੀ, ਜੋਤਿ ਅਤੇ ਬਾਣੀ, ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਆਮ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਆਮ ਕਰਕੇ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਤੁਰਨ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਇਤਿਹਾਸ ਅਖਵਾਉਣਗੇ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਅੰਗ-ਸੰਗ ਰੱਖ ਕੇ ਗੁਰਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਕਿਵੇਂ ਤੁਰਨਾ ਹੈ, ਦੀਆਂ ਸਥਾਪਨਾਵਾਂ ਦਰਸ਼ਨ ਅਖਵਾਉਣਗੀਆਂ। ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਣਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਕਾਦਮੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਅਸੀਂ ਏਨੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਾਂ ਕਿ ਸਿੱਖ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦਾ ਵਿਰਾਸਤੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵੀ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੁਰ ਵਿਚ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕੇ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸਿੱਖ ਚੇਤਨਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਓਨਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਤੇ ਸਾਭਿਆ, ਜਿੰਨਾ ਗੈਰਸਿੱਖ ਚੇਤਨਾ ਨੇ ਲਿਖਣ ਅਤੇ ਸਾਭਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਸਿੱਖ ਅਕਾਦਮਿਕਤਾ ਵਾਸਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਕਾਲ ਵਿਚ ਅਕਾਦਮਿਕ

ਬਲਕਾਰ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ

ਫੋਨ: +91- 93163-01328

ਸਪੇਸ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਗਕਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਵਿਚ ਤੋਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾ ਸਕੀਆਂ। ਇਸ ਪਾਸੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਸੀਤਲ ਨੇ ਲੇਖਕ ਅਤੇ ਢਾਈ ਵਜੋਂ ਨਿਭਾਈ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਅਕਾਦਮਿਕ ਉਸਾਰ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾ ਸਕੀਆਂ। ਇਸ ਨਾਲ ਸਿੱਖ ਭਾਈਚਾਰਾ ਸੰਬੰਧੀ ਸਰੋਕਾਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਿਛੜ ਕੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਵਾਲੇ ਰਾਹ ਪੈ ਗਿਆ। ਇਸ ਨਾਲ ਇਹ ਵਰਤਾਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਜੋ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਆਉਂਦਾ, ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਸਿੱਖ ਹੈ, ਓਸੇ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਬਣਾਈ ਜਾਣ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਆਸਤ ਦੇ ਗੋਲਕਾਰ ਵਜੋਂ ਵੀ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਭਾਤ ਫੇਰੀਆਂ ਅਤੇ ਨਗਰ ਕੀਰਤਨਾਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਵਿਚ ਜਿੰਨਾ ਕੁਝ ਹੋਈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਲਾਭ ਧਰਮ ਅਤੇ ਸਿਆਸਤ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੈਰ ਰੋਕ ਕੇ ਸਮਝਣ-ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਯਤਨ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੇ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੌਣ ਸੋਚੇਗਾ?

ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹਿਬ ਦੀ 350 ਸਾਲਾ ਸ਼ਹੀਦੀ ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਮੌਕੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਤਿਹਾਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸ਼ਨ ਕਿਉਂ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸਵਾਲ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੋ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਚਿੰਤਨ ਪੱਖ, ਓਸੇ ਮਾਤਰਾ ਵਿਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਸਕੇਗਾ, ਜਿਸ ਮਾਤਰਾ ਵਿਚ ਵਿਰਾਸਤੀ ਪ੍ਰਸੰਗ, ਵਾਰਸਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਸਕੇਗਾ। ਸਿੱਖ ਦਰਸ਼ਨ ਵੱਲ ਵਾਰਸੀ ਚਿੰਤਨ ਦਾ ਰੁਝਾਨ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਗੁਰੂ ਚਿੰਤਨ ਦੀ ਚੁਲ ਸਿੱਖ ਦਰਸ਼ਨ, ਬਾਰੇ ਐਂਟਰੀ ਭਾਈ ਕਾਹਨ ਸਿੰਘ ਨਾਭਾ ਦੇ ਮਹਾਨ ਕੋਸ਼ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਸਿੱਖ ਦਰਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਛਾਪੀ ਡਾ. ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਦੀ

ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਿਆਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਿੱਖ ਦਰਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਜਿਹੜੀਆਂ ਟਿਪਣੀਆਂ ਗੈਰ ਸਿੱਖ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਬਾਣੀ 'ਤੇ ਆਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਦਰਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਜੇ ਇਤਿਹਾਸ ਰਾਹੀਂ ਸਮਝਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸਿੱਖ ਰਾਹੀਂ ਸਿੱਖੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਵਧੀਕੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਾਂਗੇ। ਮਿਸਾਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿੱਖ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਸਿੱਖੀ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਅਜਿਹਾ ਮੰਨਣ ਨਾਲ ਧਰਮ ਅਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਫੋਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਾਹ ਪੈ ਜਾਣਗੇ। ਪੰਜਾਬੀ ਸਭਿਆਚਾਰ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਿੱਖ ਸਭਿਆਚਾਰ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕਰਨ ਦੀ ਅਕਾਦਮਿਕਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ, ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਅਤੇ ਚਿੰਤਕ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਤੁਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਤੋਂ ਮਹਿਰੂਮ ਲੱਗਣ ਲੱਗ ਪਏ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਸਿਆਸੀ ਲਾਹਾ ਲੈਣ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਨੇ ਸਾਭਣਯੋਗ ਅਤੇ ਛੱਡਣਯੋਗ ਦੇ ਬਿਬੇਕ ਦਾ ਰਾਹ ਰੋਕਣ ਵਰਗੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਪਹਰਣ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਨੇ ਜਿਹੇ ਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਉਸ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਦੇ ਅੰਗ-ਸੰਗ ਰਹਿ ਕੇ ਤੁਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਸਜਿਧਾਰੀ ਸਿੱਖ ਬਣਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਹੁਣ ਸਿੱਖ ਸਹਿਜਧਾਰੀ ਬਣ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰਾਹ ਪਏ ਹੋਏ ਹਨ।

ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਇਸ ਲਈ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਦੀਆਂ ਸੰਕਲਪੀ ਸੰਭਾਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਵਤਾਰੀ ਅਤੇ ਪੈਗੰਬਰੀ ਸਥਾਪਨਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਨਿਖੇੜ ਕੇ ਗੁਰੂ-ਚਿੰਤਨ ਦੀ ਸਦਾ ਤਾਜ਼ਗੀ ਦੀ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਥਾਪਤੀ ਵੱਲ ਗੁਰੂਕਿਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਾਂਹ ਵਰਗਾ ਹੀ ਹੈ? ਇਸ ਪਾਸੇ ਸੋਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਕਵੀ ਸਰ ਮੁਹੰਮਦ ਇਕਬਾਲ ਦੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਬਾਰੇ ਲਿਖੀ ਆਮ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਕਵਿਤਾ ਗੁਰੂ ਚਿੰਤਨ ਦੇ ਸੱਜਰੇਪਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਸਹਾਇਕ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਅਵਤਾਰੀ ਚਿੰਤਨ ਬਾਰੇ ਪੈਗੰਬਰੀ ਚਿੰਤਨ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰ ਦੀ ਟਿਪਣੀ ਇਹ ਸੀ-ਰੈ: 1. 'ਹਿੰਦ ਕੋ ਖਿਆਲੀ ਫਲਸਫੇ ਪਰ ਨਾਜ਼ ਬਾ 2. 'ਸੁਦਰ ਕੇ ਲੀਏ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਗ਼ਮਖਾਨਾ ਬਾ'। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਗੱਲਾਂ ਅਵਤਾਰੀ ਪਰੰਪਰਾ ਦੇ ਪੈਰੋਂ ਅਵਤਾਰੀ ਪਰੰਪਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਗੁਰੂ ਪਰੰਪਰਾ ਨੇ ਬਿਨਸਣਹਾਰੀ ਦਖਲ ਦਾ ਬਦਲ ਅਬਿਨਸਣਹਾਰ ਸ਼ਬਦ-ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਰਾਹੀਂ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆ ਕੇ ਮਾਨਸਿਕ ਪਰਿਵਰਤਣ ਵਾਸਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਦਾ ਗਾਡੀ ਰਾਹ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ-ਰੈ। ਇਸ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵੱਲੋਂ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਭੂਮਿਕਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕਰਕੇ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਵਾਸਤੇ ਸੋਚ ਸਮਝ ਕੇ ਯਤਨ ਕਰਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਨਗਰ ਕੀਰਤਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ੇਰੀਲੇ ਮਾਹੌਲ ਅੰਦਰ ਨਿਊਟਰਲ ਗੇਅਰ ਵਿਚ ਭੱਜੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀਆਂ ਉਦਾਸੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦੌਰ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪਰਚਾਰ ਦੌਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ-ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਰਾਹ ਤੁਰਦਾ ਕੋਈ ਨਜ਼ਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ? ਇਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਸਮੇਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀ, ਸੋਚਿਆ ਵੀ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਝਿਆ ਵੀ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਉਮਰ ਦੇ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮਹਸੂਸ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ

'ਭੈਅ ਕਾਹੂੰ ਕੋ ਦੇਤ ਨਹਿ ਨਹਿ ਭੈਅ ਮਾਨਤ ਆਨਿ' ਨੂੰ ਫਲਸਫੇ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਨਾਹਦੇ ਵਾਂਗ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਆਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ ਦਲੀਲ ਵਾਂਗ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਪਾਠ ਕਰਦੇ ਹਾਂ:

ਤੁਮ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਨਿਰਭਉ ਕਾ ਸੋਹਿਲਾ॥

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਿਤੁ ਸੋਹਿਲੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ਰਹਾਉ॥੧੨

ਏਸੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ 'ਭੈ ਕਾਹੂੰ ਕੋ ਦੇਤ ਨਹਿ ਭੈ ਮਾਨਤ ਆਨਿ॥' ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਰਲਾ ਕੇ ਵੇਖਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਅਮਲ ਅਤੇ ਅਮਲ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਸਿੱਖੀ ਦੀ ਅਕਾਦਮਿਕਤਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਕਾਲ ਵਿਚ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਆਧਾਰਤ ਸਿੱਖ ਸਿਧਾਂਤਕੀ ਦੀ ਅਕਾਦਮਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਲਗਾਤਾਰ ਕਿਸੇ ਨ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਗੁਰੂਕਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ ਸੀ। ਨਿਰਮਲਿਆਂ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖਧਾਰਾ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਰਾਹ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਸਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਦੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾ ਜਾਣ ਨਾਲ 1708 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਤੱਕ ਅਕਾਦਮਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੇ ਹੋਣ ਵਰਗੀਆਂ ਹੀ ਸਨ। ਨਿਰਮਲਾ ਯੋਗਦਾਨੀ ਇਤਿਹਾਸ ਸੰਭਾਲਣ ਵਾਲੇ ਰਾਹ ਪਏ ਰਹੇ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਅਵਤਾਰੀ ਦਖਲ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚਾ ਪਾਏ। ਪਰ ਭਾਈ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅਵਤਾਰੀ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਅਰਥਾਤ ਭਾਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦੀ ਸਫਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਬਾਣੀ ਅਰਥਾਤ ਗੁਰ-ਚਿੰਤਨ ਦਾ ਸੱਜਰਾਪਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਥਾਪਤ ਵੀ ਹੈ:

ਸੁਧਾ ਕੀ ਤਰੰਗਨੀ ਸੀ, ਰੋਗ ਭ੍ਰਮ ਭੰਗਨੀ ਹੈ, ਮਹਾਂ ਸਵੇਤ ਰੰਗਨੀ ਮਹਾਨ ਮਨ ਮਾਨੀ ਹੈ।

ਕਿਓਂ ਯਹਿ ਹੰਸਨੀ ਸੀ, ਮੋਹ ਘਾਮ ਮੰਦਨੀ ਹੈ, ਰਿਦੇ ਕੀ ਅਨੰਦਨੀ ਸਦੀਵ ਸੁਖਦਾਨੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰੇਮ ਪਟਰਨੀ ਸਯਾਨੀ, ਗਯਾਨ ਕੀ ਜਨਨ ਜਾਨੀ, ਗੁਣੀ ਭਨੀ ਬਾਣੀ ਤਾਕੀ ਗੁਰੁ ਗੁਰਬਾਨੀ ਹੈ। ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੂਰਬਾਰਧ, ਧਿ. ੨੪

ਭਾਈ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਿੱਖੀ ਨੂੰ ਪੂਰਬੀ ਚਿੰਤਨ ਦੇ ਸਹੀ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਚਿੰਤਨ ਦੇ ਨਾਨਤਵ ਨੂੰ ਤਹਿਸ ਨਹਿਸ ਕਰਨ ਦੀ ਪੈਗੰਬਰੀ ਧਾਰਮਿਕ ਕੱਟੜਤਾ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਨੂੰ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨੇ ਸੀਸ ਦੇ ਕੇ ਠਲੂਣ ਦੀ ਮੁਹਿੰਮ ਚਲਾਈ ਸੀ, ਉਸ ਨਾਲ ਪੂਰਬੀ ਚਿੰਤਨ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤੀ ਪਹਿਰੇਦਾਰੀ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਗੁਰੂਕਿਆਂ ਨੇ ਹੀ ਨਿਭਾਈ ਸੀ:

ਛਾਏ ਜਾਤੀ ਏਕਤਾ, ਅਨੇਕਤਾ ਬਿਲਾਏ ਜਾਤੀ, ਹੋਵਤੀ ਕੁਚੀਲਤਾ ਕਤੇਬਨ ਕੁਰਾਨ ਕੀ।

ਪਾਪ ਹੀ ਪਰਪੱਕ ਜਾਤੇ, ਧਰਮ ਧਸਕ ਜਾਤੇ, ਸਹਿਤ ਵਿਧਾਨ ਕੀ।

ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਦੇਵਤੇ, ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਦੂਰ ਹੋਤੇ, ਰੀਤ ਮਿਟ ਜਾਤੀ ਕਥਾ ਵੇਦਨ ਪੁਰਾਨ ਕੀ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਪਾਵਨ ਪਰਮ ਸੂਰ, ਮੂਰਤ ਹੋਤੀ ਜੋ ਪੈ ਨ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨ ਕੀ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖ ਕੇ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹਿਬ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਧਰਮਾਂ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਦਾ ਸੱਚੀਆਂ (High-

est common factors) ਅਤੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰਹਿਤ (lowest common factors) ਦੀਆਂ ਪਰਤ ਵੰਡਾਂ ਵਾਂਗ ਸਥਾਪਤ ਨਜ਼ਰ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਰਹਿਤ ਰੂਪ ਵੀ ਸਦਾ ਸੱਚੀਆਂ ਵਰਗਾ ਇਸ ਕਰਕੇ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਪੰਜ ਸਦੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਚਿੰਤਨ ਦੀਆਂ ਪਰਤਾਂ ਦਾ ਗੁਰਮਤੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਥਾਪਤ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਅੰਦਰਲੀ ਗਵਾਹੀ ਭੱਟ ਬਾਣੀ ਵਿਚ ਕਾਇਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਗੁਰੂ-ਚਿੰਤਨ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਵਾਂਗ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਖੋਰੇ ਸਮਝਣ ਲਈ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਦਾ ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਕੰਮ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਪੁਛਨਿ ਫੋਲਿ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਵਡਾ ਕਿ ਮੁਸਲਮਾਨੋਈ? ਬਾਬਾ ਆਖੈ ਹਾਜੀਆਂ ਸੁਭਿ ਅਮਲਾਂ ਬਾਝਹੁ ਦੇਨੋ ਰੋਈ।

ਏਸੇ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਪੂਰਬੀ ਚਿੰਤਨ ਦੀ ਗੁਰਮਤੀ ਵਾਰਸੀਅਤ ਵਜੋਂ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ 'ਹਿੰਦ ਦੀ ਚਾਦਰ', 'ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਚਾਦਰ' ਅਤੇ 'ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਦੀ ਚਾਦਰ' ਵਰਗੀਆਂ ਪਰਤਾਂ ਖੁਲ੍ਹਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਰਤਾਂ ਦਾ ਆਧਾਰ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਦੀ ਇਸ ਟੁਕ ਨੂੰ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ:

ਕਲਿਜੁਗ ਬਾਬੋ ਤਾਰਿਆ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਪੜ੍ਹਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸੁਣਾਇਆ।

ਕਲਿ ਤਾਰਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਇਆ।

ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹਿਬ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੀ ਭਾਰਤ ਲਈ ਓਪਰੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਹੀ ਜਨਮੇ ਸਮਕਾਲੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਿਰਸੇ ਦੇ ਉਹ ਸੁਆਮੀ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਿੱਖ ਚਿੰਤਨ ਨੂੰ ਪੂਰਬੀ ਵਾਰਸੀਅਤ ਦੀ ਸਥਾਪਤੀ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਸਭਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਖਾਤਰ ਲੜਨ ਲਈ ਬਨਿਆ ਪਰਵਾਨ ਨੂੰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਇਹ ਨੁਕਤੇ ਸਾਂਝੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ:

1. ਪੁਜਣਯੋਗ ਦੀ ਮਾਇਆ ਵਿਧੀ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਸਮਝਣਯੋਗ ਦੀ ਨਾਮ ਵਿਧੀ ਵਿਚ ਸਥਾਪਤ ਗੁਰਮਤਿ ਨੂੰ ਵਾਰਸ ਬਨਾਮ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਤੋਂ ਬਚਾ ਕੇ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰੋ. ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਸਿੱਖ, ਗੁਰੂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵ-ਵਿਆਪੀ ਪਿਆਰ ਵਿਚੋਂ ਜਨਮਿਆ ਗੁਰਸਿੱਖ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਜਾਏਗਾ। ਪਰਮ-ਆਤਮਾ ਅਕਾਲ ਦੀ ਅੰਸ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਗੁਰੂਕੇ ਇਸ ਵੇਲੇ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਗੁਰਸਿੱਖੀ ਦਾ ਸਿੱਖਣਾ, 192

2। In the eyes of a non Sikh scholar Sikhism starts afresh from somewhere. By locating this Sikhism becomes religion for present, religion for common man & religion for spiritual concerns.

3. We cannot solve problems with the same thinking we used when we created them. Albert Einstein

4. ਸਿੱਖ ਵਰਤਾਰੇ ਦੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ accept, respect & protect

Give me the sight to see you Guru

ਹੋ ਸਾਈਂ ਦਿਲਾਂ ਦੇ ਦੀਦੇ ਦਿਉ...

ਵਾਹ ਵਾਹ! ਗੁਰੂ ਦਿਤੇ ਦੀਦੇ ਤੇ ਫਿਰ ਦਿਤੇ ਦੀਦਾਰ। ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ

ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਦੀ ਰਾਹ ਵਿਚ ਦੁਵਿਧਾ ਦੇ ਅੜਿੱਕੇ

ਇਸ ਸਾਲ ਦਸੰਬਰ ਮਹੀਨੇ ਨੇ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਦੁਵਿਧਾ ਵਿਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। 22 ਦਸੰਬਰ ਅਤੇ 27 ਦਸੰਬਰ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦੇ ਦਿਵਸ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਲੰਡਰ ਅਨੁਸਾਰ 27 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਹੀ ਦਸਮ ਪਿਤਾ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਵੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ, ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਜਬਰਦਸਤ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ

ਡਾ. ਸਤਿੰਦਰ ਪਾਲ ਸਿੰਘ

ਵਿਚ ਪੂਰੇ ਜਾਹੇ-ਜਲਾਲ ਨਾਲ ਮਨਾਉਂਦਿਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਮਾਤਰ ਇੱਕ ਦਿਵਸ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦਸ ਦਿਨ ਪ੍ਰਭਾਤ ਫੇਰੀਆਂ ਕੱਢੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਨਗਰ ਕੀਰਤਨ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ, ਸਮਾਗਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਆਰੰਭ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਹੀ ਸਮਾਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ ਬਾਬਾ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਬਾਬਾ ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਬਾਬਾ ਜ਼ੋਰਾਵਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੇ ਬਾਬਾ ਫਤਿਹ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਜ਼ੋਰਾਵਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੇ ਬਾਬਾ ਫਤਿਹ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਤੇ ਗੁਰੂ

ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਇੱਕੋ ਦਿਨ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਤਰਫ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਮਨ ਅੰਦਰ ਸੋਗ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ 'ਤੇ ਦੂਜੀ ਤਰਫ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਦੀ ਉਮੰਗ ਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹ। ਇੱਕ ਰਾਹ ਕੱਢੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸੰਗਤਾਂ ਚਾਹੁਣ ਤਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਿਨ ਮਨਾ ਲੈਣ। ਪਰ ਤਿਥੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਬਦਲਾਵ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਵੇਂ ਤਿਥੀਆਂ ਦੀ ਗਣਿਤ ਦਾ ਮਸਲਾ ਹੈ ਪਰ ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ ਗਣਿਤ ਲਈ ਕੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਣਦੇਖਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਵਚਨ ਹਨ 'ਜਉ ਤਉ ਪ੍ਰੇਮ ਖੇਲਣ ਕਾ ਚਾਉ॥ ਸਿਰੁ ਧਰਿ ਤਲੀ ਗਲੀ ਮੇਰੀ ਆਉ॥' ਪ੍ਰੇਮ ਨਿਰੋਲ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਜੋ ਮਨ ਅੰਦਰ ਜਨਮ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਮਨ ਜਦੋਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੀ ਅਦੁੱਤੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਨਾਲ ਜੁੜਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰੂਹ ਕੰਬਦੀ ਹੈ, ਵਿਰਲਪ ਘੇਰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਕੌਮ ਲਈ ਮਾਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹਨ ਪਰ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਤੇ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਮਨਾਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ। ਜੇ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਦਾ ਸੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਤੇ ਹਰਖ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਤਾਂ ਕਹਿ ਸਕੇ ਸਨ ਕਿ 'ਇਨ ਪੁਤਰਨ ਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਵਾਰ ਦੀਏ ਸੁਤ ਚਾਰ। ਚਾਰ ਮੁਏ ਤੋਂ ਕਿਆ ਹੁਆ ਜੀਵਤ ਕਈ ਹਜਾਰ।' ਪਰ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਇੱਕ ਹੀ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਿਹਾ ਨਾ ਕੋਈ ਹੋਇਆ, ਨਾ ਕੋਈ ਹੋਵੇਗਾ। ਦਸੰਬਰ ਮਹੀਨੇ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤ ਸ਼ਹੀਦੀ ਹਫਤਾ ਜਾਂ ਪੰਦਰਵਾਤਾ ਮਨਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅੰਤਰਾਲ ਵਿਚ ਪਾਠ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪ੍ਰਸਾਦ ਵਿਚ ਮਿੱਠਾ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਤੇ ਵਰਤਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਵਿਆਹ ਆਦਿਕ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਕਾਰਜ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ। ਇਹ ਸੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਉਸ ਔਖੇ

ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਮਨ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਦਾ ਜਤਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਤੇ ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ ਜੀ ਨੇ ਹੋਭਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਤੇ ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ ਜੀ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਨੂੰ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਅਹਿਸਾਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਸਮਝਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਗੁਰਸਿੱਖ ਲਈ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਪੰਨੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਗੁਰਸਿੱਖੀ ਦੀ ਜੀਵੰਤ ਸ਼ੈਲੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਜਾਚ ਹਰ ਗੁਰਸਿੱਖ ਨੂੰ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਜਿਤਨੇ ਪੁਰਬ ਮਨਾਉਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਉਤਸਵ ਜਾਂ ਮੇਲੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਗੁਰਸਿੱਖੀ ਤੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਰਹਿਣ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦੇ ਅਵਸਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸੁਨੇਹਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦਿਵਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਲਈ ਪੂਰਾ ਅਵਸਰ ਤਾਂ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਮਨਾਉਣਾ ਇਸ ਅਵਸਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ।

ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨੇ ਸਹਿਜ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਿਣਤੀ-ਮਿਣਤੀ, ਜੁਗਤ, ਸਿਆਣਪ, ਚਤੁਰਾਈ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖਿਆ। ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਵਚਨ ਹੈ ਕਿ 'ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਭੁ ਵਾਪਾਰੁ ਭਲਾ ਜੇ ਸਹਜੈ ਕੀਜੈ ਰਾਮ' ਪੰਥ ਦੇ ਹਰ ਕਾਰਜ ਵਿਚ ਸਹਿਜਤਾ ਹੋਵੇ। ਗਿਣਤੀਆਂ ਸਹਿਜ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਹਨ, ਭਰਮ ਪੈਦਾ ਕਰਦਿਆਂ ਹਨ। ਗਿਣਤੀਆਂ ਕਾਰਨ ਹੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਾਸੇ-ਹੀਣੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਆਈਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਹੀ ਪੁਰਬ ਸਾਲ ਵਿਚ ਦੋ ਵਾਰ ਆ ਗਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਭਰਮਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨੇ ਮਹੀਨਿਆਂ, ਵਾਰ, ਦਿਨ, ਰੁੱਤਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਰੇ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਾਵਨਾ ਹੀ ਸਰਵਉੱਚ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਭਰਮ ਦੂਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ 'ਕੂੜ ਗਏ

ਦੁਬਿਧਾ ਨਸੀ ਪੂਰਨ ਸਚਿ ਭਰੇ' ਆਮ ਸਿੱਖ ਅੰਦਰ ਮਾਤਰ ਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਹਰ ਪੁਰਬ ਨੂੰ ਉਹ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਮਨਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਗਿਆਤ ਕਿ ਕਿਸ ਗਿਣਤੀ, ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਹਰ ਸਾਲ ਤਿਥੀਆਂ ਤੈਅ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਕਲੰਡਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹੋ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਤਿਥੀਆਂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ। ਉਹ ਭਰਮ ਵਿਚ ਪਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੌਮ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਹਿੱਤਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਿਥੀਆਂ ਦਾ ਹਰ ਵਾਰ ਬਦਲ ਜਾਣਾ, ਹਰ ਸਾਲ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਭਰਮ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਣਾ ਕਿਤੇ ਨ ਕਿਤੇ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਪਖੰਡਵਾਦ, ਕਰਮਕਾਂਡ ਵੱਲ ਵੱਧ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਤੋਂ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨੇ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲੈਣ ਤੇ ਕੋਈ ਪੱਕਾ ਹੱਲ ਲੱਭਣਾ।

ਗਣਿਤ ਦੀ ਥਾਂ ਗੁਰਪੁਰਬਾਂ, ਦਿਵਸਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਆਧਾਰ ਲੱਭੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਮਾਤਰ ਪੰਜ ਸ਼ਤਾਬਦੀਆਂ ਪੁਰਾਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਸਮਾਂ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਕਾਰਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਾਲ ਬਹੁਤੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ 27 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਫੈਸਲਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਮੋਬੇਸ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਫਿਰ ਕਲੰਡਰ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਬੋਲੋਤੀ ਬਹਿਸ ਵੱਖ ਚੱਲਦੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਅਤੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਹੋਵੇ। ਕੁੱਝ ਠੋਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਨਾ ਪੈਦਾ ਹੋਣ।

ਵਗਦੇ ਦਰਿਆ ਵਾਂਗ ਚਲਣਾ ਹੀ ਸਹੀ ਮਾਰਗ ਹੈ

ਜੀਵਨ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਚੋਣ ਨਾ ਵਿਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਵਹਿਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਨਦੀਆਂ ਜੋ ਗਲੇਸ਼ੀਅਰ ਦੀਆਂ ਉਚਾਈਆਂ ਤੋਂ ਬੁੰਦਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਸਮੁੰਦਰ ਵੱਲ ਇੱਕ ਬਿਨਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਵਾਲਾ ਰਸਤਾ ਲੱਭਦੀਆਂ ਹਨ, ਅੰਤ ਵਿਚ ਉਸ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਵਿਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਲੱਖਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ, ਦਰਿਆ, ਪਹਾੜਾਂ ਅਤੇ ਪੱਥਰਾਂ ਨੂੰ ਢਾਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਤਲ ਵਿਚ ਜੋ ਵੀ ਛੱਪੜ, ਟੋਏ ਟਿੱਬੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਖਰੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਤੱਕ ਇੱਕ ਨਿਰਵਿਘਨ ਵਹਾਅ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾ ਸਕੇ।

ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਫਲੋਰਾ

ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੋ ਉਹ ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਟੋਏਆਂ ਅਤੇ ਵਾਦੀਆਂ ਵਿਚ ਫਸ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਦਰਿਆ ਰੁਕ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਗਦਾ ਪਾਣੀ ਸਾਡਾ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਰੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਣੀ ਗੰਦਾ ਅਤੇ ਬਦਬੂਦਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਦਰਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਨਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਖੜ੍ਹਾ ਪਾਣੀ ਕਾਲਾ ਅਤੇ ਖਾਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟੋਏ ਅਤੇ ਪਹਾੜ ਸਾਡੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਆਚਰਣ ਵਿਚ ਕਮੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਸਾਡੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਯਾਤਰਾ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਟੋਏ ਕਾਮ, ਕ੍ਰੋਧ, ਲੋਭ, ਮੋਹ ਅਤੇ ਲਗਾਵ ਹਨ। ਹਰ ਰੋਜ਼, ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਟੋਏਆਂ ਵਿਚ ਡਿੱਗਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਰੋਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਕੋਲ ਜੋ ਹੈ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀ ਈਰਖਾ ਰੱਖਦੇ

ਹਾਂ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਨਫ਼ਰਤ ਨਾਲ ਚੀਕਦੇ ਹਾਂ। ਗੰਦੇ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਫਸ ਕੇ, ਸਾਡਾ ਆਚਰਣ ਜਲਦੀ ਹੀ ਬਦਬੂਦਾਰ ਮੁਸ਼ਕ ਮਾਰਨ ਲਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਟੋਏ ਤੋਂ ਬਚਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਸਾਹਮਣਾ ਹੰਕਾਰ ਦੇ ਪਹਾੜਾਂ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਪਹਾੜੀ ਵਾਂਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਹੰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਮੂਹ ਹਨ। ਮੈਂ-ਮਜ਼ਬੂਤ ਹਾਂ, ਮੈਂ-ਸੁੰਦਰ ਹਾਂ, ਮੈਂ-ਸਿਆਣਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ-ਅਮੀਰ ਹਾਂ - ਸੂਚੀ ਲੰਬੀ ਹੈ। ਜਦ ਕਿ ਇੱਕ ਸੱਚਾ-ਸੁੱਚਾ ਮਿਹਨਤੀ ਇਨਸਾਨ ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਪਿਆਰ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਨਾਮ ਜਪ ਕੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਚਰਿਤਰ ਦੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਦੇ ਟੋਏਆਂ ਨੂੰ ਭਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਸਮਤਲ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਮਹਾਨ ਸੰਤ ਫਰੀਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ: ਫਰੀਦ, ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸਮਤਲ ਕਰੋ; ਪਹਾੜੀਆਂ ਅਤੇ ਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਤਲ ਕਰੋ। ਜਿਸ ਤੋਂ ਨਾਲ, ਨਰਕ ਦੀਆਂ ਅੱਗਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨੇੜੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੀਆਂ।

ਕੋਈ ਵੀ ਧਰਮ ਹੋਵੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਸਭ ਲਈ ਇੱਕ ਹੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਨਿਆਂ - ਪਿਆਰ - ਮੁਹੱਬਤ ਨਾਲ

ਪੇਸ਼ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਜਾਂ ਜ਼ੁਲਮ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਆਂ ਦਾ ਹੀ ਭੌਤਿਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਇੱਕ ਤੋਲਣ ਵਾਲਾ ਤਰਾਜ਼ੂ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਸੰਤੁਲਨ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮਾਪ ਵਿਚ ਵੰਡਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਕਰਮ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਤਰਾਜ਼ੂ ਨੂੰ ਤੋਲਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ

ਈਰਖਾ, ਵਾਲੀ।

ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਦ੍ਰਿੜ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੀ ਉਸ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਅੰਸ਼ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਬਰਾਬਰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ ਵੀ ਨਿਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਆਕਾਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ

ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।

ਜਿਸ ਲਈ ਹਰ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਗੁੱਸੇ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਕਾਇਮ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪੰਕਤੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, "ਇੱਕ ਨਰਮ ਜਵਾਬ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਲੀਮੀ - ਸਹਿਜਤਾ ਅਤੇ ਨਿਮਰਤਾ ਤੋਂ ਕੰਮ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਵਿਹਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਾਡੇ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਤੁਲਿਤ ਮਨ, ਸ਼ਾਂਤ ਦਿਲ, ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਨਿਮਰਤਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਹਰ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਸਾਡੇ ਉਥੋਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜਿਸ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਮ-ਸਿਮਰਨ, ਭਗਤੀ ਲੀਨ ਰਹਿ ਕੇ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਮ, ਕ੍ਰੋਧ, ਲੋਭ, ਮੋਹ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜਿਸ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣਨਾ, ਮੰਨਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣਾ, ਅਤੇ ਅਫਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣਾ - ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਟਕਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਜਮ ਨਾਲ ਤਾਕਤ ਹੈ, ਨਿਮਰਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਉਸ ਸੱਚੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਯੁੱਗ ਵਿਚ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ ਜੋ ਸ਼ੋਰ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਡੂੰਘਾਈ ਚੁਣਦੀ ਹੈ।

ਮਾਂ ਠੰਡੇ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਸੀ ਪਰ ਪੇਕਿਆਂ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਨਾ ਜਰ ਹੁੰਦੀ...!

ਅਸੀਂ ਕੁਝੀਆਂ...ਸਾਰੀ ਦਿਹਾੜੀ ਕੰਧਾਂ-ਕੋਠੇ ਟੱਪਦਿਆਂ ਹੀ ਲੰਘ ਜਾਇਆ ਕਰਦੀ...ਸਾਉਣ-ਭਾਦਰੋਂ...ਲੰਮੀਆਂ ਸਿਖਰ ਦੁਪਹਿਰਾਂ...ਕਦੇ ਲੁਕਣ-ਮੀਚੀ ਤੇ ਕਦੀ ਗੁੱਡੀਆਂ-ਪਟੋਲੇ...ਘਰੇ ਸਿਰਫ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਨੂੰ ਹੀ ਆਉਂਦੀਆਂ!

ਮਾਂ ਨੇ ਚੋਖੇ ਹੋਏ ਫੁਲਕੇ ਪੋਏ ਵਿਚ ਲਪੇਟ ਕੇ ਰੱਖੇ ਹੁੰਦੇ...!

ਆਪ ਹਰ ਵੇਲੇ ਮਿੱਟੀ ਨਾਲ ਮਿੱਟੀ ਹੋਈ ਕਦੇ ਵੇਹੜੇ ਵਿਚ ਗੋਹਾ...ਕਦੀ ਚੁੱਲ੍ਹਾ ਲਿੱਪ ਰਹੀ ਹੁੰਦੀ...ਤੇ ਕਦੀ ਪਾਥੀਆਂ ਪੱਥਰ ਬਾਹਰ ਗਈ ਹੁੰਦੀ...!

ਅਸੀਂ ਖਾਣੇ ਵਿਚ ਕਿੰਨੇ ਨੁਕਸ ਕੱਢ

ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਜਵੰਦਾ

ਦਿੰਦੇ...ਲੂਣ ਮਿਰਚ ਜਿਆਦਾ...ਰੋਟੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਕੱਢੇ...ਖਾਣ ਨੂੰ ਮਿੱਠਾ ਹੈਨੀ...ਉਹ ਆਖਦੀ 'ਪਹਿਲਾਂ ਰੋਟੀ ਖਾਓ ਖੀਰ ਫੇਰ ਮਿਲੂ'...ਕਿਧਰੇ ਲੂਕਾ ਕੇ ਰੱਖੀ ਹੁੰਦੀ...!

ਚੋਰੀ ਘੰਟੇ ਬਸ ਮਸ਼ੀਨ ਬਣ ਤੁਰਿਆ

ਫਿਰਦਾ ਇੱਕ ਵਜੂਦ...!

ਸੌਂਦੀ ਕਦੇ...ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ...ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸਾਡੇ ਮਗਰੋਂ ਲੰਮੇ ਪੈਂਦੀ ਤੇ ਸਾਥੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਠ ਜਾਇਆ ਕਰਦੀ...!

ਉਸ ਨੂੰ ਖਰਚੇ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਬੱਝੇ ਰੁਪਈਏ ਹੀ ਮਿਲਿਆ ਕਰਦੇ...!

ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਬਚਾ ਲਿਆ ਕਰਦੀ...ਕਦੀ ਮੇਰੇ ਸੂਟ ਤੇ ਕਦੀ ਵੀਰ ਦੀ ਕਮੀਜ ਲਿਆ ਦਿੰਦੀ...ਆਪ ਵਿਆਹਾਂ-ਸ਼ਾਦੀਆਂ ਵੇਲੇ ਬੱਸ ਕਦੀ ਕਦੀ ਹੀ ਨਵਾਂ ਸੂਟ ਸਵਾਇਆ ਕਰਦੀ...!

ਕਈ ਵਾਰ ਮਾਂ-ਬਾਪੂ ਆਪੋ ਵਿਚ ਲੜ ਪਿਆ ਕਰਦੇ...ਅਸੀਂ ਵਿਚ ਨਾ ਪਿਆ ਕਰਦੇ...ਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਖਰਚਣ-ਪਾਉਣ ਅਤੇ ਲੀੜੇ-ਕੱਪੜੇ ਨਾਲ ਮਤਲਬ ਸੀ!

ਦਿਨ ਢਲੇ ਜਦੋਂ ਪਰਤਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਨੁੱਕਰੇ ਬੈਠੀ ਵਰਕੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਲਿਖ ਰਹੀ ਹੁੰਦੀ...ਸਾਨੂੰ ਵੇਖ ਲੂਕਾ ਲਿਆ ਕਰਦੀ ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਕੇ ਉਹ ਕੀ ਤੇ ਕਿਸਨੂੰ ਲਿਖ ਰਹੀ ਏ...ਵੱਡੇ ਮਾਮੇ ਨੂੰ ਤੇ ਜਾਂ ਫੇਰ ਨਾਨੇ ਨੂੰ...ਉਲੂਮੇਂ ਵਾਲਾ ਖਤ! ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਗੁੱਸਾ ਠੰਡਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਰਾਤੀ ਲਿਖਿਆ ਰੁੱਕਾ ਪਾੜ ਦਿਆ ਕਰਦੀ...!

ਨਾਨੀ ਨਿੱਕੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੀ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਤੇ ਨਾਨਾ ਜੀ ਪਹਿਲੋਂ ਪੱਕਾ ਅਕਾਲੀ ਮਗਰੋਂ ਮੰਜੀ

ਸਾਬ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣ ਸੁਣਨ ਜਾਇਆ ਕਰਦਾ

ਪੱਕਾ ਸੇਵਕ ਬਣ ਗਿਆ...!

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੋਂ ਮੁੜਿਆ ਜਦੋਂ ਵੀ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਦੀ ਜੂਹ ਵਿਚ ਦਾਖਿਲ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਹਲਚਲ ਮੱਚ ਜਾਂਦੀ...ਅਸੀਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਿਥੇ ਵੀ ਖੇਡ ਰਹੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਾਨੇ ਵੱਲ ਨੂੰ ਨੱਸ ਤੁਰਦੀਆਂ...! ਉਸਦੇ ਸਾਈਕਲ ਦੇ ਹੈਂਡਲ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹੀ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਟੰਗਿਆ ਹੁੰਦਾ...ਕਦੀ ਗੁੜ...ਕਦੀ ਤਿੱਲਾਂ ਵਾਲੇ ਲੱਡੂ...ਕਦੀ ਵੇਸਟ...ਕਦੀ ਟਿੱਕੀ ਵਾਲਾ ਗੁੜ...ਤੇ ਕਦੀ ਅਲਸੀ ਦੀਆਂ ਢੇਰ ਸਾਰੀਆਂ

ਪਿੰਨੀਆਂ...!

ਉਹ ਸਾਈਕਲ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪੈਰ ਬੱਲੇ ਲਾ ਕੇ ਸੰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਆਖੀਆਂ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਅੱਗੇ ਟੰਗੇ ਝੋਲੇ ਵਿਚੋਂ ਕਿੰਨਾ ਕੁਝ ਕੱਢ ਦੂਰ ਦੌੜ ਜਾਂਦੀਆਂ...ਉਹ ਕੁਝ ਨਾ ਆਖਦਾ!

ਫੇਰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਨਾਨਾ ਜੀ ਮੁੱਕ ਗਿਆ...ਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮੁੱਕ ਗਈ ਮਾਂ ਦੇ ਚੇਹਰੇ ਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਖੁੰਹਦੀ ਰੌਣਕ ਵੀ...!

ਹੁਣ ਉਹ ਅਕਸਰ ਹੀ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ ਕਰਦੀ...ਕਦੇ ਕਦਾਈਂ ਸਪੀਕਰ ਤੇ ਬਿੰਦਰਬੀਏ ਦਾ ਇਹ ਗੀਤ 'ਮਾਂ ਮੈਂ' ਨੀ ਹੁਣ ਪੇਕੇ ਆਉਣਾ...ਪੇਕੇ ਹੁੰਦੇ ਮਾਵਾਂ ਨਾਲ...ਸੁਣਦੀ ਤਾਂ ਅੱਖਾਂ ਪੁੰਝਦੀ ਅੰਦਰ ਵੜ ਜਾਇਆ ਕਰਦੀ!

ਫੇਰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਝੋਨਾ ਬੰਬਦੇ ਡੈਡੀ ਨੂੰ ਪੁਲਸ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲੈ ਗਈ...! ਅੱਖੇ ਵੀਰ ਤੁਹਾਥੋਂ ਰੋਟੀ ਖਾ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਨੇ...ਅਸੀਂ ਦੋਹਾਂ ਮਾਵਾਂ-ਧੀਆਂ ਨੇ ਚੁੱਪ-ਚੁੱਪ ਛਾਣ ਮਾਰਿਆ...ਪਰ ਉਹ ਨਾ ਲੱਭਿਆ...ਉਸਦੀ ਯਾਦ ਅਜੇ ਵੀ ਸੂਲ ਬਣ ਚੁੱਭਦੀ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਏ...!

ਅੱਜ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਕਿੰਨੇ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਤੁਰ ਗਈ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਇੰਝ ਆਖਦੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਧੀਏ

ਆਪੋ ਵਿਚ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਹੁੱਕੇ 'ਤੇ ਲਿਖ ਲਿਆ ਕਰ...! ਤਦੇ ਹੀ ਸ਼ਾਇਦ ਸੱਤ ਸਮੁੰਦਰ ਪਾਰ ਬੈਠੀ ਨੂੰ ਅੱਜ ਵੀ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮਾੜਾ ਮੋਟਾ ਸੇਕ ਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਏ ਤਾਂ ਮੈਲ ਫੇਨ ਤੇ ਵੀਰ ਦਾ ਨੰਬਰ ਦੱਬ ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ ਹਰੇ ਬਟਨ ਵੱਲ ਤੱਕਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹਾਂ...ਸੋਚਦੀ ਹਾਂ ਜੇ ਮਾਂ ਵਾਂਝ ਕੋਈ 'ਰੁੱਕਾ' ਲਿਖ ਕੇ ਰਖਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਪਾੜ ਵੀ ਦਿਆ ਕਰਦੀ...ਪਰ ਇਸ ਚੰਦਰੇ ਨੇ ਤਾਂ ਅਗਲੇ ਦੇ ਸਿਧੀ ਜਾ ਤਾਰ ਹੀ ਖੜਕਾ ਦੇਣੀ ਏ...ਉਸ ਦੀ ਵੀ ਤਾਂ ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਜਿੰਦਗੀ ਤੇ ਆਪਣੇ ਮਸਲੇ ਨੇ...!

ਅੱਜ ਵੀ ਜਦੋਂ ਕਦੇ ਬਿੰਦਰਬੀਏ ਦਾ 'ਪੇਕੇ ਹੁੰਦੇ ਮਾਵਾਂ ਨਾਲ' ਵਾਲਾ ਓਹੀ ਗੀਤ ਕੰਨੀ ਪੈ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਪਿੰਡ ਸੁੰਵੇ ਹੋ ਗਏ ਵੇਹੜੇ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਕਰ ਕਾਲਜੇ ਦਾ ਰੁਗ ਜਿਹਾ ਭਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਏ...ਫੇਰ ਪਿੰਡ ਵੱਸਦਾ ਸਾਡਾ ਗਵਾਂਢ ਦੱਸਦਾ ਏ ਕੇ ਉਸ ਸੁੰਵੇ ਹੋ ਗਏ ਵੇਹੜੇ ਵਿਚ ਲੱਕ ਲੱਕ ਉਚੇ ਉਗ ਖਲੋਤੇ ਸਰਕੰਡੇ ਵਿਚੋਂ ਅੱਜਕੱਲ ਸੱਪ ਬਹੁਤ ਨਿੱਕਲਦੇ ਨੇ...!

ਮੰਜੀ ਸਾਬ ਸਟੇਜ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਜਕਲ ਜਿਆਦਾਤਰ ਸੱਪ ਹੀ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿਆ ਕਰਦੇ...ਤਿੰਨ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਕੌਮ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਡੰਗਦੇ ਆ ਰਹੇ ਬੁੱਕਲ ਦੇ ਨੀਲੇ ਪੀਲੇ ਚਿੱਟੇ ਸੱਪ!

ਪਾਣੀ ਪੀਣ ਦਾ ਸਹੀ ਤਰੀਕਾ !

ਮਨੁੱਖ ਕੋਠੀਆਂ, ਕਾਰਾਂ ਤੇ ਮਾਇਆ 'ਕੋਠੀ ਕਰਨ ਦੀ ਦੌੜ ਵਿਚ ਦਿਨ-ਰਾਤ ਭੱਜਿਆ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਕਈ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਪਾਣੀ ਪੀਣ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ-ਤਰੀਕਾ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਆਪ ਹੀ ਸਹੇਤ ਰੱਖੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ

ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਧਨੌਲਾ ਫੋਨ: 94642-91023

ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਸਮੇਂ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਾਣੀ ਪੀਣ ਦੀ ਆਦਤ ਅਤਿ-ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਤੋਂ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ

ਪਿੱਛੋਂ ਪਾਣੀ ਪੀਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਧੁਨਿਕ ਤਰੀਕੇ ਅਪਣਾਉਣ ਕਾਰਨ ਪੁਰਾਣੇ ਢੰਗ-ਤਰੀਕੇ ਭੁੱਲ ਗਏ ਜਾਂ ਜਾਣ-ਬੁੱਝ ਹੀ ਕੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਸਾਡੀਆਂ ਦਾਦੀਆਂ, ਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਤੀਆਂ ਵਿਚ ਦਾਲਾਂ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ ਤਾਂ ਤੋਤੀ ਉੱਤੇ ਢੱਕਣ ਵਜੋਂ ਰੱਖੇ ਕੋਲੇ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ ਜੋ ਭਾਫ਼ ਨਾਲ ਗਰਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿ ਲੋੜ ਪੈਣ ਤੇ ਦਾਲ ਵਿਚ ਇਹ ਗਰਮ ਪਾਣੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਦਾਲ ਵਿਚ ਠੰਢਾ ਪਾਣੀ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਜਿੱਥੇ ਉਹਦਾ ਸੁਆਦ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਥੇ ਉਹਦੀ ਰਿੱਝਣ (ਪੱਕਣ) ਕਿਰਿਆ ਉੱਤੇ ਵੀ ਮਾੜਾ ਅਸਰ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਰੋਟੀ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਦਾਲ-ਸਬਜ਼ੀ ਵਾਲੀ ਕੋਲੀ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਪਾ ਕੇ

ਦੇਖੋ, ਉਹਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਕੀ ਰੋਟੀ ਖਾਏਗਾ? ਹਰਗਿਜ਼ ਨਹੀਂ। ਲੜਨ ਨੂੰ ਪਵੇਗਾ। ਆਖੇਗਾ ਮੇਰਾ ਖਾਣਾ ਖਰਾਬ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਲੋਕ ਗਰਮ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਸਮੇਂ ਠੰਢਾ ਫ਼ਰਿਜ਼ ਵਾਲਾ ਪਾਣੀ ਬੜੇ ਲੁਤਫ਼ ਨਾਲ ਪੀਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂਕਿ ਦਾਲ ਵਾਲੀ ਕੋਲੀ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਪਾਣੀ ਕੋਈ ਜਰਦਾ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਹਾਲ ਤੋਤੀ ਵਾਲੀ ਦਾਲ ਦਾ ਠੰਢਾ ਪਾਣੀ ਪਾਉਣ ਉੱਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਓਹੀ ਹਾਲ ਗਰਮ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਸਮੇਂ ਠੰਢਾ ਪਾਣੀ ਪੀਣ ਉੱਤੇ ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫ਼ਰਕ ਐਨਾ ਕੁ ਹੈ ਕਿ ਦਾਲ ਵਾਲੀ ਕੋਲੀ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਪਾਣੀ ਸਾਨੂੰ ਦਿਸਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਖਾਣੇ ਨਾਲ ਪੀਤਾ ਠੰਢਾ ਪਾਣੀ ਸਾਨੂੰ ਦਿਸਦਾ ਨਹੀਂ।

(ਬਾਕੀ ਸਫ਼ਾ 19 'ਤੇ)

ਕੁਲਦੀਪ ਧਨੌਲਾ ਵੱਲੋਂ ਡਾ. ਸਤਿਕਾਰ ਸਿੰਘ ਕੱਟੂ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼।

ਘੁੱਲੇ ਸ਼ਾਹ ਦਾ ਜਲਵਾ

ਬਲੈਕ ਇਨ ਵਾਈਟ ਟੀ.ਵੀ ਤੋਂ ਪਾਲੀਵੁੱਡ, ਬਾਲੀਵੁੱਡ ਦੀਆਂ ਫੀਚਰ ਫਿਲਮਾਂ ਤੱਕ ਆਪਣਾ ਨਾਂ ਸੁਮਾਰ ਕਰਵਾਇਆ ਚਰਚਿਤ ਕਮੇਡੀਅਨ ਘੁੱਲੇਸ਼ਾਹ ਨੇ।

ਪੰਜਾਬ ਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਵਿਲੱਖਣ ਕਮੇਡੀ ਕਰਕੇ ਪਹਿਚਾਣ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਚਰਚਿਤ ਕਮੇਡੀਅਨ “ਘੁੱਲੇਸ਼ਾਹ ਜੀ” ਹਰਮਨ ਪਿਆਰੇ ਕਲਾਕਾਰ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ

ਸ਼ਿਵਨਾਥ ਦਰਦੀ

ਦਾ ਅਸਲ ਨਾਮ “ਸੁਰਿੰਦਰ ਫਰਿਸ਼ਤਾ” ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਨਮ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪਾਵਨ ਅਸਥਾਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਹੋਇਆ, ਜਿਥੇ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿੱਚ ਬਾਲੀਵੁੱਡ, ਪਾਲੀਵੁੱਡ ਵਿੱਚ ਨਾਮਣਾ ਖੱਟਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਨੇਕਾਂ ਦਿਗਜ ਹਸਤੀਆਂ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ, ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਦਿਲ ਕਿਹਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਗੁਰੂ ਕੀ ਨਗਰੀ ਕਹੀ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਪਾਵਨ ਅਸਥਾਨ, ਜਿਥੇ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਅਕਾਲ ਤਖਤ “ਸ੍ਰੀ ਹਰਮੰਦਰਸਾਹਿਬ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ” ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦਾ ਨਾਮ ਸਵ. ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਤੇ ਮਾਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਕੌਸ਼ਲਿਆ ਦੇਵੀ ਹੈ। ਏਨਾਂ ਦੇ ਮਾਮਾ ਜੀ ਚਰਚਿਤ ਅਦਾਕਾਰ, ਫਾਈਟਰ ਤੇ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸਰ ਚਮਨ ਲਾਲ ਸ਼ੁਗਲ ਸਨ।

ਏਨਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਨਾਟਕ ਜੋ ਹਿੰਦੀ ਵਿੱਚ “ਦੁਲਹਨ” ਸੀ। ਏਨਾਂ ਨਾਟਕਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸੀਰੀਅਲ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਦਲਜੀਤ ਅਰੋੜਾ ਤੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਯਸ ਭਾਸਕਰ ਜੀ ਸਨ “ਘੁੱਲੇਸ਼ਾਹ ਦੇ ਕਾਰਨਾਮੇ” ਦੂਰਦਰਸ਼ਨ ਤੇ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਫੁੱਲ ਤੇ ਸਰਦਾਰਜੀਤ ਬਾਵਾ ਜੀ ਲਿਖਿਆਂ ਨਾਟਕ “ਰਸਤਾ ਬੰਦ ਹੈ” ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਲੋਕਪ੍ਰਿਯ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਘੁੱਲੇਸ਼ਾਹ ਦੀਆਂ

ਆਡੀਓ ਕੈਸੇਟ “ਇੱਕੋ ਪੁਤੀ ਦੇਣੀ ਏ”, ਮਸਕਰੀਆਂ, ਘੁੱਲੇਸ਼ਾਹ ਦਾ ਠਾਕਾ ਤੇ ਓ ਘੁੱਲੇਸ਼ਾਹ ਆਦਿ ਆਈਆ। ਏਨਾਂ ਦੇ ਸੋਅ ਘੁੱਲੇਸ਼ਾਹ ਦੀ

ਜੇਕਰ ਘੁੱਲੇਸ਼ਾਹ ਦੀਆਂ ਸਟੇਜਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਘੁੱਲੇਸ਼ਾਹ ਨੇ ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਕਮੇਡੀ ਦੇ ਰੰਗ ਬਿਖੇਰੇ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਦਿਲ ਜਿੱਤਿਆ।

ਬੱਲੇ ਬੱਲੇ ਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਡਾ. ਫਿਰੈਂਕ ਟਰ, ਪ੍ਰੋਡਿਊਸਰ ਅਦਾਕਾਰ ਤੇ ਕਮੇਡੀਅਨ ਜਸਪਾਲ ਭੱਟੀ ਜੀ ਨਾਲ “ਭੰਡ ਪੰਜਾਬ ਦੇ” ਵਿੱਚ ਬਾਕਮਾਲ ਕਮੇਡੀ ਕਰ ਵਾਹ ਵਾਹ ਖੱਟੀ।

ਘੁੱਲੇਸ਼ਾਹ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਫੀਚਰ ਫਿਲਮ ਜ਼ਖਮੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੰਬਰਦਾਰ, ਬਿੱਲੋ, ਅਣਖ ਦੇ ਵਣਜਾਰੇ, ਪੁੰਨਿਆ ਦੀ ਰਾਤ,

ਐਮ.ਐਲ.ਏ ਨੱਥਾ ਸਿੰਘ, ਲਗਦਾ ਇਸਕ ਹੋ ਗਿਆ, ਜੁਗਾਤੀ ਡੋਟ ਕਾਮ ਆਦਿ ਫਿਲਮ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਜਲਵਾ ਦਿਖਾ ਚੁੱਕੀਆਂ

ਹਨ ਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਏਨਾਂ ਦੀਆਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਫੀਚਰ ਫਿਲਮਾਂ “ਇਹ ਦਿਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ”, ਮੈ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਮੇਰਾ, ਇਗਲੈਂਡ ਦੇ ਨਜ਼ਾਰੇ, ਅਮਰੀਕਾ, ਸੱਚ ਬੋਲਦਾ ਬਾਪੂ ਤੇ ਜਿਗਰੇ ਵਾਲਾ ਮੁੰਡਾ ਆਦਿ ਖੂਬਸੂਰਤ ਦਮਦਾਰ ਅਦਾਕਾਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। “ਸੱਚ ਬੋਲਦਾ ਬਾਪੂ” ਵਿੱਚ ਪਾਲੀਵੁੱਡ ਦੇ ਦਿਗਜ ਅਦਾਕਾਰ ਯੋਗਰਾਜ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਰੋਲ ਅਦਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਏਨਾਂ ਇੱਕ ਹਿੰਦੀ ਮੂਵੀ “ਪਰੇਸ਼ਾਨਪੁਰ” ਤੇ ਇੱਕ ਭੰਜਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਫਿਲਮ ਜਿਸਦਾ ਦਾ ਨਾਮ “ਤੁਮ ਹਮਾਰ ਹਮ ਤੁਮਾਰ” ਆਪਣੀ ਵਧੀਆਂ ਅਦਾਕਾਰੀ ਦੇ ਜੋਹਰ ਦਿਖਾਏ।

ਹੁਣ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਓਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਬਲੈਕ ਇਨ ਵਾਈਟ ਟੀ.ਵੀ ਜਿੰਨਾ ਦੇ ਸਟਰ ਲੱਗੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਕੋਠੇ ਤੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਪਾਈਪ ਤੇ ਐਲਮੂਨੀਅਮ ਦਾ ਅਨਟੀਨਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਪਹਿਲਾ ਜਲੰਧਰ ਦੂਰਦਰਸ਼ਨ ਤੇ ਦਿੱਲੀ ਦੂਰਦਰਸ਼ਨ ਤੇ ਕਦੇ ਕਦੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦਾ ਸਟੇਸ਼ਨ ਫੜ ਲੈਂਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਲਾਮ ਘਰ ਚੱਲਦਾ ਦੇਖਦੇ ਸੀ। ਪੰਜਾਬੀ ਖਬਰਾਂ “ਰਮਨ ਜੀ” ਦੀਆਂ ਵਧੀਆਂ ਲੱਗਦੀਆਂ।

ਅਸੀਂ ਘੁੱਲੇਸ਼ਾਹ ਜੀ ਦੀ ਕਮੇਡੀ “ਮੇਰਾ ਪਿੰਡ ਮੇਰੇ ਖੇਤ” ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਰਾਹੀਂ ਤਕਰੀਬਨ ਚਾਰ ਪੰਜ ਸਾਲ ਲਗਾਤਾਰ ਕਿਸਾਨ ਵੀਰਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਲਿਸ਼ਕਾਰਾ, ਝਿਲਮਿਲ ਤਾਰੇ, ਜਸ਼ਨ ਦੀ ਰਾਤ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਿਟੀਜਨ ਡੋਅ ਤੇ ਵਿਸਾਖੀ ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਾਲ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿੱਚ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਾਡੇ ਲੀਜੈਂਡ ਚਰਚਿਤ ਕਮੇਡੀਅਨ ਮਹਰੂਮ ਜਸਵਿੰਦਰ ਭੱਲਾ ਤੇ ਬਾਲ ਮੁਕੰਦ ਸ਼ਰਮਾਂ, ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਘੁੱਗੀ, ਚਾਚਾ ਰੋਣਕੀ ਰਾਮ ਤੇ ਜਤਿੰਦਰ ਜੱਬਲ ਆਦਿ ਕਮੇਡੀਅਨ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਸਾ ਹਸਾ ਢਿੱਡੀ ਪੀੜਾਂ ਪਾਉਂਦੇ ਸਨ।

ਜੇਕਰ ਘੁੱਲੇਸ਼ਾਹ ਦੀਆਂ ਸਟੇਜਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਘੁੱਲੇਸ਼ਾਹ ਨੇ ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਕਮੇਡੀ ਦੇ ਰੰਗ ਬਿਖੇਰੇ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਦਿਲ ਜਿੱਤਿਆ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਾਡੇ ਸਭ ਦੇ ਅਜੀਜ਼ ਕਮੇਡੀਅਨ ਘੁੱਲੇਸ਼ਾਹ (ਸੁਰਿੰਦਰ ਫਰਿਸ਼ਤਾ) ਦੀ ਉਮਰ ਦਰਾਜ਼ ਕਰੋ।

ਆਖ ਤਸਵੀਰਾਂ ਬੋਲਦੀਆਂ

ਕਾਲਮ ‘ਆਖ ਤਸਵੀਰਾਂ ਬੋਲਦੀਆਂ’ ਨੇ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਅੰਦਰ ਬੈਠੇ ਸ਼ਾਇਰ ਨੂੰ ਖੂਬ ਹਲੂਣਿਆ ਹੈ। ਤਸਵੀਰ ਦੇਖ ਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿਚ ਜੋ ਵਲਵਲੇ ਉਠਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਵਿਤਾ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਸਤਰਾਂ ਸਾਨੂੰ ਤਸਵੀਰ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਤੌਰ ’ਤੇ ਭੇਜੇ। ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ, ਮਿਸਾਲ ਵਜੋਂ ਫੋਟੋ ਨਾਲ ਕਾਵਿ ਟੋਟਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਰ ਕੈਪਸ਼ਨ ਭੇਜਣ ਲਈ ਆਖਰੀ ਤਾਰੀਖ 27 ਦਸੰਬਰ 2025 ਹੈ। -ਸੰਪਾਦਕ

ਕੈਪਸ਼ਨ ਮੁਕਾਬਲਾ-721

ਪੌਤੇ ਪੋਤੀਆਂ ਦੋਹਤੇ ਦੋਹਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬੈਠੀ ਬੇਬੇ ਆਣ, ਖਿੱਚਦੇ ਭਾਈ ਕੈਮਰੇ ਵਾਲਿਆ ਵਿੱਚ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਆਣ। ਤਸਵੀਰ ਦੇਖਕੇ ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਜਿਉਂ ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫਰ ਹੈ ਅਣਜਾਣ, ਕੋਈ ਝਾਕਦਾ ਇਧਰ ਉਧਰ ਕੋਈ ਤੱਕੇ ਜਿਵੇਂ ਪਿਆ ਘਮਸਾਣ।

ਕੈਪਸ਼ਨ ਮੁਕਾਬਲਾ-719

ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਪਰ ਨਾ ਹੁੰਦੀ ਬੋਝਲ। ਸਾਈਕਲ ਜਦੋਂ ਨਵਾਂ ਕਢਾਉਣਾ। ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਵੀ ਵੇਖਣ ਆਉਣਾ। ਉਂਠ ਸਵੇਰੇ ਉਸਨੂੰ ਚਮਕਾਉਣਾ। ਪਹਿਲਾ ਫੇਰਾ ਸਹੂਰਿਆਂ ਪਾਉਣਾ। ਮੁਹਰਲੇ ਡੰਡੇ, ਦੋ ਬਿਠਾਉਣੇ। ਪਿੱਛੇ ਸੁਆਣੀ, ਨਾਲ ਨਿਆਣੇ। ਜੇ ਚੋਬਾ, ਆ ਮੋਢਿਆਂ ਚੜ੍ਹਦਾ। ਗਿਰਨੋਂ ਬਾਪੂ ਦਾ ਸਿਰ ਫੜਦਾ। ਰਹਿੰਦੀ ਸਿਹਤ ਸੀ ਖੂਬ ਨਰੋਈ। ਹਿਰਦੇ-ਰੋਗ ਦਾ, ਡਰ ਨਾ ਕੋਈ। ਕਾਗਜ਼ ਕਿਸੇ ਦੀ ਲੋੜ ਨਾ ਰਹਿੰਦੀ। ਨਾਕੇ ਤੇ ਪੁਲਸ ਨਾ ਖਹਿਤੇ ਪੈਂਦੀ। ਚੌੜੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ਮਲਾਈਦਾਰ। ਬੱਲੇ ਲੱਥਾ ਸਾਈਕਲ ਸਵਾਰ। -ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ‘ਨਾਕਾਮ’ +1 864 318 5500

ਸਾਈਕਲ ਦੀ ਤਾਂ ਰੀਸ ਨਾ ਕੋਈ ਤਿੰਨ ਜਣਿਆਂ ਨੂੰ ਲੱਦ ਲਿਜਾਵੇ। ਕਾਨੀ, ਡੰਡੇ ਤੇ ਕੈਰੀਅਰ ਵਾਲਾ ਹਰ ਕੋਈ ਖੁਸ਼ ਹੀ ਨਜ਼ਰੀ ਆਵੇ। ਨਾ ਕੋਈ ਭਾਤਾ ਨਾ ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਸਭ ਨੂੰ ਮੰਜ਼ਲ ਤਾਈਂ ਪੁਚਾਵੇ। ਵਾਟ ਨਿਬੇੜੇ ਮੁਫਤ ਤੇ ਮੁਫਤੀ ਕਸਰਤ ਵਾਧੂ ਦੀ ਕਰਵਾਵੇ। ਸਾਦਾ ਜੀਵਨ ਜੋ ਵੀ ਜੀਵੇ ਅਨੰਦ ਜਿਉਣ ਦਾ ਓਹੀ ਪਾਵੇ। -ਜਗਮੀਤ ਸਿੰਘ ਪੰਧਰ ਫੋਨ: +1 403 439 2008

ਬੜੇ ਚਾਅ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ ਸਕੂਲੇ, ਧੀ ਰਾਣੀ ਟੁਰ ਜਾਂਦੀ, ਵਾਪਸੀ ਵੇਲੇ ਨਾਲ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ, ਸਾਈਕਲ ‘ਤੇ ਆਂਦੀ। ਚਿਹਰਿਆਂ ਦੀ ਰੋਣਕ ਹੈ ਦੱਸਦੀ, ਸੁਖੀ ਵਸੇ ਪਰਿਵਾਰ, ਭਾਵੇਂ ਵੇਸ ਗਰੀਬੀ ਦਾ ਰੱਖਿਆ, ਪਰ ਉਚਾ ਕਿਰਦਾਰ। -ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ‘ਨੂਰਪੁਰੀ’

ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਵਿੱਚ ਲੱਗਿਆ ਨਾਅਰਾ, ਛੋਟੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਬੜਾ ਨਜ਼ਾਰਾ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਯਾਦ ਨੇ ਉਹ ਪਲ ਬੀਤੇ, ਕਈਆਂ ਦੇ ਅਪਰੇਸ਼ਨ ਜ਼ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਧੀ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸਕੂਲੋਂ ਆਈ, ਪਤਨੀ ਸਾਈਕਲ ਪਿੱਛੇ ਬਿਠਾਈ ਘਰ ਦੀ ਹੈ ਮੁਫਤ ਅਸਵਾਰੀ, ਆਉਣ ਜਾਣ ਦਾ ਫਿਕਰ ਨਾ ਕਾਈ। ਵੀਹ-ਤੀਹ ਮੀਲ ਕਿਤੇ ਪੈ ਜਾਏ ਜਾਣਾ, ਆਪਣੇ ਸਾਈਕਲ ਉੱਤੇ ਜਾਓ ਲੱਤਾਂ ਬਾਹਾਂ ਦੀ ਹੋ ਜਾਏ ਕਸਰਤ ਨਾਲੇ ਵੀਹ-ਤੀਹ ਛਿੱਲਤ ਬਚਾਓ। -ਮਾ: ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਲੰਮੇਂ ਫੋਨ: 925-325-2486

ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਇੱਕੋ ਸਾਈਕਲ।

ਸਾਈਕਲ ‘ਤੇ ਲੱਦ ਕੇ ਲੈ ਜਾਣਾ ਪੂਰਾ ਲਾਣਾ ਹੋ ਗਈਆਂ ਬੀਤੇ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਗਰੀਬ ਦਾ ਤਾਂ ਅਜੇ ਵੀ ਸਹਾਰਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀਆਂ ਮਾਰੇ ਮੱਲਾਂ। ਧੀ ਨੂੰ ਹੋਈ ਸਕੂਲੋਂ ਛੁੱਟੀ ਮਾਂ ਵੀ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜੁੱਟੀ। ਸਾਰੇ ਟੱਬਰ ਨੇ ਕੰਮ ਮੁਕਾ ਕੇ ਸੂਟ ਘਰ ਨੂੰ ਹੋ ਵੱਟੀ। ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਕਸਵੱਟੀ। -ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਤੂਰ ਫੋਨ: 98784-69639

ਸੰਨੀ ਧਾਲੀਵਾਲ ਦੀ ਕਾਵਿ ਕਿਰਤ 'ਖਾਲੀ ਆਲੂਣਾ' 2023 ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਸੇਨੂੰ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਕੁਝ ਅਰਸਾ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ ਪਰ ਦੇਸ ਪਰਦੇਸ ਵਿਚ ਆਉਣ ਜਾਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿਚ ਮੈਂ ਲੇਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਉਂਜ ਫੇਸਬੁਕ ਉੱਪਰ ਗਾਹੋ-ਬਗਾਹੇ ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਪੜ੍ਹਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਅਮਰੀਕਾ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਮੇਰੀ ਉਸ ਨਾਲ ਟੈਲੀਫੋਨ ਉੱਪਰ ਦੋ ਚਾਰ ਵਾਰ ਗੱਲਬਾਤ ਵੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਸੰਨੀ ਧਾਲੀਵਾਲ ਇਕ ਅਗਾਂਹਵਧੂ ਅਤੇ ਉਸਾਰੂ ਸੋਚ ਵਾਲਾ ਸ਼ਾਇਰ ਹੈ। ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਾਇਰ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਵਿਚ ਆਈ ਗਿਰਾਵਟ ਤੋਂ ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਵਾਕਿਫ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮੁੜ ਲੀਹ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਾਵਿ-ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਲਈ ਉਹ ਜਿਹੜੀ ਵਿਧੀ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਉਹ ਵਿਅੰਗ ਅਤੇ ਕਟਾਖ਼ਸ਼ ਦੀ ਹੈ, ਜਿਹੜੀ ਪਾਠਕ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਹੁਲਾਸ ਵੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਮੈਂ ਕਦੇ ਸੰਨੀ

ਸੁਹਿੰਦਰ ਬੀਰ

ਧਾਲੀਵਾਲ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਨਹੀਂ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਧਾਲੀਵਾਲ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਬੜਾ ਨਿੱਘਾ ਸੰਬੰਧ ਰਿਹਾ ਹੈ। 1979-80 ਈਸਵੀ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨੌਕੀ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਉੱਪਰ ਐਮ. ਫਿਲ. ਦਾ ਖੋਜ-ਕਾਰਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਸਮਝ ਲਈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੋ. ਧਾਲੀਵਾਲ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਬਣਿਆ। ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਧਾਲੀਵਾਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜ਼ਮੀਨੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਵਿਚਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ਕ ਅਤੇ ਨੇਕ-ਨੀਤੀ ਵਾਲੇ ਇਨਸਾਨ ਸਨ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਾਦਗੀ, ਹਲੀਮੀ ਅਤੇ ਉਚੇਰੀ ਸੋਚ ਵਾਲੇ ਇਨਸਾਨ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਤਰਕਮਈ ਹੱਲ ਜ਼ਰੂਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪੈੜਾਂ 'ਤੇ ਤੁਰਨ ਵਾਲੇ ਜੇ ਅੱਜ ਵੀ ਕੁਝ ਇਨਸਾਨ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਣ ਤਾਂ ਇਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਆਲਾ-ਦੁਆਲਾ ਜ਼ਰੂਰ ਤਰੱਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸੰਨੀ ਧਾਲੀਵਾਲ ਨੂੰ ਆਦਰਸ਼ਕ, ਅਗਰਗਾਮੀ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰਲੀਆਂ ਗਿਰਾਵਟਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਾਲੀ ਸੋਚ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਇਨਸਾਨ ਜਿਹੋ ਜਿਹੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਵਿਚ ਜੰਮਦਾ, ਪਲਦਾ ਅਤੇ ਵਿਕਸਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤ ਦੀ ਘਾਤਤ ਵਿਚ ਜ਼ਰੂਰ ਅਸਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਸਰ ਖਾਲੀ ਆਲੂਣਾ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਈਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਵਿਚ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸੰਨੀ ਧਾਲੀਵਾਲ ਦੀ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਖਾਲੀ ਆਲੂਣਾ ਭਾਵੇਂ 2023 ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਈ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਈ ਸਮਗਰੀ ਇਕਦਮ ਤਤਕਾਲੀ ਸਮਾਜ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਪਿਛਲੇ ਦੋ-ਤਿੰਨ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਜੋ ਪੰਜਾਬੀ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਵਿਚ ਨਿਖੇਧਾਤਮਕ ਪਸਾਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਾਲੀ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ ਉਸਦਾ ਬਹੁ-ਕੋਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕੇਵਲ ਨੌਜਵਾਨ ਪੀੜ੍ਹੀ ਉੱਪਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਹਰ ਉਮਰ ਦੇ ਬੰਦਿਆਂ ਉੱਪਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸਮਾਜਕ ਅਤੇ ਰਚਨਾਤਮਕ ਕਾਰਾਂ-ਵਿਹਾਰਾਂ ਵਿਚ ਰੁੱਝੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸੰਘਰਸ਼ ਹੀ ਹੈ ਪਰ ਪੰਜਾਬੀ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਇਹ ਗਿਰਾਵਟ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੇਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਇਸ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਕੁਝ ਇਨਸਾਨ ਸ਼ਾਰਟ-ਕੱਟ ਰਸਤੇ ਰਾਹੀਂ ਅਗਲੇਰੀਆਂ ਪਦਵੀਆਂ ਨੂੰ ਹਾਸਿਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਨਾਮਣਾ ਖਟਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਟੇਢੇ-ਮੇਢੇ ਰਸਤੇ ਅਪਣਾ ਕੇ ਸੋਹਰਤ ਦੀਆਂ ਬੁਲੰਦੀਆਂ 'ਤੇ ਪੁੱਜਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਸਹੀ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਵਿਚਲਿਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਤੁਰਨ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਚਤੁਰਾਈ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਚਤੁਰਾਈ ਦੇ ਰਸਤੇ ਤੁਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਪਰਦੇ-ਫ਼ਾਸ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸੰਨੀ ਧਾਲੀਵਾਲ ਮੁਹਾਰਿਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਕਾਦਮਿਕ ਪਦਵੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚੇਰੀਆਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੁਝ ਨੇਮ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇਮਾਂ-

ਸੰਨੀ ਧਾਲੀਵਾਲ ਦੀ ਕਾਵਿ-ਸੰਵੇਦਨਾ

(ਖਾਲੀ ਆਲੂਣਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ)

ਨੇਮਾਵਲਿਆਂ ਦੀ ਖਾਨਾਪੂਰਤੀ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਅਨੈਤਿਕ ਤੌਰ-ਤਰੀਕੇ ਅਪਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸਚਾਈ ਨੂੰ ਬੜੀ ਸੂਖਮਤਾ ਨਾਲ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਲਿਖਦਾ ਹੈ:

ਜੀ ਮੇਰਾ ਨਾਂ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਹੈ ਮੈਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਚਿਹਰਾ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।

ਤਿੰਨ ਵਰਲਡ ਪੰਜਾਬੀ ਕਾਨਫਰੰਸਾਂ ਦਾ ਠੱਪਾ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਲਗਾਵਾਂਗੇ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਵਿਚ ਰੀਡਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ ਇਕ ਪੱਥਰ ਨਾਲ ਤਿੰਨ -ਚਾਰ ਪੰਛੀ ਮਾਰ ਆਵਾਂਗੇ।

ਸੰਨੀ ਧਾਲੀਵਾਲ ਵਿਅੰਗ ਦਾ ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਕਵੀ ਹੈ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਕਵੀਆਂ ਉੱਪਰ ਵੀ ਵਿਅੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਕਵੀ ਕਾਵਿ-ਮਹਿਫਲਾਂ ਅਤੇ ਸਰਾਬ ਦੀਆਂ ਮਹਿਫਲਾਂ ਵਿਚ ਗ਼ਲਤਾਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਕਵੀ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਬੇਮੁਖ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਕਵੀ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਤੇ ਰਹਿਣੀ-ਬਹਿਣੀ ਨਾਲ ਨਾ ਪਸੰਦਗੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੰਨੀ ਧਾਲੀਵਾਲ ਆਪਣੀ ਇਸ ਕਵਿਤਾ ਰਾਹੀਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸੁਨੇਹਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਵੀ ਹੋਣਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਗੱਲ ਹੈ ਪਰ ਕਵੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਹ ਇਕ ਸਹੀ ਇਨਸਾਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇਕ ਚੰਗਾ ਨਾਗਰਿਕ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਲਿਖਦਾ ਹੈ:

ਮੈਂ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਕਵੀ ਤੋਂ ਕੀ ਕਰਾਉਣਾ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਕਵੀ ਉਹਦੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕਵੀ ਦਰਬਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੁਬਾਰਕ ਹੋਣ,

ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਮ ਜਿਹਾ, ਸਰੀਫ਼ ਜਿਹਾ, ਪਤੀ ਚਾਹੀਦਾ।

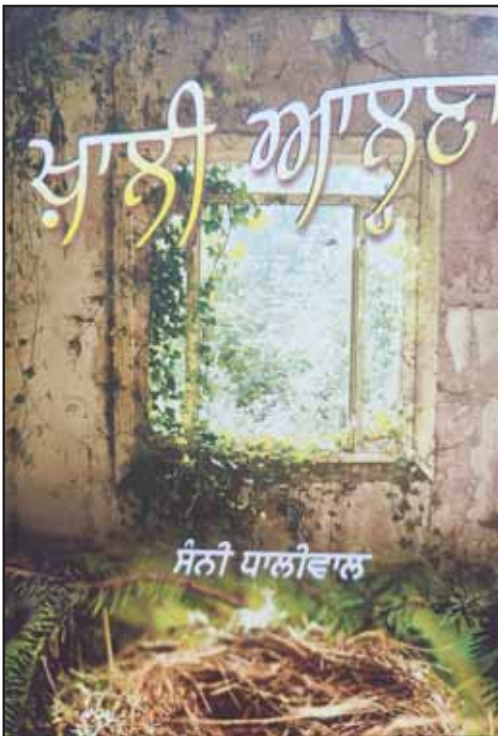
ਮੇਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਡੈਂਡੀ ਚਾਹੀਦਾ, ਜੋ ਸਾਡੀ ਪਰਵਾਹ ਕਰੇ ਸਾਡੀਆਂ ਪਰਿਵਾਰਿਕ ਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰੇ।

‘ਕਨੇਡਾ ਵਾਲਾ ਚਾਚਾ’ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ ਵੀ ਉਹ ਨਵੀਂ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਬੱਚਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਅੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਬੱਚੇ ਕਨੇਡਾ ਰਿਟਰਨ ਚਾਚੇ ਦੀ ਸਾਦ-ਮੁਰਾਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਰਹਿਤਲ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਹੋਇਆ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਾਚਾ ਇਹ ਸਾਦਗੀ ਭਰੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇਕ ਬਣਾਉਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਲਵੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਉਸ ਤੇ ਭਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਫ਼ੋਕੀ ਸੋਹਰਤ ਅਤੇ ਫੁਕਰਾਪੰਥੀ ਬਣੀ ਰਵੇ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਸੋਚ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿਚ ਉਡਾਰੀਆਂ ਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਖ਼ਿਆਲੀ ਤਾਂ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਪਰ ਨਾਲ ਦੀ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕੱਖੋਂ ਹੌਲਾ ਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਅੰਦਰੋਂ ਜੋ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਅਤੇ ਮਾਨਵਤਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ

ਘਟਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਅਜਿਹੀ ਬਣਾਉਣੀ ਤੇ ਤਰਕ-ਹੀਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਅਪਨਾਉਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਲਿਖਦਾ ਹੈ:

ਚਾਚਾ! ਬਾਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਤੁਰ ਕੇ ਨਾ ਜਾਇਆ ਕਰ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਟੈਕਸੀ ਕਰਕੇ ਜਾਇਆ ਕਰ,

ਚਾਚਾ ਯਾਰ! ਤੂੰ ਆਹ ਘਸੀ ਪੁਰਾਣੀ ਨਿੱਕਰ ਜ਼ੁੰ ਪਾ ਕੇ

ਬਾਹਰ ਨਾ ਜਾਇਆ ਕਰ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਚਾਚਾ ਯਾਰ! ਤੂੰ ਬੈਂਡਡ ਕੱਪੜੇ ਪਾਇਆ ਕਰ, ਤੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੇਸੀ ਜਿਹੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਦੇਸੀ ਜਿਹੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਿਚ ਤੂੰ ਦੇਸੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਕਿ ਤੂੰ ਕਨੇਡਾ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੈ, ਸਾਡੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਦੇਸਤ ਦੇ ਫ਼ੋਨ 'ਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪਿਤਾ ਕਨੇਡਾ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਦੇਸ਼ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿਚ ਵਾਪਸੀ ਹੋਈ ਮੌਲਾ ਬਲਦ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਉਸ ਦੀ ਮਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਯਾਦ ਕਰਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਵਿਤਾ ਸੰਕੇਤਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਨਵੀ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਜਿੰਦਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਹਿਮ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਲਿਖਦਾ ਹੈ:

ਤੇਰਾ ਬਾਪੂ ਕਹਿੰਦਾ “ਖਬਰਦਾਰ! ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਮੁੜ ਕੇ ਇਹ ਗੱਲ ਕਹੀ ਤਾਂ,

ਇਹਦੀ ਕਮਾਈ ਨਾਲ ਤਾਂ ਜਵਾਨ ਹੋਏ, ਪੈਰਾਂ ਸਿਰ ਹੋਏ ਰੱਜ ਕੇ ਰੋਟੀ ਖਾਣ ਲੱਗੇ, ਕੱਚੇ ਖੋਲਿਆਂ ਤੋਂ ਪੱਕਿਆਂ ਵਾਲੇ ਹੋਏ, ਹੁਣ ਇਹ ਘਰ ਵਿਚ ਹੀ ਰਹੇਗਾ, ਮੱਜ ਕਰੇਗਾ, ਐਸ਼ ਕਰੇਗਾ, ਜੋ ਜੀ ਕਰੇ, ਉਹੀ ਕਰੇਗਾ।”

..... ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ ‘ਇਹ ਵਿਹਲੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਧਰਤੀ ਦਾ ਭਾਰ ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ’।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ‘ਮੌਲਾ ਬਲਦ’ ਕਾਵਿ-ਕਿਰਤ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਸੁਧ ਦੇ ਮਾਨਵੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਸੱਚੇ-ਸੁੱਚੇ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਅਰਥਾਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਕਾਵਿ-ਕਿਰਤ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਸੁਨੇਹਾ ਸੰਚਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਂ-ਬਾਪ ਧਰਤੀ ਹੇਠਲੇ ਬੋਲਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਧੀਆਂ-ਪੁੱਤਰਾਂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਭਾਰ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਭਾਵੇਂ ਕੋਲ ਰਹਿਣ ਜਾਂ ਦੂਰ, ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੀ ਉਲਾਦ ਦੀ ਪੀੜਾ ਜਿਹਨ ਵਿਚ ਲੁਕਾਈ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਨਾ ਕੇਵਲ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਹੀ ਬਲਕਿ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀ ਵੀ ਬੈਰ ਮੰਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੱਚੇ-ਸੁੱਚੇ ਮਾਅਨਿਆਂ ਵਿਚ ਉਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਦੇਵ-ਪੁਰਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸੰਨੀ ਧਾਲੀਵਾਲ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਹਾਂ ਤੇ ਲਗਭਗ ਪਿਛਲੇ 50 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਪਤਨ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਾਂ।/ਕਈ ਵਾਰ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਹੋਣ ਦੀ ਹੀਣ-

ਭਾਵਨਾ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਉਤਰ-ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਕਾਲ ਵਿਚ ਘਟਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਨਿਰੰਤਰ ਵਧਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਦ ਤੱਕ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਤੀ ਅਸੁਹਿਰਦਤਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰਹੇਗੀ ਤਦ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਹੁਣ ਤੱਕ ਜ਼ਿੰਨੀਆਂ ਵੀ ਰਾਜਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਈਆਂ ਹਨ ਉਹ ਸਵੈ-ਕੇਂਦਰਿਤ ਰਹੀਆਂ ਨੇ, ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਹਿਤਾਂ 'ਤੇ ਬਲ ਦਿੰਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਨੇ, ਉਹ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵੱਲੋਂ ਬੇਮੁਖ ਹੀ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਇਉਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਸੁਹਿਰਦਤਾ ਦਾ ਕਾਲ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਤਾਰ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਦੀ ਦਲਦਲ ਵਿਚ ਖੁੱਭਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੰਨੀ ਧਾਲੀਵਾਲ ਨੇ ਦੋ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ‘ਮੈਂ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ’ ਅਤੇ ‘ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਸਰਾਭਾ’ ਰਾਹੀਂ ਉਤਰ-ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਕਾਲ ਦੇ ਵਿਪਥਨ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਬਦਤਰ ਹੁੰਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਗੋਚਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਦੁਰਦਸਾ ਇਹ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਗ਼ਲਾਂ ਦੀ

ਲੰਮੀ ਗ਼ੁਲਾਮੀ ਨੂੰ ਭੋਗਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਹਕੂਮਤ ਦੇ ਜਬਰ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ। ਗ਼ਦਰੀ ਬਾਬਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਇਵਜ਼ਾਨਾ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ, ਇਹ ਸਾਡੇ ਵੇਲਿਆਂ ਦਾ ਵੱਡਾ ਦੁਖਾਂਤ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਨੀ ਧਾਲੀਵਾਲ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਵਿਚ ਬਾਖ਼ੂਬੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ:

ਬੋੜਾ ਜਿਹਾ ਸੰਭਲ ਕੇ ਸੋਚਦਾ, ਤੂੰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨ ਹੋ ਗਿਆ, ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲੈ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ!ਪਰ! ਆਜ਼ਾਦੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ, ਸ਼ੀਹ, ਮੁਕੱਦਮ, ਕੁੱਤੇ ਚੋਰੀ ਕਰਕੇ ਲੈ ਗਏ।

ਸੰਨੀ ਧਾਲੀਵਾਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੂਝ-ਸਮਝ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਗਹਿਰੀ ਸੰਵੇਦਨਾ ਦਾ ਵਰੋਸਾਇਆ ਹੋਇਆ ਪੰਜਾਬੀ ਸ਼ਾਇਰ ਹੈ। ਉਹ ਭਾਵੇਂ ਪਰਵਾਸ ਧਾਰਨ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸਦੇ ਕਲੇਜੇ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਤੀ ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਛਿੱਲਤ ਚੁੰਭਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਹਰਲੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਉਹ ਬਾਹਰਲੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਆਪਣੇ ਮੁਲਕ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਫ਼ਰਕ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਲਮ ਰਾਹੀਂ ਦੋਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਮਾਜ-ਸਭਿਆਚਾਰ ਨੂੰ ਚਿਤਰਨ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਸਮਾਜਕ, ਧਾਰਮਿਕ, ਰਾਜਸੀ, ਅਕਾਦਮਿਕ, ਪ੍ਰਕਿਰਤਕ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਆਦਿ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਦੇਸ਼ ਬਹੁਤ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਇਹ ਦਿਲੀ-ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਾਂਗ ਮੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੀਏ ਪਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਿਸਟਮ, ਆਪਣੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿਚ ਘਿਰੇ ਹੋਏ ਮਜਬੂਰ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਸੰਨੀ ਧਾਲੀਵਾਲ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ‘ਕੱਲੇ ਕਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ’ ਦਾ ਕਾਰਜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਇਕੱਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਅੱਗੇ ਲੱਗ ਕੇ ਤੁਰੇ ਤਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕਾਫ਼ਲਾ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਨਾਲ ਦੀ ਨਾਲ ਰਾਜਸੀ ਸਿਸਟਮ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਗਲੇਬਲ ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਰਾਹ ਤੋਰਨ ਲਈ ਯਤਨਸ਼ੀਲ ਹੋਵੇ। ਸੰਨੀ ਧਾਲੀਵਾਲ ਦੀ ਸੂਝ-ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਹੀ ਬੂਰ ਪਵੇਗਾ, ਜੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਜਨਤਾ ਅਤੇ, ਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਾਕੇ ਨੌਜਵਾਨ ਇੱਕ-ਜੁੱਟ ਹੋ ਕੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਬਰ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਣ। ਇਸ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਤੇ ਇਸਦੇ ਸੁਖਾਵੇਂ ਰੂਪ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋਣ। ਸੁਪਨਿਆਂ ਨੂੰ ਯਥਾਰਥ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦੇਣੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸ਼ਹਾਦਤਾਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਕੌਮ ਨੂੰ ਗ਼ੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦਿਵਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿੱਤ ਦਾ ਮੱਥਾ ਚੁੰਮਦੀਆਂ ਹਨ।

ਹਾਲ ਦੀ ਘੜੀ ਮੈਂ ਸੰਨੀ ਧਾਲੀਵਾਲ ਦੀ ਹੱਥਲੀ ਕਾਵਿ-ਕਿਰਤ ‘ਖਾਲੀ ਆਲੂਣਾ’ ਦਾ ਆਪਣੇ ਤਹਿ-ਦਿਲੋਂ ਸੁਆਗਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਆਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਲਮ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਸਮਾਜ ਦਾ ਸਦਾ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਦੇਸ਼-ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਗਰੂਕ ਕਰਕੇ ਨਵੀਆਂ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿਚ ਤੁਰਨ ਲਈ ਅਥਾਹ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦਾ ਸੋਮਾ ਬਣਿਆ ਰਹੇਗਾ।

ਪਾਣੀ ਪੀਣ ਦਾ ਸਹੀ ਤਰੀਕਾ

(ਸਫਾ 17 ਦਾ ਬਾਕੀ)

ਵਿਆਹ-ਸ਼ਾਦੀਆਂ ਵਿਚ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋਕ ਆਈਸ ਕਰੀਮ ਵੱਲ ਟੁੱਟ ਕੇ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਗ਼ਲਤ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਡਾ. ਸਤਿਕਾਰ ਸਿੰਘ ਕੱਟੂ, ਐਮ.ਡੀ. ਐਕਿਊਪ੍ਰੈਸਰ ਅਤੇ ਨੈਚਰੋਪੈਥੀ ਨੇ ਇਕ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੌਰਾਨ ਦੱਸੀਆਂ।

ਡਾ. ਕੱਟੂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਣਸਾਰ ਚਾਹ ਦੀ ਥਾਂ ਗਰਮ (ਕੋਸਾ) ਪਾਣੀ ਪੀਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਚਾਹ ਵਿਚ ਇਕ ਕੈਮੀਕਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾ ਕੇ ਲੀਵਰ ਕਿਡਨੀ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਦੇ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਚਾਹ ਕੱਪੜੇ ਜਾਂ ਫਰਸ਼ ਉੱਤੇ ਡੁੱਲ੍ਹ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਛੇਤੀ-ਛੇਤੀ ਧੋਣ ਲਈ ਭੱਜਦੇ ਹਾਂ, ਕਾਰਨ ਡਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿਤੇ ਦਾਗ ਨਾ ਪੈ ਜਾਵੇ ਪਰੰਤੂ ਜੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਚਾਹ ਪੀਣ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਸਰੀਰ ਅੰਦਰੋਂ ਦਾਗੀ ਹੋਇਆ ਪਿਆ ਹੈ, ਉਹਦੇ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਤਕ ਨਹੀਂ,

ਦੂਜਾ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅੰਦਰਲਾ ਹਿੱਸਾ ਦਾਗੀ ਹੋਇਆ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।

ਬਚਪਨ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਲਾਲਟੈਨ ਦੀ ਲਾਟ ਨਾਲ ਚਿਮਨੀ ਕਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਦੇਖਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸੀ, ਦਾਦੀਆਂ, ਮਾਵਾਂ ਚਿਮਨੀ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ ਪਰ ਬੇੜੇ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਲਾਟ ਨਾਲ ਚਿਮਨੀ ਦਾ ਮੁੜ ਓਹੀ ਹਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਐਨ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਾਹ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਰੰਗ ਜਾਂ ਦਾਗ ਚਾੜ੍ਹ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੀ ਸਿਹਤ ਲਈ ਅਤਿ-ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਚਾਹ ਪੀਣੀ ਛੱਡ ਕੇ ਪਾਣੀ ਪੀਣ ਦਾ ਸਹੀ ਤਰੀਕਾ ਅਪਣਾ ਲਈਏ ਤਾਂ ਕਈ ਰੋਗਾਂ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਸਵੇਰੇ ਜਦੋਂ ਪਾਣੀ ਪੀਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਕੁਰਲੀ ਕਰਨ ਵਾਂਗ 32 ਵਾਰ ਘੁਮਾ ਕੇ ਅੰਦਰ ਲੰਘਾਓ, ਫੇਰ ਇਸ ਦਾ ਅਸਰ ਦੇਖਿਓ।

ਡਾ. ਕੱਟੂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਣਸਾਰ ਕੁਰਲੀ ਜਾਂ ਦਾਤਣ, ਬੁਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚਲੀ ਲਾਰ ਬਹੁਤ ਗੁਣਕਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਜ਼ਖਮ, ਦੱਦ ਜਾਂ ਦਾਗ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਉੱਤੇ ਲਾ ਕੇ ਦੇਖੋ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ

ਇਲਾਵਾ ਜੇ ਕਰ ਇਸ ਲਾਰ ਨੂੰ ਉੱਠਣ ਸਮੇਂ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਐਨਕਾਂ ਤਕ ਉਤਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਭਾਵ ਨਜ਼ਰ ਤੇਜ਼ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਲੋਕ ਖੜ੍ਹੇ-ਖੜ੍ਹੇ ਹੀ ਪਾਣੀ ਪੀਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗ਼ਲਤ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਖੜ੍ਹੇ ਕੇ ਪਾਣੀ ਪੀਣ ਨਾਲ ਗੋਡਿਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਸੋ ਇਸ ਕਰਕੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਾਣੀ ਬੈਠ ਕੇ ਪੀਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਹੋ ਸਕੇ ਤਾਂ ਭੁੱਜੇ ਪੈਰਾਂ ਭਾਰ ਬੈਠ ਕੇ ਜਾਂ ਚੌਕਤੀ ਮਾਰ ਕੇ ਖਾਣਾ ਖਾਣਾ ਚਾਹੀਦੇ। ਇਹੀ ਤਰੀਕਾ ਪਾਣੀ ਪੀਣ ਵੇਲੇ ਅਪਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਰਿਜ ਦੀ ਥਾਂ ਘੜੇ ਦਾ ਪਾਣੀ ਸਿਹਤ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਫਰਿਜ ਕਲਚਰ ਨੇ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚੋਂ ਮਨਫੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਡਾ. ਕੱਟੂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਕ ਗੀਤ ਆਇਆ ਸੀ ‘ਜਦੋਂ ਪੈਂਦੀ ਐ ਤਰੀਕ ਜੱਟ ਦੀ ਕਚਹਿਰੀਆਂ ‘ਚ ਮੇਲੇ ਲੱਗਦੇ’ ਇਸ ਗੀਤ ਵਿਚ ਗੀਤਕਾਰ ਨੇ ਕਤਲਾਂ, ਲਤਾਈਆਂ ਪਿੱਛੇ ਲੱਗਣ ਵਾਲੇ ਮੇਲਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਪ੍ਰੰਤੂ ਅੱਜ ਤਕ ਕਿਸੇ ਗੀਤਕਾਰ ਨੇ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦੀ

ਵਜ੍ਹਾ ਕਾਰਨ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਵਿਚ ਲੱਗਣ ਵਾਲੇ ਮੇਲਿਆਂ ਅਤੇ ਮੌਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕਲਮ ਹੀ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੀ। ਹਾਂ, ਗੁਰਦਾਸ ਮਾਨ ਨੇ ਜ਼ਰੂਰ ਗਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਹਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸੋ ਇਸ ਕਰਕੇ ਜੇ ਬਹੁਤੀ ਨਹੀਂ ਆਪਣੇ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਵਿਚ ਮਾਮੂਲੀ ਜਿਹੀ ਤਬਦੀਲੀ ਲਿਆ ਕੇ ਅਸੀਂ ਨਿਰੋਗ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਅ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਗੱਲ ਪਰਹੇਜ਼ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਹੈ।

ਪਹਿਲੇ ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਚੌਕੇ ਛੱਡਣ ਤੇ ਨਵੇਂ ਰਸੋਈ ਕਲਚਰ ਨੇ ਸਾਡੇ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਵਾਸਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਆਟਾ ਗੁੰਨਣਾ, ਦਾਲ-ਸਬਜ਼ੀ ਅਤੇ ਰੋਟੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਬੈਠ ਕੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਠਣ-ਬੈਠਣ ਅਤੇ ਚੁੱਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿਚ ਫੁੱਕਾਂ ਮਾਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਐਕਸਰਸਾਈਜ਼ਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਅੱਜ-ਕੱਲ੍ਹ ਨਵੀਆਂ ਰਸੋਈਆਂ ਵਿਚ ਸਭ ਕੁਝ ਖੜ੍ਹੇ-ਖੜ੍ਹੇ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਗੋਡਿਆਂ ਵਿਚ ਨੁਕਸ ਪੈਣ ਲੱਗ ਪਏ ਹਨ, ਅੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਸਿਆਣਿਆਂ ਦਾ ਆਖਾ ਮੰਨੋ ‘ਸੋ ਪ੍ਰਹੇਜ਼ ਇਕ ਇਲਾਜ’ ਵਿਧੀ ਅਪਣਾਓ ਤੇ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਸਫਲਾ ਬਣਾਓ।

ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵੱਡੀ ਆਸ ਨਾਲ ਤੇਰਾ ਸੁਆਗਤ ਹੈ ਵਿਨੇਸ਼ ਫੋਗਟ

ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਭੁੱਲਰ

ਤੇਰੀ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਾਥ ਰੂਪੀ ਹੋਸਲਾ ਜ਼ਰੂਰ ਰੰਗ ਲਿਆਵੇਗਾ। ਮੁੜ ਮੈਟ ਤੇ ਆਉਣ ਲਈ ਜੀ ਆਇਆਂ।

ਬੀਬਾ ਵਿਨੇਸ਼ ਜਦੋਂ ਤੈਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਉਲੰਪਿਕ ਖੇਡਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਰੋੜਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ 'ਤੇ ਸੱਟ ਵੱਜੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਤਹਿਤ ਕਥਿਤ ਧੋਖਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਆਮ ਲੋਕ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਡਟ ਕੇ ਖੜ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, 'ਵਿਨੇਸ਼ ਫੋਗਟ ਤੂੰ ਹਾਰੀ ਨਹੀਂ, ਤੂੰ ਜੇਤੂ

ਹੈਂ! ਤੂੰ ਕਰੋੜਾਂ ਭਾਰਤੀਆਂ ਦਾ ਦਿਲ ਜਿੱਤਿਆ ਹੈ, ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿਰਦਿਆਂ ਵਿਚ ਵਸ ਗਈ ਐਂ, ਤੇਰੇ 'ਤੇ ਭਾਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਣ ਹੈ, ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋਏ ਧੋਖੇ ਤੋਂ ਸਭ ਭਲੀ-ਭਾਂਤ ਜਾਣੂ ਹਨ, ਓਲੰਪਿਕ ਦੇ ਇੱਕ ਤਗਮੇ ਨਾਲੋਂ ਸਮੁੱਚੇ ਭਾਰਤੀਆਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਦੇ ਤਗਮੇ ਕਿਤੇ ਭਾਰੀ ਹਨ ਜੋ ਤੂੰ ਜਿੱਤ ਲਏ ਹਨ।' ਇਹ ਸਮੁੱਚੇ ਭਾਰਤੀਆਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ 'ਚੋਂ ਉੱਠੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੀ। ਤੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਹੋਸਲੇ ਨਾਲ ਖੇਡ ਰਹੀ ਸੀ, ਏਸ਼ੀਆਈ ਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰਮੰਡਲ ਖੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਨੇ ਦਾ ਤਗਮਾ ਜਿੱਤ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਚੈਂਪੀਅਨਾਂ ਵਿਚ ਦੋ ਵਾਰ ਕਾਂਸੀ ਦਾ ਤਗਮਾ ਜਿੱਤਿਆ ਸੀ। ਪੈਰਿਸ ਵਿਚ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਓਲੰਪਿਕ ਖੇਡਾਂ 'ਚ ਤੈਥੋਂ ਸੋਨ ਤਗਮਾ ਜਿੱਤਣ ਦੀ ਵੱਡੀ ਆਸ ਸੀ, ਤੂੰ ਇਸ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨਜ਼ਦੀਕ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਅਤੇ ਫਾਈਨਲ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਣ ਸਦਕਾ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਤਗਮਾ ਪੱਕਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ।

ਤੂੰ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਜਿੱਤਣ

ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੇਰੇ ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੇਰਾ ਭਾਰ ਸੌ ਗਰਾਮ ਵੱਧ ਹੈ। ਇਸ ਦੋਸ਼ ਨਾਲ ਤੈਨੂੰ ਕੇਵਲ ਹਾਰੀ ਹੋਈ ਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਬਲਕਿ ਕੁਸਤੀ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਬਾਹਰ

ਕਰਦਿਆਂ ਤੇਰੀ ਮਿਹਨਤ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਰੋਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਦਾ ਤੈਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੋਣਾ ਸੁਭਾਵਿਕ ਹੀ ਸੀ ਤੇ ਹੋਇਆ ਵੀ। ਪਰ ਇਹ ਦੁੱਖ ਕੇਵਲ ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮੁੱਚੇ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸੁਆਲ ਉਠਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੇਰਾ ਭਾਰ ਸੌ ਗਰਾਮ ਵੱਧ ਸੀ ਤਾਂ ਓਲੰਪਿਕ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੇ ਪੰਜਾਹ ਕਿਲੋ ਵਜ਼ਨ ਵਿਚ ਖੇਡਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੀ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤੀ? ਖੇਡ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਉਤਰਣ ਹੀ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ? ਜੇਕਰ ਤੇਰਾ ਭਾਰ ਸਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਜਿੱਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਕਿਉਂ ਮੜਿਆ ਗਿਆ? ਇਸਤੋਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੌਰ ਤੇ ਜਾਣ-ਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਮੀ ਫਾਈਨਲ ਵਿੱਚ ਕਿਊਬਾ ਦੀ ਜਿਸ ਪਹਿਲਵਾਨ ਵਾਈ ਗੁਜ਼ਮੈਨ ਲੋਪੇਜ਼ ਨੂੰ ਤੂੰ ਹਰਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਫਾਈਨਲ ਮੈਚ ਖੇਡਣ ਲਈ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਉਤਾਰਿਆ ਗਿਆ ਤੇ ਉਹ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਸਾਰਾ ਐਨ ਹਿਲਡਰਬ੍ਰਾਂਟ ਤੋਂ ਹਾਰ ਗਈ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ੀ ਨਾ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਤੂੰ

ਸੋਨ ਤਗਮਾ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਤੇ ਭਾਰਤ ਦਾ ਨਾਂ ਹੋਰ ਉੱਚਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ।

ਸਮੁੱਚੇ ਭਾਰਤੀਆਂ ਨੇ ਤੇਰੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ੀ ਹਾਰ ਨੂੰ ਹਾਰ ਨਾ ਮੰਨਿਆ ਤੈਨੂੰ ਜੇਤੂ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਤੈਨੂੰ ਹੱਥਾਂ 'ਤੇ ਚੁੱਕਦਿਆਂ ਮਾਣ ਸਨਮਾਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਰ ਵੱਲਧਰੇ ਹਿਰਦੇ ਸਦਕਾ ਤੂੰ ਖੇਡਾਂ ਤੋਂ ਸਨਿਆਸ ਲੈ ਕੇ ਸਿਆਸਤ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਂਗਰਸ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਟਿਕਟ ਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹਲਕਾ ਜੁਲਾਨਾ ਤੋਂ ਵਿਧਾਇਕ ਬਣ ਗਈ ਸੀ। ਸਿਆਸਤ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਤੂੰ ਭਾਵੇਂ ਸਿਆਸਤ ਵਿਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਈ ਪਰ ਲੋਕ ਤੈਨੂੰ ਖਿਡਾਰੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੀ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਤੂੰ ਹੁਣ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਹੋਸਲਾ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖੇਡਾਂ ਤੋਂ ਲਿਆ ਸਨਿਆਸ ਵਾਪਸ ਲੈ ਕੇ ਮੁੜ ਖੇਡਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਪਰਤਦਿਆਂ ਕੁਸਤੀ ਦੇ ਮੈਟ ਤੇ ਕਦਮ ਰੱਖਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਲੋਕ ਤੇਰੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸੁਆਗਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਗ ਕਦੇ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਖੇਡ ਪ੍ਰੇਮੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਲੋਕ ਇਸ ਅੱਗ ਨੂੰ ਹੋਸਲੇ ਦੀਆਂ ਫੁਕਾਂ ਮਾਰ ਮਾਰ ਕੇ ਤੇਰਾ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਤੈਥੋਂ ਆਸ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਸਾਲ 2028 ਵਿਚ ਲਾਸ ਏਂਜਲਜ਼ ਉਲੰਪਿਕ ਖੇਡਾਂ ਵਿਚ ਸੋਨ ਤਗਮਾ ਜਿੱਤ ਕੇ ਭਾਰਤ ਦਾ ਨਾਂ ਹੋਰ ਉੱਚਾ ਕਰੇਂਗੀ। ਵੱਡੀ ਆਸ ਨਾਲ ਤੇਰਾ ਮੁੜ ਮੈਟ ਤੇ ਆਉਣ ਦਾ ਸੁਆਗਤ ਹੈ।

ਪੁਸਤਕ - ਰੰਗ ਬ੍ਰਹਮੰਡੇ
ਲੇਖਕ - ਅਰਮਿੰਦਰ ਜੋਨੀ
ਕੀਮਤ 150

ਰਿਵਿਊ - ਵਿੱਕੀ ਦੀਵਾਨਾ/
ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਬਿਲਿੰਗ

ਜਿਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਨੇ ਕਵਿਤਾ ਇਕੱਲੇ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਉਹ ਦਿਲ ਦੇ ਜਜ਼ਬਾਤ ਹੁੰਦੇ ਆ, ਜਦ ਰੰਗ-ਬ੍ਰਹਮੰਡੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸ਼ਬਦ ਜਜ਼ਬਾਤ ਬਣ ਕੇ ਨਸਾਂ ਵਿਚ ਵਹਿਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਦਿਲ ਦੀ ਧੜਕਣ ਦੇ ਰੰਗਾਂ ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਹੈ। ਲੇਖਕ ਅਰਮਿੰਦਰ ਜੋਨੀ ਨੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਹਰ ਰੰਗ ਨੂੰ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਰਾਹੀਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋਨੀ ਬਾਈ ਨੇ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾ ਲਿਖਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਵਿਚ ਪਿਆਰ ਦਰਦ ਵਿਛੋੜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਸਮਾਜਿਕ ਮੁੱਦੇ ਵੀ ਛੂਹੇ ਨੇ, ਜੋ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਲੇਖਕ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਹੈ ਕਵਿਤਾ 'ਵਿਛੋੜਨਾ' ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 'ਮਦਰ ਲੈਂਗੁਏਜ' ਜੋ ਅੱਜ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਨੇ, ਪਹਿਲੀ ਕਵਿਤਾ 'ਲਲਾਰੀਆਂ ਦੀ ਗਲੀ' ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਚਪਨ, ਜਵਾਨੀ, ਬੁਢਾਪਾ ਵੀ ਰੰਗ ਹੀ ਨੇ ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਇਹ ਸਾਰੇ ਰੰਗ ਮਾਣਦਾ ਹੋਇਆ ਤੁਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲੇਖਕ ਦੀ ਇੱਕ ਖੂਬੀ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ਸਾਧਾਰਨ ਗੱਲ ਨੂੰ ਕਵਿਤਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਲਫਜ਼ ਘੱਟ ਪਰ ਅਸਰ ਡੂੰਘਾ। ਹੋਰ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਜਿਵੇਂ 'ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦੇ ਕੋਤਕ' ਆਦਿ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੋਏ 47, 84 ਦੇ ਦੰਗਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਈਆਂ ਵੱਡਾ-ਟੱਕਾਂ ਨੂੰ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਰਾਹੀਂ ਖੂਬ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਾਰੇ ਲਿਖੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਦਿਲ ਨੂੰ ਟੁੰਬਦੀਆਂ ਨੇ। ਇਸ ਕਵਿਤਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ 57 ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜੋ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਗੱਲ ਇਹ ਲੱਗੀ, ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਪੜ੍ਹੀ ਨਹੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਲੱਗਾ ਜਿਵੇਂ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਨਾਲ ਗੱਲ ਹੋ ਰਹੀ ਹੋਵੇ ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਮੇਰੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਅਨੁਸਾਰ ਨੌਜਵਾਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਵੱਡਿਆਂ ਤੱਕ ਪੜ੍ਹਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਯੋਗ ਹੈ ਅੰਤ ਵਿਚ ਮੈਂ ਇਹੀ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਰੰਗ ਬ੍ਰਹਮੰਡੇ ਉਹ ਕਿਤਾਬ ਹੈ ਜੋ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਦਿਲ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ, ਕੁਛ ਨਾ ਕੁਝ ਰੰਗ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕਵਿਤਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਕਵਿ-ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਜ਼ਰੂਰ ਪੜ੍ਹੋ ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਦਿਲ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਰੰਗ ਛੱਡ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਫੋਨ: 7508698066/8437762766

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਜੀਭ ਕਲਾ ਦਾ ਆਧੁਨਿਕ ਨਮੂਨਾ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇ, ਬਹੁਤਾ ਦੂਰ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਸਿਆਸੀ ਨਾਰਾਇਣ ਕੀਤੀ ਦੇ ਘਰ ਖੁਦ ਮਜ਼ਮਾ ਲਾਉਂਦੇ ਨੇ। ਕੋਈ ਜੀਭ ਤੋਂ ਕੱਥਕ ਕਰਾਉਂਦੇ, ਕੋਈ ਗਤਕਾ ਖਿਡਾਉਂਦੇ। ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਮੌਕੇ ਜਣਾ-ਖਣਾ ਢੋਲੇ ਦੀਆਂ ਲਾਉਂਦੇ। ਰੰਗਲੇ ਪੰਜਾਬ 'ਚ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਬੀਬਾ ਨਵਜੋਤ ਕੌਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਚੰਗੇ ਰੰਗ-ਭਾਗ ਲਾਏ ਨੇ। ਚਾਚੇ ਕੂਟਾਂ ਨੂੰ ਕਾਂਬਾ ਛੇੜ ਦਿੱਤੇ। ਸਿਆਸਤ ਬੜੀ ਗੰਧਲੀ ਚੀਜ਼ ਐ, ਬੀਬਾ ਜੀ ਫਿਰ ਚਿੱਕੜ 'ਚ ਕਿਉਂ ਨਾ ਖੇਡਣ। ਓਹ ਗੁਰੂ! ਹੁਣ ਬੀਵੀ ਵੀ ਹੋ ਗਈ ਸ਼ੁਰੂ।

‘ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਦੀ ਪੇਟੀ ਬੰਨ੍ਹ ਲੇ, ਮੌਸਮ ਵਿਗੜਨ ਵਾਲਾ ਹੈ’। ਬੀਬੀ ਨਵਜੋਤ ਕੌਰ ਸਿੰਘ, ਰਾਜ ਭਵਨ ਗਏ ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤ ਪਾਣੀ ਵਾਂਗ ਪਰ ਅੰਦਰੋਂ ਸੁਨਾਮੀ ਬਣ ਕੇ ਨਿੱਕਲੇ। ਬੀਬਾ ਜੀ ਮੁਖਾਰਬਿੰਦ 'ਚੋਂ ਇੰਜ ਫਰਮਾਏ, ‘ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਕੁਰਸੀ ਲਈ ਪੰਜ ਸੌ ਕਰੋੜੀ ਸੁਟਕੇਸ ਚੱਲਦੇ’। ਜਨਾਬ ਸ਼ੈਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਤਾਲੀ ਠੋਕਣ ਨੂੰ ਸੀ, ਬੀਵੀ ਨੇ ਕਾਂਗਰਸ ਹੀ ਠੋਕਤੀ। ਬੀਬਾ ਜੀ ਦੇ ਰਸ-ਭਿੰਨੇ ਬੋਲ ਰਸ ਘੋਲ ਗਏ, ਜਦੋਂ ਪੈ ਨਿਕਲੇ, ‘ਰਾਜਾ ਵੱਡਿੰਗ! ਆਪਣੇ ਕੁੱਤਿਆਂ ਦੀ

ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰੋ’। ਸਿੰਧੂਪੁਰੀ ਪ੍ਰਵਚਨਾਂ ਨੇ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਬਾਡੀ ਹਿਲਾ’ਤੀ।

ਹਰਭਜਨ ਮਾਨ ਮੱਤਾਂ ਦੇ ਰਿਹੈ, ‘ਉੱਚੇ ਬੋਲ ਨਾ ਬੋਲੀਏ, ਕਰਤਾਰੋਂ ਡਰੀਏ’। ਕੇਲੰਬਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨੀ ਸੈਰੀ ਭਾ’ਜੀ ਵੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੁਲ ਗਾਂਧੀ ‘ਚੋਂ ‘ਪੱਪੂ’ ਖੋਜਿਆ, ਕਾਂਗਰਸ ‘ਚੋਂ ‘ਮੁੰਨੀ’ ਤੇ ਡਾ. ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ‘ਚੋਂ ‘ਮੋਨੀ ਬਾਬਾ’। ਜਦੋਂ ਸੈਰੀ ਪਟਿਆਲਵੀ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸਜੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣਾ ਬਿਸਤਰਾ ਕਾਂਗਰਸ ਭਵਨ 'ਚ ਲਾਇਆ ਸੀ। ਸਿਰਹਾਣੇ ਬੱਲੇ ‘ਪੰਜਾਬ ਏਜੰਡਾ’ ਰੱਖਿਆ। ਔਹ ਦੇਖੋ, ਹੁਣ ਬੀਬਾ ਜੀ ਕਿੰਨੇ ਸੇਵਾ-ਭਾਵ ਨਾਲ ਕਾਂਗਰਸੀ ਬਿਸਤਰਾ ਗੋਲ ਕਰਦੇ ਪਏ ਨੇ। ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਸਟੇਜ ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਢਾਡੀ ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਸੀਤਲ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਗਾਉਂਗੇ। ਅੱਗਿਓਂ ਸੀਤਲ ਬੋਲੇ, ‘ਸੌਦਾ ਵਿਕਦਾ ਦੇਖ ਕੇ ਸੋਚਾਂਗਾ’। ਸਿੰਧੂ ਜੋਤਾ ਵੀ ਸ਼ਾਇਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੋਚਾਂ 'ਚ ਹੀ ਡੁੱਬੀਐ।

ਕਾਂਗਰਸੀ ਨੇਤਾ ਸੁੰਨ ਨੇ। ‘ਸੋਅਲੇ’ ਫਿਲਮ ਆਲਾ ਰਹੀਮ ਚਾਚਾ ਪੁੱਛਦਾ ਪਿਐ, ‘ਇਤਨਾ ਸੰਨਾਟਾ ਕਿਉਂ ਹੈ ਭਾਈ’। ਚਾਚਾ ਜੀ! ਕੀ ਦੱਸੀਏ, ਦੱਸਣ ਜੋਗੇ ਛੱਡੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਲੌਗੋਵਾਲ ਆਲੇ ਸਾਧ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਬਾਬਾ! ਤੈਨੂੰ ਅੱਧਾ ਲੌਗੋਵਾਲ ਟਿੱਚ ਜਾਣਦੈ। ਜੁਆਬ ਸੁਣੇ, ਭੁਜੰਗੀਆ! ਫਿਕਰ ਕਾਰਦੇ, ਆਪਾਂ ਪੂਰੇ ਲੌਗੋਵਾਲ ਨੂੰ ਟਿੱਚ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਸਿੰਧੂ ਜੋਤਾ ਵੀ ਲੌਗੋਵਾਲੀਏ

ਉੱਚੇ ਬੋਲ ਨਾ ਬੋਲੀਏ..!

ਸਾਧ ਦੇ ਬੋਲ ਪੁਰਾ ਰਿਹੈ। ਵੈਸੇ, ਇੱਕ ਟੱਲਾਂ ਵਾਲਾ ਸਾਧ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਜਿਹੜੇ ਕਿਤੇ ਨੀ ਟਿਕਦਾ ਸੀ। ਗੁਰਮੁਖੇ! ਇੱਕ ਅਕਲ ਦਾ ਨਸਾ, ਉਪਰੋਂ ਕੁਰਸੀ ਦਾ ਨਸਾ, ਕਿਸੇ ਪਾਸੇ ਦਾ ਨੀ ਛੱਡਦਾ।

ਸਿੰਧੂ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ ਨਿਰਾਲੇ, ‘ਹਮ ਕੋ ਮਿਟਾ ਸਕੇ, ਜਮਾਨੇ ਮੇ ਦਮ ਨਹੀਂ’। ਮਨੋ-ਮਨੀ ਪ੍ਰਤਾਪ ਬਾਜਵਾ ਬੋਲਿਆ ਹੋਇ, ‘ਤੇਰੀ ਜ਼ਬਾਨ ਬਹੁਤ ਚਲਤੀ ਹੈ ਸੁਰਿਆ..’। ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਨਿਚੋੜ ਕੱਢਿਐ ਕਿ ਸਿੰਧੂ ਜੋਤੋਂ ਨੂੰ ਬੜਾ ਪੁਰਾਣਾ ਜਾਣਦੈ, ਦੋਵੇਂ ਬੋਧੇਂਦੇ ਨੇ। ‘ਅੱਤ ਭਲਾ ਨਾ ਬੋਲਣਾ, ਅੱਤ ਭਲੀ ਨਾ ਚੁੱਪ’। ਭਲੇ ਨੇਤਾ ਮਾਂ ਸਰਸਵਤੀ ਨੂੰ ਜੀਭ ਦੇ ਨੇੜੇ ਨੀ ਚੁੱਕਣ ਦਿੰਦੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਕੰਟਰੋਲ ਰੂਮ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜੀਭ ਨੂੰ ਕਾਬੂ 'ਚ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲੈਣ ਲਈ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਕੋਲ ਨੀ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ।

ਕੰਗਣਾ ਰਣੌਤ ਦੀ ਜੀਭ ਵੀ ਨ੍ਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜੀਭ ਵੀ ਨ੍ਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕੰਗਣਾ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਬੇਬੇ ਨੂੰ ਭਾੜੇ ਦੀ ਔਰਤ ਆਖ 'ਤਾ। ਬੇਬੇ ਮਹਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨੇ ਵੀ ਕਚੀਚੀ ਵੱਟੀ, ਅਸਾਂ ਨੀ ਕਨੌੜ ਝੱਲਣੀ..। ਕੰਗਣਾ ਬਠਿੰਡੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਆਈ, ਤਾਂ ਜੀਭ ਰਸ ਚੌਂਦਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਜ਼ੁਬਾਨ ਚਲਾਉਣੀ ਸੌਖੀ, ਸੰਭਾਲਣੀ ਔਖੀ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਵਚਨ ਹੈ, ‘ਕੰਮ ਕਰੋ, ਫਲ ਦੀ ਆਸ ਨਾ ਰੱਖੋ’। ਜ਼ੁਬਾਨ ਰਸ ਇਕਲੌਤਾ ਐਲੋਵੈਰਾ ਹੈ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਦੇਰੀ ਫਲ ਬਖਸ਼ਦੈ। ‘ਪਹਿਲਾ ਤੋਲੇ, ਫਿਰ ਬੋਲੋ’, ਵੱਡੇ ਬਾਦਲ ਬੋਲਣ 'ਚ ਕੰਜੂਸ ਸਨ। ਅੱਜ ਦੇ ਨੇਤਾ ਬੋਕ ਦੇ ਵਪਾਰੀ ਨੇ। ਸ਼ਾਇਦ ਸ਼ੂਗਰ ਦੇ ਡਰੋਂ ਮਿੱਠਾ ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਟਲਦੇ ਨੇ।

‘ਘੱਟ ਬੋਲੀਏ ਤੇ ਬਹੁਤਾ ਸ਼ਰਮਾਈਏ, ਪੇਕਿਆਂ ਦੇ ਪਿੰਡ ਕੁਤੀਏ’। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਬੀਬੇ ਬੱਚੇ ਸਿਆਸੀ ਪਿਤ 'ਚ ਧੂੜਾਂ ਪੁੱਟ ਰਹੇ ਨੇ। ਬੀਬੀਆਂ ਵੀ ਕਿਹੜਾ ਘੱਟ ਨੇ। ਤਾਹੀਂ ਫਿਲਮ ‘ਨਿੱਕਾ ਜੈਲਦਾਰ’ 'ਚ ਕਰਮਜੀਤ ਅਨਮੋਲ ਨੂੰ ਵੀ ਆਖਣਾ ਪਿਐ, ‘ਪਤਾ ਨੀ ਕੀ ਭਰਿੰਡਾਂ ਖਾ ਲੈਂਦੀ ਐ, ਬਹੁਤ ਕੌੜਾ ਬੋਲਦੀ ਹੈ’। ਵਾਰੇ ਵਾਰੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਦਿਲ ਕਰਦੈ ਮਨੀਸ਼ ਸਿਸੋਦੀਆ ਦੇ ਵੀ। ਭਲਾ ਇਸ ਸਵਾਰਥੀ ਜ਼ਮਾਨੇ 'ਚ ਕੌਣ ਘਰੋਂ ਖਾ ਕੇ ਅਕਲ ਵੰਡਦੈ।

ਸਿਸੋਦੀਆ ਨੇ ‘ਸਾਮ, ਦਾਮ, ਦੰਡ, ਭੇਦ’ ਆਲੇ ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੀ ਘੁੰਢ ਚੁਕਾਈ ਕੀਤੀ। ਖੁੱਲ੍ਹ-

ਦਿੱਲੇ ਪੰਜਾਬੀ, ਤਾੜੀ ਤੱਕ ਨੀ ਮਾਰ ਸਕੇ, ਬੜੇ ਅਹਿਸਾਨ ਫ਼ਰਾਮੋਸ਼ ਨੇ। ਬਾਪੂ ਗਾਂਧੀ ਦਾ ਇੱਕ ਬਾਂਦਰ ਜ਼ਰੂਰ ਟਪੂਸੀ ਮਾਰ ਗਿਆ। ਡੇਰਾ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਆਲੇ ਵਿਧਾਇਕ ਗੁਰਦੀਪ ਸਿਉਂ ਨੇ ਵੀ ਬੜੀ ਸੋਭਾ ਖੱਟੀ ਹੈ, ਮਣਾਂ ਮੂੰਹੀਂ ਇਲਮ ਵੰਡ ਕੇ, ‘ਬਈ! ਪੱਗਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਕਿੱਲ ਲੱਗੇ ਹੁੰਦੇ ਨੇ, ਬੱਝਦੀਆਂ ਵੀ ਨੇ, ਲੱਬਦੀਆਂ ਵੀ ਨੇ’। ਦੁਸਾਣਾਂ ਵਾਲਾ ਦਿਲਜੀਤ ਆਖਦੈ ‘ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੱਗਾਂ ਬੰਨ੍ਹਣੀਆਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਨੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੱਗਾਂ ਸਾਂਭਣੀਆਂ ਵੀ ਆਉਂਦੀਆਂ ਨੇ’।

ਅਜਨਾਲੇ ਆਲੇ ਚੌਂਕ 'ਚ ਪੋਚਵੀਂ ਪੱਗ ਬੰਨ੍ਹ ਕੁਲਦੀਪ ਧਾਲੀਵਾਲ ਨੇ ਇੱਕ ਬਾਣੇਦਾਰ 'ਤੇ ਏਨੀ

ਕੰਗਣਾ ਰਣੌਤ ਦੀ ਜੀਭ ਵੀ ਨ੍ਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕੰਗਣਾ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਬੇਬੇ ਨੂੰ ਭਾੜੇ ਦੀ ਔਰਤ ਆਖ 'ਤਾ। ਬੇਬੇ ਮਹਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨੇ ਵੀ ਕਚੀਚੀ ਵੱਟੀ, ਅਸਾਂ ਨੀ ਕਨੌੜ ਝੱਲਣੀ..। ਕੰਗਣਾ ਬਠਿੰਡੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਆਈ, ਤਾਂ ਜੀਭ ਰਸ ਚੌਂਦਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਜ਼ੁਬਾਨ ਚਲਾਉਣੀ ਸੌਖੀ, ਸੰਭਾਲਣੀ ਔਖੀ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਵਚਨ ਹੈ, ‘ਕੰਮ ਕਰੋ, ਫਲ ਦੀ ਆਸ ਨਾ ਰੱਖੋ’। ਜ਼ੁਬਾਨ ਰਸ ਇਕਲੌਤਾ ਐਲੋਵੈਰਾ ਹੈ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਦੇਰੀ ਫਲ ਬਖਸ਼ਦੈ। ‘ਪਹਿਲਾ ਤੋਲੇ, ਫਿਰ ਬੋਲੋ’, ਵੱਡੇ ਬਾਦਲ ਬੋਲਣ 'ਚ ਕੰਜੂਸ ਸਨ। ਅੱਜ ਦੇ ਨੇਤਾ ਬੋਕ ਦੇ ਵਪਾਰੀ ਨੇ। ਸ਼ਾਇਦ ਸ਼ੂਗਰ ਦੇ ਡਰੋਂ ਮਿੱਠਾ ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਟਲਦੇ ਨੇ।

ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਭੁੱਲ ਬੈਠੇ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਧੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਆਲੇ। ਲਲਕਾਰਾ ਸਿੰਘ ਖਾਮੋਸ਼ ਆਖਦੈ ਕਿ ਆਮ ਘਰਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਜ਼ਰਾ ਬਚ ਕੇ! ਸਾਰੇ ਜੀਭ ਨੂੰ ਗਰੀਸ ਕਰੀ ਫਿਰਦੇ ਨੇ। ਜਿਵੇਂ ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਟੋਪੀ, ਨਹਿਰੂ ਦੀ ਜੈਕਟ, ਚਾਰਲੀ ਚੈਪਲਿਨ ਦੀ ਖੁੰਡੀ ਤੇ ਅਰਜਨ ਵੈਲੀ ਦੀ ਗੰਡਾਸੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਐ, ਉਵੇਂ ਪੰਜਾਬੀ ਲੀਡਰਾਂ ਦੇ ਜ਼ੁਬਾਨ ਰਸ ਆਲੀ ਗਲਾਸੀ ਬਹੁਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ।

ਜੀਵਨ ਸਫਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ‘ਆਪ’ ਵਿਧਾਇਕ ਮਨਵਿੰਦਰ ਗਿਆਸਪੁਰਾ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਧਿਆਓ, ਜੋ ਮੁਖਾਰਬਿੰਦ 'ਚੋਂ ਇੰਜ ਫਰਮਾਏ, ‘ਜਿਹੜਾ ਅੱਖ ਚੁੱਕ, ਅੱਖ ਕੱਢ ਦਿਆਂਗੇ, ਜਿਹੜਾ ਉਂਗਲ ਚੁੱਕ, ਉਂਗਲ ਵੱਢ ਦਿਆਂਗੇ’। ਇੰਜ ਲੱਗਦੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਭਲੇ ਸੱਜਣ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ, ਲੱਕੜਾਂ ਆਲੇ ਆਰੇ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਹੋਣ। ਵਾਰਸ ਸ਼ਾਹ ਅਰਜ ਕਰਦੇ ਪਏ ਨੇ, ‘ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਜੀ ਅਸੀਂ ਨਿਆਇਆਂ ਨੂੰ, ਕੌਣ ਜੰਮਿਆ ਜੋ ਗੁਨਾਹਗਾਰ ਨਾਹੀ’। ਸ਼ਾਹ ਜੀ, ਉਨਾਂ ਦਾ ਕੀ ਕਰੀਏ, ਜੋ ਜੀਭ ਦੀ ਕਮਾਨ ਕਸੀ ਫਿਰਦੇ ਨੇ। ਸਟੈਂਡਰਡ ਵਿਧਾਇਕ ਡਾ. ਚਰਨਜੀਤ ਸਿਉਂ ਦਾ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ, ਜਿਹੜੇ ਦਸਵੀਂ ਪਾਸ ਨਾਲ ਵੀ ਦੁਆ ਸਲਾਮ ਨੀ ਕਰਦੇ।

ਜਿਵੇਂ ਗਿੱਦਤਬਾਹੀ ਨਸਵਾਰ ਦੀ ਚੁੰਢੀ ਦਿਮਾਗ ਖੋਲ੍ਹਦੀ ਐ, ਇਉਂ ਹੀ ਰਾਜਾ ਵੱਡਿੰਗ ਦੀ ਮਿੱਠੀ ਬੋਲੀ ਵੀ ਮਿਸਰੀ ਘੋਲਦੀ ਐ। ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਦੀ ਉਪ ਚੋਣ 'ਚ ਵੱਡਿੰਗਵਾਦ ਨੇ ਤਾਰੀਆਂ ਲਾਈਆਂ। ਤਾਹੀਂ ਨਛੱਤਰ ਸੱਤੇ ਨੂੰ ਹੇਕ ਲਾਉਣੀ ਪਈ, ‘ਮੰਦੜੇ ਬੋਲ ਨਾ ਬੋਲ ਦੇ ਸੱਜਣਾ..’। ਜਦੋਂ ਰੱਬ ਅਕਲ ਦੇ ਗੱਫੇ ਵਰਤਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਲਾਈਨ 'ਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਨੇਤਾ ਜਣ ਖੜੇ ਸਨ। ਰੱਬ ਦੇ ਅਰਦਲੀ ਨੇ ‘ਵਾਜ਼ ਮਾਰੀ, ਅੱਗੇ ਲੰਘ ਆਓ। ਸਭ ਇੱਕੋ ਸੁਰ 'ਚ ਬੋਲੇ, ‘ਹਮ ਯਹਾਂ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਤੇ ਹੈ, ਲਾਈਨ ਵਹੀਂ ਸੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਤੀ ਹੈ’।

ਭਲਿਓ, ਰੱਬ ਨਾਲ ਮਸ਼ਕਰੀਆਂ। ਅੱਕੇ ਖੁਦਾ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜੀਭਾਂ ਤੇ ਕੋੜਤੰਮੀ ਰਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਦੋ ਬੂੰਦਾਂ ਪਾ'ਤੀਆਂ। ਕਾਂਗਰਸੀ ਯੁੱਗ 'ਚ ਭਾਰਤ ਭੂਸ਼ਨ ਆਸ਼ ਦੀ ਜ਼ੁਬਾਨ ਵੀ ਫਰਹਾਦ ਦੇ ਤੇਸੇ ਵਾਂਗੂ ਪਹਾੜ ਚੀਰਦੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਕੁਲਦੀਪ ਮਾਣਕ ਗਾਉਂਦਾ ਮਰ ਗਿਆ, ‘ਛੱਡਿਆ ਤੀਰ ਕਮਾਨ 'ਚੋਂ, ਨਿਕਲੀ ਗੱਲ ਜ਼ੁਬਾਨ 'ਚੋਂ, ਵਾਪਸ ਨਾ ਆਵੇ..’। ਅਮਰੀਕਾ ਆਲਾ ਟਰੰਪ, ਕੱਬਾ ਸੁਭਾਅ ਚੁੱਕੀ ਫਿਰਦੈ। ਕਿਸੇ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨੀ ਟਿਕਦਾ, ਨਾ ਬੋਲਣ ਲੱਗਿਆ ਅੱਗੇ ਪਿੱਛਾ ਦੇਖੇ। ਬਠਿੰਡੇ ਆਲੇ ਦਿਓ ਵਾਂਗੂ ਭੁਚਾਲ ਲਿਆ ਰੱਖਿਐ। ਇੱਕ ਗੱਲੋਂ ਟਰੰਪ ਚੰਗੇ, ਜੋ ਖੁਦ ਕਬੂਲ ਕਰਦੈ, ‘ਨਾਇਕ ਨਹੀਂ, ਖਲਨਾਇਕ ਹੂੰ ਮੈਂ..’।

ਸੁਕਰ ਕਰੋ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦਾ, ਜਿਹੜੇ ਲੋਨ ਪਾਸ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵੀ ਦੇ ਹਾੜੇ ਲਾ ਲੈਂਦੇ ਨੇ, ਸ਼ਾਮ ਵੇਲੇ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ‘ਹੈਪੀਨੈਸ ਇੰਡੈਕਸ’ ਦੇਖਣ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦੈ। ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਸਰਦਾਰ ਪਟੇਲ ਪਟਿਆਲਾ ਆਏ। ਲੱਗੇ ਮਹਾਰਾਜੇ ਦੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਕਰਨ, ‘ਮੇਰੀ ਦਿੱਲੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟਿਆਲੇ ਆਲੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਪਰਜਾ ਬਣਾਂ’। ਕਿਸੇ ਸੱਜਣ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਪਟੇਲ ਸਾਹਿਬ ਏਨੀ ਚਾਪਲੂਸੀ ਕਿਉਂ? ਪਟੇਲ ਨੇ ਕੰਨ 'ਚ ਦੱਸਿਆ, ‘ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਤੋਂ ਕੰਮ ਲੈਣਾ ਹੋਵੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਸਾ ਲਓ, ਅਕਲ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਸਿਰ ਪਾੜ ਦੇਣਗੇ, ਪੰਜਾਬੀ ਅਕਲ ਆਲੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਨੀ ਸਮਝਦੇ’।

ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਲਦੇ ਤਾਂ ਕੰਪਾਸ ਵਰਗੇ ਨੇਤਾ ਨੇ। ਮਿਲਦੇ ਲਖਨਊ ਦੇ ਭੁੱਲ-ਭੁਲੰਈਆ ਵਰਗੇ ਨੇ। ਚੋਣਾਂ ਮੌਕੇ ਇਹੋ ਨੇਤਾ ਪੀਸਾ ਦੀ ਮੀਨਾਰ ਵਾਂਗੂ ਝੁਕ ਜਾਂਦੇ ਨੇ, ਕੁਰਸੀ ਮਿਲਦੇ ਹੀ ਕੁਤਬ ਮੀਨਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਨੇ। ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਵਕੀਲ ਬਾਬਾ ਆਲਮ ਬਣਿਐ, ‘ਹੰਝੂ ਰੁੱਸ ਗਏ, ਰੁੱਸ ਗਏ ਹਾਸੇ, ਅਸੀਂ ਜਾਈਏ ਕਿਹੜੇ ਪਾਸੇ’। ਕਿਸੇ ਮਰਜ਼ੀ ਪਾਸੇ ਜਾਇਓ, ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲੋਂ ਆਹ ਸੁਣਦੇ ਜਾਇਓ...‘ਕੀ ਬੁਣ ਦੁਨੀਆ ਦਾ, ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜਾਣੇ..’।

ਚਿੱਤਰਕਾਰ ਤੇ ਲੇਖਕ ਦੇਵ ਦਾ ਤੁਰ ਜਾਣਾ

ਫਿਲਮੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਉਘੇ ਹਸਤਾਖਰ ਧਰਮਿੰਦਰ ਨੂੰ ਤੁਰਿਆ ਹਾਲੀ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਗਰਾਓਂ ਦੇ ਜੰਮਪਲ ਤੇ ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਨਿਵਾਸੀ ਚਿੱਤਰਕਾਰ ਦੇਵ ਵੀ ਅਕਾਲ ਚਲਾਣਾ ਕਰ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਈਸ਼ਵਰ ਚਿੱਤਰਕਾਰ ਵਾਂਗ ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਸਾਹਿਤ ਰਚਨਾ ਵੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ 1969 ਵਿੱਚ ਲੈਨਿਨ ਬਾਰੇ ਲੰਬੀ ਨਜ਼ਮ 'ਮੇਰੇ ਦਿਨ ਦਾ ਸੂਰਜ' ਲਿਖੀ ਤੇ ਅਗਲੇ ਸਾਲ 'ਵਿਦਰੋਹ' ਨਾਮੀ ਕਾਵਿ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਗੋਲਡਮੈਡਲ ਬਾ ਬਣਾ ਲਈ। 'ਦੂਸਰੇ ਕਿਨਾਰੇ ਦੀ ਤਲਾਸ਼' (78), 'ਮਤਾਬੀ ਮਿੱਟੀ' (83), 'ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਤੇ ਪਰਵਾਜ਼' (92) ਅਤੇ 'ਸ਼ਬਦਾਂਤ' (99) ਉਸਦੇ ਹੋਰ ਕਾਵਿ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵੀ ਏਨੇ ਮਕਬੂਲ ਹੋਏ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 'ਸ਼ਬਦਾਂਤ' ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਸਾਹਿਤ ਅਕਾਡਮੀ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਨੇ 2001 ਵਿੱਚ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਕੇ ਨਿਵਾਜਿਆ। ਉੱਥੇ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਭਾਗ ਪੰਜਾਬ ਉਸਨੂੰ 1992 ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤਕਾਰ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਦੇ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਆਲੋਚਕਾਂ ਸੁਤਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂਰ ਤੇ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਹਦੇ ਬਾਰੇ 'ਦੇਵ ਕਲਾ ਤੇ ਕਾਵਿ' ਨਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਲਿਖ ਕੇ ਉਸਦੀ ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ ਤੇ ਸਾਹਿਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦਾ ਚਹੇਤਾ ਪਾਤਰ ਬਣ ਗਿਆ। 1999 ਵਿੱਚ ਸਤੀ ਕੁਮਾਰ ਤੇ ਹਰਿਨਾਮ ਦੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ 'ਸੰਦੇਹ' ਵੀ ਇਸ ਕਥਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਚੋਣਵੀਆਂ ਪੰਜਾਬੀ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਦਾ ਡੈਨੀਏਲਾ ਤੇ ਹਰਜੀਤ ਗਿੱਲ ਜੋੜੀ ਵਲੋਂ ਕੀਤਾ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਅਨੁਵਾਦ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਸਾਹਿਤਕ ਰਸਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਛਪਿਆ ਤੇ ਸਲਾਹਿਆ ਗਿਆ।

ਆਪਣੀਆਂ ਸੂਖਮ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਸਦਕਾ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਨਾਮਣਾ ਖੱਟਣ ਵਾਲਾ ਦੇਵ ਆਪਣੀ ਨਿਵੇਕਲੀ ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ ਸਦਕਾ ਵਧੇਰੇ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਕਲਾ ਸ਼ੈਲੀ ਸੂਖਮ ਵੀ ਹੈ ਤੇ ਉੱਤਮ ਵੀ। ਉਸਦੇ ਇਸ ਹੁਨਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਦੂਰ ਦੁਰਾਡੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਏਨਾ ਘੁਮਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਅੰਤਕਾਰ ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਦਾ ਪੱਕਾ ਬਾਸਿੰਦਾ ਬਣ ਗਿਆ ਤੇ ਉਸਨੇ ਰੂਬਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਘਰ ਆਪਣਾ ਟਿਕਾਣਾ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਇਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਕਮਰੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਉੱਤੇ ਲਗੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਸਮੇਤ ਆਰਟ ਗੈਲਰੀ ਲਈ ਵੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਥਾਂ ਹੈ।

ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਦੇਵ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਰਟ ਗੈਲਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਚਿੱਤਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਲਾਈਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਵੇਰਵਾ ਤਾਂ ਮੇਰੇ

ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਪਰ 1990 ਤੱਕ ਜਿੱਥੇ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਕਲਾ ਕ੍ਰਿਤੀਆਂ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਇੱਕ ਦੇ ਨਾਂ ਅਫਰੀਕਨ ਆਰਟਸ ਹੈਰੀਟੇਜ (ਨਾਇਰੋਬੀ), ਗੈਲਰੀ ਮਾਰਬਕ (ਬਰਨ), ਗੈਲਰੀ ਹਫਸਪਿਡ (ਜੀਊਰਿਕ), ਗੈਲਰੀ ਹੋਫੀਮਨ (ਕੋਲਨ), ਗੈਲਰੀ ਐਚ, (ਬਰਸੇਲਜ਼), ਗੈਲਰੀ ਲੋਇਯਾ (ਬਰਨ), ਗੈਲਰੀ ਜੋਹਾਨਾ ਰਿਕਾਡ (ਨਿਊਮਬਰਗ), ਗੈਲਰੀ ਸਵੇਟਲਾਨਾ (ਮੰਚਨ), ਗੈਲਰੀ ਐਂਟਰੀਅਮ (ਬੇਸਲ), ਆਰਟ ਗੈਲਰੀ (ਫਰੈਂਕਫਰਟ), ਗੈਲਰੀ ਅਗਰਾਸ (ਨਿਊ ਯਾਰਕ), ਤੇ ਗੈਲਰੀ ਐਕਸਪੋ ਆਰਟ

(ਬਾਰਮੀਲੋਨਾ) ਹਨ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀਊਰਿਕ, ਕੋਲਨ ਤੇ ਬੇਸਲ ਦੀਆਂ ਆਰਟ ਗੈਲਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਉਹ ਪੰਜ-ਸੱਤ ਵਾਰੀ ਆਪਣੇ ਚਿੱਤਰ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਹੀ ਏਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ।

ਚੇਤੇ ਰਹੇ ਕਿ ਜੇ ਧਰਮਿੰਦਰ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਲੁਦਹਾਣਾ ਦੇ ਪਿੰਡ ਡਾਂਗੋ ਵਿੱਚ ਸਨ ਤਾਂ ਦੇਵ ਵੀ ਏਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਕਸਬਾ ਜਗਰਾਓਂ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਔਲਾਦ ਸੀ। ਜਿੱਥੇ ਧਰਮਿੰਦਰ ਨੇ ਦੋ ਵਿਆਹ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਚਾਰ ਧੀਆਂ ਤੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਬਣਿਆ ਦੇਵ ਨੇ ਇੱਕ ਹੀ ਸ਼ਾਦੀ ਕੀਤੀ ਤੇ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਤੋੜ ਵਿਛੋੜਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਉੱਥੇ ਇਸ ਸ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਸਿਧਾਰਥ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਜਿਹੜਾ ਇਸ ਵੇਲੇ 55 ਸਾਲ ਦਾ ਹੈ ਤੇ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਦੇਵ ਦਾ ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਵਾਲਾ ਵੱਡਾ ਘਰ ਖੁਦ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। 1983 ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਦੋ ਲੇਖਕਾਂ ਨੂੰ 15 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਟੂਰ ਉੱਤੇ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਤਾਮਿਲ ਲੇਖਿਕਾ ਵਾਸੰਤੀ (ਪੰਕਜਮ ਸੁੰਦਰਮ) ਸੀ।

ਮੈਂ ਅਤੇ ਵਾਸੰਤੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫਰਾਂਸ ਵਾਲੇ ਦੌਰੇ ਵਿੱਚ ਇਟਲੀ, ਆਸਟਰੀਆ ਤੇ ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਦੋਨਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਦੇਵ ਦੇ ਘਰ ਰਹਿ ਕੇ ਉਸਦੀ ਮਹਿਮਾਨ ਨਿਵਾਜ਼ੀ ਮਾਣੀ ਸੀ। ਜੇ ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਜਾਣੂ ਦੇਵ ਸੀ ਤਾਂ ਆਸਟਰੀਆ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਕੈਪ ਕਾਲਜ ਦਿੱਲੀ ਦਾ ਹਮਜ਼ਮਾਤੀ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਰੇ ਦਲੀਪ ਯਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਵਾਸੰਤੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜੱਫੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਸੀ ਇਸਦੀ ਗੱਲ ਕਦੀ ਫੇਰ ਕਰਾਂਗੇ।

ਅਸੀਂ ਇਟਲੀ ਕਿਉਂ ਗਏ ਉਸਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾਉਣਾ ਕਠਿਨ ਨਹੀਂ। ਏਥੇ ਅਸੀਂ ਮਾਈਕੇ ਲੈਂਜ਼ਲੋ ਦੇ ਕੰਧ ਚਿੱਤਰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਾਂ। ਵੱਡੇ ਚਰਚ ਦੀ ਛੱਤ ਉੱਤੇ ਉਸਦੇ ਬਣਾਏ ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਏਨੇ ਆਕ੍ਰਸ਼ਕ ਹਨ ਕਿ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇੰਝ ਲਗਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਖੁਦ ਵੀ ਛੱਤ ਵਲ ਉਡਾਰੀ ਭਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਚਰਚ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਤੇ ਛੱਤਾਂ ਉੱਤੇ ਮਾਈਕੇ ਲੈਂਜ਼ਲੋ ਦੀ ਕਲਾ ਦੇਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਧੌਣਾਂ ਤਾਂ ਦੁਖਣ ਲਗ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਇਸਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਟਿਕਾਣੇ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਪਿੱਛੋਂ ਬਿਸਤਰ ਉੱਤੇ ਲੈਣ ਪਿੱਛੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੜਨ-ਚਿੱਤਰਨ ਸਮੇਂ ਕਲਾਕਾਰ ਨਾਲ ਕੀ ਬੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਹੈਰਾਨੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਈਸ਼ਾ ਤੇ ਮੇਰੀ ਦੇ ਅੰਗਾਂ ਦੀ ਗੋਲਾਈ, ਨੈਣ ਨਕਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸਫਾਈ ਨੂੰ ਚਰਚ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤ ਵਾਯੂ-ਮੰਡਲ ਨਾਲ ਮੇਲੀਏ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਮਹਿਕ ਉਠਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਆਇਆ ਕਿ ਏਥੇ ਸ਼ਰਧਾ ਤੇ ਕਲਾ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਨੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਆਏ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮੰਤਰ-ਮੁਗਧ ਕਰ ਰਖਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਸਣਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਸੂਈ ਦੇ ਨੱਕੇ ਜਿੰਨੇ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜਿਸਦਾ ਕੁੱਲ ਰਕਬਾ ਚੰਪਾ ਮੀਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ। ਖਾਣਾ-ਪੀਣ ਤੇ ਬਿਜਲੀ ਤੱਕ ਆਯਾਤ (ਇੰਪੋਰਟ) ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਸ ਨਿਕਚੂ ਜਿਹੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਡਾਕ ਤਾਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ, ਰੇਡੀਓ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਬੈਂਕਿੰਗ ਸਿਸਟਮ, ਟਕਸਾਲ, ਸਿੱਕਾ ਤੇ ਅਖ਼ਬਾਰ ਸਭ ਆਪਣੇ ਹਨ। ਵੈਟੀਕਨ ਨਾਂ ਦਾ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਈਸਾਈ ਮੱਤ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਫਿਰਕੇ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਦਾ ਹੈਡ ਕੁਆਰਟਰ ਹੈ ਤੇ ਏਥੋਂ ਦੇ ਪੋਪ ਦੇ ਹੁਕਮ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਫਿਰਕੇ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਸੰਪਰਦਾਇ ਦਾ ਪੱਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਿਲਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਇਹ ਕਿ ਏਥੋਂ ਦੇ ਗਿਰਜਾ

ਨਿੱਕ
ਸੁੱਕ

ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ
ਫੋਨ: 91-98157-78469
Sandhugulzar@yahoo.com

ਘਰਾਂ ਦੀ ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ ਲਈ ਮਾਈਕੇ ਲੈਂਜ਼ਲੋ ਤੇ ਰਫੀਲ ਵਰਗੇ ਜਗਤ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਚਿੱਤਰਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਥਾਂ ਪਰ ਥਾਂ ਠੋਕਰਾਂ ਖਾਣ ਵਾਲਾ ਮਾਈਕੇ ਲੈਂਜ਼ਲੋ ਸੱਠ ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਪੋਪ ਪਾਲ ਤੀਜੇ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਰਕਾਰੀ ਬੁੱਤਘਾਤਾ ਬਣਾਇਆ ਤੇ ਜਿਸਨੇ ਵੈਟੀਕਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ ਤੇ ਬੁੱਤ-ਤਰਾਸ਼ੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਜੋਹ ਵਿਖਾਏ ਜਿਹੜੇ ਰਹਿੰਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੱਕ ਖਿੱਚ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਣੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਹ ਕ੍ਰਿਸਮਾ ਭਾਰਤ ਉੱਤੇ ਬਾਬਰ ਦੇ 1526 ਵਾਲੇ ਧਾਵੇ ਤੋਂ ਇਕ ਦਹਾਕਾ ਪਿੱਛੋਂ ਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣਾ।

ਮੈਂ ਤੇ ਵਾਸੰਤੀ ਵੈਟੀਕਨ ਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ ਹੀ ਦੇਵ ਦੇ ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਵਾਲੇ ਟਿਕਾਣੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਸਾਂ। ਐਨ ਕੁਦਰਤੀ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਵ ਦੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਵੈਟੀਕਨ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਭ ਰਹੇ ਸਾਂ ਜਿੱਥੇ ਦੇਵ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਅਪਣਤ ਸੋਨੇ ਉੱਤੇ ਸੁਹਾਗੇ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।

ਪੰਜ ਸਤੰਬਰ 1947 ਨੂੰ ਜਨਮੇ ਦੇਵ ਦਾ ਅਚਾਨਕ ਤੁਰ ਜਾਣਾ ਹੈਰਾਨ ਤਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਭਾਣਾ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਵੀ ਨਹੀਂ।

ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਮ ਸਾਹ ਲੈਣ ਸਮੇਂ ਉਹ ਸਦਾ ਵਾਂਗ ਏਨੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਦਿਲ ਦਾ ਦੌਰਾ ਪਿਆ ਤੇ ਉਹ ਫਰਸ਼ ਉੱਤੇ ਗਿਰ ਪਿਆ ਅਤੇ ਉਥੇ ਹੀ ਪਿਆ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਉਸਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਤੌੜ ਕੇ ਅੰਦਰ ਗਏ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਉੱਤੇ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦਾ ਵੱਡਾ ਰੈਕ ਪਿਆ ਸੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਸਨੇ ਰੈਕ ਨੂੰ ਹੱਥ ਪਾਇਆ ਹੋਵੇ ਪਰ ਰੈਕ ਨੇ ਸਾਥ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਵੀ ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮੰਗਣ ਤੋਂ ਸਿਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

ਅੰਤਿਕਾ

ਈਸ਼ਵਰ ਚਿੱਤਰਕਾਰ॥

ਦੁਸ਼ਮਨ ਬਣੀ ਹੈ ਹੁਣ ਤਾਂ ਅਪਣੀ ਇਕੱਲਤਾ ਹੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਹੋਰਾਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਅਗੇਰੇ।

ਫਿਰ ਬਲੀ ਕੁਸ਼ਤੀ ਦੀ ਅੱਗ

ਬੀਬੀ ਵਿਨੇਸ਼ ਫੋਗਟ ਫਿਰ ਅਖਾੜੇ ਵਿੱਚ

2024 ਵਿੱਚ ਜਿੱਦਣ ਵਿਨੇਸ਼ ਫੋਗਟ ਨੂੰ ਓਲੰਪਿਕ ਖੇਡਾਂ ਦੇ ਮੈਡਲ ਤੋਂ ਮਹਿਰੂਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਉਦੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਲੇਖਕ ਵਰਿਆਮ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੋਸਟ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਸੀ: ਹਾਇ! ਜੇ ਮੇਰੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਵਿਨੇਸ਼ ਦੇ ਵਧੇ ਜਾਂ ਵਧਾਏ ਗਏ ਸੌ ਗਰਾਮ ਭਾਰ ਦੀ ਥਾਂ ਸੌ ਕਿਲੋਗਰਾਮ ਸੋਨਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਕੇ ਉਹਨੂੰ ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ ਮੜ੍ਹ ਦਿਆਂ! ਸਾਡੀ ਵਿਨੇਸ਼ ਔਰਤ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਤੇ ਮਾਣ-ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਬੇਖੌਫ਼ ਹੋ ਕੇ ਰਣਤੱਤੇ ਵਿੱਚ ਜੂਝੀ ਹੈ। ਧੌਣ ਉੱਚੀ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲੜੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਔਰਤ-ਜ਼ਾਤ ਦੀ ਧੌਣ ਉੱਚੀ ਰਹਿ ਸਕੇ। ਉਸ ਨੇ ਕੇਵਲ ਅਖਾੜੇ ਤੇ ਅਖਾੜੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੀ ਕੁਸ਼ਤੀ ਲੜਨ ਦੀ ਜਾਚ ਨਹੀਂ ਦੱਸੀ, ਸਗੋਂ ਔਰਤ

ਪ੍ਰਿ. ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ

ਫੋਨ: 647-785-1661

ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਆਬਰੂ ਤੇ ਅਜ਼ਮਤ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲੜਨ ਦੀ ਜਾਚ ਵੀ ਦੱਸੀ ਹੈ। ਸੱਚ ਲਈ ਅੜਨਾ ਤੇ ਲੜਨਾ ਦੱਸਿਆ ਹੈ।

ਅਫਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਵਿਨੇਸ਼ ਫੋਗਟ ਓਲੰਪਿਕ ਚੈਂਪੀਅਨ ਬਣਦੀ ਬਣਦੀ ਰਹਿ ਗਈ! ਸੈਮੀ ਫਾਈਨਲ ਜਿੱਤ ਕੇ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮੈਡਲ ਨਾ ਮਿਲਿਆ। ਦੇਸ਼ ਵਾਸੀ ਤਾਂ ਕੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹੇ ਕਿ ਵਿਨੇਸ਼ ਨਾਲ ਡਾਢਾ ਅਨਿਆਂ ਹੋਇਆ। ਕੁਸ਼ਤੀ ਦੇ ਓਲੰਪਿਕ ਚੈਂਪੀਅਨਾਂ ਨੇ ਵੀ ਉਹਦੇ ਲਈ ਹਾਅ ਦਾ ਨਾਹਰਾ ਮਾਰਿਆ। ਕੋਈ ਇਹਦੇ ਪਿੱਛੇ ਗੁੱਝੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੱਸਦਾ, ਕੋਈ ਉਹਦੇ ਵੱਲੋਂ ਲੜੇ ਜੁਝਾਰੂ ਸੰਘਰਸ਼ ਦਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਬਦਲਾ।

ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ 'ਚ ਉਹ ਫਿਰ ਵੀ ਓਲੰਪਿਕ ਚੈਂਪੀਅਨ ਬਣੀ। ਇਹ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ 50 ਕਿਲੋ ਤੋਂ ਵਜ਼ਨ 100 ਗਰਾਮ ਵੱਧ ਨਹੀਂ, ਸਿਰਫ 50 ਗਰਾਮ ਵਾਧੂ ਵਜ਼ਨ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਓਲੰਪਿਕ ਖੇਡਾਂ ਦੇ ਮੈਡਲ ਤੋਂ ਮਹਿਰੂਮ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ! ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ 50 ਗਰਾਮ ਤੱਕ ਵਧੇ ਵਜ਼ਨ ਦੀ ਛੋਟ ਸੀ।

ਉਹ ਭਾਰਤ ਲਈ ਕੁਸ਼ਤੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਓਲੰਪਿਕ ਗੋਲਡ ਮੈਡਲ ਜਿੱਤਣ ਦੀ ਦਹਿਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਸੀ। ਚਾਰ ਵਾਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ਵ ਜੇਤੂ, ਟੋਕੀਓ ਦੀ ਓਲੰਪਿਕ ਚੈਂਪੀਅਨ, ਜਪਾਨ ਦੀ ਅਜਿੱਤ ਪਹਿਲਵਾਨ ਸਜੂਕੀ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰੀ ਕੁਆਟਰ ਮੁਕਾਬਲੇ 'ਚ ਹੀ ਹਰਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪ੍ਰੀ ਕੁਆਟਰ, ਕੁਆਟਰ ਫਾਈਨਲ ਤੇ ਸੈਮੀ ਫਾਈਨਲ ਮੁਕਾਬਲਾ 49 ਕਿਲੋ 900 ਗਰਾਮ ਦੇ ਸਹੀ ਵਜ਼ਨ ਨਾਲ ਜਿੱਤ ਕੇ ਉਹ ਸਿਲਵਰ ਮੈਡਲ ਲਈ ਕੁਆਲੀਫਾਈ ਕਰ ਗਈ ਸੀ। ਪਰ ਫਾਈਨਲ ਮੁਕਾਬਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇਥੇ ਵਜ਼ਨ ਵਿੱਚ 50 ਗਰਾਮ ਦੇ ਵਾਧੂ ਭਾਰ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਏਡੀ ਵੱਡੀ ਮਿਲੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਡਿਸਕੁਆਲੀਫਾਈ ਕਰ ਕੇ ਸਭ ਤੋਂ ਥੱਲੇ ਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜਿਸ ਪਹਿਲਵਾਨ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਸੈਮੀ ਫਾਈਨਲ ਵਿੱਚ ਹਰਾਇਆ ਸੀ ਉਸ ਨਾਲ ਹੀ ਸਿਲਵਰ ਮੈਡਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਉਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਸੋਚੋ ਉਹਦੇ ਦਿਲ 'ਤੇ ਕੀ ਬੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ? ਏਡੇ ਸਦਮੇ ਨੂੰ ਸਹਿੰਦਿਆਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਧਵਾ ਮਾਂ ਨੂੰ ਬੇਵਸੀ 'ਚ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, "ਮਾਂ, ਕੁਸ਼ਤੀ ਜਿੱਤ ਗਈ, ਮੈਂ ਹਾਰ ਗਈ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਦਿਓ। ਤੁਹਾਡੇ ਸੁਪਨੇ ਤੇ ਮੇਰੀ ਹਿੰਮਤ, ਸਭ ਕੁਝ ਟੁੱਟ ਗਿਆ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੁਣ ਹੋਰ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਬਚੀ। 2001 ਤੋਂ 2024 ਦੀ ਕੁਸ਼ਤੀ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਰਹਾਂਗੀ। ਮੈਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਦਿਓ।"

ਮੀਡੀਆ ਖ਼ਬਰਾਂ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ: ਪੈਰਿਸ ਓਲੰਪਿਕ ਵਿੱਚ 7 ਅਗੱਸਤ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਕਰੋੜਾਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ

ਕੁਸ਼ਤੀ 'ਚ ਪਹਿਲੇ ਗੋਲਡ ਮੈਡਲ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਭਾਰਤੀ ਖੇਡ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਭਰਪੂਰ ਘਟਨਾ ਨੇ ਪੂਰਾ ਦੇਸ਼ ਝੰਜੋੜ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। 50 ਕਿਲੋ ਵਜ਼ਨ ਵਰਗੇ ਦੋ ਫਾਈਨਲ ਵਿੱਚ ਪੁੱਜੀ ਭਾਰਤੀ ਪਹਿਲਵਾਨ ਵਿਨੇਸ਼ ਫੋਗਟ ਨੂੰ 50 ਗਰਾਮ ਵਜ਼ਨ ਵੱਧ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਵਿਨੇਸ਼ ਲਈ ਇਸ ਸਦਮੇ 'ਚੋਂ

ਉਭਰਨਾ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਰੀਓ ਦੀਆਂ ਓਲੰਪਿਕ ਖੇਡਾਂ-2016 ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਹ ਮੈਡਲ ਜਿੱਤਦੀ ਜਿੱਤਦੀ ਗੋਡੇ 'ਤੇ ਸੱਟ ਖਾ ਬੈਠੀ ਸੀ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਪਰ ਪੈਰਿਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜੱਗੋਂ ਤੇਰ੍ਹਵੀਂ ਹੋਈ।

ਭਾਰਤ ਪਰਤ ਕੇ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਬੋਲ ਸਕੀ। ਫਿਰ 'ਆਪਣਿਆਂ' ਨੂੰ ਸਵਾਗਤ ਲਈ ਆਇਆਂ ਵੇਖ ਕੇ ਉਹਦੀ ਹਿੱਕ 'ਚੋਂ ਨਿਕਲੇ ਡੂੰਘੇ ਹਉਕੇ ਤੇ ਅੱਖਾਂ 'ਚੋਂ ਡੁੱਲ੍ਹਦੇ ਹੰਝੂ ਹੀ ਉਹਦੀ ਜੁਬਾਨ ਬਣੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹਦੇ ਹਮਦਰਦਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅੱਥਰੂ ਫੁਲਕ ਪਏ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਕੇਵਲ ਏਨਾ ਹੀ ਕਿਹਾ: ਠੀਕ ਸਮਾਂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜ਼ਰੂਰ ਬੋਲਾਂਗੀ। 6 ਅਗਸਤ ਦੀ ਰਾਤ ਤੇ 7 ਅਗਸਤ ਦੀ ਸਵੇਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਹਿਰ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਹੀ ਆਖਾਂਗੀ ਕਿ ਮੈਂ ਹੌਂਸਲਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ। ਮੈਂ ਝੁਕੀ ਨਹੀਂ। ਨਾ ਹੀ ਡੋਲੀ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਯਤਨ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਗੇ। ਪਰ ਘੜੀ ਹੀ ਰੁਕ ਗਈ ਸੀ ਤੇ ਸਮਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹੋ ਮੇਰੀ ਤਕਦੀਰ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਟੀਮ, ਮੇਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਾਸੀ ਤੇ ਮੇਰਾ ਪਰਿਵਾਰ, ਮੈਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮਕਸਦ, ਮੇਰਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ, ਮੇਰੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਅਜੇ ਨਹੀਂ ਆਈ। ਹਾਲਾਤ ਹਰ ਸਮੇਂ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ। ਹਾਲਾਤ ਬਦਲੇ ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਮੈਂ 2032 ਤੱਕ ਵੀ ਕੁਸ਼ਤੀ ਲੜ ਸਕਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਕੁਸ਼ਤੀ ਲਈ ਜੇ ਅੱਗ ਬਲਦੀ ਹੈ ਉਹ ਬੁਝਣ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ।

ਉਹ ਅੱਗ ਸੱਚੀਓ ਨਹੀਂ ਬੁਝੀ। ਜੁਲਾਈ 2025 'ਚ ਗੋਦੀ ਦੇ ਲਾਲ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਪਿੱਛੋਂ ਉਹ ਅੱਗ ਫਿਰ ਬਲ ਉੱਠੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਹੁਕਮ ਮਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ 2028 ਦੀਆਂ ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ ਵਿਖੇ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਓਲੰਪਿਕ ਖੇਡਾਂ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰਾਂਗੀ। ਉਦੋਂ ਤਕ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸਾਡਾ ਪੁੱਤਰ ਵੀ ਮੇਰਾ ਸਾਥ ਦੇਣ ਲਈ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸਾਡੀ ਮਾਣਮੱਤੀ ਧੀਏ! ਤੇਰਾ ਲਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲਾਲ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋਣਗੇ ਤੇ ਤੇਰੇ ਖੁੱਸੇ ਹੋਏ ਓਲੰਪਿਕ ਮੈਡਲ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤੇਰੀ ਧਿਰ ਬਣਨਗੇ। ਤੂੰ ਹੱਕ ਸੱਚ ਲਈ ਲੜਨ ਦੇ ਜਜ਼ਬੇ ਨੂੰ ਜੁਬਿਸ਼ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਹੌਂਸਲੇ ਨਾਲ ਤਿਆਰੀ ਕਰੀਂ, ਲੋਕ ਤੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੋਨੇ 'ਚ ਮੜ੍ਹ ਦੇਣਗੇ। ਦੁਆਵਾਂ ਤੇ ਸੂਝ ਇਛਾਵਾਂ!

ਕਵਿਤਾ ਨੂੰ ਜਿਊਣ ਵਾਲੇ...

ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਵੱਸਦੇ ਸਮਰੱਥ ਕਵੀ, ਗ਼ਜ਼ਲਗੋ ਅਤੇ ਗੀਤਕਾਰ ਹਰਜਿੰਦਰ ਕੰਗ ਦੇ ਸਹਿਜਤਾ ਅਤੇ ਸੁਹਿਰਦਤਾ ਨਾਲ ਲਿਖੇ ਕਾਵਿ ਸੰਗ੍ਰਹਿ 'ਵੇਲ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵੇਲ' ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਨਾਲ ਅਤੇ ਨਿੱਠ ਕੇ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ। ਇੱਕ ਪਾਠਕ ਵਜੋਂ ਇਹ ਮੇਰਾ ਖ਼ੁਦ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਰਚੀ ਹੋਈ ਮਿਆਰੀ ਰਚਨਾ ਜੇਕਰ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਸੰਵਾਦ ਰਚਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਗੱਲ-ਬਾਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਂਗਲ ਫੜ ਕੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਤੋਰਦੀ ਹੈ, ਮਨ ਨੂੰ ਸਕੂਨ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਫਿਰ ਉਹਦੀ 'ਰੂਹ ਨੂੰ ਧੂਹ' ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਖ਼ੂਬਸੂਰਤ ਅਤੇ ਸ਼ਾਹਕਾਰ ਸਾਹਿਤਕ ਰਚਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਕਵਿਤਾ ਨੂੰ ਸਾਹਿਤ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਰੂਪ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੱਚ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਕਵਿਤਾ ਸੁਹਿਰਦ ਮਨੁੱਖੀ ਜਜ਼ਬਿਆਂ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਆਪ-ਮੁਹਾਰਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਵਿਤਾ ਦੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਇਸ ਦੀ ਰੂਹ ਅੰਦਰ ਸਮਾਏ ਭਾਵ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰੀਏ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਹਰਜਿੰਦਰ ਕੰਗ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਦੇ ਵਲਵਲਿਆਂ ਦੀ ਸੁਹਜਮਈ ਤਰਜਮਾਨੀ ਕਰਦੀ

ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਾਠ

ਹੈ। ਉਸ ਦੇ 'ਕਾਵਿ-ਮਨ' ਵਿਚਲੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਅਤੇ ਬਾਕਮਾਲ ਸ਼ਾਇਰੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ, ਜਾਣਦਿਆਂ ਅਤੇ ਮਾਣਦਿਆਂ ਮੈਨੂੰ ਇੰਜ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕਾਫ਼ਲਾ ਮੇਰੇ ਮੁਹੱਬਤਾਂ ਦੀਆਂ ਪੈੜਾਂ ਪਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਵੰਨ-ਸੁਵੰਨੀਆਂ ਮਹਿਕਾਂ ਵੰਡਦਾ ਆਪਣੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਵੱਲ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਨਾਲ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ!

ਹਰਜਿੰਦਰ ਕੰਗ ਦਾ ਸਾਹਿਤ ਸੰਸਾਰ...

ਉਤਰੀ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਸਿਰਮੌਰ ਸੰਸਥਾ 'ਵਿਸ਼ਵ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਅਕਾਦਮੀ' ਦੇ ਮੋਢੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਡਾ. ਗੁਰੂਮੇਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਦੂਸਰੇ ਮੋਢੀ ਹਰਜਿੰਦਰ ਕੰਗ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾਠਕਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਕਰਨਾ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਸਵੈ ਅਤੇ ਸਾਹਿਤਕ ਜੀਵਨੀ 'ਸਿਮ੍ਰਤੀ ਦੇ ਹਾਸ਼ੀਏ' ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਰਜਿੰਦਰ ਕੰਗ ਮਹਿਜ਼ ਕੁਸਲ ਗ਼ਜ਼ਲਗੋ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਇੱਕ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਗੀਤਕਾਰ ਵੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਗੀਤ ਦੀ ਬਣਤਰ ਅਤੇ ਬੁਣਤ ਦੀ ਬਰੀਕਬੀਨੀ ਸਮਝ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਉਸ ਦੇ ਗੀਤਾਂ ਦੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ 'ਆਪਾਂ ਦੇਵੇਂ ਰੁੱਸ ਬੈਠੇ' ਦੀ ਮਕਬੂਲੀਅਤ ਤੋਂ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਗੀਤ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਕਦਰਾਂ ਕੀਮਤਾਂ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਸਚਾਈਆਂ ਨਾਲ ਬਾਵਾਸਤਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਸੁੰਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਸੋਚ ਦੀ ਤਪਸ਼ ਨਾਲ ਹੋਰ ਵੀ ਪਘਰਦੇ ਹਨ। ਹਰਜਿੰਦਰ ਕੰਗ ਲਈ ਗ਼ਜ਼ਲ ਦੇ ਸ਼ਿਅਰ ਦਾ ਮੁਕੰਮਲ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਭਾਵਪੂਰਤ ਹੋਣਾ ਬਹੁਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

ਵੇਲ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵੇਲ...

ਹਰਜਿੰਦਰ ਕੰਗ ਦਾ ਸਾਹਿਤਕ ਸਫ਼ਰ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਤਿੰਨ ਕੁ ਦਹਾਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਏ ਪਲੇਠੇ ਗ਼ਜ਼ਲ ਸੰਗ੍ਰਹਿ 'ਸਵਾਂਤੀ ਬੂੰਦ' ਤੋਂ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਹਾਕਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਿਤਕ ਪੈਂਡਿਆਂ 'ਤੇ ਮੜਕੂ ਨਾਲ ਤੁਰਦਿਆਂ ਉਸ ਨੇ ਪੰਜਵੀਂ ਪੁਸਤਕ 'ਵੇਲ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵੇਲ' ਨੂੰ ਪਾਠਕਾਂ ਤੱਕ ਪੁੱਜਦਿਆਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਉਸ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚਰਚਿਤ ਗੀਤ-ਸੰਗ੍ਰਹਿ 'ਆਪਾਂ ਦੇਵੇਂ ਰੁੱਸ ਬੈਠੇ' ਤੋਂ ਪੂਰੇ 14 ਸਾਲ ਦੀ ਸਹਿਜ, ਸਿਰਜਣਾਤਮਿਕ ਤਪੱਸਿਆ, ਚਿਣਗ ਅਤੇ ਚਿਰਾਗ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ। ਇਸ ਲੰਮੀ ਔੜ ਦੌਰਾਨ ਹਰਜਿੰਦਰ ਕੰਗ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਆਪਸ ਵਿਚ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰੁੱਸੇ। ਬਲਕਿ, ਹਰਜਿੰਦਰ ਕੰਗ ਹਰ ਪਲ ਕਵਿਤਾ ਨੂੰ ਮਾਣਦਾ ਅਤੇ ਜਿਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਕਵਿਤਾ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਜਿਉਂਦੀ ਰਹੀ!

ਅਕਸਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ...

ਕਿ ਵਿਛੜਨ ਵਾਲੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵਿਛੜਦੇ ਹੁੰਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਸਾਡੇ ਦਿਲ ਦੇ ਧੁਰ ਅੰਦਰ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਨੇ। ਜਵਾਨ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚੋਂ ਬੇਵਕਤ ਰੁਖ਼ਸਤ ਹੋ ਜਾਣਾ ਜਾਨ ਹੀ ਕੱਢ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਵਿਛੜ ਗਈ ਭਾਣਜੀ 'ਸਵੀਨਾ' ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦਿਆਂ... ਹਰਜਿੰਦਰ ਕੰਗ ਦੀ ਰੂਹ ਖ਼ੁਦ-ਬ-ਖ਼ੁਦ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹੈ...

ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਉਹ ਕਿਸ ਫੁੱਲ ਦੀ ਖ਼ੁਸ਼ਬੋ ਹੋ ਗਈ

ਹਰਜਿੰਦਰ ਕੰਗ ਦੀ ਵਿਲੱਖਣ ਸਿਰਜਣਾ ਹੈ, 'ਵੇਲ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵੇਲ' !!

ਰੱਬ ਜਾਣੇ ਉਹ ਕਿਸ ਤਾਰੇ ਦੀ ਲੋਅ ਹੋ ਗਈ...

'ਸਵੀਨਾ' ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ 124 ਸਫ਼ਿਆਂ ਦੇ ਇਸ ਕਾਵਿ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿਚ 91 ਵਿਭਿੰਨ ਚੰਗਾਂ-ਰਸਾਂ ਦੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਨਾਮ 'ਵੇਲ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵੇਲ' ਤੋਂ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਅਜੋਕੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਨਿਘਰ ਰਹੀਆਂ ਸਮਾਜਿਕ ਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਕਦਰਾਂ ਕੀਮਤਾਂ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥਵਾਦ ਦੇ ਬੋਲਬਾਲੇ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਕੋਮਲ ਰੂਹ ਵਾਲਾ ਹਰਜਿੰਦਰ ਕੰਗ ਇੱਕ ਲੋਕ ਕਵੀ ਹੈ, ਜੋ ਦੇਸ ਪਰਦੇਸ ਦੇ ਸਮਾਜਿਕ, ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ, ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਸਿਆਸੀ ਤਾਣਿਆਂ-ਬਾਣਿਆਂ ਅਤੇ ਵਰਤਾਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਰੂਹ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਬਲਕਿ, ਚਾਰ ਚੁਫੇਰੇ ਹੋ ਰਹੀ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਖਿਲਾਫ਼ ਆਵਾਜ਼ ਵੀ ਬੁਲੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਕਾਵਿ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਨੂੰ 'ਵੇਲ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵੇਲ' ਕਵਿਤਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਕੁ ਅਗਲੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਵਿਚ ਹਰਜਿੰਦਰ ਕੰਗ ਪਾਠਕ ਨੂੰ ਰੁਪਈਏ (ਪੈਸੇ) ਦੇ ਧੁਰੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਝਾਤੀ ਕੁਝ ਖ਼ੂਬਸੂਰਤ ਸ਼ਬਦ ਚਿੱਤਰਾਂ ਨਾਲ ਮਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ...

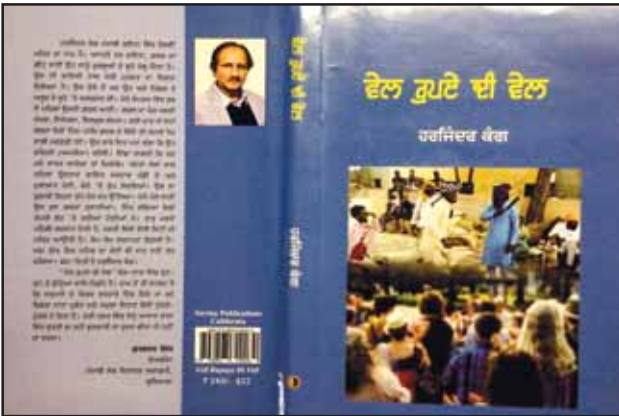
ਮੁੜ ਮੁੜ ਓਹੀ ਚੰਗ ਤਮਾਸ਼ੇ ਮੁੜ ਮੁੜ ਓਹੀ ਖੇਲ।
ਵੇਲ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵੇਲ, ਵੇਲ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵੇਲ।

ਵੱਡਾ ਬਹੁਤ ਅਡੰਬਰ ਹੋਇਆ
ਪੈਸਾ ਪੀਰ ਪੈਗੰਬਰ ਹੋਇਆ
ਇਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਨੰਬਰ ਹੋਇਆ
ਇਸ ਦੇ ਦਰ 'ਤੇ ਵਿਕਣੇ ਆਏ
ਜਲ, ਵਾਯੂ, ਮਿੱਟੀ, ਤੇਲ...

ਤੂੰ ਜ਼ਰਬਾਂ ਦਿੰਨੇ ਲੱਖਾਂ ਨੂੰ
ਕਿਉਂ 'ਕੱਠੇ ਕਰਦੈਂ ਕੱਖਾਂ ਨੂੰ'
ਜ਼ਰਾ ਦੇਖ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ
ਅਰਬਾਂ ਖਰਬਾਂ ਵਾਲੇ ਬੰਦੇ
ਤੁਰ ਗਏ ਏਥੇ ਛੱਡ ਰੁਪਈਆ...

'ਘਰ ਦੇ ਬੂਹੇ, ਪਿੰਡੋਂ ਹੋ ਕੇ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਚੰਗਾ ਹੈ ਨਾ ਘਰ ਜਾਈਏ, ਅੱਧੇ ਅਧੂਰੇ, ਸੀਨੇ ਵਿਚ ਮਰ ਚੱਲੇ' ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਵਿਚ ਹਰਜਿੰਦਰ ਕੰਗ ਨੇ ਬਹੁਤੇ ਪਰਦੇਸੀਆਂ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਰੂਹ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚਾ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੀ ਜੰਮਣ ਭੋਇੰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਪਰਦੇਸ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਪਰਦੇਸੀ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਪਹਿਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਪਰਦੇਸੀ ਦੁਹਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਿਊਣ ਦਾ ਸੰਤਾਪ ਭੋਗਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਰੀਰ ਪਰਦੇਸ ਵਿਚ ਅਤੇ ਮਨ ਜੰਮਣ ਭੋਇੰ ਦੇ ਖਿਆਲਾਂ ਵਿਚ ਉਡਾਰੀਆਂ ਮਾਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ, ਅਨੁਭਵਾਂ ਅਤੇ ਅਹਿਸਾਸਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਖ਼ੂਬਸੂਰਤ ਅਤੇ ਭਾਵਪੂਰਤ ਲਫ਼ਜ਼ਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰੋਇਆ ਹੈ।

ਘਰ ਦੇ ਬੂਹੇ ਵੋ ਆਇਆ ਹਾਂ

ਮੈਂ ਵੀ ਪਿੰਡੋਂ ਹੋ ਆਇਆ ਹਾਂ...

ਆ ਕੇ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹਾਂ ਹੱਸ ਹੱਸ ਕੇ
ਦੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਰੋ ਕੇ ਆਇਆ ਹਾਂ...

ਪੰਜ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਦਾ ਵਾਸੀ ਹਾਂ, ਪਰ
ਪਾਣੀ ਮੰਗਦੇ ਮਰ ਗਏ ਚਾਰ ਕਿਆਰੇ ਮੇਰੇ...

ਨਾ ਹੁਣ ਸਾਡਾ ਜ਼ਿਕਰ ਅਸਾਡੇ ਯਾਰਾਂ ਵਿਚ
ਨਾ ਹੀ ਪੈਤ ਅਸਾਡੀ ਪਿੰਡ ਦੀਆਂ ਜੂਹਾਂ ਤੇ...

ਦੇਸਤੋਂ, ਜ਼ਮਾਨਾ ਬੜੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਦਲ
ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਲੋਕ ਸ਼ਾਇਦ ਜ਼ਮਾਨੇ ਤੋਂ ਵੀ ਕਈ
ਕਦਮ ਛੋਹਲੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਨੇ। ਕੰਗ ਦੇ 'ਚਿੱਤ ਦੀ
ਚਿਣਗ' ਦਾ 'ਚਿਰਾਗ਼' ਵੀ ਕੁਝ ਇੰਜ ਹੀ ਰੁਸ਼ਨਾਅ
ਰਿਹਾ ਹੈ:

ਇਹ ਕਿੱਦਾਂ ਦੇ ਅੱਜ ਦੇ ਲੋਕ
ਕਿੱਥੇ ਤੁਰ ਗਏ ਚੱਜ ਦੇ ਲੋਕ...

ਬੰਦੇ ਵਿਚੋਂ ਬੰਦਾ ਲੱਭਦੇ
ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਵੱਜਦੇ ਲੋਕ...

ਤਕੜੇ ਨਿਕਲੇ ਕਿੰਨੇ ਮਾੜੇ
ਮਾੜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜਨੇ ਹਟ ਗਏ...

ਆ ਗਏ ਲੋਕੀਂ ਦੀਵੇ ਤਾਂ ਦੇ ਦੇ ਲੈ ਕੇ
ਨਾ ਇੱਕ ਵੀ ਆਇਆ ਪਰ ਲੋਅ ਲੈ ਕੇ...

'ਜਿੰਦ ਉਡੀਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚ' ਹਰਜਿੰਦਰ ਕੰਗ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਵਿਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਹੀ ਰੰਗ ਵਿਚ ਰੰਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਿਵੇਕਲੀ ਪਰਵਾਜ਼ ਭਰੀ ਹੈ:

ਜਿੰਦ ਉਡੀਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਬੈਠੀ ਕੱਲੀ ਰਹਿ ਗਈ
ਆਇਆ ਨਾ ਉਹ ਉਸ ਖਾਤਰ ਥਾਂ ਮੱਲੀ ਰਹਿ ਗਈ।
ਲੱਖ ਯਤਨ ਕੀਤੇ ਮੈਂ ਰੁਖ਼ਸਤ ਹੋਵੇ ਨਾ ਇਹ
ਯਾਦ ਕਿਸੇ ਦੀ ਦਿਲ ਵਿਚ ਮੱਲੋ-ਮੱਲੀ
ਰਹਿ ਗਈ।...

ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇੱਕ ਜਸ਼ਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜੀਵਣਾ ਵੀ ਜਸ਼ਨ ਵਾਂਗ ਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਨਸਾਨ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਜੀਵਨ ਦੇ ਹੰਢਣ-ਹੰਢਾਉਣ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਅਤੇ ਚੱਕਰ ਵਿਚ ਹੀ ਉਲਝਦਾ ਅਤੇ ਜੁਝਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਹੁਸੀਨ ਪਲਾਂ ਨੂੰ ਜਿਉਣਾ ਤਾਂ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ, ਬਹੁਤੇ ਅਧੂਰੇ ਇਨਸਾਨ ਤਾਂ ਪਦਾਰਥ 'ਕੱਠੇ ਕਰਦੇ-ਕਰਦੇ ਹੀ ਇਸ ਜਹਾਨ ਤੋਂ ਰੁਖ਼ਸਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ

ਹਨ... ਪੂਰੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

'ਲੰਮੇ ਲੰਮੇ ਰਾਹ ਜਿੰਦੜੀਏ'
ਇੱਕ ਜਾਗਰੂਕ ਕਵਿਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਹਰਜਿੰਦਰ ਕੰਗ ਦੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਜਾਦੂਗਰੀ ਵੀ ਬਾਕਮਾਲ ਹੈ:

ਲੰਮੇ ਲੰਮੇ ਸਾਹ ਜਿੰਦੜੀਏ
ਨਿੱਕੇ ਨਿੱਕੇ ਸਾਹ ਜਿੰਦੜੀਏ
ਸਾਹ ਦਾ ਨਹੀਂ ਵਸਾਹ
ਜਿੰਦੜੀਏ

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵੀ ਤੁਰ ਸਕਦੀ
ਏ

ਬਸ ਤੂੰ ਤੁਰਦੀ ਜਾਹ
ਜਿੰਦੜੀਏ...

'ਕੰਗ' ਤਨ ਦਾ ਜਦ ਕੋਠਾ ਢੱਠਾ
ਫਿਰ ਲੋਕਾਂ ਕਰ ਬਾਲਣ ਕੱਠਾ
ਵਿਚ ਸਿਵਿਆਂ ਦੇ ਧਰ ਕੇ ਤੈਨੂੰ
ਕਰਨਾ ਫੇਰ ਸਵਾਹ ਜਿੰਦੜੀਏ...

ਲੋਕ ਕਵੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼
ਬਣਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀਆਂ
ਵਿਰੁੱਧ ਵਕਤ ਸਿਰ ਆਵਾਜ਼ ਵੀ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ।
ਹਰਜਿੰਦਰ ਕੰਗ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੇ
ਵਲਵਲਿਆਂ ਨੂੰ 'ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਘੇਰਾ' ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ
ਸ਼ਬਦੀ ਜਾਮਾ ਪਹਿਨਾਇਆ ਹੈ:

ਰੋਕਣ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰਾਂ ਲਾਇਆ ਜ਼ੋਰ ਬਥੇਰਾ।
ਦੇਖ ਕਿਸਾਨਾਂ ਪਾ ਲਿਆ ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਘੇਰਾ।
ਚਿਰ ਪਿੰਡੋਂ ਪੰਜਾਬ 'ਚੋਂ ਇਤਿਹਾਸ ਬੋਲਿਆ
ਫੇਰ ਨਗਾਰਾ ਵੱਜਿਆ ਤੇ ਤਖ਼ਤ ਡੋਲਿਆ
'ਕੰਗ' ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਫਿਰ ਜਿਵੇਂ ਪਾਇਆ ਏ
ਫੇਰਾ...

ਮਨੁੱਖੀ ਹੱਕਾਂ ਦੇ ਮੋਢੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ
ਦੀ ਲਾਸ਼ਾਨੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਨੂੰ ਕੌਣ ਭੁਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?
ਹਰਜਿੰਦਰ ਕੰਗ ਨੇ ਇਸ ਸ਼ਹਾਦਤ ਨੂੰ ਅਤਿ ਭਾਵੁਕ
ਲਫ਼ਜ਼ਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰੋਇਆ ਹੈ:

ਦੁਖੀਆਂ ਦੀ ਬਾਂਹ ਫੜ ਲਈ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ
ਜੀ

ਦੀਨ ਦੁਖੀ ਲਈ ਬਣ ਗਏ ਹਿੰਦ ਦੀ ਚਾਦਰ
ਜੀ...

'ਦੇਖੀਂ ਆ ਕੇ ਬੁੱਲ੍ਹਿਆ' ਰਚਨਾ ਵਿਚ
ਹਰਜਿੰਦਰ ਜੀ ਇੱਕ ਨਿਵੇਕਲੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਾਬਾ
ਬੁੱਲ੍ਹੇ ਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਸੰਵਾਦ ਰਚਾਉਂਦੇ ਹਨ:

ਦੇਖੀਂ ਆ ਕੇ ਬੁੱਲ੍ਹਿਆ ਹਨੁਰੇ ਕਾਹਦਾ
ਝੁੱਲਿਆ।

ਮੰਦਰਾਂ ਮਸੀਤਾਂ ਵਿਚ ਲਹੂ ਕੀਹਦਾ
ਝੁੱਲਿਆ।

ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸਾਹਿਤਕਾਰ ਰਸੂਲ ਹਮਜ਼ਾਤੋਵ ਦੀ
ਸੰਸਾਰ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਵਾਰਤਕ 'ਮੇਰਾ ਦਾਗ਼ਿਸਤਾਨ'
ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਨੇ ਪੜ੍ਹਿਆ
ਹੋਵੇਗਾ। ਮਾਂ-ਬੋਲੀ ਪ੍ਰਤੀ ਰਸੂਲ ਦਾ ਇਹ ਮੰਨਣਾ
ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੀ ਮਾਂ-ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਇੱਕ
'ਬਦਾਅਸੀਸ' ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਰਜਿੰਦਰ
ਕੰਗ ਦੇ 'ਗੀਤ' ਵਿਚ ਵੀ ਮਾਂ-ਬੋਲੀ ਦੇ ਸਨੇਹ
ਪ੍ਰਤੀ ਵੀ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਖ਼ੂਬਸੂਰਤ ਪੈਗਾਮ ਹੈ:
ਇਸ ਵਿਚ ਜਪੁਜੀ ਜਪਿਆਂ ਬੁੱਲ੍ਹਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਤੂੰ
ਹਾਸ਼ਮ, ਕਾਦਰ, ਵਾਰਿਸ, ਦੁੱਲਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਤੂੰ
ਇਸ ਦੇ ਢੋਲੇ, ਮਾਹੀਏ, ਗੀਤ ਸੁਣਾ ਸੱਜਣਾ...
ਮਾਂ ਬੋਲੀ ਤੋਂ ਮੁੱਖ ਮੋੜਨਾ ਚੰਗਾ ਨਈਂ
ਆਪਣਾ ਮਾਂ ਦਾ ਹੱਥ ਛੋੜਨਾ ਚੰਗਾ ਨਈਂ
ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਹੋਣ ਦਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਨਿਭਾ ਸੱਜਣਾ...
ਮਨੁੱਖ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਤਾਣਿਆਂ-ਬਾਣਿਆਂ

ਵਿਚ ਵਿਚਰਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਰਿਸ਼ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਜ਼ਦੀਕੀ
ਅਤੇ ਨਾਜ਼ੁਕ ਤੰਦਾਂ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। 'ਬੁੱਢੀ ਮਾਂ
ਬੈਠੀ ਹੈ, ਹੁਣ ਕੁੜੀਆਂ ਦੀ ਮਾਂ ਨਾ ਕੋਈ, ਅਤੇ
ਪਿਤਾ' ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਵਿਚ ਮਹੱਤਵ ਪੂਰਨ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ
ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਤਿੜਕ ਰਹੀਆਂ ਤੰਦਾਂ ਦੇ
ਦਰਦ ਨੂੰ ਹਰਜਿੰਦਰ ਕੰਗ ਨੇ ਖ਼ੂਬਸੂਰਤੀ ਨਾਲ
ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ:

ਪੱਤਾ ਪੱਤਾ ਕਿਰਦੀ ਠੰਡੀ ਛਾਂ ਬੈਠੀ ਹੈ
ਘਰ ਦੇ ਇੱਕ ਖੁੰਜੇ ਵਿਚ ਬੁੱਢੀ ਮਾਂ ਬੈਠੀ ਹੈ...
ਬਾਂਹ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਇਸ ਦੀ ਘਰ ਦੇ ਜੀਆਂ 'ਕੰਗ'
ਮੌਤ ਕੁਲਹਿਣੀ ਦੀ ਇਹ ਫੜ ਕੇ ਬਾਂਹ ਬੈਠੀ ਹੈ।

ਕੁੜੀਆਂ ਤਾਂ ਹੁਣ ਕੁੜੀਆਂ ਨੇ ਬਸ
ਕੁੜੀਆਂ ਕਦ ਹੁਣ ਚਿੜੀਆਂ ਰਹੀਆਂ
ਉਡ ਜਾਵਣ ਜੋ ਮਾਰ ਉਡਾਰੀ
ਲੋਕੇ ਸ਼ਗਨਾਂ ਦੀ ਫੁਲਕਾਰੀ।

ਪਰ ਲੋਕੀ ਇਹ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਨੇ
ਜਦ ਬੇਵਸ ਕੋਈ ਧੀ ਮਰਦੀ ਹੈ
ਕੁੱਖ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਕੌਮ ਦੀ
ਇੱਕ ਮਾਂ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਮਰਦੀ ਹੈ
ਜਿਸ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੰਮਿਆ ਜਾਇਆ
ਸਮਝੋ ਤਾਂ ਉਹ ਮਾਂ ਮਰਦੀ ਹੈ।

ਪਿਤਾ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਪਰਮ ਪੁਰਖ
ਪਿਤਾ ਬੋਹੜ ਦੀ ਛਾਂ ਵਰਗਾ
ਛੱਤ, ਦੀਵਾਰਾਂ, ਬੂਹਾ, ਸਰਦਲ
ਪਿਤਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਥਾਂ ਵਰਗਾ।

ਹਰਜਿੰਦਰ ਕੰਗ ਨੇ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਸੁੰਦਰ
ਲਾਈਨਾਂ 'ਉਹ ਗੀਤ ਅਜੇ ਨਹੀਂ ਲਿਖ ਹੋਇਆ'
ਦੇ 'ਹਉਕੇ' ਨਾਲ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼
ਕੀਤੀ ਹੈ...

ਗ਼ਮ ਰਗ ਰਗ ਦੇ ਵਿਚ ਧੁੰਮ ਗਿਆ
ਮੇਰਾ ਹਉਕਾ ਅੰਬਰ ਧੁੰਮ ਗਿਆ
ਉਹ ਗੀਤ ਕਿਤੇ 'ਕੰਗ' ਗੁੰਮ ਗਿਆ
ਜੋ ਦਿਲ-ਮੁੰਦਰੀ ਵਿਚ ਮੜ੍ਹਿਆ ਸੀ...

'ਵੇਲ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵੇਲ' ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਨਿਵੇਕਲੇ
ਲਫ਼ਜ਼ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਿੰਗਾਰਦੇ ਹਨ। ਹਰਜਿੰਦਰ ਕੰਗ
ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਗੂੜ੍ਹਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਉਸ
ਕੋਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਹੈ। ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਜਾਦੂਗਰੀ,
ਅਤੇ ਕੁਝ ਕੁ ਹੀ ਚੋਣਵੇਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਵੱਡੀ ਅਤੇ
ਅਰਥਪੂਰਨ ਗੱਲ ਕਹਿਣ ਦੀ ਮੁਹਾਰਤ ਵੀ ਹੈ।
ਮੈਨੂੰ ਇੰਜ ਵੀ ਲੱਗਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਿਸਾਬ ਦੇ
ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਉਚਕੋਟੀ ਦੀ ਤਾਲੀਮ ਵਾਲੇ ਅਤੇ
ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਮੁਹਾਰਤ ਦੀ ਵਿਲੱਖਣਤਾ
ਵਾਲੇ ਹਰਜਿੰਦਰ ਕੰਗ ਨੂੰ ਹਰਫ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ
'ਵਾਧ-ਘਾਟ' ਅਤੇ 'ਨਾਪ-ਤੋਲ' ਦੀ ਸੰਪੂਰਨ
ਨਿਪੁੰਨਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ
ਦੇ ਸਮੀਕਰਨ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਤੇ ਸੰਤੁਲਿਤ ਬਹਿੰਦੇ
ਹਨ।

ਹਰਜਿੰਦਰ ਕੰਗ ਦੀ ਸ਼ਾਇਰੀ ਵਿਚੋਂ
ਅਕਸਰ ਹੀ ਪਿੰਡ, ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਸਧਾਰਨ ਲੋਕ ਅਤੇ
ਪੰਜਾਬੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਦੀ ਮਹਿਕ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।
ਉਸ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਰੂਹ ਨੂੰ ਧੂਹ
ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਾਠਕ ਨੂੰ ਕੀਲ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।
ਹਰਜਿੰਦਰ ਕੰਗ ਨੂੰ ਇਹ ਭੋਤ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੇ
ਢੁਕਵੇਂ ਸ਼ਬਦ ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਰੂਹ ਨਾਲ ਲਾਡ-
ਲਡਾਉਂਦਿਆਂ ਤੇ ਕਿੱਕਲੀ ਪਾਉਂਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ
ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਤੋਰ ਲੈਣਗੇ, ਨਾਲ ਜੋੜ ਲੈਣਗੇ
ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਪਾਠਕ ਉਸਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਨਾਲ
ਇਕ-ਮਿਕ ਹੋਣ ਨੂੰ ਖ਼ੁਦ-ਬ-ਖ਼ੁਦ ਕਾਹਲੇ ਪੈ
ਜਾਣਗੇ।

'ਵੇਲ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵੇਲ' ਇੱਕ ਪੜ੍ਹਨਯੋਗ
ਪੁਸਤਕ ਹੈ। ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਰੂਹ ਵਿਚਲਾ ਸੁਨੇਹਾ
ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਰੂਹ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੁਸਤਕ
ਵਿਚ ਕਈ ਹੋਰ ਖ਼ੂਬਸੂਰਤ ਰਚਨਾਵਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਿਲ
ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਸੁਹਿਰਦ
ਪਾਠਕ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਪਸੰਦ ਕਰਨਗੇ।

ਪਾਠਕ ਦੇਸਤੋਂ, ਲੇਖਕ ਆਪਣੀਆਂ
ਰਚਨਾਵਾਂ ਪਾਠਕਾਂ ਲਈ ਹੀ ਲਿਖਦਾ ਹੈ।
ਆਓ... ਹਰਜਿੰਦਰ ਕੰਗ ਦੀ ਇਸ ਖ਼ੂਬਸੂਰਤ
ਸ਼ਾਇਰੀ ਦਾ ਸੁਆਗਤ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਅਨੰਦ
ਮਾਣੀਏ! ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਹਰਜਿੰਦਰ ਕੰਗ ਦੇ ਅਗਲੇ
ਅਤੇ ਅਗਲੇਰੇ ਸਾਹਿਤਕ ਪੈਂਡਿਆਂ ਲਈ ਸ਼ੁੱਭ
ਕਾਮਨਾਵਾਂ।

ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜ਼ਿੰਦਾਬਾਦ।

-ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ, ਯੂ ਐਸ ਏ
ਫੋਨ: 209 600 2897

ਸਚਾਈ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰੋ!

ਜਿਹੜੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜਾਂ ਕਹਿ ਲਵੋ ਜੋ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਰ ਪੀੜ੍ਹੀ ਚਲਦੀਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਪੱਕਾ ਇਲਾਜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸਗੋਂ ਉਹ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਅਗਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿਚ ਨਾ ਜਾਣ, ਇਸ ਲਈ ਮਾਹਿਰਾਂ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਕੇ ਕੁਝ ਪਰਹੇਜ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਕੁਝ ਕੁਰੀਤੀਆਂ/ਕੰਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਐਸੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਇਨਸਾਨ ਜੰਮਿਆ, ਉਦੋਂ 'ਤੇ' ਹੀ ਨਾਲ ਹਨ ਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਥਾਂ-ਥਾਂ 'ਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਰਹਿਣੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਸੱਚ-ਝੂਠ, ਚੋਰੀ-ਠੱਗੀ, ਬਦਮਾਸ਼ੀ, ਨਸ਼ੇ, ਬਲਾਤਕਾਰ, ਰਿਸ਼ਵਤ, ਜਾਤ ਧਰਮ ਆਦਿ ਆਦਿ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਐਸੀ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਜਿਥੇ ਇਹ ਕੁਰੀਤੀਆਂ/ਕੰਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜੋ ਲੋਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਕਰਦੇ, ਉਹ ਅਪਣੇ-ਆਪ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਨਾਲ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ ਤੇ ਗੁਮਰਾਹ ਕਰਦੇ।

ਪਰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਐਸੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਵੀ ਹਨ ਜਿਥੇ ਸਫਾਈ ਹੈ, ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਹੈ, ਚੰਗੀਆਂ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਸਹੂਲਤਾਂ ਹਨ ਤੇ ਲੋਕ ਆਪਸੀ ਪ੍ਰੇਮ-ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਦੇਸਤੋਂ ਜੋ ਹੋ ਸਕਦੇ, ਉਸ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰੋ ਤੇ ਜੋ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਉਸ 'ਤੇ ਕੰਟਰੋਲ ਲਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ। ਪਰ ਸਿਆਸੀ, ਧਾਰਮਿਕ ਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਨੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਿਖਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਮੁੰਗੇਰੀ ਲਾਲ ਦੇ ਹਸੀਨ ਸੁਪਨਿਆਂ 'ਤੇ' ਬਚੋ।

ਚੰਗੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਸਿਹਤ, ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਮੁਢਲੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਹਨ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ/ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਚੰਗੀਆਂ ਬਣ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਰਕਾਰਾਂ/ਨੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪਾਸੇ ਵੱਧ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਚ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਸੇਗਾ ਕੰਮ ਦੇ ਨਾਲ।

ਜੈ ਕਿਰਤ

-ਡਾ ਦਲੇਰ ਸਿੰਘ ਮੁਲਤਾਨੀ, ਸਿਵਲ ਸਰਜਨ (ਰਿਟਾ)
ਫੋਨ: 98141-27296

ਫਿਲਮ ਲੋਕ

ਫਿਰ ਚੱਲਿਆ ਰਕੁਲਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਜਾਦੂ

ਅਦਾਕਾਰਾ ਰਕੁਲਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਇਸ ਸਾਲ 14 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਰਿਲੀਜ਼ ਹੋਈ ਫਿਲਮ 'ਦੇ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ-2', ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਵਿਚ 36.46 ਕਰੋੜ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਰਬੋਤਮ ਕਮਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ 'ਦੇ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ' (104.13 ਕਰੋੜ), 'ਮਰਜਾਵਾਂ' (48.04 ਕਰੋੜ) ਅਤੇ 'ਯਾਰੀਆਂ' (40.01 ਕਰੋੜ) ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੌਥੇ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਆ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਫਿਲਮ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਇਹ ਸਿਲਸਿਲਾ ਅੱਗੇ ਵੀ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਬਾਦਸ਼ਾਹਤ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਅੰਸੂਲ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨ ਵਿਚ ਬਣੀ ਇਸ ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਰਕੁਲਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਅਜੇ ਦੇਵਗਨ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁੱਖ ਭੂਮਿਕਾ ਵਿਚ ਹੈ। ਫਿਲਮ 'ਦੇ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ-2' ਵਿਚ ਰਕੁਲਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਇਸ਼ਾ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਸਟਾਈਲਿਸ਼ ਦਿੱਖ ਨਾਲ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਦਿਲ ਜਿੱਤ ਲਿਆ। ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਅਜੇ ਦੇਵਗਨ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਕੈਮਿਸਟਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਕ ਖੂਬ ਪਸੰਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਆਪਣੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਬੇਹੱਦ ਦਮਦਾਰ ਐਕਟਿੰਗ ਲਈ ਹਰਮਨ ਪਿਆਰੀ ਰਕੁਲਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਕਿਰਦਾਰਾਂ ਵਿਚ ਜਾਨ ਪਾਉਣ ਲਈ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਤੋਂ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਜੀਅ ਨਹੀਂ ਚੁਰਾਉਂਦੀ। ਇਹੀ ਵਜ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਬੇਹੱਦ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਦੱਖਣ ਭਾਰਤੀ ਅਤੇ ਬਾਲੀਵੁੱਡ ਦੋਵਾਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਜਲਵਾ ਕਾਇਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਗਾਡਫਾਦਰ ਦੇ, ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿਚ ਖਾਸ ਥਾਂ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਅੱਜ ਉਹ ਫਿਲਮ ਸਨਅਤ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਮਹਿਲਾ ਅਦਾਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਫਿਲਮ 'ਗਿੱਲੀ' ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਕੁਲਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਈ ਤਾਮਿਲ, ਤੇਲਗੂ ਅਤੇ ਕੰਨੜ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੱਖਣ ਭਾਰਤੀ ਫਿਲਮ ਸਨਅਤ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਨਾਂ ਕਮਾਇਆ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਉਥੇ, ਉਹ ਚੋਟੀ ਦੀਆਂ ਪੰਜ ਨਾਇਕਾਵਾਂ ਵਿਚ ਕਦੀ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਨਾ ਬਣਾ ਸਕੀ ਹੋਵੇ ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਐਕਟਿੰਗ ਕਰੀਅਰ ਕਾਫ਼ੀ ਸਫਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੱਖਣ ਵਿਚ ਇਕ ਮੰਨੀ-ਪ੍ਰਮਾਣੀ ਅਦਾਕਾਰਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ

ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਕੁਲ ਨੇ ਦਿੱਤਿਆ ਖੋਸਲਾ ਕੁਮਾਰ ਵਲੋਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਫਿਲਮ 'ਯਾਰੀਆਂ' ਤੋਂ ਹਿੰਦੀ ਸਿਨੇਮਾ ਜਗਤ ਵਿਚ ਕਦਮ ਰੱਖਿਆ। ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਰਕੁਲ ਦੀ ਖੂਬਸੂਰਤੀ, ਮਦਹੋਸ਼ੀ ਭਰੀਆਂ ਉਸ ਦੀ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਗਲੈਮਰ ਨੇ ਸਭ ਦਾ ਮਨ ਮੋਹ ਲਿਆ। 'ਦੇ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ-2' ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਕੁਲ ਇਸ ਸਾਲ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਫਿਲਮ 'ਮੇਰੇ ਹਸਬੈਂਡ ਕੀ ਬੀਵੀ' ਵਿਚ ਵੀ ਨਜ਼ਰ ਆਈ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਹ ਫਿਲਮ ਟਿਕਟ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਕਮਾਲ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾ ਸਕੀ, ਪਰ ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਰਕੁਲਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਮੇਡੀ ਅਤੇ ਡਰਾਮਾ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿਚ ਸੰਤਾਲਨ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਕਮਾਲ ਦਾ ਸੀ।

ਤਾਪਸੀ ਪੰਨੂ

ਧੁਰੇਂ ਲਿਖੇ ਸੰਯੋਗ

ਅਭਿਨੇਤਰੀ ਤਾਪਸੀ ਪੰਨੂ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਡੈਨਸਾਰਕ ਵਿਖੇ ਬਤੀਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਿਲਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਪੰਨੂ ਤੇ ਮਾਂ ਨਿਰਮਲਜੀਤ ਦੀ ਡੈਨਿਸ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਬਸਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਤਾਪਸੀ ਨੇ ਡੈਨਿਸ ਲੜਕੇ ਮੈਥੀਆਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਡੈਨਸਾਰਕ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ-ਸ਼ੁਰੂ 'ਚ ਅਸੀਂ ਅਜੀਬ ਜਿਹੇ ਲੱਗੇ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਉਥੇ ਆਪਣਾ ਅਲੱਗ ਕਮਰਾ ਅਤੇ ਮਾਪਿਆਂ ਲਈ ਅਲੱਗ ਕਮਰਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਤਾਪਸੀ ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪਤੀ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਇਕ ਵਾਰ ਦੀ ਖਾਤਿਰ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਹੁਣ ਉਸ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਥੋੜ੍ਹੇ ਬਹੁਤ ਡੈਨਿਸ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕ ਅਜੀਬ ਹਨ ਤੇ ਤਾਪਸੀ ਅਨੁਸਾਰ ਉਥੇ ਛੋਟੇ-ਵੱਡੇ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ

ਸਾਲ ਜੂਨ ਮਹੀਨੇ ਤਾਪਸੀ ਭਾਰਤ ਆਈ ਸੀ ਤੇ ਉਸ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਮਕਸਦ ਆਪਣੇ ਐਨ.ਜੀ.ਓ. ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਗ਼ਰੀਬ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪੱਖੇ ਤੇ ਕੂਲਰ ਵੰਡਣਾ ਸੀ। ਉਹ ਗ਼ਰੀਬਾਂ ਦਾ ਦਰਦ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਗ਼ਰੀਬ ਦੇਖੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ। ਉਸ ਦਾ ਦਿਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗ਼ਰੀਬਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰੇ। ਤਾਪਸੀ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਲੁਕੋਅ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ 'ਚ ਦੋ ਹੀ ਪਿਆਰ ਕੀਤੇ ਹਨ ਇਕ ਇਹ ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਹੈ ਡੈਨਸਾਰਕ ਵਾਲਾ ਤੇ ਦੂਜਾ ਪਿਆਰ ਨਿੱਕੀ ਉਮਰ 'ਚ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨੌਵੀਂ ਜਮਾਤ 'ਚ ਪੜ੍ਹਦੀ ਸੀ ਪਰ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਆਖ ਕੇ ਨਾਂਹ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਦਸਵੀਂ ਜਮਾਤ ਦੇ ਬੋਰਡ ਪੇਪਰਾਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰਨੀ ਹੈ ਤੇ ਇਹ ਅਧੂਰਾ ਪਿਆਰ ਉਸੇ ਹੀ ਇਕ ਦਿਨ 'ਚ ਇਕ ਪਲ 'ਚ ਹੋ ਕੇ ਇਕ ਪਲ 'ਚ ਹੀ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਜੱਟ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਧੀ ਹਾਂ, ਭੁੱਲ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਪਰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ 'ਚ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਤੇ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾਪਸੀ ਉਦੋਂ ਮੰਨ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਅੱਜ ਤੁਹਾਡਾ ਪਤੀ ਹੁੰਦਾ। ਸੰਯੋਗ ਸੱਚੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਧੁਰੇਂ ਲਿਖ ਕੇ ਭੇਜਦਾ ਹੈ ਤੇ ਬੇਗਾਨੇ ਮੁਲਕ, ਬੇਗਾਨਾ ਧਰਮ, ਉਸ ਦਾ ਵਿਆਹ ਇਹ ਸਭ ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਖੇਡ ਹੈ। ਫਿਲਮਾਂ ਬਾਰੇ ਤਾਪਸੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਫਿਲਮ ਉਹ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅਨੰਦਿਤ ਪਲ ਗੁਜ਼ਾਰ ਰਹੀ ਹੈ ਤੇ ਦੱਖਣ ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਮਿਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਦੇਖਦੀ ਹਾਂ।

ਮਿੱਟੀ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਕਲਾਕਾਰ - ਦਿਲਜੀਤ ਦੋਸਾਂਝ

ਮਿੱਟੀ ਨੂੰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਮਾਣ ਨਾਲ ਸਲਾਮ

ਖਾਸ ਮੁਕਾਮ ਹੈ। ਹਾਲ ਹੀ ਵਿਚ ਉਹ ਮੁੜ ਧੁਰੀ -ਨੇੜੇ ਪਿੰਡ ਰਾਜੇਮਾਜਰਾ ਦੇ ਇਕ ਸੂਹੇ, ਸੁੰਦਰਤਾ ਨਾਲ ਸੰਜੋਈ ਹੋਈ ਹਵੇਲੀ ਵਿਚ ਨਜ਼ਰ ਆਇਆ। ਉਸੇ ਹਵੇਲੀ ਵਿਚ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ 'ਚਮਕੀਲਾ'

ਮੇਜਰ ਗਿੱਲ

ਫਿਲਮ ਦੀ ਸ਼ੁਟਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਜਗ੍ਹਾ ਉਸ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਰਹਿਣ ਦੀ ਥਾਂ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਇਕ ਪਨਾਹਗਾਹ ਹੈ, ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਥਾਂ ਜਿਥੇ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੁੜ ਜੁੜਦਾ ਹੈ।

ਪਿਆਰ ਦੀਆਂ ਤੰਦਾਂ

ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ, ਜਦੋਂ ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ, ਦਿਲਜੀਤ

ਦੋਸਾਂਝ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਕਾਮਯਾਬੀ ਮੀਲਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਧਰਤੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਮਾਪੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਸਫ਼ਰ ਇਹ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਿਰਫ਼ ਨਕਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਦਰਜ ਇਕ ਰਾਜ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਇਕ ਭਾਵਨਾ, ਇਕ ਵਿਰਾਸਤ ਤੇ ਇਕ ਜੀਵਨ-ਧਾਰਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਕਲਾ, ਆਪਣੀ ਸੰਗੀਤ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਿੰਡ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਨਾਲ ਦਿਲਜੀਤ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਕਰੋੜਾਂ ਦਿਲਾਂ 'ਚ ਜਿਉਂਦਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਦਿਲਜੀਤ ਦੋਸਾਂਝ ਇਕ ਚਮਕਦਾਰ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਜਿੱਤ ਕੇ ਵੀ ਕੋਈ ਕਿਵੇਂ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡਾਂ, ਆਪਣੀ ਮਿੱਟੀ ਤੇ ਆਪਣੇ ਪੰਜਾਬ ਨਾਲ ਡੂੰਘੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜਿਆ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਰਾਜੇਮਾਜਰਾ ਹਵੇਲੀ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਮੁਹੱਬਤਐਕਾਬਿਲ-ਏ-ਦਾਦ ਹੈ।

ਦਿਲਜੀਤ ਸਿਰਫ਼ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਸਿਫ਼ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਪੋਸਟ, ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼, ਕੋਈ ਵੀ ਸੁਨੇਹਾ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਖੂਬਸੂਰਤੀ, ਰੂਹ ਅਤੇ ਰੰਗ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਸਵਾਗਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮੰਚਾਂ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਅਸਰ ਪੰਜਾਬੀਅਤ ਨੂੰ ਇਕ ਨਵੀਂ ਉੱਚਾਈ 'ਤੇ ਲੈ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਅੱਜ ਵੀ ਉਹੀ ਧਰਤੀ ਦਾ ਪੁੱਤ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਹਰੇਕ ਕਣ ਨੂੰ ਮਾਣ ਨਾਲ ਸਲਾਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਦਿਲ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਰਾਜੇਮਾਜਰਾ ਹਵੇਲੀ ਰਾਜੇਮਾਜਰਾ ਹਵੇਲੀ, ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਤਨ ਰੂਪ, ਮੋਟੀਆਂ ਕੰਧਾਂ, ਨਕਾਸ਼ੀਦਾਰ ਲੋਕੜੀ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਵਾਲੀ ਗਰਮੀ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਉਹ ਤਸਵੀਰ ਹੈ ਜੋ ਦਿਲਜੀਤ ਦੇ ਦਿਲ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਪੰਜ-ਤਾਰਿਆਂ ਵਾਲੇ ਹੋਟਲਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਉਹ ਉਸ ਹਵੇਲੀ ਦੇ ਹਰ ਵਿਹੜੇ, ਹਰ ਕੋਨੇ ਵਿਚ ਵੱਸੇ ਲੋਕ-ਵਿਰਸੇ ਦੇ ਸੁਰ ਅਤੇ ਉਹ ਖਰੀ ਪੰਜਾਬੀ ਮਿਸ਼ਰੀ ਵਾਲੀ ਮਹਿਮਾਨ-

ਦਿਲਜੀਤ ਦੋਸਾਂਝ ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਆਈਕਨ ਨਹੀਂ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਧੜਕਣ ਹੈ। ਦੁਨੀਆ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਵੱਡੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਉਸ ਦੀ ਰੂਹ ਅੱਜ ਵੀ ਆਪਣੀ ਮਾਂ-ਧਰਤੀ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਜਜ਼ਬਾਤ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਇਕ ਜ਼ਿੰਦਾ ਜਾਗਦਾ ਵਾਅਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੰਮ, ਆਪਣੇ ਫ਼ਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਗੀਤਾਂ ਨਾਲ ਮੋਹ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਗੀਤਾਂ ਵਿਚ ਅਜੀਬ ਖਿੱਚ ਵੀ ਹੈ।

ਪਿੰਡਾਂ ਦੀ ਸਾਦਗੀ ਤੇ ਸੁੱਚ

ਦਿਲਜੀਤ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੀ ਚਮਕ-ਦਮਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦੀ ਸਾਦਗੀ ਅਤੇ ਸੁੱਚ ਨੂੰ ਚੁਣਦਾ ਹੈ। ਚਾਹੇ ਘਰ ਦੇ ਬਣੇ ਖਾਣੇ ਦਾ ਸਵਾਦ ਹੋਵੇ, ਪਿੰਡਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤ ਹਵਾ ਵਿਚ ਬੈਠਣ ਦਾ ਸੁੱਖ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਰਿਵਾਜਾਂ ਅਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਨੂੰ ਮਾਣ ਨਾਲ ਝਲਕਾਉਣਾ ਦਿਲਜੀਤ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਰੁਹਾਨੀ ਰਾਜਦੂਤ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚੋਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਲਜੀਤ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮੰਨਿਆ ਹੈ, ਰਾਜੇਮਾਜਰਾ ਦਾ ਇਕ

ਨਿਵਾਸੀ ਨੂੰ ਚੁਣਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਰਾਜੇਮਾਜਰਾ ਵਰਗੇ ਪਿੰਡ ਹੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨਾਲ ਪਿੰਡ ਦੇ ਲੋਕ ਮਾਣ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਕ ਆਮ ਹਵੇਲੀ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਰਾਸਤ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਾਗਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੰਗੀਤ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਪ੍ਰਤੀ ਮੋਹ ਰਾਹੀਂ ਦਿਲਜੀਤ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਕਰੋੜਾਂ ਦਿਲਾਂ ਵਿਚ ਜਿਉਂਦਾ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਸਫਰ-ਏ-ਸ਼ਹਾਦਤ

ਦੋ ਨੇ ਧਰਤੀ ਚਮਕੌਰ ਦੀ ਰੰਗ ਦਿੱਤੀ,
ਦੋ ਸਰਹੰਦ ਦੀ ਧਰਤੀ ਸਿੰਗਾਰ ਗਏ ਨੇ।

ਦਸੰਬਰ ਦਾ ਮਹੀਨਾ ਸਿੱਖ
ਪੰਥ ਲਈ ਡੂੰਘੇ ਦਰਦਾਂ ਦੀ
ਦਾਸਤਾਨ ਹੈ ਜਦੋਂ
ਚਮਕੌਰ, ਮਾਛੀਵਾੜਾ ਤੇ
ਸਰਹੰਦ ਦੀਆਂ ਉਦਾਸ
ਅਤੇ ਅਮੁਲ ਯਾਦਾਂ ਸਾਡੇ
ਨਾਲ ਨਾਲ ਸਫਰ
ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ
ਕਰਦੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ।

ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ ਜੀ ਦੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਨੂੰ
ਕੋਟਨਿ-ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਣਾਮ!

ਸ. ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਧਾਲੀਵਾਲ ਅਤੇ ਸਮੂਹ ਰੱਖੜਾ ਪਰਿਵਾਰ